

சக்தி மயம்

ஏழாலையம்பதி புங்கழி புவனேஸ்வரி அம்பாள்

மஹா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மற்று
24. 04. 2017

வ
சர்வம் சக்திமயம் ஐகத்!

ஏழாலையம்பதி புங்கழி
புவனேஸ்வரி அம்பாள்
புராவர்த்தன சம்புரோக்ஷன
நவூ சுந்தரிரேக
சுற்றுப்பு நல்லி

Book Details

ஸ்ரீஶ்ரீயர்:

முநுகேசு கெளரிகாந்தன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

வெளியீடு:

ஏழாலை

புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான

தற்மயப்ரிபாலன சபை

24.04.2017

6
சர்வம் சக்திமயம்
நூல் விபரம்

நூல்	: எழுத்தைப்பதி புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் மஹா கும்பாவிஷேக சிறப்புமற்று
பதிப்பு	: 24.04.2017 (முதற்பதிப்பு)
நூலாசிரியர்	: திரு. முருகேசு கெளரிகாந்தன்
வெளியீடு	: எழுத்தை புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான தர்ம பரிபாலன சபை
பிரதிகளின் எண்ணிக்கை:	300
பதிப்புறிமை	: எழுத்தை புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான தர்ம பரிபாலன சபை
அச்சுப்பதிப்பு	: கணபதி பிறிக்கேட்டர்ஸ், 54/2, தலங்காவல் பிள்ளையார் கோவிலடி, திருநெல்வேலி.
விலை	: 320/-

Book Details

Book	: Earlalaiyampathy Pungadi Puvaneswary Maha Kumbabiseka Sirappu Malar
Edition	: 24.04.2017 (First Edition)
Editors	: Murugesu Gowrikanthan
Published	: Earlalai Pungadi Puvaneswary Thevasthana Tharmaparipalana Sabai
Number of Copies	: 300
Copy Rights	: Earlalai Pungadi Puvaneswary Thevasthana Tharmaparipalana Sabai
Printers	: Kanapathy Printers 54/2, Thalangaval Pillaiyar Kovilady, Thirunelveli.
Price	: 320/-

குறிப்பு: இம்மலரில் உள்ள ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை எழுதியவர்களே முழுப்பொறுப் படியைவர்கள்.
- மலர் ஆசிரியர்

பொருள்க்காட்டு

● ஒசி மற்றும் வாழ்த்துச் செய்திகள்	
● திருவுஞ்சல்	1
● ஏழாலை புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலய வரலாறு	6
● அம்பிகையின் அருட்கோலங்கள்	20
● பிள்ளையார் வழிபாடு	24
● அருளநடைமை	28
● கந்தன் கலியுக வரதன்	30
● வாழ்வியற்சீரும் மேல்கதிப்பேறும்	32
● பல்லெருங் சமயங் சொல்லும் பொருள்	34
● வழிபாடு வலிமைபெற வாழ்த்த அவைவங்கள்	36
● அம்பாளின் சக்தித் தத்துவம்	38
● அம்பாளின் தரிசனம்	40
● புதுமை பூத்தவள் புவனேஸ்வரி	41
● அளப்பரும் சக்தி கொண்ட அம்பாள்	44
● கடவுளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்	48
● மேற்குலகில் நீந்துப்பண்பாடு	51
● வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகக் கோயில் வழிபாடு	68
● ஏழாலை எம்பதி	71
● படைப்பின் தன்மையும் எமது பணியும்	73
● தாய் என்ற தத்துவம்	77

வ
வயல்வெளி அம்மன் துணை

மலராசிரியர் உரை

மனித நாகரிகத்தின் உச்சம் கடவுள் பற்றிய சிந்தனையினைக் கொண்டிருத்தலாகும். “கடவுளை மறந்த சமுதாயம் எங்கும் எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை” என்கிறார் டாக்டர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். சமயம் என்பது பெரும்பாலும் கடவுளையும் வழிபாட்டமிசங் களையும் கொண்டது. கடவுள் என்ற விளக்கமுடியாத பொருளுடன் சிற்றறிவினராகிய நாங்கள் கொள்ளும் தொடர்பினையே ‘வழிபாடு’ என்ற சொல் குறித்து நிற்கின்றது. இப்படியான அடிப்படையினைக் கொண்டிருக்கின்ற சமயங்களைத் தோன்றிய சமயம், புகுந்த சமயம் என்று பாகுபாடு செய்தால், எமது ஏழாலைக் கிராமத்திலேயும் சைவசமயம் தோன்றிய சமயம். இது அநாதியானதும் வாழுஞ்சமயமாகவும் உள்ளது. வாழ்க்கையுடன் கலந்த சிவகுடும்ப சமயம். சக்தியூதாகச் சிவத்தையடைவதுதான் எமது சமயத்தின் உயர்ந்த தத்துவம். இதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார்,

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்பர்.

‘படைப்புச்சக்தி’ எனும் கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமயத்தை ஆராய் பவர்கள் கடவுள் வழிபாட்டின் தோற்றுவாயாகச் சக்தி வழிபாட்டினையே கூறுகின்றார்கள். ஏழாலைக் கிராமத்திலே சிவகுடும்பத்தில் உள்ள பல்வேறு கடவுளர்கள் இன்று பரவலாக வழிபாடு செய்யப்பெற்றாலும், பண்டுதொட்டு இன்றுவரை இங்கு சக்தி வழிபாட்டினை மேற் கொள்வோரே அதிகம் என்று கூறலாம். கண்ணகையம்மன், காளியம்மன், பத்திரகாளியம்மன், தேவியம்மன், நாகபூஷணி அம்மன் என்று பல நாமங்களினாலே இங்கு இவளுக்குக் கோயில் களுண்டு.

சக்தியைத் தமிழிலே ‘அம்மன்’ என்றும் கூறுவார்கள். இறைவனை அம்மான் என்று அழைத்த எமது முதாதையர்கள் இறைவியை ‘அம்மன்’ என்று ஒலியமைப்பின் மூலம் சிவவழிபாட்டிற்கான நெருங்கிய உறவைக் காட்டிச் சிறப்பித்தார்கள். 24.04.2017 அன்று திருக்குடத் திருப்பெருமஞ்சனவிழாக் கண்ட எங்கள் ‘ஏழாலை அருள்மிகு புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பிகை’ தொடக்க காலத்திலே ‘வயல்வெளி அம்மன்’ என்றுதான் ‘மண்வாசனை’ உடன் கூடிய தெய்வமாக வணங்கப்பெற்றாள். திரு. இரத்தினம் கமலகாந்தன் அவர்கள் கூறுவது போன்று இன்றும் புவனேஸ்வரி அம்மனை ‘வயல்வெளி அம்மன்’ என்று சொன்னால்தான் பலருக்கும் விளங்கும்.

இவ்வாலய வரலாற்றைப் பூரணமாக என்றில்லாவிட்டாலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அறியத் துணை செய்வனவாக மூன்று நூல்களைக் கூறமுடியும். அவை (1) ஆத்மஜோதி நா.முத்தையா (1918-1995) அவர்கள் எழுதிய ‘ஏழாலை’ (1977), (2) பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினம் (1946-2016) அவர்கள் எழுதிய ‘ஏழாலை அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாறு - ஒரு நோக்கு’ (1986), (3) வைத்திய கலாநிதி வை.சி.பத்மநாதன்

அவர்கள் எழுதிய ‘என் இதய ஊற்று’ (2014) இவற்றுடன் இம்மலரில், ஸ்ரீமதி நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற ‘புதுமை பூத்தவள் புவனேஸ்வரி’ எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையினையும் குறிப்பிடமுடியும்.

இந்த மலருக்கான முன்னுரையினை எழுதுவதற்காக மேற்படி எழுத்துவடிவில் உள்ள மூலங்களைப் படித்துப் பார்த்த வேளையிலும் ஆலய தர்மபரிபாலன சபையின் தற்போதைய தலைவர் திரு. இரத்தினம் உமாகாந்தன் மற்றும் இவரின் சகோதரர் திரு. இரத்தினம் தேவகாந்தன், திரு. இ. வாமகாந்தன் மற்றும் ஹப்பி பாலசுப்ரமணியம் முதலானோருடன் கலந்துரையாடிய பின்னரும் எமது சிந்தையில் பல பிரதிபலிப்புக்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றில் சிலவற்றையே இங்கு உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த அம்மன், கண்ணகை அம்மன், மீனாக்ஷி அம்மன் முதலான பெயர்களாலும் காலத்துக்குக் காலம் வணக்கப்பெற்ற இந்தத் தெய்வத்திற்கு விவசாயத்தைப் பிரதானமான தொழிலாகக் கொண்ட இவ்வாரவர் முதன்மையளிப்பதற்கு இரண்டு சமூகவியல் காரணிகள் இருந்தமை தெரிகின்றது. அவை (1) விளைச்சல் பெருக்கம், (2) நோய்நீக்கம்.

சி.வைத்தியலிங்கம் (1911 - 1991) அவர்கள் எழுதிய ‘பாற்கஞ்சி’ எனும் சிறுகதையில் அவரின் “காமாட்சி அவள் மனதிற்குள் அம்பிகைக்கு நூறு வாளி தன்னீரிலே அபிஷேகங்கு செய்வதாகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். சிறுநேரத்தில் ஒரு காற்று அடித்தது. கூடியிருந்த முகிற்கூட்டம் கலைந்து சிறிது சிறிதாய் வானம் வெளுத்துக்கொண்டு வரவே, முன் போல் ஆகாயம் தெளிவுடன் விளங்கிற்று. தன்னுடைய பிரார்த்தனை அம்பிகைக்குக் கேட்டு விட்டதென்று காமாட்சி நினைத்தாள்” எனும் கூற்று சரியோ பிழையோ இக்கோயிலுடன் தொடர புடைய விவசாயக் குடும்பம் இந்த அம்மனுடன் தங்கள் தேவைக்காக மேற்கொண்ட வழி பாட்டுத் தொடர்பையே காட்டுகின்றது.

பங்குனி மாதத்திலே பெரும்பாலும் அதிக வெப்பங்காரணமாக ஏற்படும் அம்மை நோயினால் பீடிப்பவர்கள் நேரத்தின் வைத்து நோய் மாறிய பின்னர் குடிசன நெருக்கமில்லாத இவ்வாலயக் கிணற்றிலோ அருகிலுள்ள கேணியிலோ குளித்துவிட்டு, இவளது ஆலயவாசலில் நின்று கற்பூர தீபம் ஏற்றி வழிபாடு செய்து நலம் பெறுவது காலங்காலமாக நடைபெற்று வருகின்றதொன்றாகும். இவ்வாறு வழிபாட்டுக்கான சமூகக் காரணிகளைக் கொண்ட இவ்வாலயத்தின் முதலாவது குடமுழுக்கு 1865ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இதன் பின்னர் 1943, 1975, 1992 ஆகிய ஆண்டுகளிலே கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றது.

பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினம் அவர்களின் வரலாற்று நூல் 1986 வரையான காலத்திற்குரியது. 1964இல் ஆலய பரிபாலனத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பெருந்தெருக்கள் தினைக்களத்தின் மேற்பார்வையாளர் (ஓய்வுநிலை) சி.இரத்தினம் (1908-1987) 1986ஆம் ஆண்டளவில் சுகவீனமுற்றிருந்த நேரத்திலே இவரின் விருப்பப்படி இவரின் முத்த புதல்வர், திரு.இ.உமாகாந்தன், ஆலய நிர்வாக அலுவல்களை மேற்பார்வை செய்யத் தொடங்கி புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான தர்மபரிபாலன சபையின் தலைவராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மேற்படி சபையின் உபதலைவர்களாக திரு. இரத்தினம் உருக்மணிகாந்தன், திரு.அப்புத்துரை முருகையா ஆகியோரும் இணைச்செயலாளர்களாக திரு. கந்தசாமி சிவப்பிரகாசம் (மேளவி), திரு. கந்தசாமி ஜதீஸ்வரன் ஆகியோரும் பொருளாளராக திரு.இரத்தினம் பாமகாந்தன் அவர்களும் நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்களாக திரு. இரத்தினம் ஸ்ரீகாந்தன், திரு. இரத்தினம் கமலகாந்தன் ஆகியோரும் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மூலமுர்த்தி மற்றும் பரிவார முர்த்திகளின் அமைவிடத்தினைப் பொறுத்தவரை உரிய இடங்களிலேயே அமைந்துள்ளன. மூலமுர்த்தியின் தென்மேற்கு மற்றும் வடமேற்கு மூலை களிலுள்ள பரிவார தெய்வங்களுக்கு இடையில் தற்போது மீனாக்ஷி அம்மனுக்குத் தனியாகக் கோயில் உள்ளது. மஹோற்சவம், விழாக்கள் என்பவற்றில் மாற்றமில்லை. மேலதிகமாக மாதந்தோறும் வருகின்ற பேளர்ணமியன்று ஸ்ரீசக்கர பூசை பக்திபூர்வமாக நடைபெற்று வருகின்றது. தலவிருட்சம் - நாகலிங்கம், இதனுடன் கடம்பரம், பவளமல்லிகை என்பனவும் ஆலய சுற்றாட வில் நீண்ட காலமாக உண்டு.

வரலாற்றாசிரியரின் கருத்துப்படி, எங்கள் அம்பாளின் ஆலய வழிபாட்டு மரபைப் பொறுத்தவரை 1900ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு பொதுமக்களது நேரடியான பூசை வழிபாட்டுக் குரியதாகவும் இவ்வாண்டின் பின் ஆகமநெறி சார்ந்த வழிபாட்டிற்குரியதாகவும் வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றது. ஆகமநெறி சார்ந்த வழிபாட்டிலே நாளாந்தப் பூசை மற்றும் விசேஷ கிரியைகளை நிகழ்த்தும் சிவாச்சாரியர்கள் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றனர். தர்ம பரிபாலன சபையின் தற்போதய தலைவர் திரு. இ.உமாகாந்தன் அவர்களின் நினைவுக்கு எட்டியவரையில், சுப்பு ஜயர், பிரம்மஸீ ஏ.குமாரசவாமிக்குருக்கள் (1930-1971), பிரம்மஸீ சக்கிதானந்தக்குருக்கள் (1972-1995), சிவஸ்ரீ குகணேஸ்வர சர்மா, சிவஸ்ரீ சோ.விவேகானந்த சர்மா (இரமணன் ஜயா), பிரம்மஸீ சிவா யதுகர சர்மா (2016-), சிவஸ்ரீ வரத உமாசுதக்குருக்கள் (2011-) என்போர் நன்றியுடன் நினைவுகூரப் பெறுகின்றனர். இவர்களிலே நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேல் அம்பாளின் அருட்கடாடசத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தவராக வண. குமாரசவாமிக்குருக்கள் போற்றப்பெறுகின்றார். தற்போது எங்கள் அம்மன் ஆலயத்தில், வண.வரத உமாசுதக்குருக்களவர்கள் பிரதிஷ்டா பிரதம குருவாகவும் விளங்குகின்றமை எமது தவப்பயனே எனலாம்.

இம்மலில் உள்ள ஆக்கங்களைப் பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டியிருக்கின்றது. ஆசியரை, வாழ்த்துரைகள் என்பனவற்றைத் தொடர்ந்து வரும் சமயம் சார்ந்த ஆக்கங்களிலே எமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த அமரத்துவம் எய்திய பெரியார்களதும் கட்டுரைகளையும் பயன்பாடு கருதிச் சேர்த்துள்ளோம். இவ்வகையில் அம்பாளின் திருக்குடத் திருமஞ்சனமலர் மிகச் சிறப்பாக வெளிவரவேண்டும் என்று ஆர்வங்கொண்டு எம்முடன் பல தடவைகள் தொலை பேசியில் தொடர்பு பொண்டிருந்த எமது பெருமதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம் (1946-2016) கடந்த வருடம் எதிர்பாராத வகையில் அமரத்துவம் எய்தியிருந்தார். இவரால் எழுதப்பெற்ற ‘ஏழாலை அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாறு - ஒரு நோக்கு’ எனும் நூலில் இருந்து அம்பாளின் வரலாறு தொடர்பான கட்டுரையினை மிகக் குறிப்பிட்டு முதலாவதாகப் பிரசரித்திருக்கின்றோம்.

பேராதனை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களிலே நூலகராகப் பணியாற்றிய திரு. சி. முருகவேள் (1930-2014) அவர்களின் ‘பிள்ளையார் வழிபாடு’ எனும் கட்டுரை திருக்கேதீஸ்வர மண்டலாபிஷேக மலர் (1976) இல் இருந்து எடுத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. சுதுமலையைச் சேர்ந்த பெரியார் ஆ.சி.நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட ‘செந்தமிழ்ப் பூம்பொய்கை’ (1949) என்ற பாடநூலில் இருந்து எமது ‘சித்தாந்த வித்தகர்’ மு.ஞானப்பிரகாசம் (1911-1996) அவர்களது ‘அருளுடைமை’ எனும் கட்டுரை பெறப்பட்டது. பேராதனை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களிலே கணிதவியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய பேரம்பலம் கனகசபாதி (1922-1977) அவர்களால் எழுதப்பெற்று முதலில் பேராதனை முருகன் கோயிற் கும்பாபிஷேக மலரிலும் பின்னர் அவரது ஞாபகார்த்த மலரிலும் (1977) வெளிவந்தது. ‘கந்தன் கலியுக வரதன்’ எனும் கட்டுரை இலக்கிய கலாநிதி வித்துவான் மு.கந்தையா (1917-2002) அவர்களால் ‘ஆத்மஜோதி’ ஆசிரியர் நா.முத்தையா அவர்களின்

அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவெளியா சிறப்பிதழ் (1978) இல் இப் பெரியாரைப் பாராட்டுமுகமாக எழுதப்பெற்ற 'வாழ்வியற் சீரும் மேல்கதிப் பேறும்' எனும் கட்டுரையின் பெரும்பகுதி இங்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்மஜோதி நா.முத்தையா அவர்களின் 'பல் பெருஞ்சமயங்க் சொல்லும் பொருள்' எனும் கட்டுரை அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கத்தினால் 1960ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'இலக்கிய விருந்து' (எட்டாம் வகுப்புக்குரியது) எனும் பாடநூலில் இருந்து எடுத்துத் தரப்பட்டிருக்கின்றது. 'சிவநெறிச் செல்வர்', 'திருமுறைப் பாராயணச் செம்மல்' சிவ.சண்முகவடிவேல் (1940-2014) அவர்களால் எழுதப்பெற்ற 'வழிபாடு வலிமைபெற வாய்த்த ஆலயங்கள்' எனும் கட்டுரை சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவையினால் வெளியிடப்பட்ட 'ஞானச்சுடர்' 2014 ஆணி இதழில் வெளிவந்தது. நா.செல்லப்பா அவர்களது 'அம்பாளின் சக்தித் தத்துவம்' எனும் கட்டுரை மட்டுவில் அருள்மிகு ஸ்ரீமகா முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயில் கும்பாபிஷேக மலரில் (1987) ஏலவே வெளிவந்தது. சைவத்தமிழ் ஆர்வலரின் மேம்பாடு கருதி இதுவும் இம்மலரில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட ஆக்கங்களை வெளியிட்ட நிறுவனங்களுக்கும் மலராசிரியர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியறிதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இம்லருக்கான ஆசியுரை, வாழ்த்துரைகள், கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய ஏனைய பெரியோர்களுக்கும் உளங்களின்த நன்றிகள். அத்துடன் புகைப்படங்களைத் தந்துதவிய படப்பிடிப்பாளர் சோதி அவர்கட்டும், சுபாங்கள் அவர்கட்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இம்மலரிலே பிரசரிக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய ஆக்கங்கள் பெரிதும் எமது மலருக்காகவே எழுதப்பட்டவை. அதனால் உரிய சமய சிந்தனைகளை உரிய நேரத்திலே கொடுத்துதவியர்களுக்கும் எமது உள்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மலர் என்பது பூசனைக்குரியது, இதந்தருவது, மனம் பறப்புவது, அழகுடையது, மென்மையானது, குளிர்மையானது எனப் பல்பொருள்களையுடையது. எனவே இத்தன்மை களை இயன்றளவு பிரதிபலிப்பனவாக எமது கும்பாபிடேக மலரும் விளங்கவேண்டும் என்பது இம்மலர் உருவாக்கத்தில் அக்கறையுடையவர்களின் வேணவா. இவற்றைத் தெளிவாகச் சொன்னால் "ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ள யாவருக்கும் விளங்கும்படியாக" எழுதப் பெற்ற உயர்ந்த சமய தத்துவக் கருத்துக்களைக் கூறும் ஆக்கங்களைத் தாங்கி இம்மலர் வெளி வருகின்றது.

நிறைவில், இம்மலருக்கான நிதியினை மனமுவந்து கொடுத்துதவிய திரு. இரத்தினம் தேவகாந்தன் அவர்கட்டும் மேலான ஆலோசனை வழிகாட்டல்களை வழங்கிய டாக்டர் சிவசம்பு பத்மநாதன், கொழும்பு பல்கலைக்கழக மேனாள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. இரத்தினம் ஸ்ரீகாந்தன், திரு. அப்பத்துரை பூரணச்சந்திரன், திரு. சிவசிதம்பரம் கிருஷ்ணானந்தன், ஸ்ரீமதி கனக.மீன்லோசனி அவர்கட்டும் தோன்றாத் துணையாக நின்று உதவிக்கொண்டிருக்கும் எனது மதிப்பார்ந்த பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினம் அவர்கட்டும் இம்மலருக்கு சரவை பார்த்துதவிய கெள். சித்தாந்தன் அவர்கட்டும், இம்மலரைக் குறுகிய காலத்தில் அழகான முறையில் அச்சிட்டுதவிய கணபதி அச்சக உரிமையாளர் கனக.கதீஸ்வரன் அவர்கட்டும் இவரின் நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் அன்பர்கட்டும் எல்லாம்வல்ல ஏழாலை புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்மனின் அருட்கடாட்சம் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து எமது மனம் நிறைவான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி!

சுபம்

24.04.2017

முருகேசு கெளரிகாந்தன்
(மலராசிரியர்)

—२—
குகமயம்
மயிலன் கந்தசுவாமி கோவில்
பிரதம சுவாச்சாரியார்
சிவஸ்ரீ வரத உமாசுதக்குருக்கள்
அவர்கள் வழங்கிய
ஆச்சிசெய்தி

மனிதனை சமய நம்பிக்கையுடனும், அமைதியுடனும், ஆத்மீக பலத்துடனும், ஒழுக்கத்துடனும், சகல செல்வங்களுடனும் வாழத் துணைநிற்பது ஆலயவழிபாடா கும். ஏழு ஆலயங்களிலே மிகவும் உயரிய முறையிலே 24.04.2017, திங்கட்கிழமை உத்தரட்டாதி நட்சத்திரத்திலே கும்பாபிஷேகம் நிகழப்பெற்றுள்ள ஆலயமாக மினிர்கிணற்று புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம். இவ் ஆலயம் நாகலிங்கமரம், கடப்பமரம் போன்ற மரங்களைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்டு பன்னெடுங்காலமாக அருட்சக்தி யாகக் கருணை நிறைந்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலகியாக விளங்கும் ஸ்ரீ புவனேஸ் வரி அம்பாளினுடைய ஆலயத்தினை ஆலய தர்மகர்த்தா மற்றும் தேவஸ்தான நிர் வாகம், தொண்டர்கள் திருப்பணிக்குப் பொன் பொருள்களை வாரி வழங்கிக் குவித்த பெருமக்கள் முதலியோரின் கோஷத்துடனும் கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா பக்திபூர்வமாக அமைந்து இனிதே நிறைவுபெற்றது பெரும் வரப்பிரசாதமாகும்.

மஹா கும்பாபிஷேகக் காட்சியுடன் ஏழாலை வாழ் அனைத்துப் பெருமக்களும், ஆலய நிர்வாகத்தினரும் துன்பம் நீங்கி அமைதியான வாழ்வு பெறும் வண்ணம் அன்னையின் திருமலர்ப்பாதங்களை வழுத்தி, இந்தக் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சியினால் வெளிவரும் மலரும் மலரில் அமைந்துள்ள அரும்பெரும் விஷயங்களை வாசித்து உணர்ந்து சைவ உலகம் தழைத்து ஓங்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து எனது நல்லாசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“ஸோகா சுகினோ பவந்து”

பிரதமகுரு
சிவஸ்ரீ வரத உமாசுதக்குருக்கள்

தவத்திரு குன்றக்குழ அடிகளார் அவர்கள்
அருளிய

அறவொடு வழிபடுக

சமய வாழ்க்கையென்பது எனியதொன்றன்று. கடவுளை நம்புதலும் அவரை வழிபடுதலும் இன்று ஒரு சடங்காகவே மாறிவிட்டது. வழிபாட்டுக்கும், அறிவுக்கும் இன்றைக்குப் போதிய தொடர்பில்லை. ஏதோ, அது உயிர்ப்பற்ற சடங்காக இருக்கிறதே தவிர அறிவும் இல்லை, அனுபவமும் இல்லை. விஞ்ஞானியாக இருந்து விஞ்ஞான சோதனைகள் செய்வதை இன்று அருமையானதென்று பலர் கருதுகிறார்கள். அறிவின்பாற்பட்டதாகவும் நம்புகிறார்கள். ஆனால், சமயத்தை, கடவுள் வழிபாட்டை அங்ஙனம் கருதுவதில்லை. கடவுள் வழிபாட்டுக்குச் சார்பாக நிற்பவர்களும் கூட பெரும்பாலோர் பொய்மையே செய்கிறார்கள்.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி என்பது பெரும்பாலும் அறிவின் மையத்திலேயே செய்யப்படுவதால் அது உடனடியாகப் பயனையும் தருகிறது. கடவுள் வழிபாடு அங்ஙனம் செய்யப் பெறாமையால் பலருக்கு அந்த அறிவில் ஜூம் ஏற்படுகிறது. நமது முன்னோர் கடவுளை வழிபடுவதற்குக்கூடப் பேரறிவு வேண்டுமென்று நம்பினர். ஏன்? நமது முன்னோர்கள் கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு வழிகாட்டியவர்கள். சிந்தனையில் வல்லவர்களாக இருந்து “சித்தர்கள்” என்று பெயர் பெற்றிருந்தனர். அறிவில் மேம்பட்டது பேரறிவு. பேரறிவைச் சமயமறபு “ஞானம்” என்று குறிப்பிடும். ஞானம் என்றால் குறைவற்ற பேரறிவு என்பதும், துன்பத்தினைத் தாராது இன்பத்தினை வழங்கும் நல்லறிவு என்பதும், சமய நூற்கருத்து. கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபடுகிறவர்கள், கற்றல் கேட்டலுடைய பெரியோராகத் திகழ்ந்தார்கள் என்று ஆளுடையில்லை பேசும். ஏன்? மாணிக்கவாசகப் பெருமான் சமய வாழ்க்கையின் ஆய்வினை நானார்? என் உள்ளம் ஆர்? ஞானங்கள் ஆர்? என்று முறைப்படுத்தி ஆராயத் தூண்டுகிறார். இங்ஙனம் அறிவாராய்ந்த ஞானிகளே கடவுளைத் தொழுதனர். ‘ஞானத்தால் தொழுவார்’ என்று அருள் நூல் பேசும்.

கடவுளைத் தொழுதல் என்பது இன்று வழக்கத்தின் அப்பாற்பட்டதாகிவிட்டது. வெற்றுச்சடங்காகவே உலவுகிறது. ஆனால் உண்மையில் கடவுளைத் தொழுது பயன்பெற வேண்டுமானால் நுண்ணறிவு வேண்டுமென்று திருஞானசம்பந்தர் எடுத் தோதுகின்றார். நுண்ணறிவு கொண்டால்தான் சிவஞானம் பெருகும். அப்போது தான் இறைவனின் திருவருந்தகாட்சி கிடைக்கும். அதுவரையில் உருவ வழிபாடுதான் நிகழும். கடவுள் வழிபாடு நிகழாது. சட்டியே கூடும். கறி வேகாது.

நன்றி
திருகோணமலை கிளைஞர் அருள்வநறி
மன்ற வெள்ளிவிழா மலர்

2
சிவ சக்தி துணை

யாழ் மாவட்டம், கிளிநோச்சி மாவட்ட நாடானுமன்ற
உறுப்பினர்

கெளரவ ஈ. சரவணபவன் அவர்கள் வழங்கிய

ஆச்சிசெய்த

ஏழாலை மத்தி புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய மகாகும்பாபிஷேக அருட் கோலம்.

தலங்கள் பல நிறைந்து காணப்படும் இலங்கையின் வடபால், ஏழிசை முழங்கும் ஏழாலைப் பிரதேசத்தில் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் அன்னை புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயத்தின் மகாகும்பாபிஷேக மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கும் வாய்ப்பு அவள் அருளால் வாய்க்கப்பெற்றதே.

அன்பர்களின் துண்பக்கடலை, அருட் கடலால் வற்றச்செய்பவள் அன்னை புவனேஸ்வரி. அம்பாளின் ஆலய கும்பாபிஷேகம் நிகழ்வது, மெய்யடியார்களைச் சிலிர்க்க வைக்கும் ஒரு நிகழ்வாகும். கும்பாபிஷேகம் காண்பது என்பதே வாழ்நாளில் கிடைத்தற்கு அரிய ஒரு வாய்ப்பாகும். கும்பாபிஷேகத்தை நேரில் கண்டு கடவுளை வணங்குபவர்களுக்கு திருவருள் நிரம்பத் துணை செய்யும்.

நாடிவருவோர் வினை ஒடிடச் செய்யும் அன்னை ஏழாலை மத்தியில் குடிகொண்டிருப்பது இப்பகுதி மக்கள் செய்த தவப்பயனே. மந்திரி ஒலிகளும் மங்கள ஒலிகளும் கொட்டிமுழக்க கும்பாபிஷேகம் நிகழ்வதென்பது தெய்வ அனுக்கிரகமேயன்றி வேற்றல். அந்த வகையில் ஏழாலை மக்கள் இக்கும்பாபிஷேக நிகழ்வினால் அனைத்து சௌபாக்கியங்களும் பெறுவர் என்பதில் எள்ளவும் சந்தேகமில்லை. கும்பாபிஷேகம் சிறக்கவும், அதன் பயனை இவ்வூர் வாழ் மக்கள் அனுபவிக்கவும் அம்பாள் அருட்கடாட்சம்கிட்டவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

புவியில் பராசக்தி வழிபாடு யுகங்கள் தோறும் நடைபெற்று வருவதாக அறியக்கிடக்கின்றது. வேதத்தில் இதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. சக்தி வழிபாட்டில் தச மகா வித்தியா என்கின்ற வரிசையில் புவனேஸ்வரி அம்பாள் இடம்பெறுகின்றாள். அன்னையை வழிபடுவதன் மூலம் பல ஜஸ்வர்யங்களைப் பெற்றுடியும். இவ்வாறு கும்பாபிஷேகம் செய்து வழிபடுவதன் மூலம் மக்களைவரும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு வாழ பெற அன்னையின் ஆசிவேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கெளரவ ஈ. சரவணபவன்,
யாழ்ப்பாண மாவட்டம், கிளிநோச்சி மாவட்ட
நாடானுமன்ற உறுப்பினர்.

வ

சிவ சக்தி துணை

**யாழ் மாவட்ட பாரானூமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ தற்மனிங்கம் சத்தார்த்தன் அவர்கள்
வழங்கிய
வாழ்த்துரை**

ஏழாலை புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலய மகாகும்பாபிடேக தினத்திற்கு முதல்நாளிரவு (23.04.2017) இங்கே நடைபெற்ற கலைஞர், டாக்டர் சீர்காழி சிவசிதம்பரம் குழுவினரது இசை நிகழ்ச்சியின்போது அம்பாளைத் தரிசிக்கும் பேற்றினைப் பெற்றவர்களில் யானுமொருவன். ‘ஆலயம்’ என்றால் அற்புதங்கள் நிகழவேண்டிய இடம் என்று பலர் நினைக்கின்றார்கள். ஆனால் அதற்கு அப்பால் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி (ஆ + லயம்) மேனிலை பெறுவதற்கான பயிற்சிக் களமாக ஆலயங்கள் அமையவேண்டும் என்பதுதான் சிறந்ததென்று தெரிகின்றது. இத்தன் மையினைப் பெரிதும் கொண்டதாக புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் திகழ்கின்றது.

அருகில் கிளிகள் மொழிபயிலும் பென்னம் பெரும் மருதமரச் சோலைகள், தென்னாங் சோலைகள் நிறைந்தும் செழிப்பான வயல்நிலங்கள், தோட்டநிலங்களினால் சூழப்பெற்றதும் தூய காற்று வீசப்பெறும் தன்மை கொண்டதுமான இயற்கைச் சூழமைவினை இவ்வாலயம் கொண்டிருப்பது அனைவரையும் தன்பால் இயல் பாகவே கவர்ந்திருக்கும் தன்மை கொண்டது. இதனை உற்றுப் பார்க்கும்போது நமது ஞானசம்பந்தப் பெருமானது தேவாரங்கள் தான் நினைவுக்கு வருகின்றன. நான்கு அடிகள் கொண்ட அவரது தேவாரத்தில் பெரும்பாலும் இரண்டு அடிகள் இறைவன் புகழ்பாடுவதாகவும், மற்ற இரண்டிடகள் தலம் அமைந்த சூழலைப் பாடுவதாகவும் அமைவது பலரறிந்ததொன்றாகும்.

தொன்மையிகு ஏழ சைவ ஆலயங்களில் நான்கு ஆலயங்கள் ஒரு வெளிச் சுற்றுப் பிரகாரத்தைக் கொண்டு அருகருகாக அமைந்திருக்கின்றன. இதிலே தற்போது திருக்குடமுழுக்கினைக் காணும் எமது புவனேஸ்வரி, சிவன் கோயிலின் இடப்பக்கமாக அமர்ந்திருப்பதனைத் தற்செயலானது என்று கூறிவிட முடியாதிருக்கின்றது. அது இறைவனின் ஏற்பாடாகத்தானிருக்க வேண்டும். அத்துடன் தனது அருகில் விநாயகப் பெருமானையும் கொண்டிருப்பதும் மகிழைக்குரியது.

ஒர் ஆலயத்தின் மகத்துவம் அல்லது பேராற்றல் என்பது பெரிதும் அவ்வாலத் திற்கு உரிய முறைப்படி சென்று வழிபடுவோராலேயே ஏற்படுகின்றது என்று எமது முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே எமது தமிழ்ச் சைவமக்கள் நைமித் தியக் கிரியைகளில் மிகவும் மேலானதான இந்த புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகக் கிரியை அதன் நிறைவான சங்காபிஷேகக் கிரியை வழிபாடுகளில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தும் விதிக்கப்பட்ட காலங்களில் நடைபெறும் பூசை களிலும் கலந்து மனம், மொழி, மெய்களினால் அவளை வழிபாடு செய்து, அவளின் திருவருளைப் பெற்றுயதிபெற வேண்டுகின்றேன்.

இவ்வாலய புனருத்தாரண வேலைகளை நீண்ட காலமாகப் பாடுபட்டு நிறைவு செய்து, இப்பெருங் கிரியையினையும் தமது பெரும் நிதி, பொருள், முயற்சி கொண்டு செய்திருக்கின்ற ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினரையும் கிரியைகளை நிறை வேற்றிய சிவாச்சாரியர்களையும் மிக்க நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து எல்லாம் வல்ல எம்பெருமாட்டியின் திருவருள் அனைத்துத் தமிழ்மக்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டு மெனவும் பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

“சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்”

- அப்பரடிகள்

நன்றி.

தற்மலிங்கம் சித்தார்த்தன்

வ

சிவ சக்தி துணை

யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்ன் வாழ்த்துச் செய்த

ஏழாலையம்பதி அருள்மிகு புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பிகையின் புனராவர்த்தன சம்புரோகாஷனை மஹா கும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனம் நடைபெறும் இவ்வேளை வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து அம்பிகையின் அருளை வேண்டுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

ஏழ ஆலயங்கள் குழப்பெற்ற மருதநில புங்கடி என்னும் பதியிலே பார்வதிசமேத பரமேஸ்வரர் போன்ற தோற்றுத்துடன் அரனார் தேவஸ்தான் இடப் பாகமாக உள்ள தேவஸ்தானத்திலிருந்து அருள்பாலிக்கும் புவனேஸ்வரித் தாய்க்கும், விநாயகர் முதலான தெய்வங்களுக்கும் சுபமுகார்த்த வேளையில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது இவ் ஆலய குழலில் வாழும் அடியவர்களுக்கு மட்டுமின்றி யாழ்ப்பாண நன்நகரின் அனைத்து அடியவர்களின் அருட்தேடலுக்கும் அடிப்படையாய் அமையும் எனலாம்.

ஆலயங்கள் அடியவர்களின் ஆன்மீக தேடலுக்கு அருமருந்தாய் அமைவதற்கும் இங்கு நடைபெறும் கும்பாபிஷேக திருவருட் சக்திப் பிரவாகத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் சக்தியாக அமையும் அதேவேளை பாரததேசத்தில் இருந்து வருகைத்தரும் சிறப்பு வேத விற்பனர்களால் பிரதியாக பூஜை காலங்களில் வேத பாராயணம் இடம் பெறுவதும் மிகச் சிறந்த தெய்வீக அருப்பிரவாசம் அனைவருக்கும் கிட்ட வழிபிறக்கும் செயற்பாடு எனலாம்.

இந்த வகையில் சிறப்புற அமையும் மகாகும்பாபிஷேகம் சிறக்கவும், திரு அருட்பிரவாகம் அனைவருக்கும் கிடைக்க உழைத்த ஆலயத்தினர் மற்றும் இத் திருப்பணியே கண் எனப் போற்றிச் செயற்பட்ட அனைவரையும் பாராட்டி என்னல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

நன்றி

நா. வேதநாயகன்
அரசாங்க அதிபர்,
யாழ் மாவட்டம்.

2

சிவ சக்தி துணை

**வல் - தெற்கு பிரதேச செயலர்
வழங்கிய**

வாழ்த்துச் செய்தி

செம்மன் செழிப்பும் சைவப்பாரம்பரியமும் நிறைந்த வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் ஏழாலைக்கிராமம் அதற்கே உரித்தான தனிச்சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட கிராமமாகும். இக்கிராமத்தில் கோவில்களை நிலைக்களமாகக் கொண்டு கிரியைகள், சடங்குகள், விழாக்கள், விரதங்கள் குறைவின்றி மக்களின் வாழ்விய ஹுடன் கலந்துள்ளன. அவ்வகையில் ஏழாலையம்பதி அருள்மிகு புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பிகை ஆலய புனராவர்த்த சம்புரோஷன மஹாகும்பாபிஷேக நிகழ்வு கடந்த 2017.04.24 அன்று சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதனையொட்டி வெளிவருகின்ற மஹாகும்பாபிஷேக சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நாமரூபங்களைக் கடந்து எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்ற இறைவனின் திருவருளைச் சாதாரண மனிதனும் பெறவேண்டும் என்பதற்காக எம்முன்னோர்கள் ஆலயங்களை அமைத்தனர். உடலும் உள்ளமும் தூய்மை பெற வழிபாடுகள் இயற்றியுள்ளனர். “கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என அறிவுரை கூறி வைத்தனர். இப்பரம்பொருளின் ஓர் சக்தி வடிவமாக விளங்குகின்ற அம்பிகை ஏழாலையில் புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாளாக எழுந்தருளியிருப்பது எமக்கெல்லாம் சிறப்பைத் தருகின்றது.

இவ்வுலகில் பிறந்த மனிதன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வநிலையை அடையவேண்டும் என்பதையே இந்து தத்துவங்கள் வகுத்துள்ளன. இத்தகைய உயர்நிலையை அடைவதற்கு ஆலயங்களின் நடைபெறும் கிரியைகள் வழிவகுக்க வேண்டும். ஆலய நிர்வாகத்தினர் சமயப்பணிகளுடன் சமூகப்பணிகளையும் ஆற்றுதல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும் ஏழாலைக்கிராம மக்களின் கூட்டு முயற்சியாகக் கூட்டுப்பொறுப்பாக நடைபெறும். புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாளின் மஹாகும்பாபிஷேகக் கிரியைகளினால் அனைவருக்கும் அம்பிகையின் அருள் ஒளி நிறைவாகக் கிடைக்க வேண்டும் என வாழ்த்தி வணங்குவதுடன் இவ்வான்மீகப்பணியில் ஈடுபட்ட அடியவர்கள், சிவாச்சாரியார்கள், பரிபாலன சபையினர், வழிபடுவோர் அனைவரையும் பாராட்டுவதோடு அவர்களின் பணிகள் மென்மேலும் வளர வேண்டும் என அம்பாளின் திருப்பாதங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“நம்பினோர் கெடுவதில்லை நான்கு மறை தீர்ப்பு
அம்பிகையைக் கரண்டைந்தால் அதிக வரம் பெறலாம்”

திருமதி. வ. மதுமதி
பிரதேச செயலாளர்,
வலி.தெற்கு.

எழுாலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான தர்மபரிபாலன சபை

ஆலோசகர்கள்:

வைத்தியகலாநிதி சி. பத்மநாதன்

திரு. அ. பூரணச்சந்திரன்
(ஆசிரியர், ஒய்வுநிலை)

திரு. சி. கிருஷ்ணாந்தன்
(கணக்காளர், ஒய்வுநிலை)

திரு. இரத்தினம் தேவகாந்தன்
(நிலாளவையாளரும் கட்டட ஒப்பந்தகாரரும்)

தலைவர்:

திரு. இரத்தினம் உமாகாந்தன்

உடபத்தைவர்கள்:

திரு. இரத்தினம் உருக்குமகிளாந்தன்

திரு. அப்புத்துரை முருகையா

இணைச்செயலாளர்கள்:

திரு. கந்தசாமி சிவப்பிரகாசம் (மௌலி)

திரு. கந்தசாமி ஜதீஸ்வரன்

பொருளாளர்:

திரு. இரத்தினம் பாமகாந்தன்

நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்கள்: திரு. இரத்தினம் ஸந்காந்தன்

திரு. இரத்தினம் கமலகாந்தன்

ஏழாலை - புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாள்மீது பாடப்பெற்ற திருவூஞ்சல்

(கசவசித்தாந்த வித்தகர் அருளானந்தசிவம் அவர்களால் பாடப்பெற்றது)

காப்பு

பாராருங் கழனிபுடை குழே மூலைலப்
 பதியினிது மேவியறும் அடியார்க் கென்றும்
 ந்ராருந் திருக்கருணை பொழிந்து முத்தி
 நெறிகாட்டு மங்கயற்கண் ணம்மைதன் பேரிற்
 பேராரும் ஊஞ்சலிசை இனிது பாடப்
 பிள்ளைமதி நதிபுனையும் பெருமான் தந்த
 காராருங் கரிமுகணைத் தேவர் போற்றும்
 கணபதியை அனுதினமும் கருதி வாழ்வாம்.

1

ஊஞ்சல்

சீர்மேவு முத்துமணிக் கால்கள் நாட்டிச்
 செய்யதொரு பவளமணிச் சட்டம் பூட்டி
 ஏர்மேவு நவமணிசேர் கயிறு மாட்டி
 இசைத்திடுபொற் பலகையிடத் தினிதி னேறிப்
 பார்மேவு பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய் வண்ணம்
 பானிறத்தி செங்கமலை வடந்தொட்டாட்ட
 ஆர்மேவு மத்தியடி கோயில் கொண்ட
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆழ ரூஞ்சல்.

2

பத்தியறு தேவர்குழாம் பரிவற் றாட
 பரவசமாம் அன்பர்குழாம் பாடி யாட
 மொய்த்தகுழல் வண்டாட முழுவெண் திங்கள்
 முகமலர்ந்த பொற்சிறுபுன் முறுவ லாட
 எய்த்தவிடை யினைமுலைதம் பொறையாற் றாமே
 இயலுறுமின் கொடியெனவே யெழில்தந் தாட்ட
 அத்தியடி தனிலமர்ந்து கோயில் கொண்ட
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆழ ரூஞ்சல்.

3

திருநுதலிற் சிந்தூர் திலகந் தோன்றத்
 திகழபய கரமொடு வரதந் தோன்றப்
 பொருவறுசெம் பட்டாடை பொலிந்து தோன்றப்
 பொற்புறுபல் லணியழகு பொருந்தித் தோன்ற
 மருவறுமெய் யடியருளம் மலர்ந்து தோன்ற
 மலர்க்கமல விழிக்கருணை மல்கித் தோன்ற
 அருமணியா யத்தியடி விரும்பி வாழும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

4

ஓயாமற் பிறந்துபிறந் துழன்று நாளும்
 உய்யுநெறி காணாமல் உழன்று வாடி
 மாயாசம் பந்தமெனும் வலையிற் பட்டு
 மயங்குமுயிரத்தனையு மின்ப வீட்டிற்
 போயாரும் பெறற்கரிய சுகமே மேவப்
 பூரணமா யருணோக்கம் பரிந்து வைகும்
 ஆயாகி யத்தியடி விரும்பி வாழும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

5

தெள்ளுமறை வடித்தசிவ ஞான போதந்
 தீந்தமிழ்ப்பா விசையினிலே தேங்கச் செம்போன்
 வள்ளாநிறை பால்தேங்க வளர்மெய்ஞ் ஞானம்
 வருமழலைக் கவுணியனார் மருங்கே தேங்க
 உள்ளாநிறை பெருங்காத லுருவாய்த் தோன்றி
 உலவாப்பே ரிசையமுத மூலக மெல்லாம்
 அள்ளியுணத் தந்தருளும் அம்மே எங்கள்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

6

ஞானமுடன் ஞாதிருமே ஞயங்க எற்று
 நாடுமியல் புடையவடி யார்க ணெஞ்சுண்
 மோனசிவா னந்தமழை பொழிந்து வைகும்
 முதற்பொருளே தான்மறையும் முறையே பாட
 வானவரும் முனிவரரும் வழிபட்ட தேத்த
 வளர்கருணை பொழிந்துவழி யடியார் தம்பால்
 ஆனதுய ரத்தனையு மகற்றிக் காக்கும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

7

பொருவரிய பூரணமாய் வேதஞ் சொல்லும்
 பொருளாகி யாருமிர்கட் கருஞும் னான்
 குருவடிவா யிருந்துசிவ போக மூட்டுங்
 கோதறுமா னந்தகுண மலையே மாறா
 இருவினைக் ளருத்திமல மொழிக்கு மாற்றல்
 இடருறுமில் வுடற்பொறையி லிருத்திக் காக்கும்
 அருஞுருவே அத்தியடி விரும்பி வாழும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

8

அத்தனை மவனையறி யாதே யான்மா
 ஆணவத்தோட்துவித மாகி நிற்கும்
 பெத்தநிலை கண்டிரங்கிப் பேணுந்தா யாகிப்
 பேரருளால் திரோதமெனப் பேதிக் கப்பால்
 முத்திநிலை பெறவினையும் பருவம் நோக்கி
 முழுக்கருணை பரையெனவே முன்னின் நெங்கள்
 அத்தனாடு மத்துவித மாக்கி வைக்கும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

9

கொடியர்தமைக் கொன்றதளத் தூர்க்கை யாவாய்
 கோபமிகுங் குணநிலையிற் காளி யாவாய்
 படியதனி லைஸ்வரியம் பல்கித் தோன்றப்
 பார்த்தருஞ் மவசரத்திற் பவானி யாவாய்
 முடிவிலாநின் னாற்றலவை முடியக் கூறின்
 முதண்டம் முழுவதற்கும் முதல்வி யாகி
 அடியர்புக முத்தியடி மேவி வாழும்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

10

கனிமதுரக் கலிபுணையுங் காளி தாசர்
 கம்பர்புகழ்க் கவியரசு காள மேகம்
 நனிபெருஞ்சீர்ப் புலவரென ஞாலம் போற்ற
 நல்லருஞும் நாவலமும் நல்குஞ் செல்வி
 பனிமலையின் மாமகளாய்ப் பாரிற் நோன்றிப்
 பார்வதியென் றுலகணைத்தும் பகருந் தாயே
 அணிபொழில்கு முத்தியடி கோயில் கொண்ட
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ரூஞ்சல்.

11

வாழி

நித்தியமும் மறைநெறிசெய் மறையோர் வாழி
 நிலவுமழை முகில்வாழி பசுக்கள் வாழி
 சத்தியநன் மகளிர்பதி விரதம் வாழி
 சைவச்செந் நெறிவழி தருமம் வாழி
 பத்திதரு நீற்றொடுகண் டிகையும் வாழி
 பணிபுரியும் திருத்தொண்டர் கூட்டம் வாழி
 அத்தியடி அருள்புரியும் அன்னை வாழி
 அங்கயற்கண் ணம்பிகைதன் அருளும் வாழி.

12

எச்சரீக்கை

திருவார்மறை தொழுதேத்திய செல்வீ எச்சரீக்கை
 சிவனார்தம திடமேறிய தேவீ எச்சரீக்கை
 பொருமாகரி முகநாயகன் தாயே எச்சரீக்கை
 புனமேவுநல் லேழாலையில் பொலிவாய் எச்சரீக்கை.

13

தவமேதவப் பயனேதரும் தேவீ எச்சரீக்கை
 தமியேனுள மகலாதவர் தருவாய் எச்சரீக்கை
 பவமேயறச் சிவமேதரும் பரரயே எச்சரீக்கை
 பணிவார்தமக் கணியாயறும் பதந்தாய் எச்சரீக்கை.

14

தமிழேதமிழ்ச் சுவையேசுவப் பயனே எச்சரீக்கை
 தக்கன்திரு மகளாய்வருந் தாயே எச்சரீக்கை
 அமிழ்தேயென நஞ்சண்டவற் கன்னே எச்சரீக்கை
 அணிபூம்பொழி லேழாலைநன் கமர்ந்தாய் எச்சரீக்கை.

15

பராக்கு

அத்தியடி மேவுமகி ழன்னாய் பராக்கு
 அருளுருவ மாகியெமை யாள்வாய் பராக்கு
 சித்திபெறு மன்பரிஞுள் சீப்பாய் பராக்கு
 சின்மயமா மானந்தத் தெளிவே பராக்கு

16

ஒருருவிற் பாதியென ஓளிர்வாய் பராக்கு
ஒங்காரத் துண்ணிகமு மொன்றே பராக்கு
ஸரிநுவர் மைந்தர்தமை யீன்றாய் பராக்கு
இன்பநிறை யுருவான இறைவீ பராக்கு

17

மூவுலகு மொன்றநிறை முதல்வீ பராக்கு
மும்மையினு மெம்மையருள் முதலே பராக்கு
நான்மறையின் தெளிவான நலமே பராக்கு
நல்லவர்வா ஞோலை நயந்தாய் பராக்கு.

18

மங்களாம்

மங்களாம் மங்களாம் - நித்யசுப
மங்களாம் மங்களாம்.

அங்கயற்கண் னம்மையர்க்கு
அருளொழுகு செம்மையர்க்கு
சங்கரனை நயந்தவர்க்கு
சன்முகனைப் பயந்தவர்க்கு - மங்களாம்

அத்தியடி வாழ்பவர்க்கு
அகிலமுழு தாள்பவர்க்கு
முத்தியல் களிப்பவர்க்கு
மும்மலமு மொழிப்பவர்க்கு - மங்களாம்

தேவர்தொழுஞ் செல்வியர்க்கு
சிவனருளாம் வல்லியர்க்கு
மூவுலகும் நிறைந்தவர்க்கு
முழுமறையுள் உறைந்தவர்க்கு - மங்களாம்.

19

(மேற்படி ஊஞ்சல் பாடலின் கையெழுத்துப் பிரதி கைதவறியபடியினால் அம்மன் கோயிலின் நிர்வாகிகளின் கேள்விப்படி தமது ஞாபகத்திலிருந்ததைக் கொண்டு, வித்துவான் மு.குந்தையா அவர்களால் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கப்பெற்றதாகும்)

ஏழாலை புவனேஸ்வரி அம்மன்

ஆலய வரலாறு

பேராசிரியர் இரா. கவ. கணகரத்தினம்

இன்று ஆகம வழிபாட்டு நெறிக்கமைந்த முதன்மை மிக்க ஆலயங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்வது அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண் டிலே ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, சமய, கல்வி மாற்றங்கள் இருப்பதாம் நூற்றாண்டில் பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றதன் முழு வடிவ மாகவும் இவ்வாலயம் வரலாற்று முக்கியத் துவம் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும் வரலாற்று மூலங்களும் கொண்டு தலம், முரத்தி, தீர்த்தம் என்னும் விசேஷ அம்சங்களை மட்டும் உள்ளடக்கிய அருள்மிகு ஆலயமாக அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் விளங்குகின்றது.

(அ) கர்ண பரம்பரைக் கதை

இவ்வாலயத்தின் தோற்றம் பற்றிப் பல்வேறு மரபு வழிப்பட்ட கதைகள் உண்டு. ஆலயம் அமைந்திருக்கும் பிரதேசம் மருத்திலைப் பிரதேசமாகும். ஏழாலை மக்களின் நன்செய்நிலம் அது ஆகும். இந்நிலப் பகுதி முதலி பரம்பரையில் வந்தோருக்குச் சொந்தமான தென்றும், அவரது குடிமக்கள் அந்நிலங்களை ஆடி மழையுடன் உழ ஆரம்பிப்பரென்றும் அவ்வாறு நிலத்தை உழுது பண்படுத்தும்பொழுது அவர்கள் கொழுவொன்றில் ஒரு சில விக்கிரகம் அகப்பட்டுக்கொண்டதென்றும், அதனை எடுத்துப் பார்த்த பொழுது அது அம்பாளின் சொருபமாகக் காணப்பட்டதால் அதனை அருகிலுள்ள

நெல்லி மரத்தின் கீழ் வைத்து வழிபாடியற்றி வந்தனரென்றும் அதன் அடிப்படையிலே தோன்றியதே இவ்வாலயமென்றும் உரைப் பர் ஒரு சாரார்.

வேறு சிலர், முத்தர் என்னும் பெருங்குடி மகன் தன்னுடைய ஆட்களுடன் இவ்வயல் நிலங்களை உழுது வரும்பொழுது, அவர்களின் ஏரில் ஒரு பொருள் சிக்குண்டதென்றும் அதனை அகழ்ந்து பார்த்தபொழுது அது அம்பாளின் சிலா விக்கிரகமாகக் காணப்பட்டதால் அதனை அந்த இடத்திலேயே ஸ்தாபித்துப் பொங்கல் வழிபாடு செய்து பொங்கி வழிப்பட்டு வந்தனரென்றும் குறிப்பிடுவர்.

இவ்விரு கதைகளிலும் முதற் கதைக்குத் தக்க ஆதாரங்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, கைலாச மாலை ஆகிய இரு நூல்களும் ஏழாலையில் முதலி பரம்பரையினர் குடியேறியதாகக் குறிப்பிடவில்லை. அயற்கிராமங்களில் குடியேறிய முதலி பரம்பரையினர் இங்கு குடியேறினரென்பது பற்றிய செய்திகள் இருப்பின் ஆராயப்பட வேண்டியதோன்றாகும்.

முத்தர் பற்றிய மரபுவழிச் செய்திகள் உண்மையான வரலாற்றைக் குறிப்பதாகவுள்ளது. இவ்வாலயத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பு இன்றுவரை முத்தர் பரம்பரையினராலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருவது இதற்கோர் சான்றாகும். முத்தர், அம்பாளின் திருவுருவத்தைக்

கொட்டில் அமைத்துப் பூசை செய்துவந்தார். மக்கள் தமக்கு விரும்பியபொழுது பொங்கிப் படைத்தலே இவ்வாலயத் தின் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இருந்துவந்தது. முத்தருக்குப் பின் ஆலய நிர்வாகம் அவரது மகன் சிதம்பரநாத உடையாரையும் அவர் பின் மூத்தம்பி நோத்தாரிசையும் வந்தடைந்தது. இவர்களுடைய காலத்தில் இவ்வாலயம் சிறிய வடிவிலான கட்டிட அமைதியைப் பெற்றது. இறையகத்தையும் சிறு மண்டபத்தையும் உடைய ஆலயமாக வளர்ந்தது. மூல விக்கிரகம் சிலை விக்கிரகமாகவே இருந்துவந்தது. இவ்விக்கிரகம் சக்தி வடிவமாகிய கண்ணகை அம்மன் வடிவமாகவே இருந்த தென்று அறிய முடிகின்றது. ஏனெனில் வற்றாப்பளை அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் விசேட தினத்தையொட்டியே இங்கு விழாக்கள் நடைபெற்று வந்தன. இவ்வாலயம் பெருவளர்ச்சி பெற்ற இக்காலத்திலும் பங்குனிக் கடைசித் திங்கள்தோறும் பொங்கலும் சிறப்பாகப் பங்குனிக் கடைசித் திங்களில் பொங்கலும் குளிர்த்தியும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆனால், வற்றாப்பளை அம்மன் பொங்கல் தினத்தன்று பொதுமக்கள் பொங்காவிட்டாலும் தேவஸ்தானம் ஆலய கணக்கிலே பொங்கிவருவதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும். அத்துடன் வற்றாப்பளை அம்மனே மெய்யடியவரின் வேண்டுதலின் பேரில் வந்து உறைந்து அருள் சூரந்து வருகின்றாள் என்ற செவிவழிச் செவ்வியும் மேற்கூறிய விடயங்களுடன் ஒப்பிட்டு மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கூறிய செய்திகளை வைத்து நோக்கும்போது இவ்வாலயம் கண்ணகை அம்மன் ஆலயமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

(ஞ) கண்ணகை அம்மனும் ஈழநாடும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஈழநாட்டின் தமிழ் மக்களிடத்திலே வழிபாட்டுக்குரிய பெருந்தெய்வமாகக் கண்ணகை அம்மனே விளங்கினாள் என்பதை

மறுப்பதற்கில்லை. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே ஆறுமுகநாவலரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமய இயக்கத்தாலேயே வடபகுதியில் இவ்வழிபாட்டின் மகிழையும் எழுச்சியும் தளர்வற்றது. ஆனால், நாவலரவர்களின் பிரசாரச் செல்வாக்குக்குட்பாத வன்னி, மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களின் குலதெய்வமாகப் பெரிதும் கண்ணகை அம்மன் போற்றப்பட்டு வருவது பரந்த அடிப்படையிலே தமிழ் மக்களிடத்தில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு இருந்து வந்ததென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது எனலாம். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்காறு வரையிலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே கண்ணகை அம்மன் வழிபாடே சிறப்புற்று விளங்கியது. அவ்வகையிலே இவ்வாலயத்தில் வீற்றிருந்து அருள் சூரந்து வந்த கண்ணகை அம்மனையும் மக்கள் பேரன்புடன் பூசித்து வந்தனர். நாவலரவர்கள் கண்ணகை அம்மனை மானிடப் பெண்ணாகக் கருத்திற்கொண்டு, அம்மானிடப் பெண்ணைப் பூசிப் பதற்கு ஆகம விதிகள் உண்டா? என எழுப்பிய கண்டனத்தால் இவ்வழிபாடு மருவி, அவ்வாலயங்கள் யாவும் ஆகம சிறப்பாக சாத்திரவிதிக்கமைந்து, மூலமூர்த்திகள் யாவும் ஆகம பூசை நெறிக்குட்பட்டு அமையலாயின. நாவலரவர்களின் ஆகமம் பற்றிய பிரசார குறாவளியில் அகப்பட்ட வடபகுதிச்சைவர் தமது மரபுவழிப்பட்ட பூசை நெறிகளைக் கைநுழுவவிடத் தொடங்கினர். இதனால் கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்கள் யாவும் இராஜராஜேஸ்வரி, புவனேஸ்வரி, மனோன்மணி, முத்துமாரி முதலான நாமங்களைப் பெற்று ஆகம வழிபாட்டு நெறிக்குட்பட்டனவாயின.

கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு பகிடிக்குரியதொன்றன்று. சிந்துவெளி நாகரிக மக்கள் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை தாய்மைக்கு முக்கியம் கொடுப்பவர்கள். பெண்களைச் சக்தியாகவும், ஒழுக்கசீலரான பெண்களைப் பத்தினியாகவும் போற்றும் வழக்கம் பண்டுதொட்டே தமிழ் மக்களிடமிருந்து வருவதொன்றாகும். அவ்வகையிலே

பத்தினி வழிபாடு போற்றப்படவேண்டிய தொன்றாகும். இவ்வழிபாடு சமூக ஒழுக ஸாற்றை நெறிப்படுத்தி தாய பக்தியை வளர்க்க முயலும் ஒப்பற் வழிபாட்டு நெறி யென்றே கொள்ளல் வேண்டும். நாவலரவர் களின் பிரசார தாக்கத்திற்குட்பட்ட ஏழாலைக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயமும் பின்னர் ஆகம நெறிக்குட்பட்டு புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமாக மருவி, தனது அருட்பார்வையைக் குறையாது அருள் சுரந்து வருகின்றது.

(க) ஆலயத் திருப்பணி வரலாறு

முத்ததம்பி நொத்தாரிசு அவர்களுக்கு ஏழு பெண்களும் மூன்று ஆண்களும் இருந்தனர். ஆண் பிள்ளைகளில் மூத்தவர் பெயர் கணபதிப்பிள்ளையாகும். முத்ததம்பியின் சகோதரர் பெயர் வைத்திலிங்கமாகும். இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலே கல்வி கற்றவர். கல்வி அறிவில் தேர்ச்சி மிக்கவர். முத்ததம்பி இறக்க ஆலயப் பொறுப்பினைத் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் தமது குடும்பப் பொறுப்புக் காரணமாக ஆலயப் பொறுப்பினைத் தமது சிறிய தந்தையாராகிய வைத்திலிங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார். இவரின் நிர்வாகத்தின் பின்திரு. வ.சிவப்பிரகாசம் அவர்களும் (1905-1932), இவரின் பின் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மருகர் திரு. சிற்றும்பல உபாத்தியாயர் அவர்களும் (1932-1947) இவ்வாலயப் பொறுப்பினை ஏற்று நடாத்திவந்தனர்.

1935 ஆம் ஆண்டு முதல் 1945 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி ஏழாலைக் கிராமத்தின் சைவசமய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க காலப் பகுதியாகும். ஏழாலையிலேயுள்ள பெருங்கோயில்கள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரப்பட்டது. சைவப் பெரியார் மு.ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் “ஏழாலை சிவாலய திருப்பணிச் சபை” என்னும் சபை அமைக்கப்பட்டு ஆல

யப் பொறுப்புக்களை ஏற்று நடத்திவந்தது. இச் சபையின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல ஆலயங்களிலும் புனருத்தாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இச்சபையின் ஆக்கப் பணியின் போக்கினைக் கண்டு பயந்த ஆலய தர்மகர்த்தாக்கள் ஆலயங்களின்மீது தமக்குள்ள ஆதிக்கம் கெட்டுவிடும் என்ற பயத்தினால் ஆலயப் பொறுப்புக்களைத் தம் மிடம் ஒப்படைக்கும்படி வேண்டினர். 1940 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் ஆலயப் பொறுப்புக்களைத் தர்மகர்த்தாக்கள் சபையிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர். புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலய நிர்வாகம் 1950 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1964 ஆம் ஆண்டுவரை திரு. சிவசம்பு அவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. 1964 ஆம் ஆண்டுமுதல் இன்றுவரை திரு. சி.இரத்தினம் அவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

(க) பக்தியும் நம்பிக்கையும்

இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பாள் தோன்றாத் துணையாக நின்று நமக்கு அருள் புரிந்து வருகின்றாள் என்ற உணர்வும், சாதுக்கள் வழிவந்து இங்குறைந்து அருள் பாலித்து வருகின்றாள் என்ற நம்பிக்கையும், அம்பாளை மிகுந்த நம் பிக்கையோடும் விசுவாசத்தோடும் வழிபடுவோருக்கு அருள்பாலித்து வருவதை நடைமுறையிற் கண்டு அனுபவித்துவருவதும், தமிழ் மக்களிடத்தே இயல்பாகத் தாய்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பண்பும், அவளை அருள்மிகு சக்தியாக உருவகித்து வழிபடும் உணர்வும், இப்பிரதேசத்தின் அருள்மிகு சக்தி பீடமாக விளங்குவதும் இவ்வாலயத்தினதும் இம்முர்த்தியினதும் பெருஞ் சிறப்புக்களுக்கெல்லாம் தலையாய தாகும். பொதுமக்களின் இத்தகைய நம்பிக்கையும் பக்தியுமே இவ்வாலயம் காலந் தோறும் பெருவளர்ச்சியுற்று வருவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன எனலாம்.

(உ) ஆஸயநிர்வாகம்

இவ்வாலயத்தின் படிமுறை வளர்ச்சி யினை மூன்று காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்கலாம். அவை பின்வருமாறு அமை யும்,

- (i) 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னுள்ள காலப் பகுதி,
- (ii) 1900ஆம் ஆண்டுமுதல் 1950ஆம் ஆண்டுவரையுள்ள காலப் பகுதி
- (iii) 1950ஆம் ஆண்டுமுதல் இன்றுவரையுள்ள காலப் பகுதி.

(i) 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னுள்ள காலப் பகுதி

முத்தர் தொடக்கம் வைத்திலிங்கம் வரையிலுள்ள நிர்வாகக் காலப் பகுதியினை இக்காலகட்டத்தினுள் அடக்கி ஆராயலாம். இக்காலகட்டத்தில் அவ்வாலயம் பொதுமக்கள் வழிபாட்டு நெறிக்கமைந்த ஆஸய வடிவத்தினைப் பெற்றதெனலாம். ஆஸயம் ஒரு இறையகத்தையும் சிறுமண்டபத்தையும் கொண்டதாய், கண்ணாம்பினால் கட்டப்பட்டதாய் அனைத்திருந்தது.

இவ்வாலயம் ஆரம்பத்திற் பொதுமக்கள் வழிபாட்டு நெறிக்கமைந்த ஆஸயமாகக் காணப்பட்டதால் தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப் பொங்கல், பங்குனித் திங்கள்தோறும் பொங்கல், பங்குனிக் கடைசித் திங்கள் பொங்கலும் குளிர்த்தியும், வைகாசி விசாகப் பொங்கல் என்பன சிறப்பான கிரியை நெறி களாக அனைத்திருந்தன. வைகாசி விசாகப் பொங்கல் இவ்வாலயத்தின் சிறந்த சடங்கு முறையாக இக்காலத்தில் பேணப்பட்டது. பொதுமக்கள் யாவரும் மிகுந்த பக்தியோடு பொங்கி, பல மடைகள் இட்டு வழிபாடியறி னர். நவராத்திரி, திருவெம்பாவை போன்றன வும் சிறப்பான விழாக்களாகக் கொண்டாடப் பட்டன.

கந்த புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், பெரிய புராணம் முதலான புராணங்களும் அவ்வப்பொழுது சிறப்பாகப் புராண படனஞ் செய்யப்பட்டுவந்தது. சித்திரைப் படிப்பும் பின்னையார் கதையும் பக்தியோடு வாசிக்கப்பட்டு கஞ்சியும் களியும் அடியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவந்தன.

இக்காலகட்டத்தில் ஒழுங்காகக் கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த சடங்கு முறைகளும் நிர்வாக முறைகளுமே பிற்காலத்தில் இவ்வாலயம் மேலும் வளர்ச்சியற்றுச் செல்வதற்குப் பெறிதும் காரணமாக அமைந்தன எனலாம். பின்னேனுந்த காலப் பகுதியிலே ஆஸய அமைப்புக்கள் ஆகம சிறப் சாத்திர நெறிக்கமைந்த கட்டடப் பாங்கை நோக்கி வளர்ச்சியடைந்து சென்றபொழுதும் சடங்கு முறைகள் அவ்வாரே பேணப்பட்டு வரப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

(ii) 1900ஆம் ஆண்டுமுதல் 1950ஆம் ஆண்டுவரையுள்ள காலப் பகுதி

இவ்விரண்டாவது காலகட்டத்திலேதான் இவ்வாலயம் பொதுமக்களின் வழிபாட்டு நெறியினின்று விடுபட்டு, ஆகம சிறப் சாத்திர விதிமுறைகளுக்கு அமைந்த ஆஸயமாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கியது. வ.சிவப்பிரகாசம் தொடக்கம் சிற்றம்பலம் உபாத்தியாயர் வரையுள்ள நிர்வாகக் காலப் பகுதியினை இப்பகுதிக்குள் அடக்கலாம். சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் ஆஸய தர்மகர்த்தாவாகப் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டதும் முன்னையோர் வழி நின்று ஆஸய புனருத்தாரணைப் பணிகளிலே மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார். தன்னைச் சக்தி தாசனாக அர்ப்பணித்து இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்குகொண்டார். தனது விடாமுயற்சியினாலும் ஆரவத்தினாலும் தன்னுடைய வருமானத்தின் பெரும் பகுதியையும் செலவிட்டு, பொதுமக்களின் ஒத்தாசையையும் கொண்டு தனது பணி களை ஆரம்பித்தார்.

சிவப்பிரகாசத்தினுடைய காலத்தில் முன்பிருந்த கட்டிட அமைப்பு முற்றாகவே மாற்றியமைக்கப்பட்டது. ஆலயம் இறையகம், அந்தராலயம், மண்டபம், மகாமண்டபம், பலிடீம் என்ற அமைப்புகளை உடைய தாய் வளர்ச்சி பெற்றது. இவை சுண்ணாம்புச் சாந்துகொண்டு கட்டி முடிக்கப்பெற்றன. ஆகம முறைக்கமைந்த ஆலயமாக இது பெரிதும் மாற்றமடைந்தமையால் ஆலய பூசு கராக செல்லையர் என்பார் நியமிக்கப்பட்டார். செல்லையர் ஸ்மார்த்தராக இல்லாது சிவப் பிராமணராக விளங்கியமையால் ஆகம நெறிக்கமைந்த இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தன்னாலான பணிகளை அவர் ஆறிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேற் காட்டிய அமைப்புக்களுடன் சுண்ணாம்பினாலான சற்றுமதிலுக்கிடையில் மடைப்பள்ளி, வாகன அறை, வசந்த மண்டபம் முதலான கட்டிட அமைப்புக்களும் எழுந்தன. ஆலயத் திற்கான காண்டாமணியும் இருபெரும் மரத் தூண்களுக்கிடையிலே பொருத்தப்பட்டன. சிவப்பிரகாசத்தின் நிர்வாகம் 1902 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1932 ஆம் ஆண்டுவரை நடைபெற்று வந்தது. 1932 ஆம் ஆண்டு இவர் சித்தியடைய ஆலயப் பொறுப்பினை முத்த தமிப்பின் மகன் கணபதிப்பிள்ளை பெற்றார் என்பர். அவரைப் பீடித்த நோய் காரணமாக அவரது நிர்வாகப் பொறுப்பு அவரது மரு மகன் சிற்றம்பலம் உபாத்தியாயிடம் ஒப் படைக்கப்பட்டது. 1935 முதல் 1949 வரை சிற்றம்பல உபாத்தியாயர் இத்தேவஸ்தான் நிர்வாகப் பொறுப்பினை ஏற்று நடாத்தி வந்தார்.

இக்காலப் பகுதியிலே இவ்வாலயத்தின் மிக அருகாமையோடு பல ஆலயங்கள் எழுந்திருந்தன. அவை தோன்றுவதற்குப் பல காரணங்கள் கற்பிக்கப்பட்டபொழுதும் பூராணப் படிப்பிலே ஏற்பட்ட தாக்கம் அவை தோன்றுவதற்கோர் முக்கிய காரணமென அறியமுடிகின்றது. இவ்வாலயங்களிலே ஏற்பட்ட பரிபாலனக் குறைபாடு காரணமாக, அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ்க்

கொண்டுவந்து நிர்வகிக்கப் பொதுமக்கள் விரும்பியதால் ஏழாலையில் ‘சிவாலய பரிபாலன சபை’யொன்று தொடக்கப்பட்டு அச்சபையிடம் ஆலய நிர்வாகப் பொறுப்புக்கள் கையளிக்கப்பட்டன. இச்சபை 1935 முதல் 1945 வரை செவ்வனே இயங்கிறது. இச்சபையின் தலைவராக மு.ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் விளங்கினார். இவர் சிற்றம்பல உபாத்தியாயரின் தமிப்பியாவார். இச்சபை ஆலய தர்மகர்த்தாக்களினதும் நிர்வாகிகளினதும் உதவியுடன் பல புனருத்தாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டது. அவ்வகையிலே அச்சபையின் பங்களிப்பும் இவ்வாலயத்திற்குக் கணிசமான அளவு சார்ந்திருந்தது.

சிற்றம்பல உபாத்தியாயர் தன்னுடைய விடாழுமயற்சியினாலும் ஆர்வத்தினாலும், பொதுமக்களின் உதவியுடனும் சபையின் ஒத்துழைப்புடனும் சுண்ணாம்புச் சாந்தினால் கட்டப்பட்டிருந்த இறையகம், அந்தராலயம், அர்த்த மண்டபம் முதலானவை இடிக்கப்பட்டு “பொளி கல்” கொண்டு கட்டப்பட்டதோடு, இறையகத்தின்மீது அழகிய விமானமொன்றும் அமைக்கப்பட்டு அதற்கு 1943 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகமும் நடத்தப்பெற்றது. ஆலய அமைப்பிலே நந்தவனம் அமைத்தல் வற்புறுத்தப்பட்டிருப்பதால் இவ்வாலயத்தின் வடக்குத் திசையில் ஒரு நந்தவனம் அமைக்கப்பெற்றது. அதற்கு நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கு அருகில் இருந்த கிணறுபயன்படுத்தப்பட்டது.

இவ்வாலயம் முழுமையான ஆகம முறைக்கமைந்த வடிவில் மாற்றமடைந்து சென்ற காலப்பகுதியாக இப்பகுதி விளங்கியமையால் மரபுவழிப்பட்ட சடங்கு முறைகள் பெரிதும் தவிர்க்கப்பட்டு, ஆகம நெறிக்கமைந்த கிரியை முறைகள் கைக்கொள்ளப்பட்டன. மூலஸ்தான மூர்த்தி சல மூர்த்தியாகவும் எழுந்தருளி மூர்த்தி உலோகப் படிமத்தி னாலான அசல மூர்த்தியாகவும் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றுக்கமைய ஆலய பூசைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. சிவாசாரியாரைக்

கொண்டு காலையும் மாலையும் தினப் பூசை மேற்கொள்ளப்பட்டது. பெரும் பொங்கல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு அவை மரபுவழிக் குறியீட்டுப் பொருளாக மாற்றப்பட்டன. இதனைப் பிறி தோர் வகையாகக் கூறின், அத்தினங்கள் தோறும் ஞாபகத்திற்காக தேவஸ்தானத்தால் பொங்கப்பட்டுவந்தது; வரப்படுகின்றது. நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலான விசேடத்தினங்களில் அபிஷேக பூசைகள் செய்யப் பெற்றன. சிறப்பாகப் பத்து நாட்கள் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் இக்காலகட்டத்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. சித் திரைப் படிப்பும் பூராணப் படிப்பும் தொடர்ந்து பேணப்பட்டுவந்தன. இக்காலகட்டம் இவ்வாலய வரலாற்றிலே நிலைமாறு காலமாகத் திகழ்கின்றது எனலாம். சிவப்பிரகாசம், சிற்றம்பல உபாத்தியாயர் ஆகியோரின் அயராவுழைப்புப் போற்றுதற்குரியதேயாகும்.

(iii) 1950 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்று வரையுள்ள காலப் பகுதி

இக்காலப் பகுதியிலே இவ்வாலயம் ஆகம நெறிக்கமைந்த உயர்ந்தோர் வழி பாட்டு நெறியின் உயர்நிலையை அடைய முற்பட்ட காலப் பகுதியாக அமைகின்றது. இதனை மேலும் இருவேறு காலப் பகுதிகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். அவை பின்வருமாறு அமையும்:

- (அ) 1950 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1964 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி,
- (ஆ) 1964 ஆம் ஆண்டுமுதல் இன்றுவரையுள்ள காலப்பகுதி.

(அ) 1950 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1964 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப் பகுதி:-

இக்காலப் பகுதியிலே நடைபெற்ற பணிகளுக்குக் காரணகர்த்தாவாக விளங்குபவர் வ.சிவசம்பு (1887-1977) அவர்களாவார். 1887 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர், தமது ஆரம்பக்

கல்வியை ஏழாலையிலும் உயர் கல்வியை வட்டுக்கோட்டை விக்ரோநியாக் கல்லூரியிலும் பயின்றவர். 1912 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசாங்கப் பெரும்வேலைத் தினைக்களத்தில் ஓவசியர் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தார். இவர் இவ்வுத்தியோகத்தில் அமர்ந்து தமது பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்திக்கொண்ட பொழுதும், தமது குலதெய்வமாகிய அம்பாளின் ஆலயத் திருப்பணிகளை மறந்தாரல்லர். இவரது தமையனாரான வ.சிவப்பிரகாசம் ஆலயப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட காலம் முதல் அவரோடு தாழுமொருவனாகக் கலந்து ஆலயப் பணிகளுக்குத் தம்மாலான பொருள் உதவிகளை மறவாது செய்து வந்தார். சிவப்பிரகாசம், சிற்றம்பலம் ஆகியோர் காலத்தில் நடைபெற்ற ஆலயத் திருப்பணிகள் பெரிதும் இவரின் பொருள் வருவாய் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டன என அறிய முடிகின்றது.

1950 ஆம் ஆண்டு இவர் உத்தியோகத்தினிறு ஒவ்வு பெற்று வந்து சிற்றம்பலம் உபாத்தியாயரிடமிருந்து ஆலய தர்மகர்த்தாப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார். இளமை தொட்டே ஆலயத் திருப்பணிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிவந்த சிவசம்பு அவர்களுக்கு, தாம் தர்மகர்த்தாவாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டமை அவரை முழுநேர ஆலய ஊழியனாக உழைக்க வாய்ப்பளித்தது.

இவர் தமது பணிகளை மேலும் வளர்த்துச் செல்லும்பொழுது, ஆலயச் சுவர்கள் கனதியடையனவாக அமைத்துக் கட்டப்பட்டன. பலிபீடத்துக்கு அப்பாலுள்ள மண்டபங்கள் உயர்ந்து, தடித்த, வட்டமான தூண்கள் கொண்டு கட்டி எழுப்பி, கனதியான தீராந்திகள் கொண்டு கூரைகளை அமைத்து ஒடுகள் கொண்டு வேய்ந்தார். அத்துடன் வசந்த மண்டபம், யாகசாலை என்பனவும் உயர்த்தி, அகலமுடையனவாகச் சீமெந்து கொண்டு கட்டப்பட்டன. அம்பாள் எழுந்தருளி முர்த்தியாக வீதியுலா வரும்பொருட்டு இரட்டைக்

குதிரை வாகனமும் இடப வாகனமும் செய் யப்பெற்றன. இவரது காலத்தில் சிவாசாரியா ராக சிவஸ்ரீ குமாரகவாமிக் குருக்கள் விளங்கினார்.

ஆலய விழாக்கள் வழைமொலைவே பேணப்பட்டன. ஆனால், நவராத்திரி விழா மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மாண்மூத் திருவிழா ஒரு மகோற்சவம் போல் நடத்தப்பட்டது. அன்று அம்பாள் தமது ஆலயத்திலிருந்து ஊர்மனைகளுக்கூடாகப் புறப் பட்டு, தம்புவத்தை வைரவர் கோயிலுக்குச் சென்று வந்தாள். பின்னர் இவ்வீதியுலாப் பவனி நால்வர் மடத்திற்குச் சென்றுவந்தது. மக்கள் பெருவிருப்பத்தோடு இம்மாண்மூத் விழாவினை நடத்திவந்தனர். அன்பாள் வீதி யுலாச் செய்வதன் மூலம் தம் பகுதியிலுள்ள நோய்நோடிகள், வினைகள் வேற்றுக்கப்படுகின்றன என மனச்சுத்தியுடன் நம்பினர். இக் காலத்தில் இப்பவனி நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. புராணப் படிப்பு வழைமை போலப் பேணப்பட்டு வந்தது.

வ.சிவசம்பு அவர்கள் காட்டிய மிகுந்த ஈடுபாடே 1945 ஆம் ஆண்டு முதல் 1964 ஆம் ஆண்டு வரை இவ்வாலயம் துரித வளர்ச்சி பெறுவதற்குக் காரணமென்னாம். தமது வாழ்க்கையோடு ஆலயத் திருப்பணி முயற் சிகிளை இணைத்துக்கொண்ட சிவசம்பு அவர்கள் சிவப்பேறு அடையும் வரையும் அதன் வளர்ச்சியில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு வந்தமை இவர் அப்பாளின்மீது கொண்ட அளவற்ற பக்திப்பெறுக்கைக் காட்டிநிற்கின் றது என்னாம். இவர் காலத்தில் இவ்வாலயம் (ஆரம்ப கால) பல்லவ மன்னர்களது கற்றனி ஆலய அமைப்பைப் போன்ற தோற்ற வடிவினைப் பெற்றதென்னாம்.

(ஆ) 1964 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை யுள்ள காலப்பகுதி:-

இக்காலப் பகுதியே இவ்வாலய வளர்ச்சி யின் உச்சநிலை என்னாம். சிவப்பிரகாசம் இரத்தினம் அவர்களே இந்நிலை உருவாவதற்குக் கர்த்தாவாக அமைந்தார். இரத்தினம்

அவர்கள் முன்னைய தர்மகர்த்தாவான சிவப்பிரகாசத்தின் சிரேட்ட புதல்வன். அவரின் பூர்வபலனாகவும் வம்சாவளி முறையாகவும் இவ்வாலயத்தின் தர்மகர்த்தாவாக ஆகும் பேறு அவருக்குக் கிட்டிற்று என்னாம். அவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியையும் இடைநிலைக் கல்வியையும் மல்லாகம் ஆங்கில வித்தியா சாலையில் கற்றார். பின்னர் இவரின் சிறிய தந்தையாரான சிவசம்பு அவர்களின் அழைப் பின்பேரில் நாவலப்பிட்டிக்குச் சென்று, பெருந்தெருக்கள் திணைக்களத்தில் ஓவசியராக (மேற்பார்வையாளர்) உத்தியோகம் பார்த்து 1963 ஆம் ஆண்டு ஒய்வு பெற்றார்.

இரத்தினம் அவர்களது தந்தையார் ஆலய புனருத்தாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்ட காலத்தில் இவர், அவருக்குப் பக்கபலமாயிருந்துவந்ததோடு அவரையறியாத பக்தி அம்மைதீ குடிகொண்டு வளர்ந்துவந்தது. இவ்வாலயத்தின் இன்றைய வளர்ச்சி அவரின் பக்தியின் வெளிப்பாட்டிற்கு உரைகல்லாக அமைகின்றது என்னாம்.

இரத்தினம் அவர்கள் ஆலய தர்மகர்த்தாவாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிற்பாடே இவ்வாலயம் ஆகம நெறிக்கமைந்த முழுமையான அமைப்பாக வளர்ச்சி பெற்ற தொடங்கிற்று. ஆலய அமைப்பிலே பரிபாலக தேவர்கள் முக்கிய இடம் பெறுவர். பரிபாலக தேவர்களை உள்ளடக்கிய ஆலயமே முழுமையான சைவாலய அமைப்பைக் கொண்ட ஆலயமெனக் குறிப்பிடலாம். இவ்விதிக்கமைய இங்கு மூலஸ்தான முர்த்தியின் தென்மேற்குத் திசையில் பிள்ளையாருக்கும், வடமேற்குத் திசையில் மகாலக்குமி, பூமிலக்குமி சமேதராயுள்ள விள்ளைமூர்த்திக்கும், வசந்த மண்டபத்திற்கருகில் வைரவ சுவாமிக்கும், சிறிய அமைப்புடைய இறையகத்தையும் விமானத்தையும் உள்ளடக்கி ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. அத்துடன் இறையகத்தின் (மூலஸ்தானம்) வடபால் சண்டேஸ்வரிக்கும் சிறிய அமைப்புடைய மண்டபமொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. பின்னர், ஆலயம் பாலஸ்

தாபனம் செய்யப்பெற்று, 1975 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் புநர்பூச நட்சத்திரத்தில் சிவபீர் சர்வேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையில் பஞ்சகுண்ட மஹாகும்பாபிஷேகம் இரண்டாவது முறையாக மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1968 ஆம் ஆண்டு முதல் 1975 ஆம் ஆண்டுக்குள் இப்பிரிபாலக தேவர்களின் ஆலயங்கள் கட்டப்பெற்றன. இதற்கு முன் பாக இவ்வாலயத்திலே பரிபாலக தேவர்கள் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. அக்குறையினை நிவிர்த்தி செய்தவர் இரத்தினம் அவர்களே யாவார்.

இரத்தினம் அவர்களுக்குத் தமது ஆலயத்திலே மஹோற்சவம் நடத்த வேண்டும் என்னும் பெருவிருப்பம் ஒரு உந்துசக்தியாக இருந்துவந்தமையால் மேற்காட்டிய பணிகளோடு, கிலசமாய்க் கிடந்த பிறவற்றையும் திருத்தும் பணிகளிலும், புதியவற்றை ஆக்கும் பணிகளிலும் கரிசனை காட்டிவந்தார். பழைய மடைப்பள்ளி அறை, வாகன அறை ஆகியவற்றைப் புதுப்பித்ததோடு, குருக்கள் அறை, களஞ்சிய அறை, ஆலயத்துக்குப் புறம்பாகப் பிராமணருக்கு மலசலகூடம் என்பன புதிதாகக் கட்டப்பட்டன. அத்துடன் மடைப்பள்ளிக்கும் முகமண்டபத்திற்கும் இடையே அமைந்திருந்த இடைவெளி, உயரிய வட்டத் தூண்கள் எழுப்பப்பட்டு தீராந்திகள் கொண்டும் சிலாகைகள் கொண்டும் இணைக்கப்பட்டு ஓட்டினாலே வேயப்பட்டது. இத்திருப்பணிகளை இரத்தினம் அவர்கள் 1964 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1969 ஆம் ஆண்டிற்குள் இனிதே நிறைவேற்றினார்.

சக்தி வடிவான அம்பாளை அழகிய திருக்கோலத்திலே காண விரும்பிய தேவஸ் தானபதி, அவளுக்கு ஏழு பவுண் தங்கத்திலே பதக்கமும் சங்கிலியும் செய்து அளித்தார். இவ்வாலயத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பாடே மஹோற்சவ விழா கொண்டாடப்பட்டது. அதற்கு முன்பாக வழைமை போல் அலங்கார விழாக்களும் நவராத்திரி யும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டுவந்தன.

1969 ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்ற அற்புத நிகழ்ச்சியே இவ்வாலயம் முழுமையான ஆகம நெறிக்கமைந்த ஆலயமாக மிகவேகமாக வளர்ந்து செல்வதற்குக் காரணமென்னாம்.

(ஐ) அம்பாளின் அற்புத நிகழ்ச்சி

அம்பாளின் அற்புத நிகழ்ச்சியாக இவ்வூர் மக்களால் போற்றப்படும் அச்சம்பவத் தைச் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிடல் பொருத்தமானதாகும்.

1969 ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்ற மானம்பூ விழாவின்போது அம்பாளின் பவுண் அணிகலன்கள் திடீரென மறைந்துவிட்டன. அதுபற்றி அங்கு நின்ற தேவஸ்தான் தர்மகர்த்தாவான் இரத்தினம் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. பொதுசனங்களும், உபயகாரர்களும், சிவாசாரியாரும் பலவாறு பதட்டப்பட்டபோதும் தர்மகர்த்தாவான் இரத்தினம் அவர்கள் மனஞ் சோர்வடையாது மிகவும் நிதானமாகவும் பயபக்தி யுனும் பலிபீடத்தைக் கடந்து மண்டப வாசவில் சென்று நின்று, அம்பாளை நோக்கி,

“தாயே, நீ கிக்கோயிலினுள் கிருப்பது உண்மையானால் ஒரு கிழமைக்குள் அந்நகைகளைக் காட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் கில்லையேல், உனக்குப் பூசை செய்து வழிபடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை”

என்று முறையீடு செய்துவிட்டு விழாவினைத் தொடர்ந்து நடத்தி முடித்துவிட்டு வீடு சென்றுவிட்டார்.

தர்மகர்த்தா முறையீடு செய்து சரியாக ஏழாம்நாள் அவருக்குக் களவு போன பொருட்கள் யாவும் கிடைத்த செய்தி கிடிட்டிற்று. திருடன் திருடிய பொருட்களுடன் அம்பாளின் அணிகலன்கள் செய்த ஆபரணமாளிகைக்கே விற்பதற்காகச் கொண்டுசென்றிருந்தான். அவர்கள் இப்பொருட்கள் இவனிடத்திலே எப்படி வந்திருக்கமுடியும் என்ற ஜியறவோடு பொலிசுக்கு அறிவித்தனர். பொலி

சார் நகைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு திரு டனைப் பிடித்துச் சென்றனர். பின்னர் நீதிமன்றமுலம் தர்மகர்த்தா அம்பாளின் நகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

இச்சம்பவம் தர்மகர்த்தாவான் இரத்தி னம் அவர்களின் உள்ளத்திலே பேரானந்தத் தையும் புதிய தென்பையும் அளித்தது. அவரின் கருத்தின்படி, அம்பாள் உண்மையிலே தான் இக்கோயிலிலே இருக்கிறேன் என்பதை நிர்வாகத்திற்கும் மக்களுக்கும் காட்டியாவரும் கோயிலின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கத் திருவுளம் கொண்டாள் போலும். ஆகவே மக்களுடன் தானுமொருவனாகச் சேர்ந்து இவ்வாலயத்தை முழுமையான ஆலய அமைப்பாக மாற்றி உருவாக்குவதற்காக அயராது உழைக்கத் திடசங்கற்பம் கொண்டார்.

1975 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்பாபி ஷேகத்தின் பின்னர் தேர் செய்யப்பெற்று, தேர்மண்டபம் கட்டப்பட்டு, 1976 ஆம் ஆண்டு ஆடிப்பூரத்தைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு கொடியேற்றத்துடன் பதினொரு நாட்கள் மஹோற்சவ விழா கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழா வருடந்தோறும் ஆடி மாதம் ஆடிப்பூரத்தைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு கொண்டாடப்பட்டு வரப்படுகின்றது. 1985இல் உள்வீதி முழுவதும் பாலை முதலான வைரமரத் தீராந்திகள் கொண்டும் பனஞ்சிலாகைகள் கொண்டும் முகடுகள் இணைக்கப்பட்டு, ஒடுகளால் வேயப்பட்டன. இன்னும் இவ்வாலயம் முழுவடிவம் பெறுதற்கு ஆலய வாசற்கோபரம் ஒன்றே முக்கியமானதாகும். இரத்தினம், தன் னுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே இப்பணிகளையும் முடித்துவிட வேண்டும். அதற்கு அம்பாளின் திருவருள்பாலிக்க வெண்டுமென்று அவளை இறைஞ்சி வருகின்றார். எல்லாம்வல்ல பெருங்கருணைத்திற்ம படைத்த சக்தியாகிய அம்பாள் அவருக்குக் கருணைக்காவும் பொதுமக்கள் யாவரும் அவருடன் ஒத்துழைக்கவும் யாழும் அவளின் திருவருளைப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஏழாலையிலே அமைந்துள்ள ஆலயங்களில் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் விரைவாக வும் கட்டுக்கோப்புடனும் ஒழுங்குடனும் பொதுமக்கள் போற்றும்படியும் நடைபெற்ற வரும் ஆலயம் அத்தியடி புவனேஸ்வரி ஆலயமேயாகும். இவற்றுக்குக் காரணம் தேவஸ் தானத்தின் தலைமைத்துவமேயாகும். இரத்தினம் அவர்கள் உறுதியான மனம் படைத்த வர்; “செய்வன திருந்தச் செய்” என்ற கோட்பாட்டில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்; விடாக்கண்டர்; கட்டிட அமைப்பு முறைகளை நன்கு தெரிந்திருப்பவர்; நிர்வாக ஆற்றல் கைவரப்பெற்றவர்; பிற்றின் ஏமாற்றத்திற்குத் தன்னை உட்படுத்தாதவர்; கணக்குவழக்கு நன்கு தெரிந்தவர்; தன்னிடம் உள்ள பணத்தையும் பொதுமக்கள் அளிக்கும் பணத்தையும் ஆலயத்துக்கே முழுமையாகச் செலவு செய்பவர்; ஒருசதம் செலவுக்கும் கணக்கு வைத்திருப்பவர்; கணக்கும் காட்டுபவர்; ஆசார நெறி தளராதவர்; உள்ளத்தில் வைராக்கியம் உடையவர்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அயரா அன்பு பூண்டவர். இத்தகைய பண்புகள் இவரிடத்தில் குடிகொண்டிருந்தமையாலேயோதான் இவ்வாலயம் மிகவும் வேகமாக வளர்வதற்குக் காரணமெனலாம். பொதுவாக ஆலய பரிபாலனத்தை நடத்தும் ஒவ்வொரு தர்மகர்த்தாவும் இத்தகைய பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்குமிடத்து முன்னைய காலப் பகுதிகளைவிடத் தம் காலத்தி லேயாவது ஆலயங்களைச் செம்மைபட நிர்வகித்து வளர்த்துச் செல்ல வாய்ப்பாக அமையுமென்பதில் எவ்வித ஜியறுவுமில்லை.

பரிவார தெய்வங்களும் விழாக்களும்

(அ) யிவார தெய்வங்கள்

ஆகம நெறிக்குட்பட்ட ஆலயங்கள் யாவும் பரிவார தெய்வங்களைக் கொண்ட ஆலயங்களாக அமைவது இயல்பு. ஆலயங்களில் நடைபெறும் ஆவரண பூசை இவ்வகைத்தனவேயாகும். ஆவரணம் என்னுஞ்சொல் குழந்து நிற்பதைக் குறிக்கும். பரிவார

தெய்வங்கள் தங்கடமையாற்றல் வேண்டிச் சுற்றி நிற்கும் பரிசனங்களை நிகர்ப்பன என்பர்.² சிவனும் சக்தியும் என்றும் பெருந்தெய் வங்களாக ஆலயங்களில் இடம்பெறும் பொழுது, ஏனை தெய்வங்கள் பரிவார தெய் வங்களாகவும் இடம்பெறுவது வழமையாகும். சிவனும் சக்தியும் ஏனைய ஆலயங்களில் அவர்கள் தனிக் கோயில்களில் வீற்றிருப்பர்.

சிறப்பாகச் சிவன் கோயில்களில் இடப் பக்கத்தில் கணபதியும், வலப்பக்கத்தில் முருகவேனும், நுழைவாயிலின் உட்புறத்தில் சந்நிதியை நோக்கியவாறு வைரவரும், நடராச முர்த்தியை நோக்கியவாறு மெய்யடியார்களும், ஆலயத்தின் மிக அருகில் கருவறையை நோக்கியவன்னம் சண்டேஸ்வரரும், நுழைவாயிலின் வெளிப்புறத்தின் இருமருங்கும் துவாரபாலகரும், உட்புறத்தின் முன் நந்திதேவரும் பரிவார தெய்வங்களாக அமையவேண்டியது பொதுவான விதியாகும். ஆனால், சக்தி ஆலயத்தில் பெரும்பாலும் இப்பரிவார தெய்வங்களில் பிள்ளையார், முருகன், வைரவர் ஆகிய தெய்வங்கள் இடம்பெறுவது சிறப்பான அம்சமாகக் காணப்படினும், இவற்றுடன் ஏனை தெய் வங்கள் இடம்பெற வேண்டுமென்பது கட்டாயமல்ல.

சக்தியின் ஆலயங்கள் சிவாகம அடிப்படை தமுவியும் சாக்த ஆகமங்கள் தமுவியும் அமைக்கப்படுவது வழமையாகும். ஈழநாட்டின் சக்தி ஆலயங்கள் பொதுவாக சிவாகமங்கள் கூறும் விதிகளுக்கமையவே பெரிதும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில ஆலயங்கள் இரு ஆகமங்களையும் தமுவி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில ஆலயங்கள் அமைப்பில் சாக்த ஆகம விதிமுறைகளைத் தமுவி நடைபெறுவது வழமையாகும்.

ஏழாலை-புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயத்தில் பின்வரும் அடிப்படையில் பரிவார தெய்வங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இறையகத்தின் வலப் பக்கத்தில் பிள்ளையாரும்,

இடப் பக்கத்தில் விஷ்ணுவும், வட திசையில் இறையகத்தின் அருகில் சண்டேஸ்வரியும், நுழைவாயிலின் உட்புறத்தின் வலது பக்கத் தில் சந்நிதியை நோக்கி வைரவரும் அமரந் துள்ளனர். இப்பரிவார தெய்வங்கள் பற்றிப் பொதுப்படச் சிறிது நோக்கின்:-

விநாயகர்

தனக்கொரு தலைவன் இல்லாதவன் விநாயகன். அவனே எல்லா உயிர்களின் விக்கினங்களையும் தீர்ப்பவன்; ஓம் என்னும் பிரணவ வடிவினன். இவனே பிரணவ சொரூபி.

இவன் யானை முகத்தையும், மூன்று கண்களையும், ஜந்து கரங்களையும், அவற்றில் தந்தம், பாசம், அங்குசம், பண்ணியம் ஆகியவற்றை ஏந்தியவராகவும், கிம்புரிபூண ணிந்த ஒற்றைத் தந்தத்தையும், இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் சக்திகளையுடைய முகத்தினை உடையவராகவும், இரண்டு திருவடிகளை உடையவராகவும் இருப்பார்.

எல்லாரும் முதல் வணக்கஞ் செய்வது விநாயகருக்கேயாகும். “முப்புரம் ஏரி செய்த அச்சிவனுறை ரதம் அச்சது பொடி செய்த அதிக்ரா” என்னும் அருணகிரியார் பாடற்றோடும்,

“விக்கினேசுவரனே, பெருந்தலைவனே, உலகிலுள்ளோர் அனைவராலும் ஏத்தி வழி படப்படுபவரே, என்னால் தொடக்கப்பட்டுள்ள இக்காரியம் இடையூறு நிகழாது இனிது நிறைவேறும்வண்ணம் தங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்” என்னும் தியான மந்திரமும் அவரின் முதன்மையைத் துலக்கி நிற்பன்.

விநாயகர் முப்பத்திரண்டு விஷயங்களை உடையவர். அவர் ஓலி வடிவானவர்; மும்மலங்களை நீக்குபவர் சிவஞானத்தைக் கொடுப்பவர்; ஜகவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறு குணங்களை உடையவர்; அநாதிபோதம் முதல் அவதந்திரம் முதலான ஆறு சுத்த குணங்களை உடையவர். இவர் ஜந்தொழில் இயற்றுபவர் என்பர்.

விநாயகரை வணங்கும் பொழுது, கைகளை முடியாகப் பிடித்து அவ்விரண்டு கைகளாலும் நெற்றியிலே மூன்று மூறை குட்டி, வலக் காதை இடக்கையினாலும், இடக் காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்று மூறை தாழ்ந்தெழுந்து கும் பிடில் வேண்டும்.⁴ விநாயகரை மூறைப்படி வழிபடுவோர் வேண்டியதை வேண்டியவாறு அடைவர். சரியை கிரியைவழி அவரை அடைய முயல்பவர்கள் விரதம், திருமுறை ஒதல், திருநாமம் ஒதல் முதலான வழிகளைக் கடைப்பிடித்து அதன்வழி செல்லுதல் வேண்டும்.

விநாயகப் பெருமானுக்கு உகந்த விரதங்களாக வெள் எளிக் கிழமை விரதம் (வைகாசி), சதுர்த்தி விரதம் (ஆவணி), விநாயகசஷ்டி விரதம் (கார்த்திகை), பிள்ளையார் நோன்பு, சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. அத்துடன் வெள்ளிப்பிள்ளையார் கும்பிடுதல், செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் கும்பிடுதல் என்னும் இருவகை விரதங்களும் பொதுமக்களால் சிறப்பாகப் பெண்களால் அனுப்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் மரபாகும். இவ்விரதங்களுள் சங்கடஹர சதுர்த்தி என்பது மாசி மாதம் தேய்பிறையில் செவ்வாய்க்கிழமையோடு கூடிவரும் திதியில் தொடங்கி ஓராண்டு செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் அனுப்டித்துவருதல் ஆகும். வெள் எப்பிள்ளையார், செவ்வாய்ப்பிள்ளையார் ஆகிய விரதங்கள் இரண்டும் பெண்களே சிறப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று மரபாக இருந்தபோதிலும் வெள்ளிப்பிள்ளையார் விரதத்தை ஆண்களும் மேற்கொள்ளலாம் என்பர்.

வெள் எப்பிள்ளையார் விரதத்தைப் பெண்கள் மிகுந்த ஆசாரத்துடன் செவ்வலரி, செவ்வரத்தை, அறுகம்புல் முதலிய பொருட்களுடன் கண்றின் சாணத்தால் பிள்ளையார் பிடித்து தாழையிலை, நெற்கத்திர முதலியன வைத்து சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்பாக இப்

பூசையினை முடித்தல் வேண்டும் என்பர்.

செவ்வாய்ப்பிள்ளையார் விரதம் பெண்களால் மிகுந்த தூய்மையுடன் அனுப்டிக்கப்படும் விரதமாகும். தைமாதச் செவ்வாய், ஆடிச் செவ்வாய் தொடங்கி இதனைச் செவ்வாய்தோறும் அனுப்டிப்பர். இவ்விரதம் பெண்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான் விரதம். இவ்விரதம் அனுப்டிப்போர் மத்தியில் ஆண்களின் சஞ்சாரம் இருத்தல் கூடாதென்பர். இதனால் ஆடவர் உறங்கிய பின்போ பிறதேசம் சென்ற பின்போ இவ்விரதத்தை அனுப்டிப்பர். சிலசமயங்களில் விரதம் மேற்கொள்ளும் பெண்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடித் தனியானதோர் வீட்டில் இவ்விரதத்தை அனுப்டிப்பர். இவ்விரதத்தைப் பின்வருமாறு கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவார்கள்.

“விரதமிருப்போர் மிச்சமின்றி உண்ணக் கூடிய அளவிற்கு நெல்லை எடுத்து நீராடிய பின் தூய்மையான நிலையில், நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்கி, மா இடித்தல் வேண்டும். இடித்த மாவை உப்பிடாமல் நன்றாகப் பிசைந்து தேங்காயைச் சிறுசிறு துண்டுகளாக்கி அதிற்போட்டு, அந்த இளநீரையே விட்டு நன்றாகப் பிசைந்து, அடையும் உருண்டையுமாகச் செய்து, நீராவியில் வைக்கோலைப் பரப்பி, அதன்மேல் வைத்து, ஆவி போகாதவண்ணம் மூடிவைத்தல் வேண்டும். தனிநபருக்கு ஏற்பவோ கூடியிருந்து விரதம் ஏற்போருக்கு ஏற்பவோ அவற்றினை ஓர் அடையாகத் தயார் செய்ய வேண்டும். பின்பு கன்றின் சாணத்தால் பிள்ளையார் செய்து, அதற்குப் பங்க இலை, புளியம் இலைகளைக் கொண்டு குழல் அமைத்து, அதன் நடுவில் பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும். தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலைகளைத் திருத்திப் பரப்பி கொழுக்கட்டைகளையும் பரப்பி வைத்துவிட்டுத் தூபமிட்டு, கதை சொல்லத் தொடங்கவேண்டும். இக் கதையினை ஆண்கள் கேட்க முற்படக் கூடாது என்பது மரபாகும். கதை முடிந்ததும்

கற்பூர் ஆராதனை செய்து, நைவேத்தியம் செய்துவிட்டு அனைவரும் ஒருங்கிருந்து அவரவர்களுக்குரிய அடைகளை உண்ணுதல் வேண்டும்.

பின்னர், விடியற்காலை எழுந்து இரவு கொழுக்கட்டை வேகவைத்த வைக்கோல், புங்கந்தழை, புளியந் தழை, பூசைசெய்த மலர், இலை எல்லாவற்றுடன் பிள்ளையாரையும் ஆழ்றங்கரைக்கு கொண்டுசென்று ஆற்றில் கரைத்துவிட்டு, வாய் பேசாது நிறைகுத்தோடு விபூதி, மஞ்சள், குங்குமம் அணிந்து வீடு திரும்புதல் வேண்டும்.⁵

“ஆடிச் செவ்வாய் தேடிப்பிடி”, “செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் கும்பிட்டால் தேடியதெல்லாம் கிடைக்கும்” என்பன போன்ற முதுரைகள் இவ்விரத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி நிற்பனவாகும்.

விநாயகப் பெருமானை வணங்கி அருள் பெற்றோர் ஓளாவையார், நம்பியாண்டார் நம்பி, மெய்கண்டதேவர் முதலாணோர்களாவர். ஓளாவையார் அளிச்செய்த “விநாயகர் அகவல்” ஒதுதலும் மனனஞ்செய்து ஒதுத

லும் முத்திப்பேற்றுக்கு வழிவகுக்கும் என்பர் பெரியோர்.

விஷ்ணு

சிவன், முருகன், சக்தி ஆலயங்களில் விஷ்ணு பரிவார தெய்வமாக விளங்குகின்றார். சைவாலயங்களில் விஷ்ணுவை வைத்து வழிபடும் முறையினை காரணாகம் விளக்குகின்றது என்பர். இவ்வாலயத்தில் விஷ்ணுவடமேற்கு மூலையில் பூமிலட்சுமி, மகாலட்சுமி சமேதராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

விஷ்ணு சந்நிதியை அடைந்த பக்தர்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமாகவோ பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாகவோ வணங்கிச் சிறப்பாகப் பன்னிரு ஆழ்வார்கள் பாடிய தில்விய பிரபந்தப் பாகரங்களைப் பக்தியுடன் பாடுதல் வேண்டும். அத்துடன் விஷ்ணு நாமங்களால் அவனை அரச்சித்தல் வேண்டும்.

(ஞ) விழாக்கள்

இவ்வாலயத்தில் மாதந்தோறும் பின் வரும் சுபவேளையிலே விழாக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடிவரப்படுகின்றது.

மாதம்	நட்சத்திரம்	தீதி	விழாக்கள்
தை			பொங்கல்
மாசி	மகம்		அபிஷேகம், பூசை
பங்குனி			பங்குனித் திங்கள்தோறும் பொங்கல், குளிர்த்தி வருடப் பொங்கல்
சித்திரை			மணவாளக்கோலம்
வைகாசி	புநர்பூசம் விசாகம்		விசாகப் பொங்கல் வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் பொங்கல்
ஆடி	பூரம்		மகோற்சவம் - ஆடிப்பூரத்தைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு பதினொரு நாட்கள் (விநாயகர்) அபிஷேகம், பூசை கிருஷ்ண ஜெயந்தி
ஆவணி	ரோகினி	சதுர்த்தி	நவராத்திரி: கொலுபூசை, சக்கர பூசை தீபாவளி: அபிஷேகம், பூசை
புரட்டாதி		அட்டமி	திருவெம்பாவை
ஐப்பசி			அபிஷேகம், பூசை
மார்கழி	உதயம்- திருவாதிரை	அமாவாசை	
குறிப்பு:-			

பன்னிரு மாதமும் வரும் ஏகாதசி திதியில் விஷ்ணுமுர்த்தி, மகாலட்சுமி, பூமிலட்சுமி சமேதராக்கு விசேட பூசையும் அபிஷேகமும் நடைபெறும்.

(அ) விசேடவிழாவும் கலைப்பணியும்

இவ்விழாக்களுக்குள்ளே தேர்த்திருவிழா மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க பெருவிழாவாக அமைந்துவருகின்றது. வழமையான நியதிகள் பேணப்படுவதோடு, ஸழநாட்டின் நாதஸ்வர, தவில் கலைஞர்களாகவுள்ள அனைவரும் ஒருமித்தும் தனித்தும் இவ்விழாவின்பொழுது வரவழைக்கப்பட்டு, கச்சேரி செய்விப்பதுடன் கலைஞர்களை வாழ்த்தி வெகுமானங்கள் அளிப்பதும் வழமையாக இருந்துவருகின்றது. ஆலயத்தோடு தொடர்புடைய சிறந்த கலைஞர்களைக் கொரவித்து சன்மானம் அளிக்கும் நிகழ்ச்சியும் அன்று நடைபெறும். பண்டுதொட்டு தமிழ் மன்னர்களும், மாந்தர்களும், பிரபுக்களும் கலைகளை ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டு வளர்த்தனர். அவ் வகையிலே இவ்வாலயமும் கலைஞர்களை ஆர்வத்தோடு வளர்த்துவருவது பாராட்டுதற்குரிய விடயமாகும்.

தமிழ் நாட்டிலே இருந்து யாழ்ப்பாணம் வரும் இத்துறைக் கலைஞர்கள் யாவரும் பெரிதும் இவ்வாலயத்தில் தமது கலைத் திறமையை வெளிப்படுத்தி சன்மானம் பெற்றும் பாராட்டுதல் பெற்றுஞ் சென்றுள்ளனர். எனவே இவ்வாலயத்தின் புகழ் ஸழநாட்டில் மாத்திரம் பரவாது தமிழ்ச்சுறும் நல்லுலகேங்கும் பரவியுள்ளது எனலாம்.

(ஆ) விலக்கிய வடிவங்களில் அம்பாள்

இவ்வாலயத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பாளின் பெருங்கருணைத் திறத்தினை வேண்டிப் பல மெய்யடியவர்கள் பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர். ஏழாலையிலே பெருஞ் சாதுவாக விளங்கிய அருளானந்தசிவம் என்னும் சித்தர் இவ்வாலயத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்மைபேரில் திருவூஞ்சற் பாட்டினைப் பாடியுள்ளார். இந்நால் காப்புச் செய்யுள் உட்பட பண்ணிருப்பாடல்களைக் கொண்டது. அத்துடன், வாழி, எச்சர்க்கை, பராக்கு, மங்களம் என்னும் வடிவங்களையும்

கொண்டு அமைந்துள்ளது. இப்பாடல்கள் அம்பாளின் பெருங்கருணை வள்ளல் தன்மையைச் சித்தாந்தக் கருத்துக்களுள் உட்படுத்தி, பாடிப் போற்றியிருக்கும் தன்மை அவரின் பக்தினானத்தின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றதெனலாம்.

அத்தனை மவனை யாதே யான்மா

ஆணவத்தோடு தத்துவித மாகி நிற்கும்
பெத்துநிலை கண்டிரங்கிப் பேணுந்தா யாகிப்

ஓரருளால் திரோதமெனப் பேதிக் கப்பால்
முத்திநிலை பெறவினையும் பருவம் நோக்கி
முழுக்கருணை பரையெனவே முன்னின்
றெங்கள்

அத்தனோடு மத்துவித மாக்கி வைக்கும்
அங்கையற்கண் ணம்பிகையே ஆம்

ருஞ்சஸ்

என்ற பாடல் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். மற்றும் ஞானபண்டிதர் கந்தையா அவர்களால் திருப்பள்ளியும், இலக்கண வித்தகர் நமசிவாயதேசிகரால் நான்மணிமாலையும், வினிசிட்டி பண்டிதர் க.உமாமகேஸ்வரன் அவர்களால் திருவிருத்தமும், மல்லை. நம. சிவப்பிரகாச புலவர் அவர்களால் ஜம்மணி மாலையும், வித்துவான் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் பதிகமும் அம்பாளின் அருள் மாட்சியினைப் போற்றிப் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களாகும்.

முடிவாக, ஏழாலை-அத்தியடி அருள்மிகுபுவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் மரபுவழிப் பட்ட கதைகளையும், இலக்கிய வடிவங்களையும் கொண்டதாய், ஏனைய ஆலயங்களை விட காலத்தால் முதன்மை மிக்கதாய், வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கதாய் விளங்குகின்றது. இங்கம்மைந்த சக்தியான அம்பாள் புவனேஸ்வரி என்னும் திருநாமம் கொண்டு வீற்றிருப்பதும் இச்சக்தி பீடத்திற்கு வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை அளிக்கின்றது. தமிழ்நாட்டிலே புவனேஸ்வரி என்னும் நாமத்தோடு அமைந்த சக்தி பீடங்கள் இல்லையென்றே குறிப்பிடலாம். “கோயில் மாநகரம்” என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரிசா நாட்டிலே புவ

னேஸ்வரத்தில் அமைந்துள்ள சக்தியையே பராசக்தி என்றும், புவனேஸ்வரி என்றும் போற்றும் மரபு உண்டு. ஈழநாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலும் புவனேஸ்வரி என்ற திரு நாமத்தையுடைய ஆலயங்களை விரல்விட்டு என்னிவிடலாம். நாவற்குழி, கீரிமலை, இடைக்காடு, சுதுமலை ஆகிய இடங்களில் அமைந்த பொதுமக்கள் வழிபாட்டிற்குரிய ஆலயங்களே புவனேஸ்வரி என்னும் நாமத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவை முழுமையான ஆகம-சிற்ப சாத்திர விதிகளுக்கமைந்தன வாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஈழநாட்டிலே ஆகம-சிற்ப சாத்திர விதிகளுக்கமைந்த அருள்மிகு புவனேஸ்வரி அம்மன் சக்தி பீடங்களுள் தலைசிறந்ததொன்றாக விளங்குவது ஏழாலை-அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமாகும். இன்று இவ்வாலய குருவாக

இருப்பவர் சிவாசாரியார் சி.சச்சிதானந்தக் குருக்கள் ஆவார். புதிய ஆலய நிர்வாகியாக திரு. இ.உமாகாந்தன் நியமனம் பெற்றுள்ளார்.

இப்புவனேஸ்வரி அம்பாள் தாய்க்குத் தாயாகி, தேவமாதாய் விளங்கி, தன் பெருங்கருணைத் திறத்தினால், வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய வரங்களைனத்தையும் அளித்து, வல்வினை தீர்த்து, தன் அருட்பார்வையால் யாவரையும் அரவணைத்து அருள்பாலித்து வருகின்றாள். அவளின் அருளாட்சியினுள் அகப்பட்ட மக்கள் அவளைப் போற்றும் முகத் தால் தம்மாலான பல்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். நாமும் நம்மை அவளுக்கு அர்ப்பணித்து அவளின் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டு, தீருவருளைப் பெற்று, அத்துவிதமாய் உய்தி பெறுவோமாக!

உசாந்துவணக்கள்:

1. கனகரத்தின உபாத்தியாயர், ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், (1968), பக். 119
2. கைலாசநாதக்குருக்கள், கா., சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநெறி, (1963), பக். 259
3. மேலதுநூல், பக். 186
4. ஆறுமுகநாவலர், இரண்டாம் சைவ வினாவிடை, (1970), பக். 78
5. விநாயகர், திருவாவடுதுறை ஆத்தீன வெளி மீடு, (1965), பக். 22-32.
2. சீனிவாசன், இரா., தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள சக்தி கோயில்கள், சக்தி வழிபாடு (1975), பக். 384-549.

மத ஒழுங்கீகம்

“அபினி” ஒரு போதைப்பொருள்! அதுபோல ‘மதம்’ என்ற ஒன்றை அனுபவிப்பர்கள் மதத்தின் உயிர்நாடிக் கொள்கையாகிய மனித நேயத்தைக் காலப்போக்கில் மறந்தனர். மறந்தது மட்டுமல்ல, மனித நேயத்திற்கு மாறுபட்டும் நடந்தனர். ஏன்? மதத்தின் பேரால் மனிதர்களையே கொன்று குவிக்கும் ஈனச் செயல்களுக்கு இரையாயினர். மானிடத்தை வளர்த்தல் - உயர்த்துதல் என்ற உயர் குறிக்கோளிலிருந்து மதங்கள் விலகி நீண்டதாரம் சென்றுவிட்டன. இன்று நாம் காண்பதெல்லாம் சுரண்டும் தன்மையும் ஆதிபத்திய குணாம்சமும் சண்டை போடும் மூர்க்கத்தனமும் உடைய மத அமைப்புக்களையே! திருக்கோயில்கள் தேவை! ஆனால், அவை உரிமை பெற்ற - பொருளாதார உரிமைபெற்ற மனிதர்களின் சுயவிருப்பத்தில் கட்டப்பட வேண்டும். அன்றே, மதம் அபினியாக இல்லாமல் ஆண்மிகமாக விளங்கும்.

- குன்றக்கும் அழகளை

அம்பிகையின் அருட்கோலங்கள்

- பேராசிரியர், விக்கிய கலாநிதி ப.கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் -

வாழ்நாள் பேராசிரியர்: மாழ் பல்கலைக்கழகம்

யாதுமாகி நின்றாய் - காளி
எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
தீது நன்மையெல்லாம் - காளி
தெய்வ லீலை யன்றோர்
பூத மைந்து மானாய் - காளி
பொறிக் ளைந்து மானாய்
போதமாகி நின்றாய் - காளி
பொறியை விஞ்சி நின்றாய்

அம்பிகையின் அருட்கோலங்களில் ஒன்றாகிய காளியின் மகத்துவத்தை மகாகவி பாரதியின் காளிப்பாட்டு இவ்வாறு போற்று கின்றது. அம்பிகையின் அருளாற்றவின் வடிவங்களாகிய அற்புதக் கோலங்கள் அனந்தம். இவ்வுலகில் நிகரற்ற அன்னையின் இயல்பினைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் மரபிலே வளர்ந்தது அம்பிகை வழிபாடு. தாய்த்தன்மை மனிதரிடத்தே மிக உன் நூதமாக விளங்குகின்ற காரணத்தால் இறை வனைத் தாயாகக் கொண்டு வழிபடும் மரபு மேலோங்கியுள்ளது. தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் இடையே காணப்படும் ஒப்பற்ற அன்பு உன்னதமானது. உலகில் வேறொதுவும் அதற்கு ஈடாகாது. தந்தையிடத் தில் குழந்தை அதிக உறவு கொள்வதில்லை. ஆனால் தாய்ப்பாசத்தினால் குழந்தை தாயின் அரவணைப்பில் திளைக்கின்றது. நன்மை செய் தாலும் தீமை செய்தாலும் உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும் செல்வத்திலும் வறுமையிலும் தாயன்பு என்றும் மாறாதது. எனவேதான் அருளை அள்ளிச் சொரியும் இறைவன் தந்தையாக மட்டுமன்றித் தாயாக வும் போற்றப்படுகின்றார். “கன்றினுக்குச் சேதா கணிந்திரங்கல் போல எனக்கென்று இரங்குவாய் கருணை எந்தாய் பராபரமே” எனத் தாயுமானவர் வேண்டுகின்றார். எனவே அன்பின் உயர்நிலையில் பக்தியின் உச்சத்

தில் இறைவன் தாயாகவே எமக்கு காட்சி தருகின்றான். “பால் நினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து நீ.....” என்பார் மாணிக்கவாசகர்.

எமது சமயமரபில் இறைவனையும் இறைவியையும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பெற்றோராக வழிபடும் சிறப்பு உள்ளது. “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” என்ற திருவாசகவரிகள் இதற்குச் சான்று. காளிதாசர் தமது இரகு வம்ச மகா காவியத்தில் கடவுள் வழிபாட்டில் பார்வதி பரமேஸ்வரரை இவ்வுலகின் தாய் தந்தையராகப் போற்றுகின்றார். வாகர்த்தாவிவ ஸம்பிருக்தெள் வாகர்த்த பிரதிபத்தயே! ஐகத: பிதரென வந்தே பார்வதி பரமேஸ் வரெள!!

பார்வதியும் பரமேஸ்வரனும் உலகத்திற்குத் தாய் தந்தையர் சொல்லும் அதன் பொருளும் சேர்ந்திருப்பது போன்று அவ்விருவரும் சேர்ந்து இருந்து பக்தர்களுக்கு அருள் புரிவதில் ஒரே மனம் கொண்ட திவ்ய தம்பதிகள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர்.

சிவம் வேறு, சக்தி வேறு அன்று. இரண்டும் இணைந்த சிவபக்தி அம்சமே எமக்கு உயிர்த்துணையாக அமைகின்றதை குறிப் பிடிற்பாலது. சிவம் என்பது மெய்ப்பொருள், எக்காலத்தும் மாறாத அழிவற்ற தன்மையது. இதனிடத்தில் என்றும் பிரியாது நிலைத் துள்ள அம்சத்திற்குச் சக்தி என்று பெயர் என அருளாளர் விளக்குவர். பாலினின்று வெண் மையைப் பிரிக்க முடியாதவாறு சிவத்திலி ருந்து சக்தியைப் பிரிக்க முடியாது. எனவே தான் சிவாலயங்கள் தோறும் எழுந்தருளி அருள் சுரக்கும் சம்பெருமானைச் சுட்டும்

போது சக்தியுடன் இணைத்துக் கூறும் மரபு இருந்து வருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஸ்ரீ பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரன், ஸ்ரீ விசாலாட்சி சமேத விசவநாதர், ஸ்ரீ கமலாம்பிகா சமேத கைலாசநாதர், ஸ்ரீ வடிவாம்பிகாதேவி சமேத முன்னென்நாதர், ஸ்ரீ மீனாட்சி சமேத சுந்தர ரேஸ்வரர் என்ற நாமங்களில் சக்தியின் சிறப்பையும் சிவத்தின் மாண்பையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். உமாமகேசவரன், லக்ஷ்மீ நாராயணன் ஆகிய திருநாமங்களும் இத்தத்துவத்தையே உணர்த்துகின்றன. அண்டங்கள் அனைத்தும் சிவசக்தி மயமாகவே இருக்கின்றன. இயற்கையில் எதிலும் இத்தத்துவமே பிரதிபலிக்கின்றது. காற்று வீசுகின்றது, மழை பெய்கின்றது, பூமி கழல்கின்றது, அண்டங்கள் இயங்குகின்றன. குரியன், சந்திரன், கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் அண்டவெளியில் ஒழுங்காக விளங்கிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. உயிரினங்கள் தோன்றி மறைகின்றன. இத்தகைய இயற்கைச் செயற்பாடுகளில் சக்தியின் மூலத்தினையும் சிவத்தின் ஆற்றலையும் நாம் உணர முடிகின்றது. எனவே எமது சமய மரபில் இறைச்சுக் பார்க்குமிடமெல்லாம் நீக்க மற நிறைந் திருக்கின்றமை காலத் தோறும் உணரப்பட்டு வருகின்றது.

எமது சமய மரபில் சக்தியின் பிரபாவத்தைப் பல நூல்கள் துதிக்கின்றன. உயிரைப் பிறப்பிக்கும் சக்தி தாய்க்கு இருப்பது போல இவ்வுலக உயிரினங்களின் அன்னையாக அம்பிகை போற்றப்படுகின்றாள். தேவீ மகாத்மியம் அம்பிகையைச் சிறப்பாக இவ்வுலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தின தும் தாயாகப் போற்றுகின்றது.

“யாதேவீ ஸர்வ பூதேஷா மாத்ரு ருபேண
ஸம்ஸதிதா

நமஸ் தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம:”

என்ற பாடல் தாய்மைப் பண்பைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அதேபோன்று ஸ்ரீலலிதா சஹஸ்ரநாமம் அம்பிகையைத் தொடக்கத்திலேயே, ஸ்ரீ மாதா என விளிக்கின்றது. அத்துடன் அம்பிகையே அனைத்தினதும் சக்தியாக விளங்குபவள் எனவும் கூறும். எனவே

அம்பிகையை வழிபடும்போது அவளது பேராற்ற ஸையும் தாயன்பையும் உள்ளபடி நாம் உணர்ந்து அனுபவிக்க முடிகின்றது. இறைத்ததுவத்தை உணர்வதற்கு மனதை ஒருமுகப்படுத்துவது இன்றியமையாதது. மனதை ஒருமுகப்படுத்த சக்தி வழிபாடும் உபாசனையும் பெரிதும் கைகொடுத்து உதவக்கூடியவை.

அம்பிகையைப் பல்வேறு நிலைகளில் வழிபாடு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு எமது சமய மரபில் உள்ளது. அம்பிகைக்குரிய ஜகன் மாதா, ஜகத்ஜூனீ, ஆதிபராசக்தி, ஸ்ரீ லலிதா திரிபுரசுந்தரி, மீனாட்சி, விசாலாட்சி, புவனேஸ்வரி, இராஜராஜேஸ்வரி, மகாமாரி, சரஸ்வதி, பத்ரகாளி, முத்துமாரி, மகிஷாசுரமர்த்தனி, தூர்க்கை, மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி, காமாட்சி போன்ற நாமங்கள் அவளது அருளாற்றலை விணக்குவன். இத்திருநாமங்களில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகைக்கு ஊர்தோறும் ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டு வழிபாடுகள் நடந்தேறி வருகின்றன. எவ்வெவர் அம்பிகையிடமிருந்து எவ்வெவற்றைப் பெறவிரும்புகின்றனரோ அதற்கேற்ற தேவியம்சத்தை பக்தியுணர்வுடன் போற்றி வழிபடுகின்றனர். ஈஸ்வரனது சக்தியாக விளங்கும், தூர்க்கையை காலசொருபினியாகத் தியானிக்கும்போது அவர்காளியாகின்றாள். நவராத்திரி காலத்தில் அம்பிகை, தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதியாகத் தியானிக்கப்படுகின்றாள். வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய நன்மைகள் இவளது வழிபாட்டி னால் கிடைக்கும் பயன்கள். அம்பிகை தூர்க்காதேவியாக விளங்குமிடத்து இப்பிரபஞ்சத்தில் அவள் செலுத்தும் ஆணையை மீறி எவரும் செல்ல முடியாது. எம்மிடத்தேயுள்ள ஆணவும் மற்றும் அகங்கார மகாரங்கள் ஒழிய தூர்க்கையின் திருவருள் துணை செய்கின்றது. நாம் மனிதர்களாக மனிதப் பண்புடன் வாழ தூர்க்கா வழிபாடு வழியமைக்கின்றது. மனிதனாக வாழ்கின்ற ஒருவன் ஏதோ காரணங்களால் தன்வசம் இழந்து ஆணவுவசமாகி செயற்பட ஆரம்பிக்கின்றான். இத்தகைய நிலையில் அம்மனிதன் தன்னிலைகெடுவதோடு மாத்திரமன்றி ஏனையோரது அமைதி வாழ்வைச் சீர்க்குலைக்க முயல்வதை

யும் நாம் எமது வாழ்நாளில் சந்திக்கின் றோம். இத்தகையோரது குறைகளைக் களைந்து நேர்வழியில் கொண்டு வருவதற்கு சக்தியை எமது சமய மரபில் தூர்க்கையாகப் போற்றுகின்றோம். அம்பிகையின் மகிழாகர மர்த்தினி வடிவம் இத்தத்துவத்தைக் கொண்டது. அறியாமையாகிய ஆணவமலத்தை நீக்கி ஞானத்தைப் புகட்டுவதாக இவ்வடிவத் தின் தத்துவம் போற்றப்படுகின்றது. எனவே அவளது தர்ம நியதிக்கு நாம் அனைவரும் உட்பட்டவர்கள்.

சுவாமி சித்பவானந்தர் தமது சக்தி தத்துவம் என்ற சிறுநூலில் சக்தியின் பெருமையை வியந்து சுறும்போது மும்முர்த்தி களில் ஒரு வராகிய மகாவிஷ்ணு அம்பிகை மீது பாடிய ஸ்தோத்திரத்தின் பொருளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“தேவியாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: மூலப்பிரக்ருதியாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: சிருஷ்டி கர்த்தியாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: கல்யாண குணங்களையுடைய உனக்கு நமஸ்காரம்: விரும்பியவைகள் அனைத்தையும் தருகின்றவாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: சித்து(அறிவு) விருத்தி ரூபினியாயிருக்கின்ற உனக்கு நமஸ்காரம். சம்சார சாகரத்துக்குத் தோணியாயிருக்கின்ற உனக்கு நமஸ்காரம்: பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் நடத்துகின்றவளாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: புவனேஸ்வரியாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: அனைத்துக்கும் தலைமை வகிக்கின்றவாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்: எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாய் இருக்கின்ற உனக்கு நமஸ்காரம்: ஹிருதயத்தில் ஹேஹம்ப! இவ்வுலகமெல்லாம் உன்னிடத்து இருக்கின்றதென்பதும் என்னைப் போன்றவர்களது உத்தியும் லயமும் உன்னிடத்திலேயே என்பதையும் உன் திருவடியில் கண்டேன். உன் பாதக் கமலத்தில் கண்ட காட்சியினாலே நீ அகண்டமான மகிழமையையுடைய வளாயும் சர்வப் பிரபஞ்ச சொருபினியாயும் இருக்கின்றாய் என்பதையும் நான் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன். இது நிச்சயம், ஜீவ கோடுகளின் நிமித்தம் கிருஷ்டி காலத்தில் பிரபஞ்சத்தை சத்-அசத் விசாரத்தோடு விஸ்திரியங்கின்றாய். இத்தோதோத்துவம் சொருபினியாய் எங்களுடைய சகானுபவ நிமித்தம் திருவருவங் கொண்டு பிரகாசிக்கின்றாய். எந்த வஸ்துவையும் அடைவதற்கு உன்னைத் தவிர வேறோரிடமில்லை. நீயோ எல்லா வஸ்துவிலும் நிறைந்தவளாயிருக்கின்றாய். எந்த புத்திமானாலும் வியவகாரதர்மத் தில் உன்னைவிட்டு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஹே தேவி! உன்னுடைய பிரபாவத்தி னால் எல்லா உலகங்களையும் சந்தோஷிப்பிக்கின்றாய். உன்னுடைய ஒளியினாலே எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றாய். கற் பாந்தரத்தில் நீ அழியாமலே இருக்கின்றாய். உனது அருளாலன்றி எந்த வித்துவானும் உன்னை அறிய வல்லவன் ஆகான்”

இப்பகுதி அம்பிகையின் அருளாற்றலைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. பூவுலகில் அருளாளர்கள் சக்திவழிபாட்டின் மூலம் பெற்ற பயன்கள் அனந்தமாகும். ஸ்ராமகிருஷ்ண பரமஹமஸர், மகாகவி பாரதியார் காளியை வெகுவாகப் போற்றியுள்ளனர். பரமஹமஸர் காளியின் வரப்பிரசாதத்திற்கு உரியவரானார். சக்தி பூஜையினால் சக்தி வலுக்கும், பராசக்திக்குரிய எண்ணற்ற நாமங்களுள் காளி என்ற நாமம் சிறப்புடையது. காளி வழி பாடு ஆகமமரபில் திருக்கோயில் வழிபாடாக ஏழு கிராமிய வழிபாடாகவும் எம்மிடையே நிலவி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கோடானுகோடி கற்பங்கள் அடங்கப்பெற்ற காலத்தையே அவள் எடுத்து விழுங்கித் தன் னாகத்தே அடக்குகின்றமையால் அவள் வடமாழியில் காளி என்றும் காளிகா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றாள் என சமய அறிஞர் குறிப்பிடுவர். காளிதேவியின் நிறம் நீலம், இயற்கையில் எங்கும் பரந்து வியாபித்து இருக்கும் பொருள் நீல நிறமாக இருப்பது இயல்பு. பரந்த கடல் நீலநிறம், அண்டவெளி நீலநிறம், அன்னை பராசக்தி காளியாகிய வடிவில் நீலநிறம் உடையவளாக இருப்பது அவள் எங்கும் நிறைந்தவள் என்ற தத்துவத்தை விளக்குவின்றது. திக்குகள் அனைத்திலும் அவளது பிரசன்னம். எனவே திகம்பரி என்ற பெயரைப் பெறுகின்றாள். அவளது வடி

வம் கோரமானது. ஜீவன்களை காலக்கிரமத் தில் தன்னகத்தே எடுத்து அடக்கும் தத்து வத்தை இந்நிலை குறிக்கும். இந்நிலையில் எமது ஆணவத்தை சம்ஹாரம் செய்யும் சம் ஹார வடிவினளாகத் திகழ்பவள். அவளது திருவிளையாடல் நிகழுமிடம் ஸம்சானமாகும். காளி ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களில் வாள் முக்கியத் துவமுடையது. இவ் வுலகில் நன்மையைக் காட்டிலும் தீமையே அதிகம் விளைகின்றன. அவளது வாள் தீமையை அகற்ற ஒயாது செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். ஆணவ மேல்டிணால் மனிதர் செய்யும் செயல்களை அவள் காலக்கிரமத் தில் ஒடுக்கி அழிப்பாள். அத்தகைய தீவினையாளன் இயற்கைத் தாயாகிய காளியின் தண்டனைக்கு ஆளாவான் என்ற தத்துவம் உணர்த்தப்படுகின்றது. உலகில் சுயநலப்பற்றும் பேராசையும் ஆணவத் தடிப்பும் வன்முறையும் பட்சபாதமும் இருக்கும்வரை காளியின் இத்தகைய கோரக்காட்சி இருந்தே தீரும் என சவாமி சித்பவானந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். இதுவே துஷ்ட நிக்கிரக சிவ்டபரிபாலனம் ஆகும். இயற்கையன்னையாகிய காளிகாதேவி இவ்வுலக நன்மைகளை நல்வழியில் பயன்படுத்துவார்களாக்கு அவள் பரிவுடன் அபயம் அளிக்கின்றாள். “இன்பமே எந்நானும் துன்பமில்லை” என்ற உணர்வு அத்தகையோர்க்கு ஏற்படும். உயர்கதியாகிய சிவகதிக்கும் அவள் அருளேதுணை: அவளது அபயவரத கரங்கள் இதனையே சுட்டுகின்றன. காளியை வழிபட மிகுந்த மனங்குதியும் வீரமூம் தேவை. மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு பெற அவளது வழிபாடு உதவும். தேவி பாகவதம் பத்ரகாளியின் திருவிளையாடல் களையும் ஆணவ வடிவங்களாகிய அம்பன், நிசும்பன், ரக்தபீஜன் ஆகிய அசுரர்களின் வதும் பற்றியும் சிறப்பாகக் கூறும். இருக்கு வேதம் முதல் அனைத்து சாஸ்திரங்களிலும் தேவிவழிபாடு போற்றப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ லலிதா சஹஸ்ரநாமம் தேவியின் அருளாற்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறும். சம்சார பங்க நிர்மக்கன ஸமுத்தாரண பண்டிதாயை (880வது நாமம்).

சம்சாரமாகிய சேற்றில் முழுகியவர்களைத் தூக்கிக் கரையேற்றிவிடுவதில் திறமை

வாய்ந்தவள் என்பது இதன் பொருள். எனவே அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் சம்சாரசாக ரத்திலிருந்து மீட்சிபெறும் அருளைப் பெற லாம். அத்துடன் அம்பிகை அனைவரது இதயத்தாமரையில் விற்றிருப்பவள் என்பதை ஸ்ரீ லலிதா அவ்டோத்தர சதநாமாவளியில் வரும். ஸமஸ்த ஹ் ருதயாம் போஜ நிலையாயை நமோநம: என்ற மந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. அம்பிகை அடியார் களது அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கி தீபம் போன்று விளங்குபவள். இத் தகைய நித்திய ஞானப்பேற்றினைப் பெற அம்பிகையின் மூலமந்திரத்தைக் கொண்டு இடம்பெறும் உபாசனை பெரிதும் உதவும். அம்பிகை அம்மந்திரத்தின் வடிவமாகவும், தன்னைச் சரணடைந்தவர்களது பாவங்களைப் போக்கு பவளாகவும் விளங்குபவள். ஸ்ரீ சக்கரத்தின் நடுவே விளங்கி அனைத்து நன்மைகளையும் ஜீவராசிகளுக்கு அள்ளி வழங்குபவள். எனவே அவள் அன்னை என்ற நிலையில் ஸ்ரீ மாதாவாகப் போற்றப்படுகின்றாள். உலகெங்கும் பரவக்கூடி புகழைத் தருபவள். இத்தகைய தெய்வீகச் சிறப்புமிக்க அம்பிகைக்கு நிகழும் மஹாகும்பாபிஷேகத்தி னால் அடியார்களுக்கு அனைத்துப் பேறு களும் கிட்டுவதாகுக. மகாகவி பாரதி அம்பிகையின் ஓரம்சமாகிய முத்துமாரியம்மனைப் போற்றித் துதிப்பது எமது வாழ்வுக்குரிய சிந்தனையாகப் பொருத்தமுற அமைகின்றது.

தேழியங்கள் சரணடைந்துள் தேசுழுத்துமாரி!

கேட்டனை தீக்கிழவாய் கேட்டவாற் தருவாய்
பாழியனச் சரணடைந்துள் பாசலமல்லாம் களைவாய்
கோடி நலங்கு செய்திடுவாய் குறைகவளால்லாம் தீர்ப்பாய்
எவ்யாழும் கவலையிலே தினங்கிநிற் பாள் யாவி
ஓயினு தேவங் செய்வேன் உதநாளால் வாழ்வேங்
சக்தியைச்சு நேராமல்லாந் தமிழ்க்கவிதை யாடு
யக்தியிடன் போற்றி நின்றால் யய்மளைத்துந் தீரும்
ஞூநாரம் சக்தியைச்சூ அநுமதைகள் கூறும்
யாதாறுந் தொழில் பூரிவாய் யாதுமவள் தொழிலாம்
துங்பமே யியற்கையைச்சும் சொல்லை மறந்திடுவாய்
தீர்மானம் வேன்றிழிறியோம் யாவுமவள் தருவாள்
நாமிலைர் கெட்டுவால்லை: நாள்க மறைக் கீர்மை
அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் அதிக வரம் வழங்கம்.

(பாரதியார் கவிதைகள்-42)

பிள்ளையார் வழிபாடு

சி. முருகவேள்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கரவின் மணியாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.
இச்செய்யுள் கந்தபுராணக் காப்புச் செய்யுள்.

எமக்கு வாழ்வும் ஓளியும் தரும் குரியபக
வான் ஒருவன் தான் எமது நேரடியான
அனுபவத்தில் விளங்கித் தோன்றுகின்ற
பிரத்தியட்ச தெய்வம். சதாசிவ முரத்தியின்
தேர்ச்சில்லாக விளங்கிய இச் குரியதேவன்,
பிள்ளையாரைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்
வயிற்றுப்பதக்கத்தின் நடுநாயக வைரமாக
விளங்குகின்றான். குரியனுக்கு அன்மியவர்
என்ற முறையில் அவர் நெருப்பாக விளங்கும்
சிவபெருமானிலும் பார்க்க எமக்கு அன்மிய
வர்.

சிவபெருமானுக்கு இருப்பவை போல்,
விஷ்ணுவுக்கு இருப்பவை போல், பிள்ளை
யாருக்கு பெரிய மண்டபங்களும் பெரிய பிர
காரங்களும் உள்ள பெரும் கோயில்கள்
இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால்
அவர் இல்லாத கோயிலே இல்லை எனலாம்.
சிவன் கோயில்களிலும், சுப்பிரமணியர்
கோயில்களிலும் தென்மேற்கு முலையிலும்,
விஷ்ணு கோயில்களில் இரண்டாவது பிரகா
ரத்து வாயிலிலும் அவர் தவறாது வீற்றிருப
பார். சமண சமயத்துடனும், பொத்த சமயத்
துடனும் ஒருவகையில் தோட்டு கொண்ட
இப்பிள்ளையார் இந்திய சமயங்கள் எல்லா
வற்றிலும் நின்று அவற்றுக்குள் ஒரு பொது
மையினை ஏற்படுத்துகின்றார். கோயில்
களில் அன்றி, அவர் குளக்கரையில், நதி
யோரங்களில், அரசமரத்தடியில், நாற்சுந்தி

களில், முச்சந்திகளில், அம்பலங்களில்
அன்பர்களுக்கு அருள் செய்யும் ஆவலி
னால், காற்றென்றும், மழையென்றும், வெயி
லென்றும் பாராமல் வீற்றிருந்து அருள் செய்
வார்.

செதுக்கச் சிற் பியில் லாவிட்டால்,
கோயில் கட்ட ஸ்தபதி இல்லாவிட்டால் அன்
பர்கள் நினைத்த மாத்திரத்தில் மஞ்சள்
மாவிலே, சந்தனத்திலே, பசஞ்சானத்திலே,
மன்னிலே உருப்பெற்று வந்து நின்று
அருள் செய்து, வந்த முறையே கரைந்து
மறைந்து போகின்ற அவர் அற்புதமே தனி.

சிவவிங்கப்பெருமானுக்கு அடுத்தபடி
யான எளிமையான உருவம்; அவன்
கருணைக்கு இளைக்காத கருணை. அவருக்
கெனப் பெரும் காவியங்கள் இல்லையென்
றாலும் அவர் பழமொழிகளில் கலந்து வரு
வார். அவர் மகிழ்ந்து உண்பது அப்பும்,
அவலும், பொரியும், மோதகமும்; எல்லாம்
சாதாரண மக்கள் உகந்து உட்கொள்ளும்
பட்சண வகைகள்தாம். மக்கள் வாழ்வில்
இடம்பெறும் சடங்குகளில், சிறப்பாக மங்கள
கரமான சடங்குகளில் அவர் இடம்பெறாத
சடங்குகள் இல்லை. இதர இந்து சமய தெய்
வங்கள் இல்லாத முறையில் பிள்ளையார்
ஒரு “மக்கள் தெய்வம்”. இவ்வாறு மக்கள்
கொண்டது, வெற்றி கொண்டது பாரத நாட்டினை
மட்டும் அன்று; ஆசியாக் கண்டம்
முழுவதையும் ஆகும்.

எவ்வாறு பிராணவாயுவில் உயிர் வாழும்
உயிர் வர்க்கங்கள் பிராண வாயுவினைப் பற்
நிப் புத்திபூர்வமாகச் சிந்திப்பதில்லையோ,
அவ்வாறு இந்துக்களாகிய எங்களுக்குப் பிள்

நூலை மூலமுர்த்தியும் பரிவார முர்த்திகளும்

விநாயகப்பெருமான்

அம்பாள்

மீனாட்சி அம்மன்

பூமிலட்சுமி, மகாலட்சுமி சமேத மகாவிஷ்ணு

நூலை மூலமுர்த்தியும் பரிவார முர்த்திகளும்

வைரவக் கடவுள்

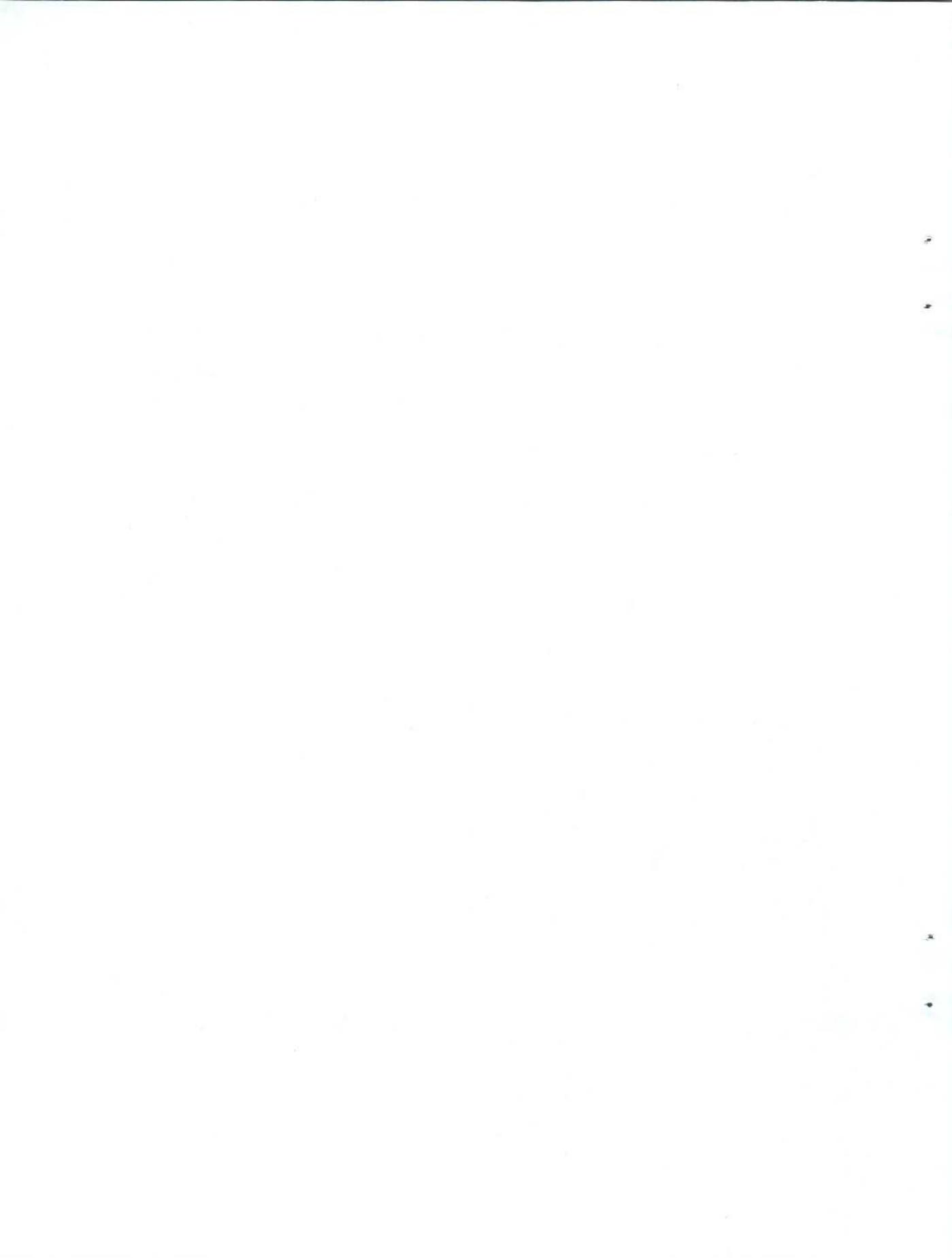
வசந்தமண்டபம்

கொழுத்தம்பம்

சண்டேஸ்வரி

ளையார் எப்பொழுது எவ்வாறு தோன்றினார், அவருக்கு எவ்வாறு ஆணைமுகம் வாய்த்தது என்றெல்லாம் கேள்விகள் கேட்டுத் தெரியாது; கேட்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஆனால் வேற்று நாட்டவர் பலர், சிறப்பாக ஜோப்பியர் பலர், ஆராய்ச்சியாளர்கள், இவை முதலிய கேள்விகளை எழுப்பி அவற்றிற்கு விடை காண முயன்றி ருக்கின்றார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து எம்மவர்களுட் சிலரும் இத்துறையில் முயன்றிருக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு கேள்விகள் கேட்பது, அவற்றிற்கு விடை காண முயல்வது பிழையென்று சொல்லமுடியாது. அவ்வாறு கேட்பது, அவ்வாறு முயல்வது எம்மை எமது மூலா தாரப் பேருற்றுகளுக்கு, எமது ரிஷிபுங்கவர்களின் காட்சி இட்டுச் செல்லுமாயின் மிகுந்த பலன் தரும்.

முதலில், பிள்ளையாரைப் பற்றி இது வரை நிகழ்ந்த ஆராய்ச்சிகளையும், எடுத்துக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களையும் இயன்ற அளவு தொகுத்துத் தருகின்றேன்.

மாணவ கிருஹ்ய சூத்திரம் என்னும் நூலில் விநாயக கல்பம் என்னும் பகுதியில் ஒருவிதமான சாந்தி கர்மா கூறப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு தொடங்குகிறது:

“இனி, விநாயக கல்பத்தினை வியாக்கியானம் செய்கின்றோம்.

சாலகடங்கர், சாஷ்மாண்ட்ராஜபுத்திரர், உஸ்மிதர், தேவயஜனர் என்று இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டவர்கள், ஏறப்பட்டவர்கள், பின்வரும் இயல்புகளைப் பெறுகின்றார்கள்..... அவர்கள் மன்னைக் கிண்டுகின்றார்கள்..... அங்கங்களைப் பிறாண்டுகிறார்கள்..... கெட்ட கணவுகளைக் காண்கிறார்கள்..... சகல ஸ்ட்சனங்களும் பொருந்திய யுவதிகள் ஏற்ற கணவர்களை அடைகிறார்களில்லை..... தார்மீகத் தம்பதிகளுக்கு சற்குழந்தைகள் பிறக்கிறார்களில்லை..... படிப்பில் ஆர்வம் உள்ள மாணவர்களுக்குப் படிப்பில் தடையுண்டாகிறது.....”

பின்னர், பிராயச்சித்தக் கர்மம் சொல் லப்பெற்று, பின்வரும் தெய் வங்கள் ஆவானம் செய்யப்பெறுகின்றனர்.

“விமுகன், ஸ்யேனன், யதின்,..... விருபாஷன், லோகிதாஷன், விநாயகர், வைஸ்ரவணன், மஹாதேவன், மஹாஸேனன்.....”

இப்பகுதியினை வைத்துக்கொண்டு பிள்ளையாரைப் பற்றி வேற்றுநாட்டாராய்ச்சியாளர்களும், இந்திய ஆராய்ச்சியாளர்களும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவர்களுட் பலர் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப் படும் விநாயகரை, பிள்ளையாரிடமிருந்து வேறுபட்டவராகவே கருதியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு கருதியதற்குக் காரணம் இங்கு விநாயகர் தீமைகள் என நாம் பகுத்துக் கொண்டவைகளுக்கு நிமித்த காரணமாகக் கூறப்பட்டமையாகும். இவ்வாறு தெய் வங்களை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் காரணமாகக் கொள்ளுதல் சமய உணர்வில் பொதுவாகவும் இந்துசமய நூல்களில் சிறப்பாகவும் புதுமையானது அன்று.

நன்றே செய்வாய், பிழை செய்வாய், நானோ இதற்கு நாயகமே என்னும் திருவாசகம் நாம் அறிந்தது.

சிறிது துன்புறுத்துகின்றவரும் பெரிதும் துன்புறுத்துகின்றவரும் ஆகிய உமக்கு நமஸ்காரம் என்று பரமேஸ்பர வணக்கம் செய்கிறது சத்ருத்தியஹோமத்தில் வரும் மந்திரம் ஓன்று. எனவே, இங்கு மாணவகிருஹ்ய சூத்திரத்தின் இப்பகுதியில் வரும் விநாயகரைத் தீமை விளைக்கும் சிறு தெய்வம் என்று கொள்ளுதல் பொருந்தாது என்றே நினைக்கிறேன். யஞ்ஞாவல்கிய ஸ்மிருதியிலும் இவ்விநாயக கல்ப கிரியை கூறப்பட்டுள்ளது. அங்கு விநாயகர் அப்பிகையின் புதல்வராகவே சொல்லப்படுகிறார். இவை எவ்வாறாக இருக்கவும் இக்குறிப்புகள் எல்லாம், பிள்ளையாரைக் குறிப்பனவல்ல எனக்கொண்டு, பிற்காலத்தில் செதுக்கப்பட்ட சில சிற்பங்களைக் கொண்டு வருகிறேன்.”

களையும் மாலதிமாதவம் என்னும் நாடகத் தில் வரும் ஒரு செய்யுளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, பிள்ளையார் வணக்கம் பிற்காலத் தது என இவ்வாராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றார்கள்.

இன்னொரு ஆராய்ச்சியாளர், தும்பிக்கையினைக் கொண்டுள்ளமையினால், பிள்ளையார் வணக்கம் ஒரு வகையான மிருக வழிபாட்டில் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்றும் கருதுகிறார்.

1. மாணவ கிருஹ்ய சூத்திரம் 11, 14, 4
2. மேலது: 11, 14, 29, 30
3. சுக்லயஜார் வேத ஸம்ஹிதை 16, 46
4. பண்டர் கார், ஆர்.ஐ.வைஷ்ணவம், சைவம்... (ஆங்கில நூல்) பக. 148
5. கெட்டி, அலிஸ் கணேஸர் (ஆங்கிலத் தில்) பக. 1

நரசிம்மலூர்த்தி வணக்கத்தினையும், வராக மூர்த்தி வணக்கத்தினையும், ஹனுமான் வணக்கத்தினையும், நந்தியம்பெருமான் வணக்கத்தினையும் அவர் அவ்வாறு கொள்வார்போலும்.

பிள்ளையார் ஒரு திராவிடர் தெய்வம் என்ற கருத்தும் ஆராய்ச்சியாளரிடம் நிலவு கிறது. இவ்வாராய்ச்சிகளெல்லாம் எவ்வாறாயினும் ஆகுக.

இருக்கு வேதத்தில் ப்ரஹமணஸ்பதி என்னும் தெய்வம் போற்றப்படுகிறார். இவர் பிருஹஸ்பதி எனவும் படுவர். இத்தெய்வம் பதினொரு சூத்தங்களில் தனியாகவும் இரண்டு சூத்தங்களில் இந்திரனோடும் சேர்த்துப் போற்றப்படுகிறார். இச்சூத்தங்களை ஒரு சேர முழுமையாகப் பார்த்தால் பிள்ளையார் இப்ரஹமணஸ்பதியின் வழிவந்த தெய்வம் தான் என நினைக்கத் தோன்றும். இதனால் தானோ என்னவோ, வைதிக ஆகம மரபுக்கிரியைகளில் விக்நேஸ்வர பூஜையில் கணானாம் த்வா கணபதிமஹவாமஹே என்று தொடங்கும் இருக்குவேத மந்திரம்

வழங்கிவருகிறது. இம்மந்திரத்தில் இவர் கவீனானாம்கவி (கவிகளுக்கெல்லாம் கவி) என்றும் சூறப்படுகிறார். பிள்ளையார் கல்விக்கு ஒரு தெய்வமாக விளங்குவது நாம் அறிந்ததே. குக்தத்தின் இன்னொரு இடத்தில் ப்ரஹமணஸ்பதி ‘பதிகிருத்’ எனப்படுகிறார். இதற்கு வழி செய்கின்றவர் என்று அர்த்தம். இதிலிருந்து விக்நேஸ்வரன் என்று அவர் சூறப்பட வந்ததை நாம் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். விக்கினங்கள் விலகினால் வழி ஏற்படும் அல்லவா?

தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் ஒரு மந்தி ரம் வருகிறது. அது பிள்ளையாறு: தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி தந்தோ தந்தீர் ப்ரசோதயாத்

இதுவும் கணபதி மந்திரம் என்பதில் ஜயம் இருக்க இடமில்லை. சூத்திர ஸ்மிருதி இலக்கியங்களில் வரும் குறிப்புகள் மேலே காட்டப்பட்டன. புராணங்களில் பிள்ளையார் பற்றிய குறிப்புகளையும் பரக்கக் காணலாம்.

இவ்வாறே தமிழ் நூல்களிலும், பிள்ளையாரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் பல உண்டு. சம் பந்தர் அப்பர் தேவாரங்களில், திருமந்திரத்தில், இடைக்காலப் பெருநூல்களில், பிரபந் தங்களில், தனிப்பாடல்களில் பிள்ளையாரைப் பற்றிய பாட்டுக்களையும், குறிப்புக்களையும் காணலாம். இம்மரபு பாரதியார் வரை வந்திருக்கிறது.

வடமொழி தென்மொழிகளில் உள்ள சமய இலக்கியங்களையும் மற்றும் இந்தியச்சிற்ப வரலாற்றுச் செய்திகளையும் ஆதாரங்களாகக் கொண்டு பார்த்தால், பிள்ளையார் வழிபாடு மிகத் தொன்மையான காலம் தொடங்கி இடையீடின்றிப் பாரத நாட்டிலும் அதனோடு மிகவும் ஆழமான தொடர்பு கொண்ட எமது நாட்டிலும் நிலவி வந்திருக்கின்றது என்பதை அறியலாகும்.

இன்னும் யோகமந்திர தந்திர நெறிகளில் எல்லாம், விளக்கப்படுகின்ற, போற்றி வணங்கப்படுகின்ற ஒரு தெய்வமாகவும்

பிள்ளையார் விளங்குகிறார். பிள்ளையார் அகவல் என வழங்கும் சிறு நூலில் இதனை ஓரளவு அறியலாம்.

தமிழர் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் உருவாக்கியவர்களில் மிகவும் முக்கிய மான இடத்தை வகிப்பவர் ஒளவைப் பிராட்டி. அவர் சொல்லிய ஒவ்வொரு சொல்லிலும், ஒவ்வொரு பாட்டும் கடைந்தெடுத்த இரத் தினக் கல். அவளைக் கொள்ள கொண்ட தெய்வங்களில் ஒன்று பிள்ளையார் என்னும் இத்தெய்வம்.

7. ரிக் 11, 23

8. தெத்திரிய ஆரண்யகம் 1, 5

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை நாலுங் கலந்துணக்கு நான் தருவேன் கோலஞ்செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள் நோக்குண்டாம் மேனி நூடங்காது - பூக்கொண்டு துப்பார் திருமேனித் தூம்பிக்கையான் பாதம் தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

என்னும் இவ்விரு தூய்மையும் எளிமையும் மிக்க அவள் பாட்டுக்களையும் பார்க்கிற போது அவள் இருக்குவேத ரிஷிகளின் நேர் வழியில் வந்தவள் என்று சூறத்தோன்றுகின்றது.

மதங்களின் குறிக்கோள்

மானும் கண்ட வாழ்வியல் முறைகளில் மதம் மிக மிக உயர்நெறியாகவே தொடக்க காலத்தில் விளங்கியது. தன்னையறிதல், தன் குற்றங்களை உணர்தல், தன்னைப் பலவீனப்படுத்தும் குற்றங்களையும், குறைகளையும் தவிர்த்தல், குறிப்பாகத் தன் முனைப்பு, தன்னலம் இவற்றினின்றும் விடுதலை பெறுதல், ஞானம் பெறுதல், உலக உயிர்களிடத்தில் ஒருமையுடையவராக விளக்கம் பெறுதல் முதலிய உயர் நலன்களை மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி, வழிகாட்டி வழிநடத்தி வாழ்வித்தலே மதங்களின் குறிக்கோள். இந்த நோக்கத்துடன் மதங்கள் இயங்கி வந்ததால்தான் மானுடம் வளர்ந்தது; வாழ்ந்தது.

வழிபாடு

அலைந்து திரியும் மனத்தை ஒரிடத்தில் நிற்கச் செய்தல் நல்ல முயற்சி. ஒருநிலை நிற்கும் மனம் ஆற்றலைத் தரும்; அறிவை வளர்க்கும்; எண்ணற்ற பயன்களைச் சேர்க்கும். இந்த நோக்கத்திலேயே வழிபாட்டு முறை தோன்றியது.

- குன்றக்குற அழகளார்

அருளடைமை

சித்தாந்த வித்தகர்
முனோப்பிரகாசம் B.A., B.Sc.

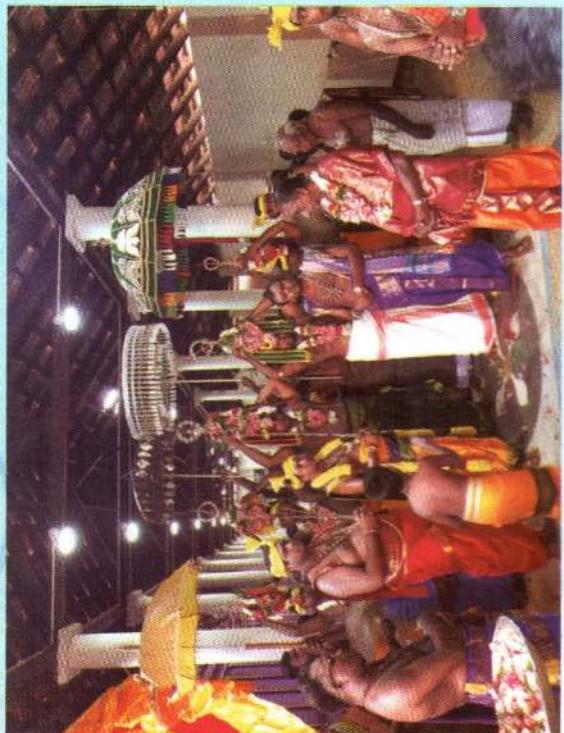
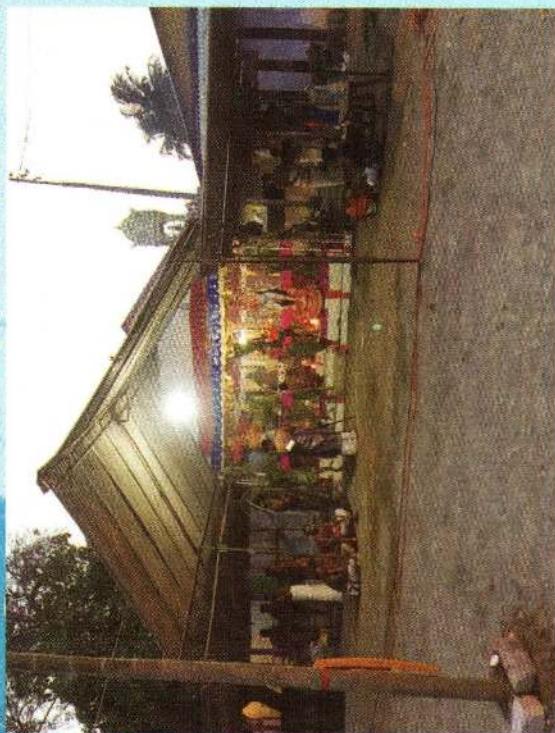
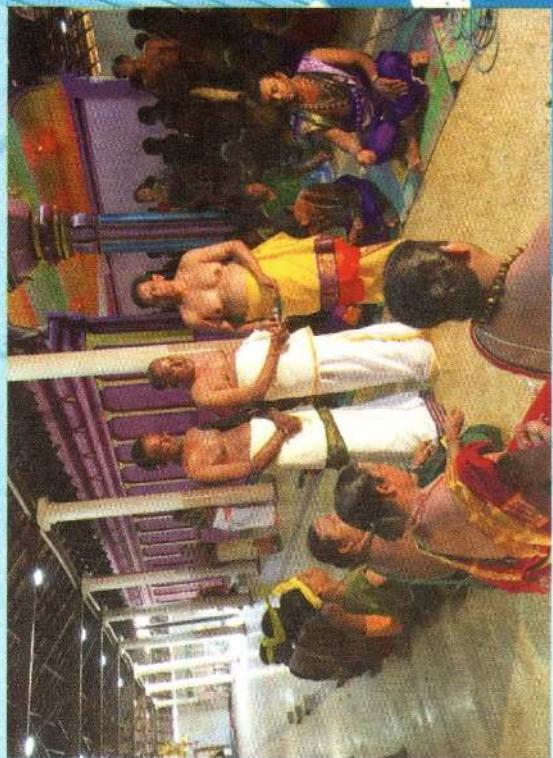
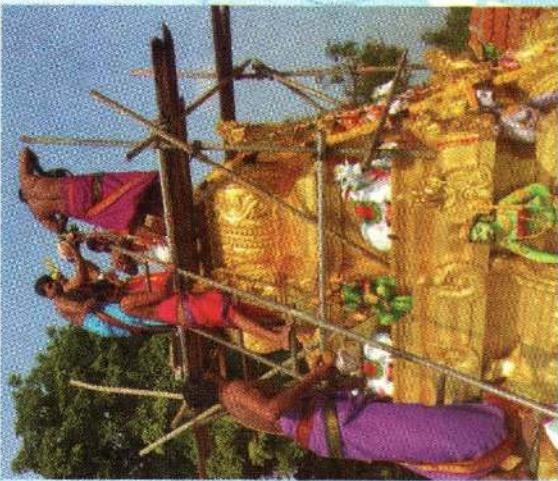
எவ்வித காரணமுமின்றி ஒருவர்க்கு இயற்கையாகவே எல்லா உயிர்களிடத்தும் எழவேண்டிய மனக்கசிலே அருளென்று அழைக்கப்படும். அது சுயநலம் என்னும் பெரும் பொல்லாமை காரணமாக எம்மிடத் தில் மறைந்து நிற்பதேயென்றி விளங்கித் தோன்றுவதில்லை. தொடர்புடையாரிடத்தில் மாத்திரம் எழும் மனக்கசிவு அருளென்று அழைக்கப்பெறாது அன்பு என்று வழங்கப் பெறும். இவ்வுலகில் அன்புடையார் பலரிருக்கின்றனர். அருளுடையாரைக் காண்பது மிக வும் அரிது. சிபிச்சக்கரவர்த்தி ஒரு குறும்புறா வின் பொருட்டுத் தன்னுடம்பைப் பொருளென்றெண்ணாமற் கொய்து கொடுத்துச் சாக்காடெய்த நின்ற அவ்வியரைத் தப்புவித்தது அருளின்பாற் படுமென்றநிக.

முன்னம் ஒருபொழுதும் அறியாத உயிர்க்கு வருந்தீங்கையகற்றி அவற்றை ஓம்பி நிற்கும் அருளென்னும் குணத்திற்கும் மனைவி மக்கள் முதலிய தொடர்புடையார் மாட்டு மாத்திரம் நிகழும் அன்பென்னும் குணத்திற்கும் இடையீடு மிகவும் பெரி தென்று நாம் உணர்தல் வேண்டும். அரிய மனித உடம்பெடுத்த நாமணவரும் அன்பெனும் குணத்திலிருந்து அருளெனும் குணத்தைப் படிப்படியாய் எம்மிடத்தில் வளர்த்தற்கும் வளர்த்து மற்றையோர்க்குப் பயன்படுத் துவதற்கும் உரிமை உடையவர்களே. இதற்குப் பொருளுடையவர் தரம், அன்றி கல்வி யுடையவர் தரம் உரியார் எனக் கூற எவரும் ஒருப்படார். இதற்கு வேண்டுவது என்னையெனில், தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரை

யுங் கருதுதலே. அது, செல்வத்தோடிருந்து பல போகங்களையும் நுகர்ந்து இன்புற்றிருக்கும் தனக்குரிய உரிமை, பிற உயிர்களுக்கு மிருக்கின்றது என்று உண்மையாய் உணர்தல். அது மாத்திரமன்று நாம் அல்லற் படும் பொழுது துயரை நீக்கப் பிறருத்தியை நாடி நிற்பது போல், எல்லா உயிர்களும் தம் துண்பத்தை நீக்குவதற்கு எம்முதலியை நாடி நிற்கின்றன என்பதையும் உண்மையாய் உணர்தல். எனவே ஓர் உயிர் துண்பத்தினால் உழைப்பொழுது அழல்தோய்வன்னராய் விதிரிவிதிர்த்து மனம்பரிந்து சிறிதும் பொறுக்காது அத்துண்பத்தை அப்பொழுதே நல்லாற்றானாடி நீக்க முயலுதல் வேண்டும். அதுவே பூரணமான அருட்குணத்திற்கு அடையாளம்.

இங்ஙனம் ஆற்றும் இந்தப் பேராற்றல் மக்கட்கு எளிதில் அமைவதின்று. ‘சனஞுக்கன்புடையார் எவ்வியிர்க்கும் அன்புடையார்’ என்றபடி இது இறைவனிடத்தில் உண்மை அன்பு செலுத்தி வாழும் மக்களிடத்தே அமைவதொன்றாகும். இறைவனிடத்தே உளதாகிய மெய்யன்பு, இறைவனின் தனிக்குணமாகிய அருளைத் தன்னையுடையானிடத்து ஆக்கி அமைத்து வைக்கும் என அறிக. இறைவன்மேல் அன்பு செலுத்தி, யார் அருட்குணமுடையராய் ஒழுகுகின்றாரோ அவர் அருளுருவமாய் விளங்குவதோடு தம்மை அனுகியவர்களையும் அருளுருவம் அடையச் செய்வார். அருளுருவம் உடையாரிடத்தில் எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பரம்பொருளின் பேரநூளைது நிறைந்து ததும்பி வழியும். அவர்கள்பால் காமம், வெகுளி, மயக்க

திருக்குட்டி திருமண்சன்னப் பெருவிழா சம்பந்தமான கார்ச்சிகள் சில ...

1000

1000

a

b

c

d

e

f

g

h

i

j

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

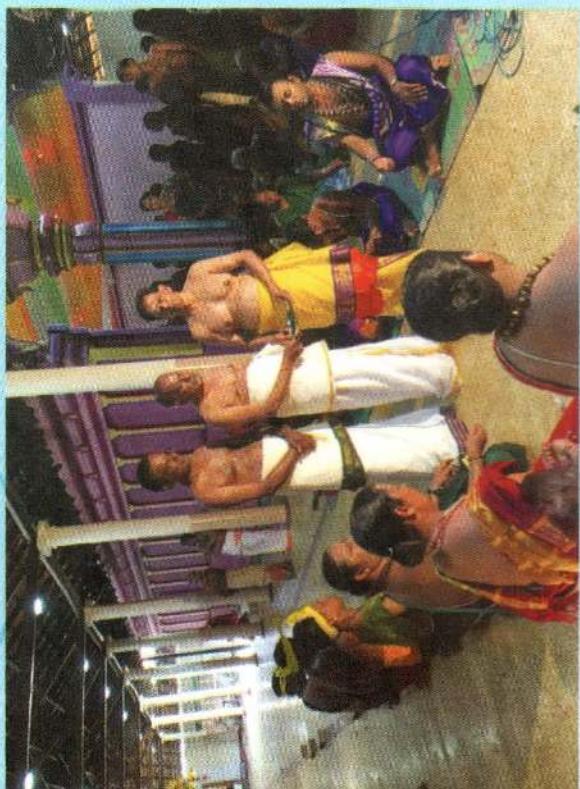
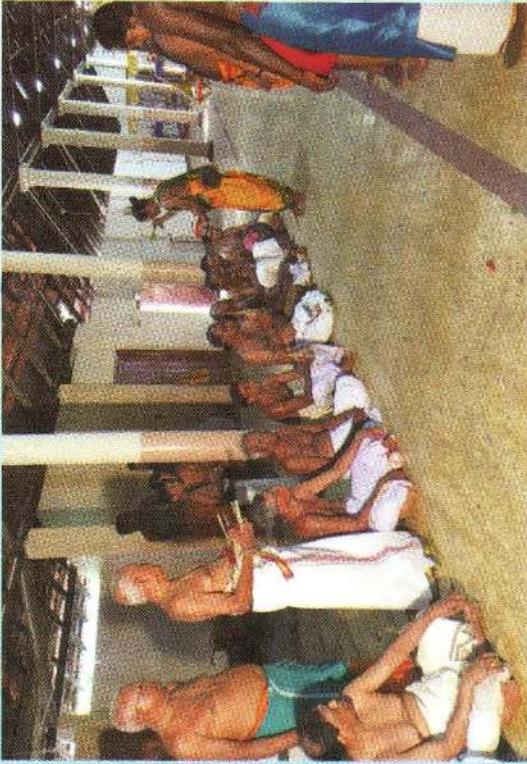
w

x

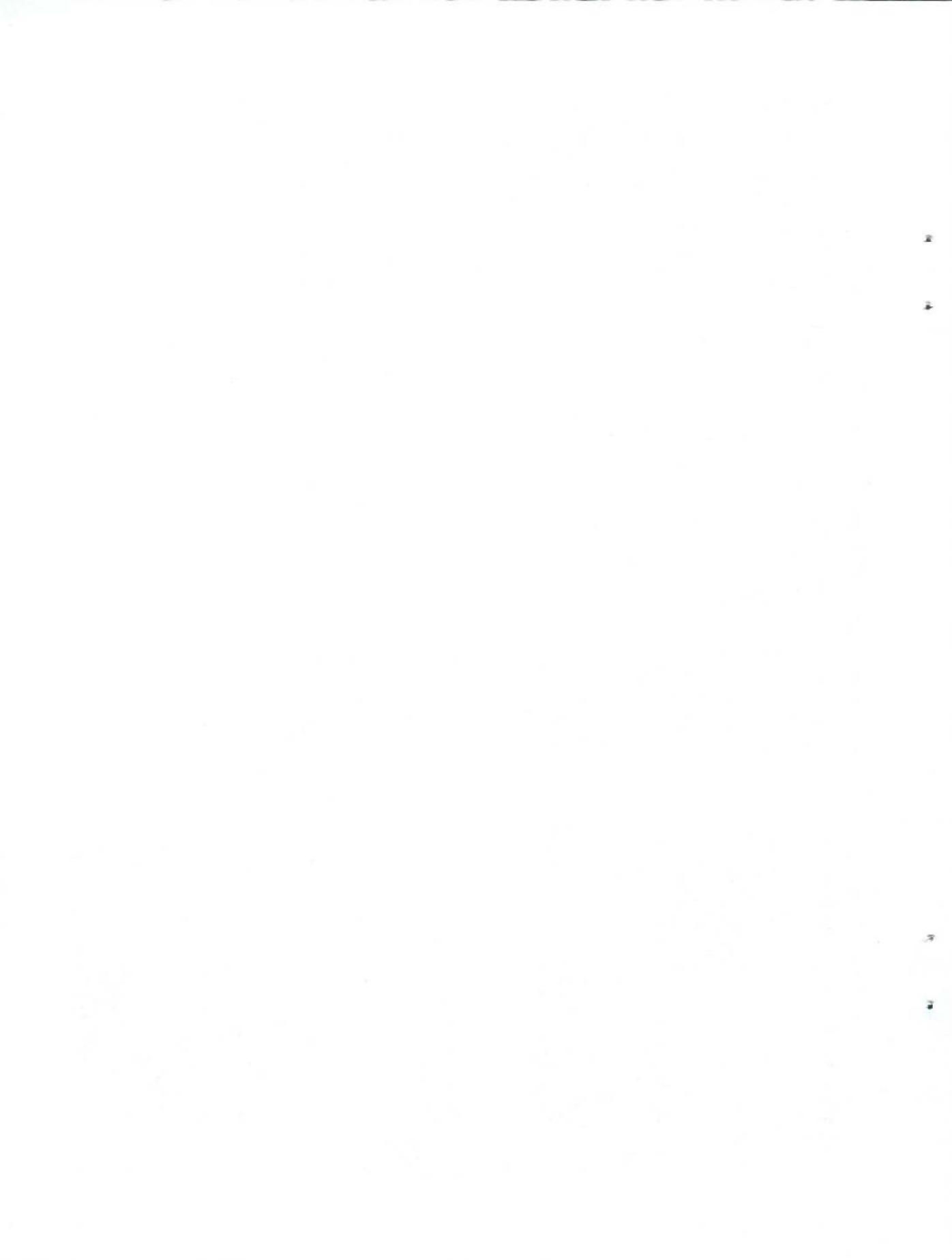
y

z

திருக்குடத் திருமங்களைப் பெறுவிடு சம்யந்தமான காட்சிகள் சீல ...

ஒவை முனியலில் நடைவெற்ற
பாக்டர் சீர்காயி சிவசிதம்யாம் குழவிளைது
இலைச்கல்சேரி - 23.04.2017

மாகிய முக்குற்றங்கள் இரா; நோய், கவலை, துன்பம் முதலிய இருட்குணங்கள் நில்லா. “அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்” என்பது பொய்யா மொழியன்றோ?

எல்லா உயிர்க்களும் இறைவனாற் படைக்கப்பட்டவை. அவையெல்லாம் இறை வனுக்குப் புதல்வர்களாம் உரிமையை உடையன. அவை ஒன்றுக்கொன்று பயனுடையன வாயிருக்க வேண்டும் என்னும் பேரிரக்கத் தோடன்றோ இறைவன் பல்வேறு உயிரினங்களைப் படைத்திருக்கின்றனன். ஆதலின் நாம் அவற்றினிடத்து எக்காரணம் பற்றியும் வெறுப்புக் கொள்ளலாகாது என்னும் பேருண்மையை நாம் உணர்ந்தாலன்றோ பொதுநோக்கு நமக்கு வாய்க்கும்; நாம் அருட்குணமுடையராய்த் திகழவும் இயலும்.

நம் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் ஓரறிவியிர்க்கும் உறுதுயர் களைந்து அருளுடையராய்த் திகழ்ந்தனர் என்று மிகப் பழைய நூலாகிய பத்துப்பாட்டில் நாம் படித்திருக்கின்றோமல் வலவா? அந்தப் பழைய அரிய செந்தமிழ் நூலில் ‘வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவா அன் கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய அருந்திற லணங்கின் ஆவியர் பெருமகன் பெருங்கல் நாடன் பேகனும்’ என்றும், ‘சிறுவீ மூல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிப் பிறங்கு வெள்ளருவி வீழுஞ் சாரற் பறம்பிற் கோமான் பாரியும்’

என்றும் கூறப்படுகின்றதல்லவா?

தமிழர் குடியிற் பிறந்த ‘பெருங்கல் நாடன் பேகனும்’ ‘பறம்பிற் கோமான் பாரியும்’ செய்த செயற்கருஞ் செயல்களைக் கேட்கும் எவர் மனந்தான் அழலிடைப்பட்ட மெழு கொத்துருகா திருக்கும்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் அரசக்டிலிலிருந்து அருளாட்சி புரிந்து மூல்லைக்குத் தேரும், மயிலுக்குப் போர்வையும் தந்துதவிய நஞ்செந்தமிழ் முது மக்களை அறிவுடையீர் ஊன்றிப் பார்மின்! அவர்கள் வழியிற் பிறந்த நாம் அருளுடைய ராகாதிருந்தால் மற்றையோர் எங்ஙனம் அருளுடையராதல் கூடும்?

வறிஞர் முதற் செல்வர் ஈராக உள்ள எல்லா மக்களும் அல்லவினின்றும் நீங்கினா ஸன்றி எவ்வாற்றானும் நலமடைதல் இயலாதே என்று வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றனர். அல்லல் எப்பொழுது நீங்குமெனில் பொதுநோக்குப் பெற்று ஆருயிரகளிடத்தில் அருளுடையராயிருந்தாற்றான் நீங்கும். அவ்வாறின்றித் தேவைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு போவதனால் அது நீங்குந் தன் மைத்தன்று. அதனாலன்றோ தெய்வப்புலமைப் பெருநாவலரும் “நல்லாற்றா னாடி அருளாள்க பல்லாற்றால், நேரினு ம.:தே துணை” எனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்து அருளன்றிப் பிறிது துணை உலகில் இல்லை எனக் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஆன்ம விடுதலை (சீவன் முக்தி)

“ஆன்ம விடுதலை என்பது முக்தி மட்டுமல்ல, வாழ்நிலையிலிருந்து முக்தி வேறுபட்டதன்று. வாழ்நிலையில் தகுதியனைத்தும் பெற்ற உயிர் அல்லது ஆன்மா முக்திநிலை எய்துகிறது என்பது ஆன்றோர் கருத்து. இதனைச் சீவன் முக்தி என்பர்.

- குன்றக்குழ அழகளர்

கந்தன் கலியுக வரதன்

பேராசிரியர் பேரம்பலம் கனகசபாபதி அவர்கள்

மகாபாரத யுத்தம் முடிந்தது. அஸ்தினா புரத்திலே தருமர் அரசாண்டுகொண்டிருந்தார். ஒருநாள் தருமர் இருந்த அரண் மனைக்கு வெகு வேகமாக வீமன் ஓடிச் சென்று,

“அண்ணா, அண்ணா, ஒரு செய்தி கேள் விப்பட்டாயா” என்று அவசர அவசரமாகக் கேட்டான்.

“தம்பி, அதென்ன செய்தி? அதை நீயே சொல்லு”

“அண்ணா, கலியுகம் பிறந்துவிட்ட தென்று அரண்மனைச் சோதிடர் சொன்னார்”

“அதை அரண்மனைச் சோதிடர் சொல் வியா அறிய வேண்டும்; அது உன்னிடமே தெரிகிறதே” என்றார் தருமர்.

வீமனுக்கு ஒரே வியப்பு. “நான் என்ன அபராதம் செய்து விட்டேன்? கலியுகம் பிறந்து என்னிலே எப்படித் தெரிகிறது?” என்று தனக்குத் தானே சொல் வியவனாய்த் தன்னை மேலும் கீழும் பார்த்தான். தான் காலிலே செருப்பணிந்திருப்பதைக் கண்டான். உடனே வீமன் தருமரின் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, “அண்ணா, என்னை அறியாமலே தங்கள் முன்னிலையில் செருப்புக் காலுடன் வந்துவிட்டேன்; அறியாமற் செய்த பிழையை மன்னித்துவிடுங்கள், மன்னித்து விடுங்கள்” என்று கூச்சலிட்டுக் கண்ணீர் வடித்தான். துரியோதனன் செய்த அளவற்ற கொடுமைகளைத் தன் இரு விழி களாற் பார்த்துத் தருமரின் சொல்லை மீற்க் கூடாதென்று கைகட்டி வாய் பொத்தி நீண்ற வீமன் தமையனுக்கு முன்னே செருப்ப பணிந்து கொண்டு கெம்பீரமாக நடந்து

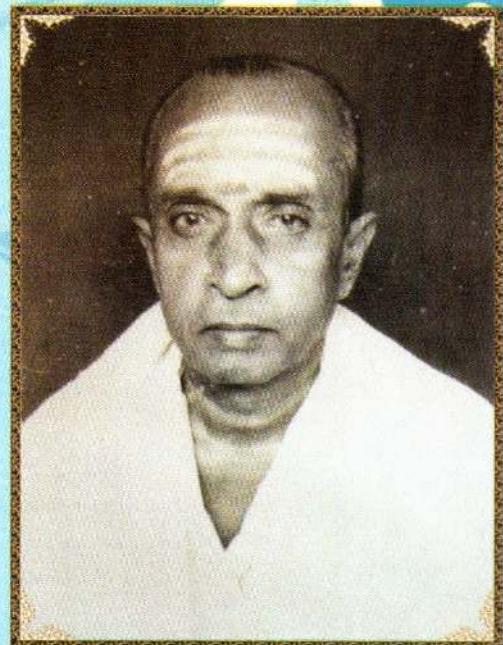
செல்லுவானா? தருமர் சொன்னார், “தம்பி, இது நீ செய்த பிழையன்று; காலத்தின் கோலம் இது; இனி இந்தக் கலியுகத்திலே எல்லாமே முறை மாறியே நடக்கும்; கவலைப்படாதே; உனக்கு ஷேமம் உண்டாக்கடும்” என்று வீமனைத் தேற்றினார்.

கலியுகம் பிறந்தது. தர்மங்கள் ஓழிந்து எங்கும் அதர்மங்கள் தலைதூக்கி நின்றன. பொய், களவு, கொலை, வஞ்சனை, குது முதலிய பாபச் செயல்கள் நாஞ்சுக்கு நாள் அதி கரித்தன. இந்தக் கொடுமைகளைப் போக்க வழிவகை உண்டா எனச் சிந்திப்பார் எவரும் இல்லை. ஏகாந்தமான ஓரிடத்திலே மாத்திரம் சிலர் கவலைக் கடவில் மூங்கிப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் சாதாரண மனிதர் அல்லர். எல்லோரும் முனிசிரேஷ்டர்கள். அவர்கள் வியாசமுனிவரிடம் சென்று “தேவர்ர், வேதங்களை வகுத்த பெரியோரே, கலியுகம் பிறந்து விட்டது; எங்கும் அதர்மங்களைக் காண்கின் றோம்; தர்மம் என்ற பேச்சே இல்லை; அதர்மத்தின் கொடுமையைத் தாங்க முடிய வில்லை; இதற்கு விமோசனம் உண்டா? தாங்களே அருளிச் செய்ய வேண் டும்” என்று பிரார்த்தித்தனர். வியாசபகவான் என்ன பதில் கூறுவாரோ என்று அவரது திருவாக்கை எதிர்நோக்கி நின்றார்கள். முனிவர்கள் மோனநிழீட்டை புரிபவர்கள். மோனமென் பது ஞான வரம்பு. மௌனம் நீங்கி அவர்களது நா அசைந்தால் அறுத்தின் இயல்புகள் வெளிவரும். பயனில்சொல் பக்கும் வழக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் சாந்த சொருபிகள். அதனால் முனிவர் கள் அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய சான் றோர் எனப்படுவர்.

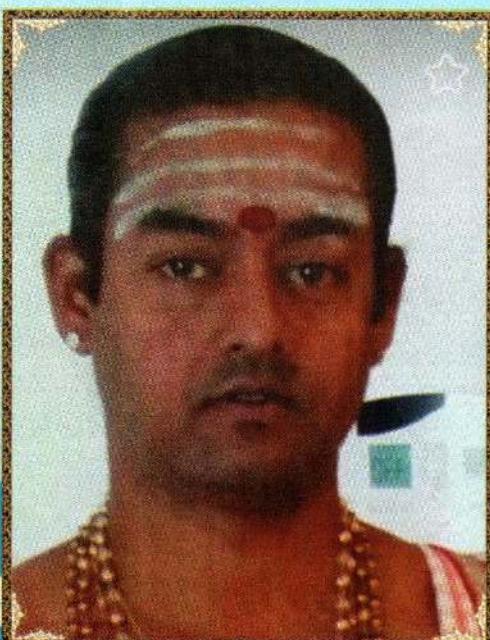
**ஏழாலை புவனேஸ்வரி அம்மன் தூய
சிவாச்சாரியர்களிற் சிலர் (அன்றிலிருந்து கண்ணுவரா)**

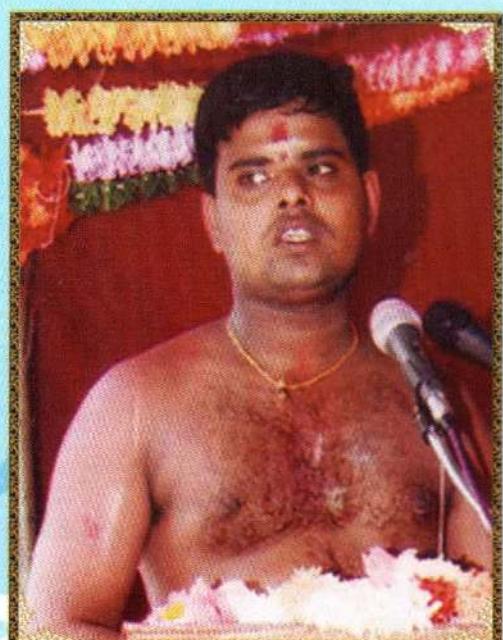
அமையர்
சிவாந்தி. குமாரகவாமி குழுக்கள்

அமையர்
சிவாந்தி. சுப்பிரமணிய சுதானந்தச் சூழ்கள்

மநுஷ்டா பிரதம குரு
சிவாந்தி. வாத உதாரணக் குழுக்கள்

தூய குரு
பிரம்மாந்தி. சிவா யதுகர சர்மா

“ஸ்கந்தஸ்ய கீர்த்தி மதுலாம் கலி கல் மஷ நாசிநீம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தார் வியாசபகவான். முருகப் பெருமானுடைய திவ்விய சரிதம் ஒன்றே கலிகாலப் பாவங்களைப் போக்கி நம்மை உய்விக்கக் கூடிய அருமருந்து என்பது தான் அத் திருவாக்கின் பொருள். அதைக் கேட்ட முனிவர்கள், “பகவானே, நீரே நமக்கு அந்தத் திவ்விய சரிதத் தைச் சொல்லியருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தனர். வியாசர் அவ்வாறே ஸ்காந்த பூராணத்தை அருளினார். அது ஒரு ஸ்காந்த சூலோகங்களை உடையது. அதனைத் தித்திக்கும் செந்தமிழ்ப் பாடல்களில் பாடித்தந்தார் கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமி கள்.

“கந்த பூராணத்திலே இல்லாத பொருள் எந்தப் பூராணத்திலும் இல்லை” என்றோரு பழமொழி உண்டு. எல்லா நூற் பொருளும் ஒருங்கு அமைந்த பொக்கிஷம் அது. கந்த பூராணத்தைப் படிப்பதனால் இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின் பத்து ஆழிவில் வீடும் எளிதிற் சித்திக்கும் என்பது நூற்பயன்.

இந்திர ராகிப் பார்மேல்
இன்பமுற் றினிது மேவிச்
சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச்
சிவகதி யதனிற் சேர்வர்
அந்தமில் அவனர் தங்கள்
அடல்கெட முனிந்த செல்வேல்
கந்தவேள் பூராணந் தன்னைக்
காதலித்து ஒது வோரே.

கந்த பூராணத்தில் முருக வழிபாட்டின் பெருமையைப் பரக்கக் காணலாம். அவனை மெய்யன்போடு வழிபட்டால் புன்னிய யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம் நன்னெறி ஒழுகச் செய்து நவையறு காட்சியை நல்குவான்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் கற்கிழுகி என்ற பூதத்தால் ஒரு குகையில் சிறையிடப்பட்ட நக்கீர் முருகனை நோக்கித் திருமுருகாற் றுப்படை பாடித் தன்னையும் முன்பு அங்கே

அடைபட்டுக்கிடந்த 999 பேர்களையும் விடுதலை செய்வித்தார். முருகனை வழிபட்டு உய்தி பெறும் நெறியை எமக்குக் கூறி எம்மை அவனிடம் ஆற்றுப்படுத்துகிறார் நக்கீர். முருகன் கலியுக வரதன்; தன்னை வழிபடுவோர்க்கு வேண்டிய வேண்டிய வரங்களை நல்கி அபயமளிப்பான். அவனை மன முருகிப் பாடினால் நாம் அஞ்சவது யாது மில்லை, அஞ்ச வருவதுமில்லை என்ற நிலை ஏற்படும்.

அஞ்சமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும் வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் -

நெஞ்சில்

ஓருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும் முருகானன் றோதுவார் முன்.

அவனை மனமுருகிப்பாடினால் வெல்லு தற்கரிய விதியையும் வெல்லலாம்.

நாளென் செயும்வினை தாளென்

செயும்எனை நாடிவந்த

கோளென் செயும்கொடுங் கூற்றென்

செயும்கும ரேசரிரு

தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும்

தன்னையும் சன்முகமும்

தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன்

னேவுந்து தோன்றிடனே.

என்பது அருணகிரிநாதரின் அருள் வாக்கு.

பேராதனைக் குன்றில் கோயில் கொண் டிருக்கும் முருகப் பெருமானைச் சிவநெறிச் செல்வர்கள் வழிபட்டு உய்தி பெறுவார்களாக.

ஒளியில் விளைந்த உயர்னான

பூதரத் துச்சியின்மேல்

அளியில் விளைந்ததோர் ஆனந்தத்

தேனை அநாதியிலே

வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப்

பெற்ற வெறுந்தனியைத்

தெளிய விளம்பிய வாழுக

மாறுடைத் தேசிகனே.

வாழ்வியற்சீரும் மேல்கதிப்பேறும்

வித்துவான் மு.கந்தகயா

நோய் பினி வறுமைகளின் கெடுபிடி களுக்கு அகப்பட்டுவிடாமல் ஆயுட்காலம் முழுவதும் செம்மையாக வாழுவேண்டும் என்ற நிலை சர்வசாமானியமானது. ஆனால், ஆயுட்கால எல்லைக்கு அப்பால் என்ற? சிந்தனை எழும் பொழுதுதான் பிரச்சினை கால்கொள்கின்றது.

ஆன்மா என்பது சதா வாழுவேண்டுவதான்று; (Soul is a living principle) இம்மையிற் போல மறுமையிலும் அதற்கு வாழுவன்டு; இவையிரண்டிலும் பார்க்க மகோன் நதமான வாழ்வு அம்மையிலுமுண்டு. இம்மை மறுமை வாழ்வுகள் விணவழி நிகழ்வன. மும்மல் மயக்கொடு கூடின. பிரபஞ் சமே தஞ்சமாகக் கொண்டிருப்பன; அம்மை வாழ்வு விணச்சாரபற்றது; மலமயக்கற்றது; பரம்பொருளே தஞ்சமாகக் கொண்டது.

இம்மை மறுமை வாழ்வுகள் யதார்த்த நோக்கில் ஒரு பொய். அம்மை வாழுவே மெய். முன்னையது பொய்மை; பின்னையது செம்மை. ஆன்மாவின் அந்தரங்கமான சூழ்நிலைகள் எப்போதும் பொய்மையையே பெருக்க முனைந்துகொண்டிருப்பன. இந்தநிலை ஆன்மாவின் செம்மைப் பேற்றுக்குச் சென்மப் பகையென்னும்படியாக உள்ளது. ஏதேனுமொரு ஆன்மாவின் விஷயத்தில் இந்த நிலையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்படும் பட்சத்தில் அது அதற்கொரு மகத்தான் பேறு என்பதும். அப்பேற்று நிலையில், சந்பந்தப் பட்ட அந்த ஆன்மாவின் மகிழ்ச்சி நிலைப்பரி மனிப்பை அளந்து கொட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது மானிக்கவாசகரின் திருவாசக மொன்று.

“பொய்மையே பெருக்கிப்
பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே ஆய
சிவபது மனித்த
செல்வமே சிவபெருமானே”

பொய்மை நாட்டத்தின் பொருந்தாமை யினையுஞ் செம்மை நாட்டத்தின் சீர்மை யினையும் மனங்கொள்ள இத்திருவாசக மொன்றே போதுமே!

இருந்துமென!

ஆன்மாவைப் பந்தித்துள்ள ஆணவம் என்பது ஒரு மகா நாசகாரி. செம்மை நோக்கித் திரும்பும் உயிரையுங்கூட மறுபடி வலிந்திமுத்துப் பொய்மையிலே பொருத்தி விடும் வல்லமை அதற்குண்டு. அதற்குரிய இரண்டு சத்திகளிலே ஒன்று அதோகியாமிகா சக்தி என்று ஆகமங்களிலே பெயர்பெற்றுள்ளது. அதோகியாமிகா என்றால் கிழ்நிலையில் தள்ளிக்கொண்டிருப்பது என்று பொருள்.

இம்மை மறுமை வாழ்வுகள் சம்பந்தமான இன்பகு போகங்களிலே பற்றுக்கொள்ளாமல் விலகி, முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், தியானம், சாதனை என்ற வழிகளில் முயல் வோர்களுக்கும் அவை காரணமாக லயிக்கக் கூடிய உலகப் பிரசித்தி, கீர்த்தி, பிரபாவம் போல்பவை ஒருகால் தளிர்க்கும். அச் சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, அவை ஏது வாக அவர்களை மீளவும் இம்மை மறுமைப் பற்றுநிலைக்குத் தள்ளிவிடும் ஆபத்தான போக்கு அந்த ஆணவ சக்திக்கு உண்டு. பரவல் வழக்கில் அடிப்படும் பல்லோர் வரலாறு கள் இதற்கு உதாரணமாகலாம்.

‘மன்றவரடியார்க் கென்றும்
வழிப்பகை களிறே யன்றோ’

புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோவில் பரிபாலகர்கள்

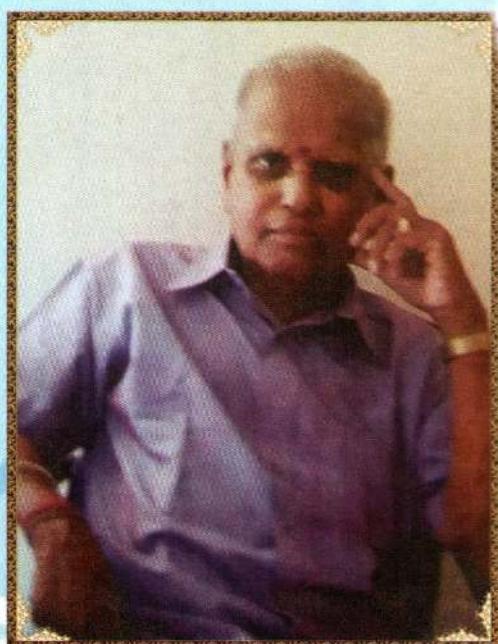
அமரர்
முருகேச சிற்றம்பலம் உபாத்தியாயர் அவர்கள்
(1935 - 1949)

அமரர்
வயித்தலீங்கம் சிவசம்பு ஒவசியர் (1887-1977)
(1950 - 1964)

அமரர்
வைப்பிரகாசம் கிரந்தினம் அவர்கள் (1908-1987)
(1964 - 1987)

திரு. கிரந்தினம் உமாகாந்தன் அவர்கள்
(1987 -)

2

3

4

5

புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோவில் பரிபாலகர்கள்

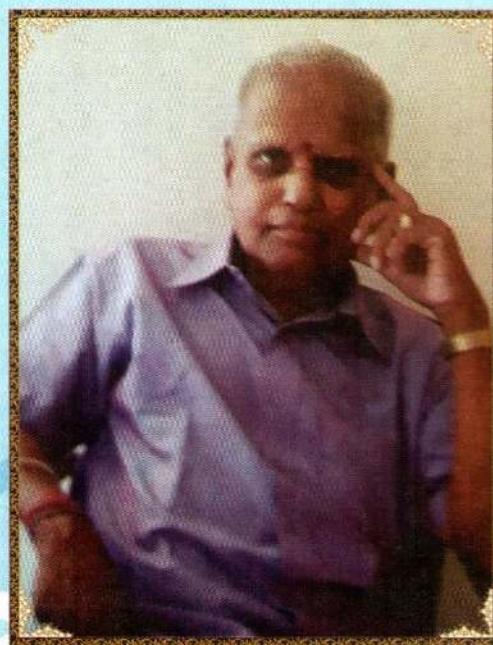
அமர்ர
மருக்கெ சிற்றம்பலம் உபாத்தியாயர் அவர்கள்
(1935 - 1949)

அமர்ர
வயித்தினங்கம் சிவசம்பு ஓவசியர் (1887-1977)
(1950 - 1964)

அமர்ர
சிவப்ரியகாசம் ராத்திஶம் அவர்கள் (1908-1987)
(1964 - 1987)

திரு. பொத்திஶம் உமாகாந்தன் அவர்கள்
(1987 -)

பெரியபுராணம் - எறிபத்தநாயனார் புராணம். களிறு யானை, அது இங்கே உருவக வாய்பாட்டால் ஆணவத்தைக் குறிக்கும். சிவதொண்டு நெறியிற் செல்வார்க்கும் ஆணவசக்தி இடைநின்று தடைசெய்யும் என் பது இதன் குறிப்புப்பொருளாகும்.

செம்மை நிலையை எய்தும் பேறு ஒவ்வொருவர்க்கும் உள்ளது. அதை எய்த விடாமல் நீளநெடுக முட்டுக்கட்டையிடும் ஆணவத்தின் செயலுமள்ளது. இந்த ஆணவக் கொடுமையை விலக்கித் திருத்தஞ் செய்வதற் கென்றே நமக்கு வாழ்க்கையும்மைந்துள்ளது. எனவே இம்மை வாழ்விற் புகுந்திருக்கும் நம்மனோர் நிலை மாபெரும் பொறுப்பு வாய்ந்ததாகும். இந்த நிலையைத் திருத்திக் கொண்டால் அல்லது வாழ்க்கை பயன்பட்ட வாழ்க்கையாகாது. இதிலேதான் கிடக்கிறது நம் விமோசனம். ஆதலின், நமது வாழ்வியற் சீர் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை இந்தக் கருத்துக் கண்ணோட்டத்தில் வைத்தே நிதார்த்தம் பண்ணிக்கொள்வோம்.

ஆணவ சக்தியின் பிரதிபலிப்புக்களாக ஆன்மாவிடத்திலே வீறிட்டுக் கொண்டிருப்பன இரு வேறு தன்மைகள். ஒன்று ‘நான்’ என் ரெழும் அகங்காரம். மற்றையது, ‘எனது’ என் றிருக்கும் மக்காரம். இவற்றை ஓழித்துக்கட்டும் விஷயம் கூம்மா கிள்ளுக் கீரை விளையாட்டாகாது. வாழ்க்கையில் துறை தோறும் பழகிப் பயின்று பண்பாட்டு ரீதியில் வந்தேற வேண்டியது அது.

‘நான்’ என்று ஒரு முதல் இங்கிருப்பதற் கில்லை. இந்த ‘நான்’, உணர்வைச் சவுக்கிட்டுச் சாய்த்துக் கொண்டிருக்கும் ‘தான்’ என்ற மேய்ப்பொருள் ஒன்று அந்த ‘நான்’ உணர்வுக்கிடமான ஆத்மாவினுள் உள்ளது. “எத் தவத்தைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டா

லும் எக்கோலங் கொண்டாலும் எப்பணி யைப் புரிந்தாலும்” நான் உணர்வுக்குக் கிஞ்சித்தும் அவகாசமளிக்காமல் ‘தான்’ உணர்வுக்கே முற்றாக தலைசாய்த்து நிற்கவேண்டும் என்ற விளக்கத்தின் பரிமளிப்பு வாழ்வியல் முழுவதிலும் கமழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். தன் காரியம், பிறர் காரியம்; தன் தேவை, பிறர் தேவை; குடும்ப விஷயம், அயல் விஷயம் என்றவாறு தர வேறுபாடோ தகுதி வேறுபாடோ கருதாமல் எங்கும் எந் நிலையிலும் ‘தான்’ என்ற அம்மெய்ப் பொருளுக்கே தலைமை தந்து செயற்படும் நிலை எந்த எந்த அளவிற் கைகூடுமோ அந்த அந்த அளவில் ‘நான்’ உணர்வு செவி மடியும். அதே ரீதியில் ‘எனது’ என்ற உணர்வுங் கூடவே மடியும்.

‘நான்’ என்கிற ஆன்மா, ‘தான்’ எனப்படுகின்ற இறைவனாகத் தன்னை மெய்யன்பி னால் பாவிக்கும் தியானமும், அத்தியானத் தில் உறைத்து நின்று புரியும் பூசையும் இதற்கேற்ற சாதனைகளாகும். சாதனையில்லாமல் சாத்தியமில்லை. இத்தகைய தியான பூசைனகளில்லாமல் ‘நன்’ உணர்வோ ‘எனது’ என்ற உணர்வோ இன்றிச் செயல் புரியும் நிலை வாழ்க்கையில் லயங்கொள்ள மாட்டாது. இவ்வுண்மையைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவோர் எவராயினும் இம்மை மறுமை களை நாடாத அம்மை நெறியாகிய செம்மை நெறியை நோக்கி நிற்பவர்கள் என்பது வெளிப்பட்டது.

அவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பாவன புருஷர்கள்; அவர்கள் எப்படியும் மேல்கதிப் பேற்றுக்கே உரியவர்கள். செம்மை நெறி யென்ற நீளாதி நீள ஏணிப்படிகளில் மேனோக்கி மேனோக்கி மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்கள்.

ஆன்மீகப் பண்புகள்

ஆன்மீக வாழ்க்கை என்பது ஆன்மாவின் தரத்தை உயர்த்துதல், வளர்த்தல் என்பதாகும். ஆன்மீக வாழ்க்கை மத சம்பந்தமுடையது மட்டுமன்று. கற்றல், கேட்டல், அன்பு செய்தல், ஒப்புரவு அறிந்து ஒழுகுதல் ஆகியன எல்லாம் ஆன்மீக ஒழுக்கநெறிகள்; ஆன்மீகப் பண்புகள்.

- ருன்றுக்கும் அழகளார்

பல்பெருஞ் சமயங் சொல்லும் பொருள்

அந்தமஜோதி நா.முத்தையா

உலகிற் பல சமயங்கள் உள். அவற்றுள் இலங்கையில் நாற்பெருஞ் சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவை:- இந்து, புத்தம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்பனவாம். எல்லாச் சமயங்களும் ஒரே பொருளளையே சொல்லுகின்றன. இந்த அளவில் எல்லாச் சமயங்களும் ஒன்றே. இந்துக்கள் அரன் என்றும் அரி என்றும், புத்தர்கள் நிர்வாணம் என்றும், ஸ்லாமி யர்கள் அல்லா என்றும், கிறிஸ்தவர்கள் பரம பிதா என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். பெயர்கள் பலவாயினும் பொருள் ஒன்றே. எல்லாச் சமயத்தவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சொல்லிலே சொன்னால் அப்பொருள் கடவுள் என்று சொல்லப்படும்.

கடவுள் என்ற சொல்லுக்கு உள்ளத்தைக் கடந்தவர் என்பது பொருள். பெயர்கள் பலவாய் இருத்தலினால் பொருளும் பலவாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு பொருளுக்கே இத்தனை பெயர்களும் இத்தனை மொழிகளும் இத்தனை நூல்களும் தோன்றின. எல்லா வேதங்களையுன் கருக்கி ஒரு வார்த்தையிற் கூறினால் அது ஆண்டவன் ஆகும்.

“எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன் எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே” என்பது கவியோகி சுத்தானந்தபாரதியார் அவர்களுடைய வாக்காகும். இப் பூவுலகம் மாத்திரம் அன்று இவ்வண்டத்துள்ள எல்லா உலகங்களுக்கும் இறைவன் ஒருவனே தான். அவன் எல்லா உடல்களையும் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளான். ‘கடவுள் இருக்கின்ற இடத்தைக் காட்டு, உனக்கொரு மாம்பழம் தருகின்றேன்’ என்றான் ஒருவன். அதற்கு மற்றவன் ‘கடவுள் இல்லாத இடத்தைக் காட்டினால் இரண்டு மாம்பழங்கள் தருகின்றேன்’ எனப் பதில் இறுத்தான். முத-

லாமவன் வெட்கித் தலைகுனிந்துகொண்டான். இறைவன் இல்லாத இடமே கிடையாது. எல்லா உடலும் எனும்போது மனித உடலை மாத்திரமன்று, சகல ஜீவ பிராணி களிடத்திலும் ஆண்டவன் விளக்கமாயிருக்கின்றான். ஆதலால் அவனுக்குச் சர்வஜீவதயாபரன் என்றொரு பெயரும் உண்டு.

பிற உயிர்களின் துண்பத்தைக் கண்டு யார் ஒருவன் மனம் இரங்குகின்றானோ அவன் இந்து என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுகின்றான். அஹிம்ஶையை யார் ஒருவன் கடைப்பிடிக்கின்றானோ அவன் பௌத்தன் ஆகின்றான். மற்றைய ஜீவர்களிடம் யார் ஒருவன் சகோதரத்துவத்தை அனுட்டிக்கின்றானோ அவன் இல்லாமியன் ஆகின்றான். பிறர் செய்த துண்பத்தை யார் ஒருவன் பொறுக்கின்றானோ அவன் கிறிஸ்தவன் ஆகின்றான். எல்லாச் சமயங்களும் ஒரே கொள்கையைத்தான் நேசித்து அவைகளுக்கு உதவி செய்து வாழ்தலே எல்லாச் சமயங்களுங்கண்ட முடிபாகும்.

பல்பெருஞ் சமயம் சொல்லும் பொருளும் ஒன்று; பல்பெருஞ் சமயக் கொள்கையும் ஒன்று. அப்படியானால் உலகில் இத்தனை வேற்றுமை இருக்கக் காரணம் என்ன? அறியாமையே. நாங்கள் இந்த உடம்பல்ல. நாங்கள் ஆன்மாக்கள். ஆன்மாவுக்குச் சாதி, சமய பேதம் எதுவுமேயில்லை; ஆன், பெண் தன் மையுமில்லை. இவ் வித்தியாசம் எல்லாம் உடம்பைப் பொறுத்தனவே. மனிதன் தன்னை யாரென்று அறியாமல் உடம்பைப் பார்த்து வித்தியாசம் எல்லாவற்றையுங்கற்பித்துக்கொள்ளுகின்றான். மனிதனுக்கு மனிதன் உடையிலும் புறச்சின்னங்களிலும் நிறத்திலும் வேற்றுமை காணகின்றான். கறுப்பனுக்கும் வெள்ளையனுக்கும் உள்ளே

இருக்கும் இரத்தம் சிவப்புத்தான். இதனை மனிதர் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதில்லை. வெளித் தோற்றத்தில் வித்தியாசங் கற்பித்து வாழ் நாள் முழுவதும் மனிதப் பண்பாட்டைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

எல்லாச் சமயமுங் கண்ட ஒரே முடிபு அன்பு என்பது. அன்பை வலியுறுத்தாத சமயம் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அன்பு வேறு சமயம் வேறு அல்ல. அன்பும் அதனைச் சமயம் என்று சொல்வதில்லை. அதற்கு வேறு பெயர். அன்பு இல்லாத உடம்பை உயிர் நின்ற உடம்பு என்று சொல்வதில்லை. அது வெறுமனே எலும்பைத் தோலாற் போர்த்த உடம்பு என்று சொல்வர். மனித வாழ்வுக்கு உயிர்நிலை அன்பே. ஆதலாற்றான் வள்ளுவர் பெருமான் ‘அன்பின்’ வழியது உயிர்நிலை’ என்றார். அன்புக்கு சாதி, சமயம், ஆண், பெண், உயர்வு, தாழ்வு எந்தவித வித்தியாசமுமே இல்லை. உலகில், பேதமற்று வாழ ஒரேவழி ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்தலே. பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருள் அன்பே. அன்பே கடவுள்; அன்பே வாழ்வு; அன்பே எல்லாம்.

கடலில் உள்ள நீர் குரிய வெப்பத்தி னால் ஆவியாகிறது. ஆவி முகிலாகி, முகில் மழையாகிறது. மலையிற் பெய்த மழை வழிந் தோடி அருவிகளாகி அருவிகள் சிற்றாறாகிச் சிற்றாறுகள் பேராறாகின்றன. ஆறு பாய்ந்து செல்லும்போது குறிஞ்சி, மூல்லை, பாலை, மருத்தம், நெய்தல் நிலங்களுக்கூடாகச் சென்று கடைசியிற் கடலைச் சேருகின்றன. கடலிலிருந்து ஆவியான நீர் பல பெயர்களைப் பெற்று மறுபழியங் கடலையே வந்து சேருகின்றது. இதுபோலவே கடவுளிட மிருந்து தோன்றிய பல பெருஞ் சமயங்களும் ஈற்றிலே கடவுளிடத்தே சேருகின்றன.

கடவுள் கருத்திற்கு எட்டாதவர். அளவில் ஸாத வேதங்கள் அவர் பெருமையைக் கூறுகின்றன. அங்ஙனம் கூறியும் அவைகளால் இறைவன் பெருமையை முற்றாகக் கூற முடியவில்லை.

“வேதங்கள் ஜயா எனழங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியன்”

இறைவன் என மனிவாசகர் கூறுகின் றார். தொல்லையில் ஒரே பரம்பொருள்தான் இருந்தது. பின்னால் அதற்குப் பல பெயரிட்டு வழங்கினர். முடிவில் ஆறுகளைல்லாம் கடலையே சேருவதுபோலச் சமயங்கள் எல்லாம் ஆண்டவனாகிய கடலைச் சேருகின்றன. ஆறு கடலைச் சேர்ந்தபின் தன் பெயரை இழந்துவிடுகின்றது. சாக்கடைத் தன்னீர் கடலை அடைந்தவுடன் தீர்த்தம் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. சிறிய பெயர்களையெல்லாம் இழந்து பெரும் பெயரைப் பெறுகின்றன. சமயங்கள் எல்லாம் என் சமயம் உண் சமயம் என வாதிட்டாலும் முடிவில் ஆண்ட வனிடத்து ஒன்றாகி ஒரே பெயரைப் பெறுகின்றன.

ஆண்டவன் முன்னிலையிலே சாதி, மதம், உயர்வு, தாழ்வு எல்லாம் பறந்தோடி விடுகின்றன. எல்லாரும் சமம் என்னும் உண்மை உதயமாகின்றது.

‘சாதிமதம் உயர்வுதாழ்வுனுந் தீது சமரச ஞான மகான்களுக்கேது ஆதிபரம் பொருட்கு வேற்றுமை ஏது

அவன் அடியார்க்கும் அதுகிடைக் காது’ என்ற பாபநாசன்சிவன் அவர்களுடைய பாடல் சிந்தித்தற்குரியது. இவ்வெல்லாக் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கிய கம்பரின் பின்வரும் பாடல் படித்து இன்புறுதற்குரியது.

நல்லிடைப் பிறந்து போந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்தம் எல்லையின் மறைகளாலும் இயம்பரு பொருள் தென்னத் தொல்லையில் ஒன்றே யாகித் துறைதொறும் பரந்த குழ்ச்சி பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளாம் போற் பரந்த தன்றே.

பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருள் ஒன்றே ஆதலால் ‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்று வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிப்போமாக.

வழிபாடு வலிமைபெற வாய்த்த அவயவங்கள்

‘சிவநூற்சீவர்’ சிவ. சண்முகவழவேல் அவர்கள்

கல்விக்குக் கண் இல்லை. காது இல்லை. மூக்கு இல்லை. வாயில்லை. நெஞ் சில்லை. கால் இல்லை. கை இல்லை.

மரத்திற்குக் கொம்பர் உண்டு. கிளை உண்டு. இலை உண்டு. பூவுண்டு. காய் உண்டு. கனி உண்டு.

மனிதனுக்கு வாயுண்டு. வயிறு உண்டு. கால் உண்டு. கை உண்டு. மனம் உண்டு. அறிவு உண்டு. அவயவங்கள் அனைத்தையும் அன்றாடம் தன்னுடைய அலுவல்கள் அனைத்தையும் ஆக்கிக்கொள்வதோடு அமைந்து விடலாகாது. அதற்கு அப்பாலும் ஒன்று உண்டு. அதனை மறந்து அருமந்த அவயவங்களுக்கு உயிருடிப் பிறவிப் பயனைப் பெறாது சேதனத்தை அசேதனமாக்கி விடுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு விடலாகாது.

பிறந்தோம், உண்டோம், உறங்கி ணோம், மாண்டோம் என்று மதிமயங்கிலிடலாகாது. அது அறிவில்லாத அதேந்களுக்குக் கடவுள் வகுத்தது. மனிதன் அறிவுடைய வன். பகுத்து உணரும் பண்புள்ளவன். தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையும் தலையளி செய்யும் ஆற்றல் அமைந்தவன்.

மனிதனுடைய உள்ளங் காலிலிருந்து உச்சந்தலைவரையில் எண்ணிப் பாருங்கள். எத்தனை எத்தனை அவயவங்கள் அமைந்துள்ளன. ஒன்றிற்கு மற்றொன்று மாறுபட்ட செயல் ஆற்ற வல்லன. அத்தனை அங்கங்களையும் அறிவினால் ஆட்டிப் படைத்துத் தன்னாணைப்படி நடத்தவல்ல நல்லறிவு மனிதனுக்கு உண்டு. மாறாக அவை விரும்பியபடி நடக்க பின்னடக்கும் புத்தியின்மையினால் புனர்க்கப்பட்டவன் மனிதன். “புனரென்றி அதனில் செல்லும் போக்கினை

விலக்கி, மேலாம் நன்னெறி ஒழுகச் செய்யும் வல்லபம் அந்த ஆன்மாக்களுக்கு அருளும் பரம்பொருளின் கருணையை நாம் உதாசீனம் செய்துவிடலாகாது. அந்த வல்லப ஆற்றலை சமயாசாரியர்கள் தரும் திருமுறைப் பாடல்களுக்கு இடையிடையே தேனமுதம் போலத் தித்திக்கக் காட்டியுள்ளமையை நமது மறப்பெனும் சக்தி மறைத்துவிட நாம் நல்லது இழந்தவர்களாக நடுவீதியில் நலிந்து விடலாமா?

திருநாவுக்கரச நாயனாரால் பன்னிரண்டு திருப்பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு திருப்பதிகத்தைத் “திரு அங்கமாலை” என்ற பெயரில் நமக்கு அருளிச் செய்துள்ளார்.

உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரையிலாக நமக்கு அமைந்துள்ள அவயவங்களை வினிக்கின்றார். பணிவோடு அந்த அவயவங்களுக்குரிய பணிவிடையைப் பகருகின்றார். அப்படி வேறு எவரால் அப்பணிகளைப் பணிக்க இயலும்?

தலையே! கண்காள்! செவிகாள்! முக்கே! வாயே! நெஞ்சே! கைகாள்! கால்களால் பயன் என? ஆக்கையாற் பயன் என? உற்றார் ஆருளரோ? இறுமாந்திருப்பன் கொல்லோ? தேடிக் கண்டு கொண்டேன்!

அந்த அந்த அவயவங்களுக்க உரிய பணியைத் தானே பண்போடு பழகக் கேட்கி றார். கண் செயல் காண்பது. காதின் செயல் கேட்பது. கண்ணைக் கேளு என்றும் காதைக் காண் என்றும் சொல்லுகின்றாரா? இல்லை கண்ணால் நன்றாகக் காணு என்கின்றார். காதினால் இறைவன் புகழை நன்றாகக் கேளு என்கிறார். இவ்வாறு இல்லாத அவயவங்களுக்குப் பணி இடவில்லை. இருக்கின்ற அவயவங்களை அல்லாத பணியை அல்ல

ஏழாலைச் சௌவப்பெரியார்களிற் சிலர்...

ரோஷ் பகதூர்
சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை
(12.09.1832 - 01.01.1901)

சித்தாந்த பேருங்கர்
அனுளானாந்தரிவம்
(- 30.01.1948)

ஐயம்பிள்ளை பேரம்பலம்
அவங்கள்
(.04.1889 - 24.04.1990)

ஏந்தாந்தம்பி முருகேசு
(03.10.1891 - 17.04.1981)

சித்தாந்த வித்தகர்
மு. ஞானம்பிரகாசம்
(24.12.1911 - 18.04.1996)

வெங்காராமலிங்கர்
கந்தவளம் நடராசா
(- 1972)

செல்லம்பா வேலும்பிள்ளை
(துரை வாத்தியார்)
(03.10.1914 - 13.07.1989)

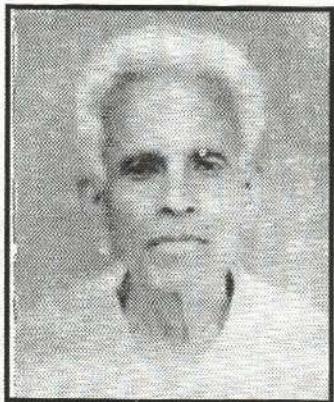

வெக்திய கலாநிதி
பண்டுதர் மு. கந்தகதயா
(07.04.1917 - 10.07.2002)

உதமனோதி
நா. முத்தகதயா
(25.05.1918 - 08.09.1995)

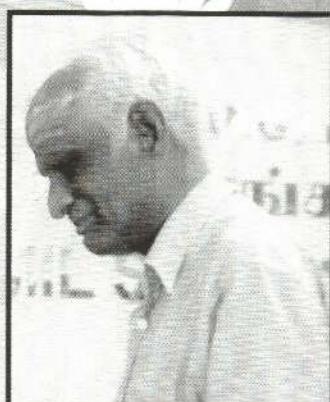

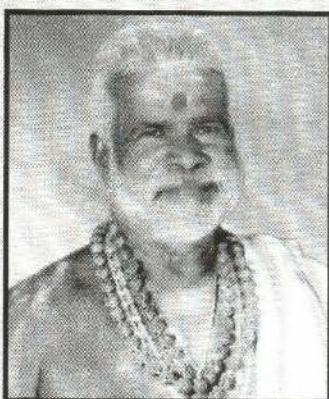
பண்டிதர், வித்துவான்
சண்முகம் சச்சிதானந்தசிவம்
(26.06.1920 - 21.06.1998)

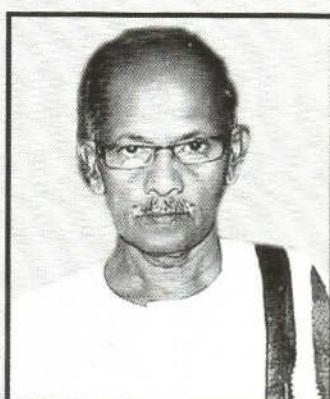
போாசிரியர்
போம்பலம் கணக்கபாபதி
(01.07.1922 - 23.01.1977)

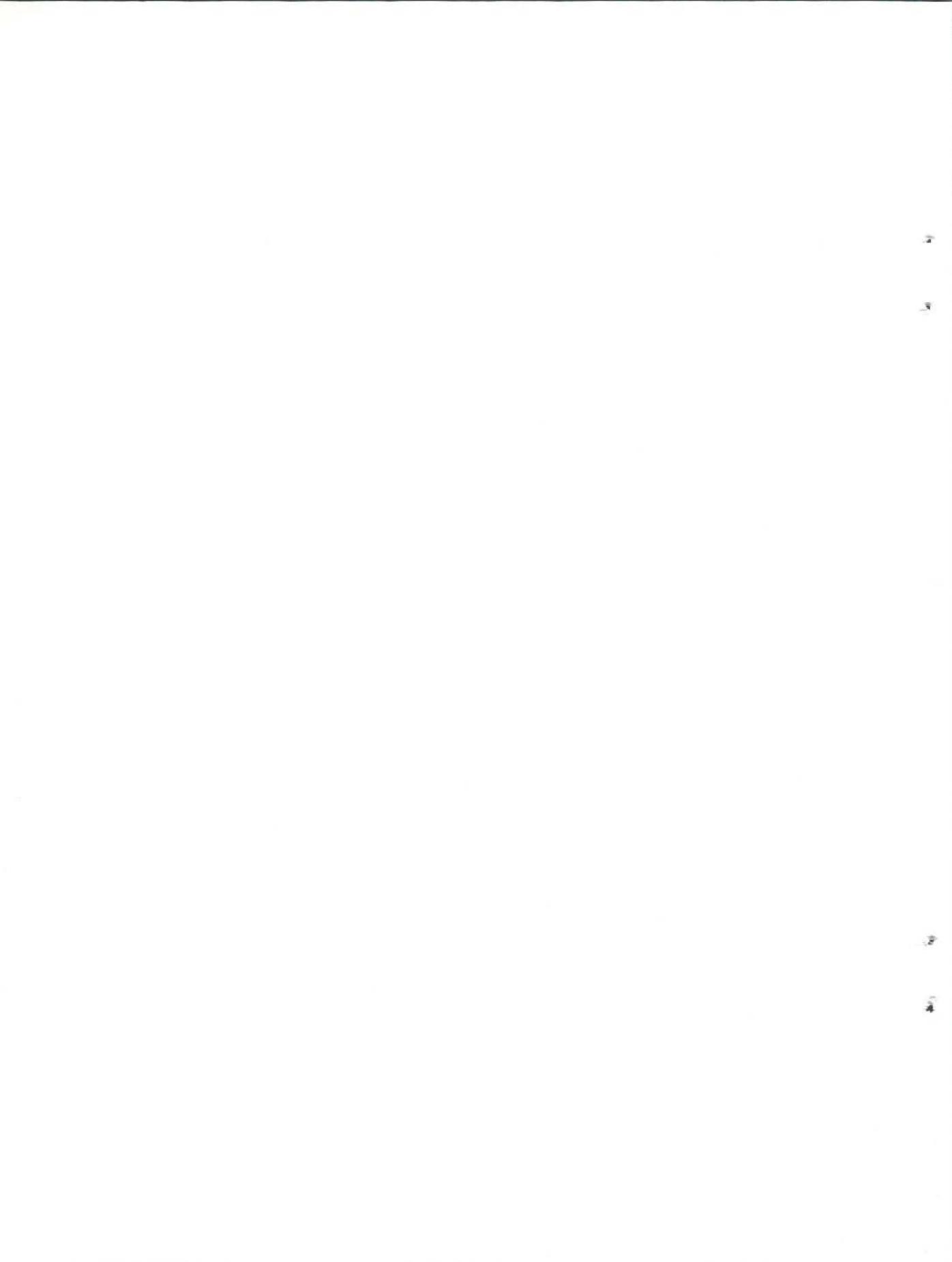
சி. முருகேஸ்வரன் அவர்கள்
(09.02.1930 - 02.12.2014)

சிவபந்துரம்செல்வர்
சிவ சண்முகவழவேல்
(09.11.1940 - 22.04.2014)

போாசிரியர்
இரா. வை. கணகரத்தினம்
(23.08.1946 - 24.05.2016)

உள்ள பணியையே உரைக்கின்றார். அதில் குற்றம் என்ன? குணத்தையே குறிக் கின்றார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஞானாசாரி யார் ஆதலினால் நல்வறிவை நமக்கு நய மாக நாட்டுகின்றார். பிறிதோர் திருத்தாண்ட கத்தில் பேசுகின்றார்:- தந்தை மைந்தனுக்கு நற்புத்தி புகட்டுமாறு போல் அல்லவா நெஞ் சைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றார்.

“நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா

நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்
புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து
பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்
றும்

ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

இறைவனே நமக்கு வாயும் நெஞ்சும் வாழ்த்தவும் சிந்திக்கவும் தந்தார் என்கிறார் நாயனார்.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடதெஞ்சும் தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவனை

என்றும்

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவும் நீருங் கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்த்தமை நாணியே.

என்றும் உண்மையை உணர்த்துவார்.

பிறவியின் கட்டறுக்க நானும் உன்னைப் பரவுகின்றேன் என்கின்றார் திருவாதவூரடி களார்.

“.... பாழ்த்த பிறப்பறுத்திடுவான் யானும் உன்னைப் பரவுவனே.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் நானும் தீவினையில் கிடந்து நலியாமல் நல் வாழ்வினைப் பெறுவதற்கு ஒரு நலமான அருண்மொழி தருகின்றார்.

“பூ நானும் தலை சமப்பப் புகழ்நாமம்
செவி கேட்ப நா நானும் நவின்றேத்தப்
பெறலாமே நல்வினையே...”

இவ்வாறு ஞானாசாரியர்கள் எல்லாம் நல்வாழ்வு காட்ட நாம் தீவினையிலே கிடந்து உழவுகின்றோம் என்றால் அது யார் குற்றம்?

ஆன்மிகத் தோற்றும்

“ஆன்மிகம் விலை மதிப்பிட முடியாத ஒரு செல்வம். ஆன்மிகத்தில் செழித்தவர்கள் முகத்தில் ஒரு பொலிவ - புன்மறுவல் தோன்றும்; பரிவு வெளிப்படும்; பண்பாடு இருக்கும். ஒருவன் ஆன்மசக்தி உடையவன் என்பதை அவனுடைய ஒவ்வொரு அசைவிலும் காணலாம் எடுப்பான தோற்றும் ஆன்மிகம் வழங்கும் கொடை.

- குற்றக்குழ அழகளார்

அம்பாளின் சக்தித் தத்துவம்

சௌப் பெரியார் திரு. நா.செல்லம்பா

உலக சீவராசிகளை உய்விக்கும் பொருட்டு அம்பாளின் சக்தி இரு நிலை களில் பரிணமித்துள்ளது. இவற்றை நாம் சுகுணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் தெளியலாம். தேவியின் சக்தி நீக்கமற எங்கும் வியாபித் துள்ளது. இவ்விரு சக்திகளையும் திரோதானம் என்றும் சுத்தம் என்றும் சைவ சித்தாந்தம் கூறும். சிவனையும் அத்துவிதமான பராசக்தியையும் நாம் அர்த்த நார்ஸ்வர வடிவில் தரிசிக்கிறோம். கேவல நிலையில் ஆணவமலத்தால் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆண்மாக்களைக் கடைத்தேறும்படி திருவுளம் கொண்ட சிவன், தனது கருணை மிகுதியால் சுத்தசக்தியை நோக்குகிறார். அதன் பேறாகச் சுத்தசக்தி ஆகாச ரூபமாக வியாபித்துள்ளது. இது சுத்த சூக்கும் மாயையுடன் தொடர்பு கொண்டு அருள்மிகு ஸ்ரீமகா முத்துமாரி அம்பாளாகப் பரிணமித்து ஞானக் கண்ணுடையோர்க்குக் காட்சியளிக்கிறான்.

ஊனக் கண்களை மட்டும் உடைய சகலர்க்கு மகா முத்துமாரியின் தத்துவம் புலப்படுதல் அரிது. எனினும் அவர்களும் உணர்ந்து தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு சூக்கும் மாயையை ஸ்தாலமாயையாகப் படைத்து அத்துடன் சம்பந்தப்பட்டுப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசனம் தருகிறாள். இந்தப் பிரத்தியட்சக் காட்சியைக் கூட எல்லோராலும் வழுவுறுப் பெறமுடிவதில்லை. பிரதியட்சக் காட்சியின் நுண்பொருளை நாம் நேரடியாக அறிந்த தெளிதல் சங்மாக உள்ளது. இதை நாம் நன்கு தெளிதல் வேண்டுமாயின் மெய்ப்பொருளைப் பிரத்தியட்சக் காட்சி மூலம் கிரகித்து (அனுமானித்து) அறியும் ஆற்றல் எம்

மிடம் வேண்டும். இங்ஙனம் அனுமானித்து அறியும் ஆற்றலை விவேகம் என நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதை எமக்கு நல்குபவள் அருள்மிகு அம்பாள்தான்.

எனவே அம்பாளை நல்ல முறையில் பிரார்த்தித்து அவள் அருளையே எமது விவேகமாகப் பெற்று, அவளுடைய அருட்கண்ணே எமது மூன்றாவது கண்ணாகப் பொலிவுற உண்மை விளக்கத்தை அனுமானித்துத் தெளிவோமாக. அவளுடைய சொருபத்தை நாம் காண முடியாது. மறைத்திருப்பது எம் மிடமுள்ள அஞ்ஞான இருளே ஆகும். இந்த இருளை நீக்கி அருள்பவள் அவளே ஆகும். இருள் நீக்கி அருளும் அம்பாளை வேதாங்கமாகிய காயத்திரி மந்திரம் ‘பார்கோ’ என விளிக்கின்றது. இங்ஙனம் பக்தியுடன் பிரார்த்தித்து எதை வேண்டுவது? இல்லவே இல்லை! காயத்திரி மந்திரத்தைச் செபிப்போர் வேண்டுவது ஒன்றே ஒன்றுதான் உள்ளது. அது ‘தியோ! யோ ந பிரசோதயத்’ என்பதாம். அதாவது என்னுடைய விவேகத்தை ஒளிபெறச் செய்வாயாக.

அருள்மிகு அம்பாள் முக்கோண வடிவில் அமர்ந்து இருப்பதாக அறிகிறோம். முக்கோணம் என்பது பக்தர்களுடைய சாதனைக் குரிய வழிகாட்டிகளாக விளங்கும் மந்திரம், யந்திரம், தந்திரம் ஆகியனவாம். மந்திரத்தையும் யந்திரத்தையும் சரிவர எமக்கு தெளி வூடுத்துவது தந்திரமாகிய விவேகமாகும். நாம் இப்பொழுது அம்பாள் அருளால் பெறும் விவேகத்தைக் கொண்டு அம்பாளின் மந்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் அவதானித்து அவற்றின் அகப்பொருளைப் பிழை

யற அனுமானித்துத் தெளிந்து பரவசத்துடன் பூசிப்போம்.

இதோ அருள்மிகு அம்பாளின் ஆலயத் தீல் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொருட்டு வேதியர் யந்திரத்தைப் பீடாரோகணம் செய்து தேவி மந்திரங்களை உச்சரித்துப் புனிதமான பூசை செய்கின்றனர். இது புறக் காட்சியாகப் புலப் படுகிறது. இதுவே பிரத்தியட்சமாகிறது. பிரத்தியட்சமாக மந்திர நாதம் எமது செவிகளில் ஒலிக்கின்றன. பிரத்தியட்சமாக யந்திரத் தகட்டின் ஒளி எமது கண்களில் பிரகாசிக்கின்றது. இந்தப் புற நாதமும் புற ஒளியும் எமக்குச் சரியான உண்மை விளக்கத்தைக் கொடுப்ப தாக இல்லை. இவற்றின் உட்பொருளை நாம் அனுமானித்தே அறிய வேண்டியுள்ளது. சில வேளை இவற்றை அனுமானித்து விளங்கிய ஞானியர்களிடமிருந்து கேட்டறியலாம். எனினும் யந்திர மந்திரத் தெளிவு தந்திரமாக ஒருவர் திருவருள் கொண்டு அவதானித்து அனுமானித்துத் தெளிவதற்கு வேறு ஒன்றும் ஈடு இணையாகாது. தளைகளிலிருந்து சுதந் திரமடைந்த ஆன்மா சுயமாகவே உண்மை விளக்கம் பெறும்.

யந்திரத்தின் மீது ஒழுங்காக வேதாகம முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் விக்கிரகம், யந்திரத்தினால் தெய்வீக ஆற்றல் பெறு கிறது. இது பன்னிரு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நிகழுவேண்டும்.

- சைவக் கோயில்கள் மனித சர்ரத்தையே உருவமாகக் கொண்டவையாகும். சிவனின் கருப்பக்கிரகம் உடலின் சிரசாகிய மூலஸ் தானத்தில் உள்ளது. இதுவே சரஸ்ராமாகும். இதில் அப்பனின் திருவருள் கருவாகப் பதியட்டும். நாதபிந்துவாகிய குழந்தைகள் இதில் உருவாகிப் பிறக்கட்டும். இக்குழந்தைகள் அன்னையின் அருட்பாலை அருந்தி வளர்ட்டும். இதன் போக மக்களிடம் ஞான ஒளி

பரவட்டும். உலக அரங்கில் சைவர்கள் முந்தி இருக்கட்டும்.

சக்தியைப் பற்றி இதுவரை ஓரளவு அறிந்தோம். முடிவில் தத்துவத்தைப் பற்றி சிறிதேயாயினும் அறிதல் அவசியமாகும். புலன்களுக்குப் புலப்படும் ஸ்தூலமான சடப்பொருள்கள் தமது உருவிழந்து புலப்படாது நுண்ணியதாகவும், குக்குமமாகவும் ஒருங்கும் அடிப்படையே தத்துவமாகும். ஒடுங்குவதும் விரிவதுமே மாயாதத்துவத்தின் இயல்பாகும். இதற்கு மூலகாரணம் சக்தியாகும். மாயையின் தத்துவங்கள் முப்பத்து ஆறு. தாலமாயையின் தத்துவங்கள் இருபத்தி நான்கு. இதன் மூலமே சீவன் அறிவைப் பெறுகின்றது. இவ்வறிவு கட்டுப்பாடுள்ள சட்டுணர்வுடையதாகும். இது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியாக உள்ளது. ஆனால் இது சீவனின் பாசங்களை நிக்கி வீடுபேறு கொடுக்கவல்லதாக இல்லை. வீடுபேறு பெறுவதற்கு ஆத்ம ஞானமும் சிவஞானமுமே உதவுவனவாகும். இவை முறையே குக்குமமாம் 7 ஆன்ம தத்துவங்களிலும், அதிலும் அதி குக்குமமான 5 சிவதத்துவங்களிலும் உள்ளனவாகும். அம்பாளின் சக்தி வழிபாடு எம்மை இந்தத் தெய்வீக குக்கும நிலைக்கு உயர்த்திக் கிருபையால் மீட்பதாகும். அம்பாளின் கடைக்கண் பார்வை கிட்டி விட்டால் சகல சௌபாக்கியங்களும் பேரின்பழும் கைகளும். வேறு விளக்கம் வேண்டியதில்லை. அனைவரும் இதைச் சரிவர உணர்ந்து அம்பாளைப் பக்தி சிரத்தையுடன் பூசித்துப் பிறவிப்பயன் அடைந்து பல்லாண்டு வாழ வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம். அம்பாளின் சக்திநிபாதம் பெறுதலே வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகட்டும்!

ஓம் சாந்தி!

அம்பாளின் தரிசனம்

- ஓர் அனுபவப் பகிர்வ -

திரு. கிரத்தினம் தேவகாந்தன்

எனக்குத் தெரிந்த காலத்திலிருந்து, இவா அங்கே இருக்கின்றா. கோயிலை நீர் வகித்தவர்களையும், கோயிற்பணி புறிந்தவர் களையும், வந்த கூட்டத்தினரையும் இன்றும் மறக்கமுடியாது. காலத்திற்குக் காலம் களை கட்டிய திருவிழாக்கள், மேள நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள், வில்லுப்பாட்டுக் குதூகலங்கள் என்றும் மறக்கமுடியாதவை. இவை அடியார்கள் மத்தியில் பெரும் கலைநயத்தையும், பக்தியையும் பெருக்கின.

எமது சிற்றிலுக்கு எட்டியவரை அம்பாளுக்குப் பொங்கலில் பெரிய பிரியம். பொங்கல் விழாக்கள் தை, பங்குனி, வைகாசி, ஆடி மாதங்களில் இடம்பெறுகின்றன. வைகாசி விசாகப் பொங்கல் வற்றாப்பளை அம்மன் கோயிலுடன் தொடர்புகொண்டது. பங்குனி கடைசித் திங்கள் அன்று அம்பாளுக்குக் “குளிர்த்தி” எனும் பெருவிழா நீண்டகால மாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. “பங்குனி மாதத்தில் பகல் வழிப்போவாரப் பார்ப்பதே பாவம்” என்று ஒரு பழமொழி யுண்டு. அக்கால வெப்பத்தைத் தணிக்கவும் வெப்பம் காரணமாக ஏற்படும் பெரியம்மை, சின்னம்மை, கண்ணோய் முதலான நோய் களிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாக்கவும் இக்கிரியை செய்யப்படுகின்றது. இதன்போது நடைபெறும் அபிஷேக ஆராதனைகளும் படையல்களும் அன்னதானமும் எமது பக்தியைப் பெருக்குவன. ஆடியில் பிரம்மோற்சவம், 10 நாள் திருவிழாக்கள் கொடியேற்றத் துடன் ஆரம்பமாகி தேர், தீர்த்தம் ஆகியவற்றுடன் நிறைவேறும். புரட்டாதி மாதத்துச் சுக்கிலப்பட்சப் பிரதமை முதல் நவமியீராகிய

நவராத்திரி 10 ஆம் நாள் விஜயதசமி மிகுந்த பக்திப் பெருக்குடன் நடைபெறும். ஒன்பது தினங்களும் அம்பாளுக்கு உகந்த நைவேத் தியம் நிவேதித்து, அடியார்களுக்கு நவராத்திரியின் இறுதிநாளன்று நடைபெறும் ‘மானம் பூ’ நிகழ்ச்சி என்றும் மறக்கமுடியாது. 1970 இல் இந்த நவராத்திரி காலத்திலே நடைபெற்ற ஒரு அதிர்ச்சியான நிகழ்வு பின்னர் அற்புதமாகத் தெரிந்தது. அம்பாள் கழுத்தில் பிரகாசமாக விளங்கிய பொன் பதக்க மாலை மாயமாக மறைந்து அற்புதமாகத் திரும்பவும் கிடைத்த சம்பவம் மக்கள் மத்தியில் அவளின்மீது மேலும் மிகுந்த நம்பிக்கையினை உண்டாக்கியது. அன்றுமதல் தீபாவளியில் அம்பாளுக்கு அபிஷேக, பூசை, ஆராதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

அம்பாள்மீது எனது தந்தையாருக்கு இருந்த மிகுதியான நம்பிக்கையினால் தனது ஓய்வுகாலத்தை அவளுக்குத் தொண்டு செய்வதிலேயே கழித்தார். முன்னோர்களினால் பேணிவந்த கோயிலை பல வழிகளில் அபி விருத்தி செய்தார். விழாக்களை மிகவும் அர்த்தப்படுத்தினார். அவ்வப்போது பல விடயங்களில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. அந்த அனுபவங்கள் எனக்கு எப்பவும் பசுமையாகப் பதிந்து மீட்டுப் பார்க்கச் செய்கின்றன. அவற்றைத் தற்போது என்னும்போது மிகவும் ஆனந்தமாக இருக்கின்றது. இத்தகைய பக்திபூர்வமான அனுபவங்களினுடாக எனது அம்பிகையினை நான் தரிசித்துக்கொண்டாடுகின்றேன்.

புதுமை புத்தவள் புவனேஸ்வரி

ஸ்ரீமதி நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியம் - ஏழாலை

சிவபூமி எனப் போற்றப்படும் யாழ்ப் பாண்த்தின் வடபகுதியில் பல விவசாயக் கிராமங்களுக்கிடையே ஏழாலைக் கிராமம் எழில் நிறைந்த பெரிய விவசாயக் கிராமமாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தின் மத்திய பகுதி மருத் மரங்கள் நிறைந்த சோலையும் அருகில் சிறிய குளமும் பச்சைப்பசேல் என்ற வயல்களும் பசுமை நிறைந்த தோட்டங்களும் ஊரின் அழகை அதிகப்படுத்தின என்று கூறினால் மிகையாகாது. இயற்கை அழகோடு புகழ் பூத்த அறிவு மிக்க தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் சமயப் பெரியோர்களும் தோன்றிய பெருமை மிக்க கிராமமாகும். சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களும் பல சமயப் பெரியோர்களும் இங்கு தோன்றியது பெரும் பேறாகும்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட ஊரின் நடுவே சிவன், அம்பாள், பிள்ளையார், முருகன் நால்வருமே வரிசையாகக் கோயில் கொண்டிருப்பது பேருள் ஆகும். முதலில் அம்பாளுடைய ஆலயமே அமைந்தது என்பது எமது முன்னோர்களால் வழி வழி வந்த வரலாறு ஆகும். அத்தோடு அம்பாளுடைய திருவுருவம் கிடைக்கப்பெற்ற வரலாற்றை ஒரு அற்புதமே என்று எமது முன்னோர்கள் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. வயலை உழுதுகொண்டு செல்கையில் அம்பாளின் திருவுருவச்சிலை ஒன்று மண்ணுக்குள் கிடைக்கப்பெற்றதாகவும் அப்போது உடையாராக இருந்த கேசவநாதப்பெரியாரின் தலைமையின் கீழ் அம்பாளுக்கு சிறு குடில் அமைத்து பிரதிஷ்டை செய்து பொங்கல் இட்டு பூஜைகள் செய்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

அதன் பின்னர் அவரது புதல்வரான சிதம்பரநாதனாரும் அம்பாளுக்கு வேண்டிய பூஜைகளை நடாத்தி வழிபட்டு வந்தார். வயல் பகுதியில் அமைந்திருந்த காணியில் அம்பாளுக்கு சிறு ஆலயமும் அவரது பிள்ளைகள் மூலமாகக் கட்டப்பட்டு அம்பாளைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். அதற்கு பூசகரையும் ஏற்படுத்தி பூசைகள் நடைபெற்றன. சிதம்பரநாதருடைய மகன் வைத்திலிங்கம் என்பவரே இக்காரியங்களை முன்னின்று நடாத்தினார். அவரைத் தொடர்ந்து கோயில் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சிவப்பிரகாசம் என்னும் அவருடைய புத்திரர் அறுவடை முடியும் காலத்தில் பறை மூலம் அறிவித்து ஊர்மக்கள் அனைவரதும் அரிசியைத் தருவித்து பெரும் பொங்கலிட்டு அம்பாளுக்கு குளிர்த்தி செய்யும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தி னார். அவர் காலமாகிய பின்னர் சிறிது காலம் சிற்றம்பலம் வாத்தியார் அவர்கள் கோயிலை கண்காணித்து வந்தார்.

அதன் பின்னர் சிவப்பிரகாசத்தினருடைய சசோதரர் ஓய்வுபெற்ற ஓவசியர்வ. சிவசம்பு என்பவர் கோயில் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் கருவறையை பெரிதாக்கி அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம் முதலிய வற்றையும் நிர்மாணித்து அவரது தமையனார் முத்தையா அவர்களின் தலைமையின் கீழ் குடமுழுக்கு நிகழ்வை நிகழ்த்தி மகிழ்ந்தார். அவருடைய நிர்வாகத்தின் போது கோயில் தம்ப மண்டபம், வசந்த மண்டபம் ஆகியவை நிர்மாணிக்கப்பட்டன. குளிர்த்தி, திருவெம்பாவை, நவராத்திரி ஆகிய விழாக்களும் தொடங்கின. சிவசம்பு அவர்களின் காலத்தில் ஆலயம் மிகவும் சிறப்பாகப் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டது. அவருக்கு முதுமை

ஏற்படவே சிவப்பிரகாசத்தின் முத்த புதல்வன் இரத்தினம் அவர்கள் கோயில் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இதுவரைநாள் எழுதியவை என் முன் ணோர்கள் சூறக்கேட்டு வந்த வாய்வழி வரலாறுகளாகும். ஆனால் இனி நான் எழுதப் புகும் விடயங்கள் நான் நேரில் கண்டு உணர்ந்தவைகளாகும். ஏன் எனில் இரத்தி னம் அவர்களின் புத்திரியாகப் பிறந்த பெரும் பாக்கியம் பெற்றவள் ஆவேன். எனது தந்தையார் இரத்தினம் அவர்கள் அம்பாளுடைய மிகுந்த பக்தராவார். தனக்கு இப்படியாக கோயில் பரிபாலனம் செய்யும் பேறு கிடைத் ததுமே கோயிலுக்காக தாம் நிறைய திருப் பணிகள் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவரிடம் மேலோங்கி நின்றது. அம்பாளின் திருவருளும் அவருக்கே கிடைத்தது. அப் போது கோயில் பூசகராக சூமாசவாமிக்குருக் கள் அவர்கள் பூஜைகளை மேற்கொண்டு வந்தார். இத்தருணத்தில் அவர் பற்றிய என் சிறிய வயது நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அவர் வெண்ணிறு சன் னித்த திருக்கோலத்துடன் கையில் பூக்கடையுடன் காலில் குமிழ் மிதியடியுடன் நடந்து செல்லும் காட்சி தெய்வீகமாக இருக் கும். பூஜைகளை முடித்து அர்ச்சனைக்காக வரும் பக்தர் களுக்காக அமைதியாக ஆலய வாசலில் நிதானமாக புன்னகையுடன் அமைதியாகக் காத்திருக்கும் காட்சி அலாதியானது. அம்பாளின் வாசலில் காத்திருப்பது அவருக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சிதருவது போலும். தந்தையார் கோயில் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது இரண்டு விடயங்களை அவர் கேட்டுக்கொண்டார். மடப்பள்ளியை வசதி செய்து தருமாறும், மகாமண்டபத்தில் வீற்றி ருக்கும் பிள்ளையாருக்குத் தனி மண்டபம் அமைத்து இருத்தவேண்டும் என்பதேயாகும். மடப்பள்ளி விசாலப்படுத்தப்பட்டு குருக்கள் அறை, வாகனசாலை என்பன உருவாக்கப் பட்டன. பிள்ளையாருடன் மகாவிஷ்ணு, வயிரவர் ஆகியோரையும் பரிவார மூர்த்தி

களாக எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும் என்ற எண் னமும் தந்தையார் உள்ளத்தில் முகிழ்த்தன.

இந்திலையில் அம்பாளுக்குத் தங்க நகைகள் செய்து போட்டும் அன்னையை அலங்காரம் செய்யலாம் என்ற எண்ணக் கருவையும் குருக்கள் ஜயா தந்தையாரின் சிந்தனையில் புகுத்திவிட்டார். தந்தையாரும் அம்பாளுக்குத் தங்கத்தினால் பதக்க மாலை செய்து அணிவித்து அழகுபார்க்க ஆவல் கொண்டார். பதக்க மாலையும் உருவாக்கப் பட்டு அம்பாளும் பதக்க மாலையுடன் அலங்கார வல்லியாக பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து அருள் பாலித்தாள்.

கால ஒட்டத்தில் குருக்கள் ஜயாவும் வயோதிபம் அடையவே அவரின் புத்திரர் வைத்தியநாதக்குருக்கள் கோயில் பூசகராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். வைத்தியநாதக் குருக்களும் தந்தையைப் போலவே பூஜைகளைச் சிறப்பாக நடாத்திவந்தார். நவராத்திரி பூஜைக்காலம் வந்தது; தினமும் பூஜைகள் சிறப்பாக நடந்து வந்தன. அம்பாளும் தினம் ஒரு அலங்காரமாக திவ்யமாகக் காட்சி தந்து பக்தர்களை மகிழ்வித்தாள். தினமும் இசை வேளாரின் நாதஸ்வர இசையும் சங்கி டுவார் தம் சங்க நாத ஒலியும் ஆலய மணி ஒசையும் ஓலிக்க பூஜைகள் நடந்துவந்தன. நவராத்திரி இறுதி நாளும் வந்தது. அம்பாள் அலங்கார பூஜிதையாகப் பலவனி வந்தாள். அன்னையின் அழகுக்கோலத்தைத் தரிசித்த பக்தர்கள் பரவசமாயினர். பூஜைகள் இனிதே நிறைவேறி பிரசாதமும் வழங்கப்பெற்றது. அடியார்கள் மெல்ல மெல்ல வீடு திரும்ப ஆயத்தம் ஆனார்கள். அப்போது குருக்கள் ஜயா பதைபதைப்படுத்தி ஓடிவுந்து தந்தையாரி டம் அம்பாளின் பதக்க மாலையைக் காண வில்லை என்ற செய்தியைக் கூறினார். ஆலயம் முழுவதும் செய்தி பரவியது; எல்லோரும் திகைத்துப்போய் நின்றார்கள்; எங்கும் தேடி னார்கள்; விசாரணைகள் நடந்தன; எவ்வித பலனும் கிட்டவில்லை. தந்தையார் மிகவும்

வேதனையுடன் கருவறை வாசலையடைந்து கண்களில் கண்ணீர் பெருக அன்னையிடமே குறை இரந்தார்.

“நான் அன்போடு அனிவித்த மாலையை இழந்து நிற்கிறாயே! தாயே! நீ அறியாதது ஒன்று உள்தோ உனது அனியை நீயே தேடி அனிந்துகொள்ளல் வேண்டும் தாயே!” என்று இரந்து கேட்டு விடைபெற்றார். அடியேனும் இக்காட்சியைக் கண்ணுற்றுக் கவலையுடன் வீடு திரும்பினோம். கரு ணையே வடிவமான அம்பாள் இவ்வேண்டு கோளை ஏற்றுப் பக்தர்களுக்கு ஒரு அற்பு தத்தை நிகழ்த்திக்காட்டினாள். இரண்டு நாட்களின் பின்னர் நகையைத் திரும்பிவனை எந்தக் கடையில் அந்த நகை செய்யப்பட்டதோ அதே கடைக்கு நகையை விற்பதற்கு அவரை எடுத்துச் செல்லும்படி செய்வித்தாள். அந்த நகையைப் பார்த்ததுமே அதில் பதிக்கப்பட்டிருந்த தந்தையாரின் பெயரைக் கண்டதுமே உண்மையை உணர்ந்த நகை மாளிகையினர் அவரை பாதுகாவலரிடம் ஒப்புவித்து நகையை மீட்டுவந்தனர்.

விடயத்தை அறிந்ததுமே அன்னையின் திருவருளை நினைந்து எல்லோரும் மனம் நெகிழிந்தனர். தந்தை அன்னை நடாத்திய அற்புத்ததை நினைத்துக் கண்ணீர் பெருகி னார். அன்று தொடக்கம் அவர் கோயில் திருப்பணிகளில் முழுமையாக இறங்கினார். பரிவாரமுற்றதி, பிள்ளையார், மகாவிஷ்ணுவையும் எழுந்தருளச்செய்ய ஆவல்கொண்டு அவர்களுக்கான மண்டபங்களை அமைக்க எண்ணங்கொண்டார். வைரவப் பெருமான் சிலா வடிவில் எழுந்தருளினார். சர்வேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையில் 1975ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி மனதிறைவுகொண்டார். தந்தையார் அதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல திருப்பணிகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். கொடி ஸ்தம்பம் நிறுவப்பட்டு அம்பாளுக்கு அழகான கட்டுத் தேரையும் உருவாக்கி மகோற்சவம் நடை

பெற்றது. அம்பாள் அழகாகத் தேரில் பவனி வந்து அருள் பாலித்து ஆடிப்பூரத்தில் தீர்த்த மாடி மகிழ்ந்தாள்.

தந்தையார் தமது நினைவில் கொண்ட வற்றை அம்பாளின் அருளால் நிறைவு செய்து மகிழ்ந்தார். உட்பிரகாரத்தையும் சுற்றிவர கவர் அமைத்து கூரை வேலைகளை யும் முடித்து மன அமைதி கொண்டார். தந்தையாரின் மறைவுக்குப் பின் ஒன்றுவிட்ட சிறிய தந்தைமாரின் வழிகாட்டலுடன் பிள்ளைகள் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள் அம்பாளை குலதெய்வமாகக் கொண்ட பரம்பரையினரின் உதவியுடன் இன்றும் அம்பாள் ஆலயம் சிறப்புடன் எழுந்தோங்கி நிற்கின்றது. எம் நாட்டின் இருண்ட காலத்தின்போது ஆலயம் பூஜை இன்றி சிறிது காலம் இருந்த போதும் மறுபடியும் 2000ஆம் ஆண்டு வரதராஜேஸ்வரக்குருக்கள் மூலமாக கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று பூஜை வழமைபோல் நடைபெற்ற தொடங்கியது.

இங்கு இதைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. அம்பாளின் திருவருவத்தை ஆதியில் கண்ணகை அம்மன் என்றே வழிபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். பின்னர் சிறிது காலம் மீனாட்சி அம்பாள் என்றும் இறுதியில் அம்பாளின் திருவருவக்கோலம் புவனேஸ்வரியே என்று கண்டுகொண்டார்கள். 1972ம் ஆண்டு முதல் மயிலனியைச் சேர்ந்த சச்சிதானந்தக் குருக்கள் அவர்களே அம்பாளின் பூசைகளை நடாத்திவந்தார். அவர் அம்பாள்மீது பக்தி பூர்வமாக வழிபட்டு மிக நீண்ட காலமாக பூசை செய்துவந்தார். இறுதியில் இயலாமைகாரணமாகவே 1992க்குப் பிற்பாடு ஓய்வுபெற்றார். அம்பாளைப் பூஜித்தவர்களும் உண்மையான பக்தியோடு வழிபட்டவர்களும் அவளுடைய அருளை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

அம்பாளின் பாத கமலங்களை அன்போடு தொழுமின்கள்! அன்னையின் அருளை பெறுமின்கள்!

அளப்பரும் சக்தி கொண்ட அம்பாள்

ஏழாகல

- மு. இந்திராணி -

இப்புவலகிலே ஒவ்வொன்றினதும் இயக்கத்திற்கும் ஒரு சக்தி தேவைப்படுகிறது. அறிஞனைப் பொருட்களின் இயக்கத்திற்கே மின்சக்தி, எரிபொருட்சக்தி என்று ஏதாவது ஒரு சக்தி தேவைப்படும்போது, இப்பிரபஞ்சத்தின் பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் படைத்துக் காத்து இயக்குவதற்கு எத்தகைய தொரு சக்தி வேண்டும்!

அந்த மாபெரும் சக்தியே அம்பிகையாக, இறைவியாக சிவனுடைய இடப்பாகமாக இருக்கும் அன்னை பராசக்தி ஆவாள். சிவபெருமானுடைய சர்வ வல்லமை பொருந்திய ஆற்றலுக்கு இயக்கமாக இருப்பவள் சக்தியே ஆவாள். சக்தி இல்லையேல் சிவம் இல்லை. “சக்தி இல்லாமல் சிவம் அசைய வும் முடியாது” என்று சங்கராச்சாரியார் இயற்றிய சௌந்தர்யலகரியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அநாதியும் அற்புதமும் மிக்க எமது இந்துமதத்தின் வரலாற்று ஆய்வினைத் தொடக்கிவைத்தது சிந்துவெளி நாகரிகமாகும். அந்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்ட ஜோன் மார்ஷல் முதலான ஆய்வாளர்கள், ஆதி காலத்திலிருந்து தாய்த்தெய்வ வழிபாடு இந்து சமயத்தில் வேரூன்றி இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சியின்போது கிடைக்கப்பெற்ற இலச்சினைகளை நோக்கும்போது, அதற்கு முன்னைய காலத்திலிருந்து மக்கள் சக்திவழிபாட்டிலே ஆர்வத்துடனும், நம்பிக்கையுடனும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணரமுடிகிறது. அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட ஓர் இலச்சினையில் ஒரு பெண்ணின் வயிற்றிலிருந்து செடி ஒன்று

வளர்ந்திருப்பது போலவும் செடியின் கிளைகள் ஆறுகள், மலைகளாக உருவகிக்கப்பட்டதாகவும் காணப்படுகிறது. இந்த இலச்சினையானது ஆதிகால மக்கள் இந்த உலகத்தையும், இயற்கைக் காட்சிகளையும் பெண் வடிவமாகவே பார்த்தனர் என்பதையும் இவ்வுலகின் சிருஷ்டிகர்த்தாவாக சக்தியையே வழிபாடு செய்தார்கள் என்பதையும் காட்டுகிறது. மேலும் பல பெண் தெய்வ வடிவங்கள் அங்கே கிடைத்துள்ளன.

வழிபாடு செய்யப்பட்ட அந்தப் பெண் உருவங்களில் சில சாந்தமான, கருணைத்தும்பும் வடிவங்களாகவும், சில அச்சமூட்டும் கோரவடிவங்களாகவும் காணப்பட்டன. அவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது இன்று நாம் வழிபடும் அம்பிகையின் உருவங்களையே அன்றைய மக்களும் வழிபட்டார்கள் என்பது புலனாகிறது. அந்த உருவங்களில் சாந்தம் தவழும் அமைதியான முகத் தோற்றும் கொண்ட உருவங்களே இன்று நாம் வழிபடும் கல்யாணி, கெளரி முதலான அன்பு வடிவான பெண் தெய்வங்கள் என்று கருதலாம். வீரசக்திகளாக நாம் இப்போது வணங்கும் தூர்க்கை, காளி, நீலி முதலான தெய்வங்களே சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சியிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட அச்சமூட்டும் கோரவடிவம் கொண்ட பெண் தெய்வங்களின் உருவங்களாக இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

வேதங்களிலும், ஆகமங்களிலும், புராண இதிகாசங்களிலும், சங்க இலக்கியங்களிலும் அம்பாள் பற்றியும் சக்திவழிபாடு பற்றியும் பல செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

வேதங்களில் கூறப்பட்ட சக்திவழிபாட்டு

முறையானது 'ஸ்ரீவித்யா உபசாணை' என்று கூறப்படும். காயத்ரி மந்திரம் முக்கியமாக இடம்பெற்றிருக்கும் இவ்வழிபாட்டு முறையால் எல்லாவித சிறப்புக்களும் பெறலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. இருக்கு வேதத்தில் சிறப்பாகக் கூறப்படும் உடை என்னும் பெண்தெய்வத்தை வழிபட்டால் செல்வம், குழந்தைப்பேறு, ஆயுள், புகழ் என்பவற்றையெல்லாம் வழங்குவாள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவி குக்தம், தூர்க்க குக்தம் என்பவற்றிலும் சக்திவழிபாடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உபநிடதங்களில் கண்யாகுமரி, கார்த்தியாயினி முதலான அம்பாள் நாமங்கள் காணப்படுகின்றன. கேளங்பநிடதம் அம்பாளை முழுமுதற்தெய்வமாகவே காட்டுகிறது.

ஆகமங்களில் சிறப்பாக ஆலயக் கட்டிடங்கள் அமைக்கும் விதிமுறைகளோடு ஆலயங்களில் செய்யப்படும் கிரியை முறைகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் ஸ்ரீசக்கரபூசை, நவசக்தி அர்ச்சனை என்பன சக்திவழிபாட்டின் சிறந்த அம்சங்களாக ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இதிகாசங்களில் பெரும்பாலும் தூர்க்கை வழிபாடு காணப்படுகிறது. மகாபாரதத்தில் தூர்க்கா தோத்திரங்கள் பல இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இதிகாசங்களில் அரசர்களிடையே போர் நடைபெறும் சம்பவங்கள் நிச்சயமாக இடம்பெற்றிருக்கும். வீரத்தெய்வமான தூர்க்கை வழிபாட்டினை இதிகாசங்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன.

புராணங்கள் பல சக்தி வழிபாட்டிற்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்துள்ளன. அன்னையின் அருட்செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாறுகள் புராணங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. புராணங்களின் தோற்றும் சக்தி வழிபாட்டிற்கு பெரும் எழுச்சியைக்கொடுத்தது எனலாம். சக்தியை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு சாந்தபுராணங்கள் பல தோன்றின. மார்க்கண்டேய புராணமும் சக்தி வழிபாடு பற்றி, சக்தியின் மகிழை பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களிலும், ஜம்பெரும் காப்பியங்களில் மணிமேகலை, சிலப்பதி காரத்திலும் அம்பாள் பற்றிய விஷயங்கள் ஏராளமாக இடம்பெற்றுள்ளன. அக்காலத்தில் 'கொற்றவை' என்ற நாமத்திலே அன்னை வழிபடப்பட்டாள்.

காலத்திற்குக் காலம் அன்னையின் பெருமையினை உணர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அரசர்களுக்கு வீரம், வெற்றி, பதவி ஆகியவற்றைத் தருபவள் என்பதால் சோழ அரசர்கள் அப்பிகையை நிதம்ப குதினி என்ற பெயரிலும், பாண்டிய அரசர்கள் அங்கயற் கண்ணி என்ற பெயரிலும் சக்தியை வழிபட்டனர். திருமலை நாயக்கமன்னன் மீனாட்சி அம்மையை வழிபாடு செய்து அன்னையிட மிருந்து செங்கோலைப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

மந்தைமேய்க்கும் இடையனாக இருந்த வன் அப்பிகையின் பேரருளைப் பெற்றத னால் மகாகவி காளிதாசனாக மாறினான். அரும்பெரும் காவியங்களை எழுதிப் புகழி பெற்றான்.

குமரகுருபரரும் அன்னையின் அருட்கடாட்சம் பெற்ற அருளாளர் ஆவார். பிறவியிலேயே ஊமையாக இருந்த குமரகுருபரர் திருச்செந்தூர் முருகனது திருவருளால் பேசும் சக்தி பெற்றவர். பேசும் சக்தி பெற்ற தோடு பெரும் கவிஞராகி கந்தர்கலிவெண்பா முதலிய நூல்களை இயற்றியவர். அவர்மதுரை மீனாட்சி அம்மைமீது அம்மைபிள்ளைத்தமிழ் என்னும் நூலையும் இயற்றி னார். மீனாட்சி அம்மைபிள்ளைத்தமிழ் எழுதி நிறைவூற்றும் அதன் அரங்கேற்ற விழா நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது அங்கே ஒர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது.

அரங்கேற்றத்திற்கு திருமலைநாயக்கமன்னரும் வருகை தந்திருந்தார். அரங்கேற்றம் நிறைவூற்ற வேளையிலே அம்பாள் அழகிய சிறு பெண்ணாக அங்கே தோன்றினார். அரசனுடைய கழுத்திலிருந்த விலைமதிப்

பற்ற மாலையைத் தன் சிறு கரங்களால் கழற்றி குமரகுருபராக்கு அதைச் சூட்டி விட்டு மறைந்தாள். அன்னையைச் சிறுமியாகத் தரிசித்த பேறும் அன்னையிடம் வெகு மதி பெற்ற பாக்கியம் கொண்ட அருளாளராக விளங்கினார் குமரகுருபரர்.

திருக்கடவுரில் வாழ்ந்த அபிராமிப்பட்டரும் அம்பிகையின் அருட்பிரவாகத்தில் தினைத்தவர். அன்னையீது கொண்ட அளவற்ற பக்தியினால் பித்துப்பிழத்தவராக நடந்துகொள்வார். ஒருத்தவை மன்னன் இவரிடம் அன்றைய திதியைக் கேட்டபோது, அமாவாசையை பெளர்ணமியென்று கூறி விட்டார். பின்னர் தன் தவறை உணர்ந்த போது, அன்றைய தினம் பெளர்ணமியாகவே அமையவேண்டும் என்ற வேண்டுதலோடு, ஒரு கிடங்கிலே தீழுட்டி, அதன்யீது நூறு கயிறுகள் கொண்ட உறியினை அமைத்து, அன்னையின்யீது ஒவ்வொரு பாடலாகப் பாடி ஒவ்வொரு கயிறாக அறுத்தார். அப்பாடல்கள் அந்தாதி என்னும் முறையிலே அமைந்தன. எழுபத்தெட்டுப் பாடல்கள் பாடி எழுபத்தெட்டுக் கயிறுகள் அறுத்துவிட்டார். அதுவரை எந்த அற்புதமும் நிகழவில்லை. எழுபத் தொன் பதாவது பாடலான ‘விழிக் கே அருளுண்டு’ என்னும் பாடல் பாடிமுடித்ததும் அபிராமி அன்னை காட்சி கொடுத்து தனது ஒளி பொருந்திய தோட்டினால் கழற்றி வானிலே தவழுவிட்டாள். அத்தோடு பூரண சந்திரன் போல் தோற்றும் காட்டி யாவரையும் அதிசயிக்க வைத்தது.

சரபோஜி மன்னனும் மக்களும் வியந்து போற்ற அபிராமியின் தரிசனம் கண்ட அபிராமிப்பட்டர் தொடர்ந்து மீதிப்பாடல்களையும் பரவசத்தோடு பாடிமுடித்தார்.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த இராமகிருஷ்ண பரமஹமசர் சிறந்த சக்தி உபாசகராக வாழ்ந்தவர். அவர் மேற்கு வங்காளத்திலிருக்கும் தட்சிணைஸ்வரத்துக் காளி அம்பிகையின் தரிசனத்தையும் அன்னையின் பேரருளையும் பெற்ற அருளாளர் ஆவார்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் தேவி உபாசகராக இருந்து பல சக்திவழிபாட்டுப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். ‘யாதுமாகி நின்றாய் காளி எங்கும் நீ நிறைந்தாய்’, ‘உலகத்து நாயகியே எங்கள் முத்துமாரி’ முதலான பல அன்னையின் துதிப்பாடல்கள் பாரதியாரால் பாடப்பட்டுள்ளன. ‘காணிநிலம் வேண்டும் பராசக்தி காணிநிலம் வேண்டும்’ என்று அன்னையிடம் வரம் கேட்கும் அம்பாள் அடியவராக வாழ்ந்தவர் பாரதியார்.

அம்பிகையின் அருட்சக்தி கொண்டவர்கள் சிலர் இன்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சக்தி வழிபாடானது ஆகம விதிமுறைகளுக்கு அமைவான பூசையாகவும், அனுபவர்த்தியான முறையிலமைந்த பூசை வழிபாடுகளாகவும் நடைபெற்று வருகிறது.

பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களிலேயே ஆகம விதிமுறைகளிற்கு உட்படாத வழிபாடுகளைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அத்தகைய பூசைவழிபாடுகளிலே தெய்வத்திற்கும் பக்தனுக்கும் இடையே நேரடியான பூசைத்தொடர்புகள் இருக்கும். அநேகமாக அம்பாளின் அருட்சக்தி தகுதிவாய்ந்த அடியவரிடம் புகுந்து அச்சக்தி வெளிப்பட்டு நிற்கும் போதுதான் அத்தகைய ஆலயங்கள் தோன்றுகின்றன. அவ்வாலயங்களும் இன்று வளர்ச்சியடைந்து முன்னேற்றம் பெற்றுள்ளன. அங்கே அம்பாளின் அருட்சக்தி பெற்ற அடியவரால் கூறப்படும் வாக்குகளை அருள்வாக்குகளாகவே மக்கள் ஏற்று வழிபடுகின்றனர்.

இந்தியாவிலிலும் இலங்கையிலிலும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற அம்பாள் ஆலயங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்தியாவில் மீனாட்சி, காமாட்சி, விசாலாட்சி, ஆதிபராசக்தி, பகவதி, அபிராமி, முகாம்பிகை முதலான பல நாமங்களில் கோயில் கொண்டு அருளாட்சி செய்கின்றாள் அன்னை.

சக்திபீடங்கள் அறுபத்துநான்கினுள் ஒன்றாக விளங்குவது இலங்கையில் நயினாதீ வில் அமைந்துள்ள நாகபூஷணி ஆலயமாகும். அங்கு நீண்டகாலமாக சாபத்திற்காளான நாகம் ஒன்று அம்பிகையை வழிபட்டு வந்ததால் அந்த நாகத்தினை அம்பிகை தன் மேனியில் அனிந்துகொண்டதால் நாகம் சாபவிமோசனம் பெற்றதாகவும் அதனால் அன்னைக்கு நாகபூஷணி என்று பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்பாள் ஆலயம், வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் முதலானவையும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களாக விளங்குகின்றன.

கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டவில் பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகி அம்மன் வழிபாடும் சேர்ந்துகொண்டது. சேரன் செங்குட்டுவன் பத்தினித் தெய்வமாம் கண்ணகிக்கு கோயில் அமைத்து பெருவிழா எடுத்தான். அவ்விழா விற்கு இலங்கை அரசனாகிய கஜபாகு மன்னன் அழைக்கப்பட்டான். அவ்விழாவிலே பங்குபற்றிய கஜபாகுமன்ன் இலங்கையிலும் கண்ணகி வழிபாட்டை ஏற்படுத்தினான்.

மட்டக்களப்பு மற்றும் வன்னிப் பிரதேசங்களில் கண்ணகி வழிபாடு வளர்ச்சியற்று இன்னும் சிறந்தமுறையில் பேணப்பட்டு வருகின்றது.

வற்றாப்பளையில் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணகி அம்மன் மிகுந்த சக்தியுள்ள தெய்வமாக அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி வருபவள். வருடந்தோறும் வைகாசி விசாகநாளன்று அங்கே குள்ததுநீரிலே மனிவிளாக்கேற்றும் அற்புதம் நிகழ்ந்து வருவது முக்கம். அத்தகைய சக்திவாய்ந்த வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாளே ஏழாலையில் புங்கடி என்னும் குறிச்சியில் பக்தர்களின் வேண்டுதலால் வந்து உறைகிறாள்.

எழு ஆலயங்கள் அடுத்தடுத்து அமைந்தருப்பதாலும், ஏரினால் உழும் போது

கிடைக்கப்பெற்ற அம்மன் விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயங்கள் அமைந்திருப்பதாலும் ஏழாலை என்ற பெயர் பெற்ற ஊர் இது. ஊருக்குப் பெயர் கொடுத்த பெருமையைப் பெற்ற ஆலயங்களிலே சிவனுடைய ஆலயத்தை அடுத்ததாக அமைந்திருப்பதுதான் புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம். ஆதியிலே இவ்வாலயத்தின் அம்மன் விக்கிரகம் வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மனின் அம்சமாகவே இருந்தது. ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டு ஆகம விதிமுறைகளுக்கமைய உருவாக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தபோது புவனேஸ்வரி அம்பாள் என்று பெயர் கொண்டு அருள்பாலிக்கிறாள்.

இந்த ஆலயத்தின் மிகப்பெரிய சிறப்பம் சமாக விளங்குவது இங்கு தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும் நாள் பற்றிய விஷயமாகும். சாதாரண மாணிடப் பெண்களின் வாழ்விலேயே பூப்புனித நீராட்டுவிழா என் பது ஒரு முக்கிய திருநாளாகும். அப்படியிருக்கும்போது உலகமாதாவாகிய அம்பாளின் ருதுசாந்தி விழா எனப்படும் பூப்புனிதநீராட்டுவிழா நடைபெறும் நாள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறப்பான நாளாக இருக்கும்.

அத்தகைய திருநாளான ஆடிப்பூரம் என்னும் திருநாளே இங்கு புவனேஸ்வரி அம்பாளின் தீர்த்தோற்சவ நாளாக அமைந்து ஆலயத்திற்குப் பெரும் சிறப்பைத் தருகிறது. ஆடிப்பூரத்தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்டு இங்கு மஹோற்சவம் ஆரம்பமாகும். ஒன்பதாம் நாள் தேரோட்டம் நிறைவுற்றபின் நடைபெறும் நவசக்தி அர்ச்சனை பக்திபூர்வமான தாக பரவசம் ஏற்படுத்தும் அற்புத நிகழ்வாக நடைபெறும்.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க ஏழாலை புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் புதுப்பொலிவோடு குடமுழுக்கு விழா எனப்படும் கும்பாபிஷேக வைபவம் காணும் நன்னாளில் அம்பாளை வழிபட்டு அருள்பெறுவோமாக.

கடவுளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்

- கலாநிதி சுந்தரிலேகா வாமதேவா -

(மேனாள் வீரவுரையாளர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று எம் முன்னோர் சிந்தித்துப் பல இடங்களில் கோயில்களைக் கட்டினார்கள். ஏழாலை இதற்கு விதிவிலக்குக் கிடையாது. அங்கு பல கோயில்கள் உள்ளன. அதில் புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில் ஒன்று. அது முற்றுமுழுதாக புனரமைக்கப் பட்டு, இன்று குடமுழுக்குக் காண்கிறது. மூலஸ்தானத்தில் உள்ள விக்கிரகத்தில் இன்று குடமுழுக்கு மூலம் அம்பாளின் இறைச்கதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, பின்னர் தினமும் மந்திரத்தால் சக்தி ஏற்றப்பட்ட நீரினால் அபிடேகம் செய்யும்பொழுது அதன் இறைச்கதி மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும். பூசை நேரத்தில் அதில் இறைச்கதி மேலும் அதிகரிப்பதால் பக்தர்கள் அம்பாளிடம் தமது விருப்புகளை விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம். நாம் தினமும் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது மனதில் பெரும் அமைதியைப் பெறுகின்ற போதும், ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்வது அவசியம். நாம் வழிபடச் செல்லும்போது எமது குறைகளை ஒன்றொன்றாகக் குறைத்து, நல்லியல்புகளை எமக்குள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும் சமயம் கூறும் நல்ல விஷயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்ளவும் நாம் கோயிலைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் எமக்கு பெரும் நன்மைதரும். ஓவ்வொருவரும் நல்லவராக மாற சமூகம் நன்மை பெறும். புவனேஸ்வரி அம்மன் வழிபடச் செல்லும் அனைவருக்கும் முழுஅருளையும் தரவேண்டும் என்று இன்று நாம் பிரார்த்திப்போம்.

தச்சக்காரர் இலங்கையை ஆண்டுகாலத்தில் இந்துக் கோயில்களை அவர்கள் அழிக்க முற்பட்டபோது தமிழர் கோயில்க

ளில் இருந்த விக்கிரகங்களைப் பாதுகாப்பாகக் கிணற்றில் போட்டுவிட்டு வீட்டு இறப்பைகளில் குலாயுதங்களை வைத்து இரகசியமாக வழிபட்டு வந்தனர். அத்துடன் விரதத்தின்போது உணவு உண்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட வாழையிலைகளை வீட்டுக் கூரைக்குள் செருகி மறைத்து வைத்தனர். இறைப்பைகளில் மறைத்து வைக்கப்பட்ட குலாயுதங்களே பின்னர் வைரவ கோயில்களாகப் பரிணமித்தன. மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் வைரவ கோயில்கள் எழுந்ததற்கு இதுவே காரணம். அதே நேரத்தில் கிணற்றில் போடப்பட்ட விக்கிரகங்கள் பின்னர் எடுக்கப்பட்டு பிரசித்தி பெற்றிருந்த கோயில்கள் மீண்டும் கட்டி எழுப்பப்பட்டன. மன்னாரிலும் திருக்கோணமலையிலும் பாடல்பெற்ற மிகப் பழைய கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. விஜயன் இலங்கையின் நாற்புறத்திலும் சிவன் கோயில்களைக் கட்டுவித்தான் என்று வரலாறு சொல்கிறது. வடக்கே நகுலேஸ்வரத்தையும் தெற்கே இலங்கையின் கீழ் எல்லையில் தேவிநுவரை சிவன் கோயிலையும் மேற்கில் சிலாபத்தில் முனீஸ்வரத்தையும் கிழக்கில் திரிகோணமலையில் திருக்கோணேஸ்வரத்தையும் கட்டுவித்தான். தமிழ்நாட்டில் நிறைந்திருக்கிற கோயில்கள் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எல்லாம் எழுந்துள்ள கோயில்கள் பற்றி நாம் அறிவோம். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் தமிழர் கோயிலில்லாத ஊரில் குடியிருக்காதவர்கள். சமயம் சார்ந்து கடவுளில் நம்பிக்கை கொண்டு காலங்காலமாக வாழ்ந்து வருகிறவர்கள். கடவுள் பற்றியும் கடவுள் நம்பிக்கை பற்றியும் நாம் சிறிது சிந்திக்கலாம்.

எம்மில் பெரும்பான்மையானவர் சிறு வயதுமுதல் கடவுள் நம்பிக்கையுடன் வளர்க்கப்படுகிறோம். நல்ல பிள்ளையாக இருக்க வேண்டும், நன்றாகப் படிக்க வேண்டும், கை நிறைய உழைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பெற்றோர் கூறியது பலருக்கு நினைவிருக்கலாம். தவறு செய்தால் கடவுள் கோபிப்பார் என்று வேறு சொல்லி கடவுளுக்கு நாம் பயப்படவேண்டும் என்ற மனதிலையைச் சிறுவயதிலேயே பெற்றோர் ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே பொய் சொன்னால் சாமிகண்ணைக் குத்தும் என்று கூறிப் பிள்ளைகளை அச்சமுட்டி வளர்க்கிறார்கள். இதனால் கடவுள் என்ற பயம் வளர்ந்த பின்னரும் பலருக்கு இருக்கிறது. அது ஒருவகையில் பெரிய தவறுகளைச் செய்யவிடாது மனிதர்களைத் தடுக்கின்றபோதும் மனிதர்களை சுயநலமில் வாது, அன்பு வழியில் எடுத்துச் செல்வதில்லை. கடவுள் அன்பானவர், அவரோடு நாம் ஒரு நன்பர் போல எங்கள் இன்பதுன் பங்களைப் பகர்ந்துகொள்ளலாம். நாம் எல்லோருடனும் அன்புடனும் நேர்மையுடனும் நடப்பதையே கடவுள் விரும்புவார் என்று பிள்ளைகளுக்குப் பல பெற்றோர் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை.

மனித இனம் தோன்றிய நாள் முதற் கொண்டு மனிதர்களுக்கு எழும் ஒரு முக்கிய வினா கடவுள் என்று ஒருவர் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் எங்கேயாவது இருக்கிறாரா? அல்லது எல்லாமே சுயமாகத் தோன்றி இயங்குகின்றனவா? என்பதாகும். இது தொடர்பாக எழும் மற்றைய கேள்விகள் - நாம் ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சியால் உருவானவர்களா? நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? ஏன் இங்கே இருக்கிறோம்? எங்கள் வாழுவுக்கு ஏதாவது அர்த்தமும் நோக்கமும் இருக்கிறதா? அதில் கடவுளின் பங்கு என்ன? என்பனவாகும். இவை எல்லா வினாக்களுமே ஒன்றொடு ஒன்று தொடர்பானவை. இவை இந்த உலகில் எமது இருப்பையும் அதற்கு ஆதார சக்தியாக இருப்பது பற்றியதுமான

வினாக்களாகும். கடவுள் என்று ஒருவர் இல்லை என்று நாம் எண்ணினால் ஏனைய கேள்விகளும் கருத்திழந்து போகக்கூடும்.

கடவுள் இருக்கிறார் என்றால் அதனை எவ்வாறு நிருபிக்கமுடியும்? என்பது அடுத்து எழும் வினா. இதற்கான விடையை இன்று வரை மனித இனம் முற்றுமுழுதாகக் கண்ட நிந்து விட்டதாகக் கூறமுடியாது. பெரும்பாலான சமயங்கள் கடவுள் இப்படித்தான் இருக்கிறார் என்று தத்தமக்கேற்ற வகையில் கூறுகின்றனவே தவிர இவர்தான் நாம் வழி படும் கடவுள் என்று அவரது உள்ளதன் மையை நிருபிக்க முடியாத நிலை பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் கடவுளை ஒருவரும் கண்ணால் கண்டதில்லை. முன்னோர் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களின் அடிப்படையிலும் தமக்கு ஏற்படும் விவரிக்க முடியாத அல்லது அர்த்தம் கூற முடியாத நிகழ்ச்சிகளாலும் மனித இனம் சந்ததி சந்ததியாகக் கடவுள் இருப்பதாக நம்பி வருகிறது. கடவுள் ஒன்று உள்ளது என்று நம் புகிறவர்கள் பூமியின் அமைப்பாலும், அது பிரபஞ்சத்தில் அமைந்திருக்கும் முறையாலும், வேறு தர்க்கவாதங்களாலும் கடவுளின் இருப்பை நிருபிக்க முயல்வது வழக்கம். அதாவது தூராத் தில் புகையைக் காணும்போது நாம் தீயைக் காணாவிடினும் அங்கே தீ ஏரிகிறது என்று தெரிந்து கொள்கிறோம். அதுபோலவே பிரபஞ்சத்தில் உள்ள சில விஷயங்களைப் பார்த்து கடவுளின் இருப்பைத் தெரிந்துகொள்வதாகும். Biogenesis என்ற விஞ்ஞான விதியின்படி உயிருள்ளவை உயிருள்ள ஒன்றாலேயே தோற்றுவிக்க முடியும். அதாவது உயிரற்ற ஒன்றால் உயிருள்ளதை உருவாக்க முடியாது. எம்மைச் சுற்றி உயிருள்ள ஜீவராசிகள் கோடிக்கணக்காக உள்ளன. எனவே அவை தோன்றுவதற்கு மூல ஆதாரமாக ஒர் உயிர் இருக்க வேண்டும். அதுதான் கடவுள். நுட்பமான ஒரு சிற்பத்திற்கு அதை உருவாக்கிய சிற்பி ஒருவர் இருப்பதைப் போல் மிக நுட்பமாக சிக்கல் நிறைந்ததாக வடிவமைக்

கப்பட்டுள்ள இந்த உலகத்தை உருவாக்கிய ஒருவரும் இருக்க வேண்டும்.

விஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தின் 47 இயல்பு களை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். அதில் ஒன்று ஈர்ப்புச் சக்தி. கிரகங்கள் தமது போக்கில் இருந்து மிகச் சிறிதளவு அகன்றிருந்தாலும் பூமியில் உயிரினம் வாழ்வது கடினமாகிப் போயிருக்கும். இதனால் இவற்றைக் கண்காணிக்கும் ஒருவர் அதாவது கடவுள் இருக்க வேண்டும். விஞ்ஞானித்யாக குனியத்திலிருந்து ஒன்றும் உருவாக முடியாது. பேரதிர்வான big bang இல் இருந்து இந்த உலகம் உருவானதானால் அதை நடத்தியவர் யார்? உலகில் உள்ள எல்லாம் ஒரு ஒழுங்கு முறையில் நடப்பது கடவுள் என்ற ஒருவரால் என்கின்றனர் கடவுளை நம்புவோர். கடவுளை நம்பாமை என்பது எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையைத் தருவதில்லை. கடவுள் ஒருவரே வாழ்விற்கு ஒரு நோக்கத்தையும் நாளைக்கான நம்பிக்கையையும் தருகிறார். Holocaust தொடக்கம் இன்றுவரை கோடிக்கணக்கான மக்கள் போரால் இறந்துள்ளனர்; இன்னும் இறக்கின்றனர். இது கடவுள் இல்லை என்போர் உருவாக்கிய பலவானே வாழ்முடியும் (survival of the fittest) என்ற கோட்பாடாகும். இதில் சரிபிழை என்பது கிடையாது. கடவுளை நம்பாவிடின் இவ்வாறு நடக்கும். மனிதன் பிறக்கும் போது கடவுளின் நல்லியல்புகளுடன் பிறக்கிறான். பின்னர் கடவுளை நம்பாது வேறு கோட்பாடுகளால் செல்வாக்குறும்போது சரிபிழைகளின் வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறான். இவ்வாறு கடவுள் இருக்கிறார் என்று கூறுபவர்கள் வாதிக்கின்றனர்.

மேலும் மற்றைய கிரகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது பூமியின் அளவு, அது அமைந்திருக்கும் நிலை என்பன மனித வாழ்வுக்கு ஏற்ப கனகச்சிதமாக உள்ளது. பூமியில் உள்ள அனைத்து வாயுக்களும் குழலும் சமநிலையைப் பேணும் வண்ணமாக உருவாக கப்பட்டுள்ளன. குரியனும் பூமிக்குப் பயன்

ளிக்கும் வகையில் சரியான தொலைவில் உள்ளது. சிறிது விலகியிருந்தாலும் உயிரி னங்கள் குளிரில் விறைத்து அழிந்திருக்கும் என்றும் இன்னும் நெருங்கியிருந்தால் வெப்பத்தால் அழிந்திருக்கும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அதுபோல சந்திரனும் சரியான அளவில் சரியான தொலைவில் அமைந்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. நிறமற்ற மணமற்ற கவையற்ற நீர் போதியளவு உள்ளது. உடலில் உள்ள நீர் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வாழ்வதற்கு உதவுகிறது. மனித உடலினதும் முளையினதும் அமைப்புமிகச் சிக்கலானது. இவ்வளவு நுணுக்கங்களுடன் கூடிய ஒன்று எவ்வாறு சுயமாக உருவாக முடியும்? எனவே இவற்றைப் படைத்தவன் ஒருவன் உள்ளான் என சமயங்கள் வற்புறுத்துகின்றன.

எவ்வாறு ஒருவர் எந்தக் கடவுளை வழிபடுகிறார்? ஒருவர் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோருக்குப் பிறக்கிறாரோ அந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்து அதற்குரிய கடவுளை வழிபட்டு வாழ்வதே மிகப் பெரும்பான்மையாக இருக்கிறது. மிகச் சிலர் அந்தச் சமயத்தில் திருப்தியடையாது வேறு சமயங்களுக்கு மாறி வருவதையும் நாம் கண்டுவருகிறோம். தியானம் முக்கியமடைந்து வருவதால் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயங்களுக்குப் பலர் மாறுவதும் காணப்படுகிறது. மேலை நாடுகளில் பலர் சமயம் சாராதவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள்.

பெரும்பான்மையான மக்கள் தமக்கு மேற்பட்ட சக்தி ஒன்று இருக்கிறது என்பதை நம்பி வருகின்றனர். வரலாறு முழுவதையும் எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் உள்ள மக்கள் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். மாணிடவியலாளர்கள் மிகப் பழைய சிறு குழுக்கள் கூட சமய நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்துள்ளனர் என்று சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். பல கடவுளரை இன்று ஏற்றுக் கொள்வோர் கூட ஆரம்பத்தில் படைத்த வன் ஒருவனே என்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு உலகத்தில் உள்ள சமயங்கள்

எனில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை கடவுள் ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இந்தியாவில் உருவான சமணம், பொத்தம் போன்ற கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாத சமயங்களும் தில்லாமல் இல்லை. விஞ்ஞானி ரத்தியாக கடவுளின் இருப்பை நிருபிப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஏனெனில் கண்ணால் காண்பதற்கோ அல்லது ஆய்வுகளால் ஆராய்வதற்கோ முடியாத வகையில் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவராக இறைவன் உள்ளதாக நம்பப்படுகிறது. மெய்ஞானம் ஒன்றின் மூலமே கடவுளின் இருப்பை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும் என்று சமயவாதிகள் நம்புகிறார்கள். கண்களால் காணாத ஒன்றை எவ்வாறு நம்புதல் கூடும் என்பதே நாஸ்திகவாதி களின் அடிப்படை வாதம். கடவுள் உள்ளாரா என்ற கேள்விக்கு இரண்டே இரண்டு பதில்கள்தான் உள்ளன. ஒன்று ஆம் மற்றுது இல்லை என்பதாகும். அஸ்தி என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு உள்ளது என்று பொருள். அஸ்திக்கு முன் ந என்ற எதிர்மறையைக் குறிக்கும் எழுத்துச் சேரும்போது நாஸ்திதி என்று அது இல்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறே கடவுளை நம்புகிறவர் ஆஸ்திகவாதி என்றும் நம்பாதவர் நாஸ்திகவாதி என்றும் அழைக்கப்படுவது வழக்கமாயிற்று. ஆங்கிலச் சொல்லான atheist என்பது கடவுள் இல்லை, கடவுள் மறுப்பு, கடவுள் சாராத என்று பொருள்படும் கிரேக்க சொல்லான atheos என்பதிலிருந்து உருவானது. ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான சமய அனுபவத்தைப் பெறுகின்றனர். எனவே கடவுள் உண்டு என்று நம்புவோர் மத்தியிலும் அது பற்றிய கருத்து மனிதருக்கு மனிதர் மாறுபடுவதாகும். கடவுள் இல்லையென்றோ அல்லது இருக்கின்றது என்றோ முற்றாக ஏற்காது இது குறித்த தேடுதல் அதிக பயன் தரும் என்று தற்போது பலர்கருதுகின்றனர்.

மனித இனம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து அது எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டச்க்தி ஒன்று இயற்கையை வழி நடத்துகிறது

என்பதை ஏற்றுக்கொண்டது. மனிதன் தன்னால் முடியாத காரியங்கள் பல இருப்பதை உணர்ந்தபோது ஒரு மேலான சக்தி இருப்பதை உணர்ந்தான். அதை வழிபடுவதன் மூலம் அந்த சக்தியைத் தனக்குச் சாதகமாக இயங்கவைக்க முடியும் என்று நம்பினான். அவ்வாறே சமயத்தின் தோற்றும் நிகழ்ந்தது. கிரேக்க சமயத்திலும் சரி, ஆரியர் இந்தியாவிற்குள் புகுந்து கங்கைச் சமவெளியில் குடியேறி வாழ முற்பட்டபோதும் சரி இயற்கைச் சவாலாக அமைந்தபோது அதன் ஒவ்வொரு அமச்தத்துக்கும் ஒரு கடவுள் பொறுப்பாக இருக்கிறார் என்று நினைத்து அவர்களுக்குப் பெயர்களும் இட்டனர். இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த ஆரியர் மந்தை மேய்ப்பதற்கும் தமது எதிரிகளுடன் போராடுவதற்கும் தேவையான ஒரு வீரர் நிறைந்த சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கும் தம் மிலும் மேலான சக்தியின் உதவியை நாடினர். இதுவே வேத சமயத்தின் தோற்றுவாய். தீமை செய்யும் இயற்கையின் அமசங்களை விலகிச் செல்லும்படியும் நன்மை பயப்பவற்றை வந்து நலம் பயக்கும்படியும் வழிபட்டனர். தெய்வங்களை மூன்றாக வகுத்தனர். விண்ணில் உள்ள தெய்வங்கள், இடைவெளியில் உள்ளவை, நிலத்தில் உள்ளவை. இந்திரனை அவர்களின் எதிரிகளுடன் போரிட்டு அழிக்கவல்ல வீரம்மிக்கவனாக ஆரியர் கண்டனர். இருக்கு வேதத்தின் கால் பகுதி இவ்வை நோக்கிய வழிபாடாகவே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

நான் உன்னை அவி சொரிந்து வழிபடுகிறேன் எனக்கு நல்ல வளமுள்ள மந்தையையும் வீரரான மைந்தரையும் தா என்பதே பொதுவான வேத வழிபாடாக அமைந்தது. அவர்கள் அக்கினியில் சொரியும் அவியை அவ்வக்கினி உரிய தேவர்களிடம் கொண்டு போய் சேர்ப்பதாக நம்பினர். இடி, மின்னல் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய தெய்வமாக கருதப்பட்ட உருத்திரனை அருகில் வரவேண்டாம் என்பதே பிரார்த்தனையாக இருந்தது. எனவே மிக ஆரம்பத்திலிருந்தே பய

மும் தேவையுமே மனிதனை இறைவனை நோக்க வைத்தது. இன்று வரை இதுவே மனித இனத்தின் கடவுள் பற்றிய எண்ணைத் துக்கும் வழிபாட்டிற்கும் அத்திவாரமாக அமைந்திருக்கிறது. இதனாலேயே இந்துசமயத்தில் ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட கோவில்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள தெய்வ விக்கிரகங்களின் இரு கரங்கள் வரத அபய முத்திரைகளைக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. வரத முத்திரை கேட்பதைத் தருவேன் என்பதைக் குறிக்க அபய முத்திரை பயம் வேண்டாம் நான் துணையிருப்பேன் என் பதைக் காட்டுகின் றது. மனிதர் காலத்துக்குக் காலம் தமது தேவைகளுக்கு ஏற்ப தெய்வங்களையும் அதன் இயல்புகளையும் அதனை வழிபடும் முறைமைகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர் என்று ஒரளவில் கூறலாம். இதற்கு இந்து சமயம் நல்ல சான்றாக அமைந்திருக்கிறது.

வேதங்களில் பல தெய்வங்கள் வழிபடப் பட்ட போதும் தேவைக்கேற்ப ஒரு தெய்வமே முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டது. அதாவது மழை வேண்டி வருணனை வழிபட்டபோது அவனே ஒரு தெய்வம் உள்ளான் என்பது போல சகல புகழ் மொழிகளும் பிரார்த்தனை களும் அவனை முதன்மைப்படுத்தும் வகை யில் செலுத்தப்பட்டது. பின் தேவை மாறும் போது அத்தேவைக்குரிய தெய்வம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. இது அடிப்படையில் ஒரு தெய்வமே உள்ளது என்ற கருத்துக்கு எடுத்துச் சென்றது. இருக்கு வேதத்திலேயே, ஏகம் சத் விப்ரா பகுதா வதந்தி அதாவது உள்ளது ஒரு பொருள் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது என்று கூறும் பாடல் உள்ளது.

ஒரு காலத்தில் முதன்மை பெற்ற தெய்வம் தேவைகளும் குழந்தைகளும் மாறும் போது பின்னணிக்குத் தள்ளப்படுவதையும் வேறு ஒன்று முதன்மை பெறுவதையும் இந்து சமயத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணமுடிந்தது. இருக்கு வேத காலத்தில் முதன்மை பெற்ற இந்திரன் பின்னர் இந்திரலோகத்துக்

குத் தலைவனாகிப் பின் ஒரு திக்கை மட்டும் பரிபாலிக்கும் திக்குப்பாலகள் என்ற வகையில் பின்னணிக்குச் சென்றதைக் காணலாம். அதுபோல தமிழ்நாட்டில் போரை எதிர் பார்த்த கட்டங்களில் எல்லாம் முருகன் முதன்மைத் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டதைக் காணலாம். இந்த முறையிலேயே ஒரு புதிய சமயம் ஒரு இடத்தில் பரவும்போது அது அந்த இடத்திலுள்ள சமயங்களின் முக்கிய அம்சங்களை உள்வாங்கி நிலைபெற்றதை வரலாற்றில் பல நாடுகளில் காணலாம். இதனால் கடவுள் மாறுவார் ஆனால் வழிபடும் முறைகள் பெரும்பாலும் அப்படியே இருக்கும். இது சீனாவில் பெளத்தம் பரவிய போதும் நடந்தது. தமிழ்நாட்டில் கிறிஸ்தவம் பரவியபோதும் நடைபெற்றது. மக்கள் ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கும் சொற்களில், கருத்துக்களில் புதிய சமயக் கருத்துக்களை அறி முகப்படுத்துவது எனிது என்று கருதியதே இதற்குக் காரணம்.

எளிமையாக இருந்த கடவுள் பற்றிய கருத்து மனித அறிவு முன்னேற அதனால் சமயம் வளர் சிக்கலடைந்தது. தத்துவ முறைகள் பல தோன்றின. இதற்கு இன்னொரு காரணம் உள்ளது. இந்தியாவில் தோன்றி வளர்ந்த சமணமும் பெளத்தமும் தர்க்க வாதங்களால் தமது கருத்துக்களை முன் வைக்கவே இந்து மதமும் தனக்கென தத்துவ சிந்தனைளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. வேதாந்தம் அதன் உட்பிரிவுகள், சைவசித்தாந்தம் அதன் பல்வேறு பிரிவுகள் என இந்து சமயத்தில் பல தத்துவ முறைகள் தோன்றின. இவற்றில் மனித உயிர் கடவுளை இறுதியில் அடைவதற்குப் போகவேண்டிய வழியும் அதில் உள்ள தடைகள் பற்றியும் பேசப்பட்டது. இதனால் கண்ணால் காண முடியாத கடவுளும் ஆன்மாவும் அழிவற்றவை ஏனைய அனைத்தும் மாயையால் ஆனவை எனவே அழியும் தன்மை உள்ளவை என்ற கருத்து சைவசித்தாந்தத்தால் முன்வைக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில் தோன்றிபோதும் சமணம், பௌத்தம் இரண்டும் அடிப்படையில் கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாத சமயங்கள். சீடர் கள் கடவுள் பற்றிக் கேட்டதற்கு புத்தர் மௌனம் சாதித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பௌத்தம் அநாதமவாதம் பேசுகிறது. அதாவது அது ஆன்மாக்கள் நிரந்தரமாக உள்ளன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆயினும் பௌத்தம் புத்தரைத் தெய்வமாக்கி தன் ணைச் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் நிலை நிறுத்திக்கொண்டது. சமணம் அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளாததால் தனது செல்வாக்கைப் பெருமளவில் பின்னர் இழக்கவேண்டி ஞேர்ந்தது. பௌத்த சமயம் கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைபற்றி பல வருடங்களின் முன் போப்பாண்டவர் கூறிய கருத்து இலங்கையில் உள்ள பௌத்த பிக்குகள் எதிர்வாதம் செய்தமை பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். நல்ல இயல்புகளின் மொத்த உருவமான கடவுளை ஏற்காத சமயத்தால் மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் கிடைக்க முடியாது என்பதே போப்பாண்டவர் கூறிய விஷயம். அவர் கூறிய தில் பல உண்மைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. கடவுளை வணங்குவது சாதாரண மக்களுக்கு பெரும் மனச்சாந்தியை வழங்குவது போக, கடவுளை நோக்கிய பயன்த்தில் அவருக்குள்ள நல்லியல்புகளை ஏற்று தம்மை நல்லவராக்குவதற்கு கடவுள் கொள்கை வழி வகுக்கிறது. போட்டி நிறைந்த அல்லது தேவைகள் நிறைந்த உலகில் சிறப்பாக மூன்றாம் உலகநாடுகளில் கடவுள் நம்பிக்கை வாழ்வதற்கு ஒரு நோக்கத்தை வழங்குகிறது. இதையே வேறு வகையில் 1934 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மணிக்கொடி பத்திரிகையில் தனது கட்டுரை ஒன்றில் புதுமைப் பித்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த கடவுள் விஷயம் ரொம் பசுவாரஸ்யமானது. அது தனி மனிதனுக்கு ஒரு தைரியத்தைக் கொடுக்கிறது. சமுகத் திற்கு ஒரு சக்தி கொடுப்பது போல், நாஸ்தி கம் தர்க்கத்தில் நிஜமாக இருக்கலாம். அது சுவாரஸ்யமற்றது. வாழ்க்கையில் ஒரு

பிடிப்பை ஏற்படுத்த முடியாதது. அது தனி மனிதனுக்கு, அதாவது விதிவிலக்கான தனி மனிதனுக்கு, சாந்தியை அளிக்கலாம். ஆனால் ரசனையற்றது, சுவையற்றது. அதனால்தான் ஜென மதம் அழிந்தது. வாழ்க்கையில் ஒரு வெறி ஏற்பட்டால்தான் பிடிப்புடன் முன்னேறி வாழ்முடியும். அதைச் சமயம் கொடுக்கிறது.

சில வருடங்களின் முன்னர் காலச்சுவடு பத்திரிகையின் அந்த வருடத்திற்கான செப் ரெம்பர் ஒக்ரோபர் இதழில் ஜெயந்த் நார்லிகர் என்ற இந்திய விஞ்ஞானி ஒருவரின் பேட்டி ஒன்றைப் படித்தேன். அவர் கணித வியலில் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A. பட்டம் பெற்று அங்கு 1963-1972 வரை கடமையாற்றியவர். பின்னர் Inter-University Centre for Astronomy and Astro Physics என்ற இந்திய நிறுவனத்தில் இயக்குநராக இருந்தார். அவரிடம் கடவுள் நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு மிக விரிவாக பதில் அளித்திருந்தார். அதன் சாரம் என்ன வெனில் பல்வேறு மதங்களைச் சார்ந்த ஞானிகள் கடவுள் என்று உணர்ந்தது அறிவியல் பெற்றுள்ள கருதுகோள்களிலிருந்து நிச்சயம் மாறுபட்டது என்று கூறும் இவர் விஞ்ஞானி என்ற முறையில் தான் இதற்கு விடை அளிப்பது சாதியமற்றது என்கிறார். அதே நேரம் எமது அனுபவங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிவியல் உண்மைகளின் ஒழுங்கமைவுக் குள் பொருத்திக் கருக்கிவிட முடியாது என்று குறிப்பிட்டு ரவீந்திரநாத் தாகூரின் ஒரு அனுபவத்தையும் தந்துள்ளார். மழை பெய்கிறது இலைகள் நடுங்குகின்றன என்ற வாக்கியத்தைச் சிறுவயதில் கேட்டபோது திடீரென புது உலகைக் கண்டுவிட்டது போன்ற உணர்ச்சி தாகூருக்கு ஏற்பட்டதாகவும் வாழ்வில் கண்ட நிகழ்ச்சிகள் திடீரென ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்று உண்மை ஓளி பெற்று விளங்கி யதாகவும், எல்லாப் பொருள்களும் எல்லையில்லாத பெருங்கடல் போன்ற ஒன்றோடு சம்பந்தப்பட்டதாக தெளிவாக உணர்ந்ததாக வும் குறிப்பிட்டுள்ளார். கடவுளின் இருப்பை

உணர்ந்ததையே தாகூர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

மிகச் சிறந்த பெளதிக விஞ்ஞானி ஒருவர் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் கடவுள் இருக்கிறார் என்று நம்புவதற்கான சான்றுகள் இப்போது தென்படவில்லை என்றும் அதே நேரம் விஞ்ஞானிகளால் இன்னும் அறியமுடியாத விஷயங்கள் பிரபஞ்சத்தில் நிறைய இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். விஞ்ஞானிகள் எல்லோரும் கடவுள் இல்லை என்று கூறுவதில்லை என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். 40 வீதமான விஞ்ஞானிகள் கடவுளை நம்புவதாக ஒரு கணிப்பீடு சொல்கிறது. கடவுளை நம்பாத நாடு என்று 1967 இல் உத்தியோகபூர்வமாக அறிவித்த ஒரே நாடு அல்போனியா (Albania) ஆகும். கொம்யூனிச் நாடுகள் கடவுளை ஏற்காத போதும் தம்மை அவ்வாறு அறிவித்துக்கொண்டதில்லை. ஏன் ரஷ்யாவிலிருந்து வெளியேறிய Stalin இன் மகளான Svetlana வைக் கேட்டபோது ஒருவரின் இதயத்தில் கடவுள் இல்லாது இருப்பது முடியாத காரியம் என்று பதில் உரைத்திருந்ததாக ஒரு விவரம் சொல்கிறது. ஒரு கட்டத்தில் லண்டனில் உள்ள பேருந்துகளில், உண்மையில் கடவுள் இல்லை. கவலையை விட்டு வாழ்வை அனுபவியுங்கள் (There's probably no God. Now stop worrying and enjoy your life.) என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டிருந்தது. The God Delusion என்ற நூலை எழுதியவரும் கடவுளை நம்பாதவருமான பேராசிரியர் Richard Dawkins என்பவரும் The British Association என்ற அமைப்பும் இந்த விளம்பரத்துக்குப் பணம் கொடுத்திருந்தன. கடவுள் என்பது வேறொதுவுமல்ல மனிதரின் வெறும் கற்பனையே என்று இவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நான்கு வாரங்கள் 30 பேருந்துகளில் இந்த விளம்பரம் வந்தன. இது அந்த பேருந்துகளில் சென்ற கடவுளை நம்புவோரது மனங்களை நிச்சயம் புண்படுத்தியிருக்கும். மனிதன் கஷ்டம் வரும்போது கடவுளை நாடுகிறான். விரக்தி வரும்போது கடவுள் இல்லை என்கிறான்.

பல வருடங்களின் முன்னர் இந்தியாவில் ஆய்வுக்காக ஒரு பலூன் பூமியிலிருந்து 41 கிலோ மீற்றர் மேலே விடப்பட்டது. இது விமானங்கள் பறப்பதற்கும் மேலே உள்ள வெளி, இங்கு பறப்பட்ட தகவல்கள் பலவித ஊகங்களுக்கு இடமளித்தது. பூமியில் உயிரினங்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாக அமைந்த பக்ரீயாக்களை ஒத்த பக்ரீயாக்கள் அங்கே பறப்பட்டன. அவை பூமியில் இருந்து மேலே கிளம்பிச் சென்றவையல்ல. அவை பூமியை அடையாதற்கு காரணம் இடையில் உள்ள குழலின் தன்மை தடையாக அமைந்துள்ளதே என்று குறிப்பிடப்பட்டது. முன்னர் பூமியை வந்தடைந்தவையும், தற்போது பலுணால் பறப்பட்ட பக்ரீயாக்களும் மேலிருந்து வந்த வால்வெள்ளிகளால் சொரியப்பட்டவை என நம்புவதற்கு இடம் அளிப்பதாக விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் SBS தொலைக்காட்சியில் ஒர் ஆவணப்படம் பார்த்தேன். அதில் வெறுமையாக இருந்த புவியின் மேற்றளத்தில் எவ்வாறு நீர் மற்றும் உயிர்கள் வந்தன என்று காட்டப்பட்டது. வால்வெள்ளிகள் பூமியின் மேற்றளத்தில் வந்து குதித்தன. அந்த வால்வெள்ளிகளின் வெட்டு முகத்தைக் காட்டி ணார்கள். அவற்றில் பனிக்கட்டிகளாக ஏராளமான நீர் இருந்தன. நடுவில் ஒரு பேழை போன்ற ஒன்றில் உயிர்கள் உருவான பக்ரீயாக்கள் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. ஆயினும் இது பற்றிய ஆய்வில் இன்னும் நெடுந்தொலைவு போகவேண்டியுள்ளது.

மனிதன் கடவுளான் கொள்ளும் உறவுக்கு அடிப்படை அமைப்பது பிரார்த்தனை. பல்வேறு சமயங்களில் பல்வேறு முறைகளில் வழிபாட்டு முறைகள் அமைந்திருந்தபோதும் அடிப்படையில் பக்தனையும் கடவுளையும் இணைப்பது பிரார்த்தனையே. இதனாலேயே ஜெக்கிய நாடுகள் சபை மார்ச் மாதம் ஆற்றாம் திகதியை உலக பிரார்த்தனை தினமாக அமைத்திருக்கிறது. ஒன்றாகப் பிரார்த்திக்கும் குடும்பம் ஒன்றாக இருக்கும் என்பது அடிக்கடி சொல்லப்படுவது ஒன்றாகும். இது

குறித்துச் சுவையான சில தகவல்களைத் தருகிறது Stephanie Dowrick எழுதியுள்ள Why Pray? என்ற தலைப்பிலமைந்த சிறு கட்டுரை. அதன் சார்த்தை இங்கு தருகிறேன். உண்மையில் பிரார்த்தனை மனிதரை இணைக்கும் ஒரு சங்கிலி. பிரார்த்தனையில் குறிப்பிடக்கூடிய வகையில் என்ன இருக்கிறது? மனித வரலாற்றிலும் அனுபவங்களிலும் பிரார்த்தனை சீரான ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளபோதும் எமது வாழ்வுக்கு ஒரு புனித பரிமாணத்தைத் தருவதும் எமக்கு அப்பால் ஒரு ஆன்மிக சக்தியுடன் உறவு ஏற்படுத்த உதவுவதுமே பிரார்த்தனையின் அடிப்படையாகும். கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளும் சமயங்களில் இந்த சக்தி கடவுள் எனப்படுகிறது. இஸ்லாமிய சமயத்தில் தினமும் 5 தடவைகள் செய்யப்படும் தொழுகை நம்பிக்கையடையோரது வாழ்வை உறுப்படுத்துகிறது. ஜாத சமயிகள் நாளூக்கு மூன்று தடவைகள் பிரார்த்திக்கிறார்கள். கிறீத்தவர்கள் குறைந்தது நாளின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் பிரார்த்திக்கிறார்கள். கடவுளை நம்பாத பெளத்தர்களும் மிகுந்த பக்தியுடன் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். மிகப் பிரபலம்யமான அன்பும் இரக்கமும் கொண்ட மெத்தா (Metta) பிரார்தனையான நாம் அனைவரும் நலமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருப்போமாக (May we all be well and happy) என்று மற்றவரில் கரிசனையையும் அன்பையும் பரப்புகிறது. இந்துசமயக் கோயில்களில் பூசையின் பின்னர் நடைபெறும் பிரார்த்தனையின் இறுதியில் லோகா சமஸ்தா சகிணோ பவந்து அதாவது உலகத்தில் உள்ள அனைவரும் சுகமாக மகிழ்ச்சியாக இருக்கட்டும் என்று கூறப்படுகிறது. கூட்டுப்பிரார்த்தனையின் இறுதியில் இன்பமே குழ்க எல்லோரும் வாழ்க என்று கூறுவதும் மனித இனத்தில் அன்பு கொள்ளும் ஒரு பிரார்த்தனையே. கடவுளை நம்பாதவர்களும் கஷ்டமான பொழுதுகளில் கடவுளை உதவிக்காக அழைக்கிறார்கள். தமது அழைப்புக்கு கடவுள் செவிசாய்க்காத நேரத்தில் அவரைக் குற்றும் துன்ப விவகாரங்களைக் கடவுள் ஏற்படுத்

றஞ்சாட்டுகிறார்கள். உதவிக்கு அழைப்பதும் பின் குற்றஞ்சாட்டுவதும் எமது உள்ளூணர் வில் இணைந்திருக்கிறது.

மனிதர்கள் எவ்வாறு பிரார்த்திக்கிறார்கள் எதற்காகப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் என்பது அவர்களின் உள்ளே உள்ள கடவுளின் உருவின் பிரதிபலிப்பாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஒருவர் தனக்காகவும் தனது குடும்பத்துக்காகவும் மட்டும் பிரார்த்திப்பதும், சமூகத்துக்காகவும் மக்களின் நலனுக்காகவும் பிரார்த்திப்பதும் கடவுளை அவர்கள் எவ்வாறு உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது. பல்வேறு நம்பிக்கைகள் கொண்ட மனிதர்கள் இணைந்து பிரார்த்திப்பது அவர்களிடையே ஒரு இயைபை ஏற்படுத்துவதுடன் மிகவும் மனதைத் தொடும் அனுபவமாகவும் அமையும். கடவுள் நம்பிக்கையற்றுப் பிரார்த்திப்பது என்பது விரைவில் அலுப்படைந்து போகச் செய்யும். பிரார்த்தனை சொல்வதாகவும், பாடுவதாகவும் அல்லது மௌனமான தாக இருக்கலாம். எதுவாயினும் அது மென்மையானதாகவும், முக்கியமானதாகவும் வாழ்க்கையை மாற்றுவதாகவும் அமையும்.

ஒரு முதிர்ந்த பிரார்த்தனை நிறைந்த வாழ்க்கையை உருவாக்குவது என்பது சவாலுக்குரியது. ஆயினும் அது நாம் எம்மை எவ்வாறு நோக்குகிறோம், கடவுள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம் என்பதை அது நிச்சயம் பிரதிபலிக்கும். நாம் கேட்பதைவிடக் கடவுள் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று எமக்குள் இருக்கும் குழந்தை அடிக்கடி விரும்புகிறது. அதே நேரம் நல்ல மனிதர்களுக்கு கஷ்டங்கள் வரக் கூடாது என்றும் நாம் தொடர்ந்து நம்பி வருகிறோம். அல்லது எமது பண்டைய புனித நூல்கள் கூறுவது போல அன்பு நிறைந்த கடவுள் மனித விவகாரங்களில் நேரடியாகத் தலையிடவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறோம். பிரார்த்தனைகள் பயனளிக்கின்றபோதும் எதிர்பார்க்கின்ற முறையில் அல்ல. தெய்விக தலையீடு என்பது மர்மம் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது. எம்மைக் கவலைக்குள் ஆழ்த் தும் துன்ப விவகாரங்களைக் கடவுள் ஏற்படுத்

துவதுமில்லை, தீர்ப்பதுமில்லை. சொல் வதைவிட மௌனமாகக் கேட்பதும் பின் காத் திருப்பதுமே நல்லது. கேட்பதைவிட பிரார்த்தனை எதனைக் கொடுக்கிறதோ அதை ஏற்றுக் கொள் வதும் நல்லது. ஆயினும் கடவுளைக் கேட்பதை யாரும் நிறுத்துவ தில்லை. பிரார்த்தனை என்பது ஒரு சக்தி. அது பிரார்த்திப்பவருக்கம் அவர் யாருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறாரோ அவருக்கும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். அதனால் மற்ற வர்களை, அவர்களது துண்பங்களைக் கவனிக்கிறோம் அந்தத் துண்பங்கள் தீர் பிரார்த்திக்கிறோம் என்ற நல்லியல்பும் எமக்கு ஏற்படுகிறது. மனிதர்கள் இணைந்து அமைதி, ஆரோக்கியம், இயைபு, அன்பு ஆகியவற்றுக்காகப் பிரார்த்திப்பது நல்லது.

பிரார்த்தனை செய்வதன் மூலம் கடவுளை பிரார்த்தனை செய்யவரை நோக்கித் திரும்பமுடியுமா? முடியுமா முடியாதா என்பதல்ல. பிரார்த்தனை செய்யவர் மாறுகிறார் அதுவே முக்கியமான விஷயம். St. Augustine உடைய நண்பர்கள் ஒரு விளாவை அவரின் முன் வைத்தனர். கடவுள் ஏற்கெனவே எமது தேவைகள் பற்றி அறிந்திருக்கும்போது நாம் விரும்புவதை ஏன் கடவுளிடம் கேட்கவேண்டும்? அதற்கு அவர் அளித்த பதில் - நாம் கடவுளை மாற்றப் பிரார்த்தனை செய்வதில்லை. ஆனால் எம்மை மாற்றப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம். அப்போதுதான் கடவுள் எமக்குத் தருவது குறித்து நாம் திறந்த மனதுடன் இருப்போம். நாம் கேட்பதைக் கடவுள் தருவ தில்லை. ஆனால் எமக்கு எது நல்லதோ அதனைக் கடவுள் தருகிறார்.

அனைத்துப் பிரார்த்தனைகளுள் சிறந்த தும் பிரபலியமானதும் அழகானதும் Saint Francis ஆல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுமான பிரார்த்தனை பின்வருமாறு அமைகிறது - கடவுளே, உமது அமைதியினைப் பரப்பும் கருவியாக என்னை மாற்றுவாயாக. எங்கே வெறுப்பு உள்ளதோ அங்கே நான் அன்பை விதைக்கச் செய்வாயாக. எங்கே காயம் உள்ளதோ அங்கே மன்னிப்பையும், எங்கே சந்தே

கம் இருக்கிறதோ அங்கே உறுதிப்பாட்டையும், எங்கே துன்பம் இருக்கிறதோ நம்பிக்கையையும், எங்கே துயரம் இருக்கிறதோ அங்கே மகிழ்ச்சியையும், எங்கே இருள் இருக்கிறதோ அங்கே வெளிச்சத்தையும் உருவாக்க என்னைக் கருவியாக்கு. ஓ ஆண்டவனே, தேற்றப்படுதலுக்கான தேவை இல்லாது நான் மற்றவர்களைத் தேற்ற வேண்டும். புரிந்து கொள்பவர்களுக்குப் பதிலாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும். பெறுபவருக்குப் பதிலாகக் கொடுப்பவராக, மன்னிக்கப்படுபவருக்குப் பதிலாக மன்னிப் பவராக, மீண்டும் நிரந்தரமான வாழ்வில் பிறப்பதற்காக இறப்பவராக நான் இருக்க வேண்டும்.

இவை மட்டுமல்ல பிரார்த்தனையால் விளையும் நன்மைகள் குறித்து விஞ்ஞானிகள் பல ஆய்வுகளைச் செய்து வியத்தகு முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளனர். 1996ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் American Arthritis and Pain Treatment Centre இல் 60 நோயாளிகளுடன் ஒரு பரிசோதனை ஆரம்ப மாகியது. rheumetoid artries நோயுள்ளவர்களுக்கு அவர்களது மூட்டுகளில் ஏற்படும் வீக்கம் குறைவதை கலபமாக அளந்து கொள்ளலாம் என்பதாலேயே இவர்களைத் தெரிவு செய்தனர். தெரிவு செய்யப்பட்ட நோயாளிகளில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியினர் ருக்கு மரபுரிதியான கிர்ஸ்தவ முறைப்படி நான்கு நாட்கள் அவர்களது உடல்களில் கைகள் வைத்து பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டது. அவர்களில் அரைப்பகுதியினர் இந்தப் பிரார்த்தனையுடன் தூரத்திலிருந்து செய்யப்படும் பிரார்த்தனையை 6 மாதங்களுக்குப் பெற்றனர். மிகுதி மூன்றிலொரு பகுதியினர் எந்தப் பிரார்த்தனையையும் பெறவில்லை. ஆனால் அனைவரும் சாதாரண மருத்துவக் கவனிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். இந்த ஆய் வின் முழுக் காலமும் நோயாளர்கள் அங்குள்ள வைத்தியரால் பரிசோதிக்கப்பட்டனர். பரிசோதனை முடிந்தவுடனும் ஒரு மாதத்தின் பின்னவரும், 6, மற்றும் 12 மாதங்களின் பின்

னரும் நோயாளர்களைப் பரிசோதனை செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. சில நோயாளி கள் உடனடி விளைவுகளைக் கண்டனர். ஒரு நோயாளி பரிசோதனையின் ஆரம்பத்தில் 49 மூட்டுகளில் நோயுற்றிருந்தார். கைகளை நோயாளிகளின் உடலில் வைத்துச் செய்யப் பட்ட பிரார்த்தனை நான்கு தடவைகள் முடிந்தவுடன் அவருக்கு 8 மூட்டுகளில்தான் நோயிருந்தது. ஆறு மாதங்களின் பின்னர் அவருக்கு மருந்துகளே வேண்டியிருக்கவில்லை. அந்த ஆய்வை நடத்திய இணைப் பேராசிரியரான Dr. Dale Matthews அனைத்து நோயாளிகளும் சாதகமான பயனைப் பெறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

1997 ஆம் ஆண்டு 1,700 பேரில் அமெரிக்காவில் உள்ள Duke University செய்த ஆய்வில் சமய ஆராதனைகளில் கலந்துகொள்ள பவர்களுக்கு அவ்வாறு கலந்துகொள்ளாத வர்களை விட உறுதியான நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதே நிறுவனம் 2001ம் ஆண்டு செய்த ஆய்வில் இறைவனிடம் பரிந்து அருள் வேண்டும் பிரார்த்தனையும் touch therapy யும் செய்யப் பட்டதில் 120 இதய நோயாளிகளின் நோய் குணமடைதல் விரைவடைந்திருந்தது. 2002ம் ஆண்டு University of California வில் 6,525 பேரில் செய்த ஆய்வின்படி சமய ஆராதனைகளில் ஒழுங்காகக் கலந்துகொள்பவர்கள் அவ்வாறு செய்யாதவர்களைவிட அதிகள் வில் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தனர் என்பது அறியப்பட்டது.

எமது ஆத்மாவைப் பேணுதல் ஆரோக்கிய வாழ்வின் அத்திவாரம் என்ற நம்பிக்கையை இவ்வாய்வுகள் காட்டுகின்றன. அவஸ் ரேலியா சமயம் சாராத நாடானபோதும் இங்குள்ளோரில் 74 வீதமானவர்கள் தாம் மிக உயர்ந்த சக்தியுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் 1996 இல் செய்யப்பட்ட சனத்தொகைக் கணிப்பீடின்படி 0.05 வீதத்தினரே தாம் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்று கூறியிருந்தனர். இது குறித்துச் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் உவத்திருப்பவர்களே ஆரோக்கிய மானவர்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் செயல் நோக்குள்ளவர்களாக அதாவது motivation உள்ளவர்களாகவும் வாழ்க்கையில் உயர்நோக்கத்தைக் கொண்ட வர்களாகவும் காணப்பட்டனர். கடவுளை நம் பாதவர்களின் ஆரோக்கியம் மிகச் சீர்கெடுவதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நோக்கம் உள்ளவர்களாகவும் அதே நேரம் கடவுள்டன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்களே ஆரோக்கியமாக வாழ்வார்கள். வழிபாட்டிடங்களுக்கு மட்டும் போவதால் எந்தப் பயனும் விளையாது. அங்கு சென்று நல்ல முறையில் இறைவனுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதே மேற்கூறிய நன்மைகளை ஏற்படுத்தும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆரோக்கியம் என்பது மரபு ரதியான சமயத்தைப் பின்பற்றுவதால் மட்டும் ஏற்படுவதன்று. இறைவனுடன் ஆதமழுர்வமாகத் தொடர்பு வைத்திருப்பதாலே ஏற்படுவது. தமிழ்நாட்டில் தோற்றும் பெற்ற பல ஞானியர் இறைவனுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு சமூகத்துக்கும் சேவை செய்து வாழ்ந்ததை நாம் பெரிய புராணத்தில் சந்திக்கிறோம்.

வெளிநாட்டவர்கள் இந்துசமயத்தை ஒரு சமயமாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதற்குக் காரணம் ஏனைய சமயங்களைப் போல அதனைத் தோற்றுவித்த ஒருவர் இல்லை. குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒரு புனித நூல் இல்லை. இதனால் அதனை ஒரு வாழ்க்கை முறையாகச் சொல்லலாமே தவிர அது சமயம் என்ற வரையறைக்குள் அமையவில்லை என் பது அவர் களது வாதம். பல வருடங்களின் முன்னர் ஒரு விமானம் பிரயாணத்தின்போது ஓர் இந்துவுக்கும் அருகில் இருந்த பிறநாட்டவர் ஒருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் ஓர் உரையாடவின் தமிழ் வடிவத்தை இங்கு தருகிறேன். அதனை எழுதியவர் அதற்கு - நான் ஏன் இந்து எனப்படுகிறேன் - என்று தலைப்பிட்டி ருக்கிறார். - அவர் கூறியது போலவே அப்

பகுதி இங்கு தரப்படுகிறது - நான்கு வருடங்களின் முன்னர் ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக நான் நியுயோர்க்கில் இருந்து கண்டாவுக்கு விமானத்தில் சென்று கொண்டிருந்தேன். எனது வலதுபற்றித்தில் யன்னலுக்கு அருகிலுள்ள இருக்கையில் ஒரு அமெரிக்க இளம்பெண் அமர்ந்திருந்தார். அது ஒரு நீண்ட ஏழு மணிநேரப் பயணம். பொதுவாக இளம் அமெரிக்கரில் காணப்படாத வகையில் அந்த இளம் பெண்ணின் கையில் ஒரு விவிலியநூலின் பிரதி இருந்தது. சிறிது நேரத்தின் பின்னர் அவர் என்னைப்பார்த்துச் சிரிக்க இருவரும் பரஸ்பரம் எம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டோம். உங்களது சமயம் என்ன? நீங்கள் கிறீஸ்தவரா? அல்லது இஸ்லாமியரா? கேள்வியை சற்று மாற்றிக் கேட்டார். நான் கிறீஸ்தவருமல்ல, இஸ்லாமியருமல்ல. அப்படியாயின் நீங்கள் யார்? அவர் கேட்டார். நான் ஓர் இந்து என்று நான் பதில் கூறினேன். அவர் கூட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்ட விலங்கைப் பார்ப்பதுபோல என்னை விநோதமாகப் பார்த்தார். நான் என்ன கூறுகிறேன் என்று அவருக்குப் புரியவில்லை. நான் இந்துவான பெற்றோருக்குப் பிறந்தேன். அது னால் நான் பிறப்பினால் ஓர் இந்து நான் விளங்கப்படுத்தினேன். யார் உங்களது சமயத்தை உருவாக்கியவர்? - இது அவரது அடுத்த வினா. எமக்கு அப்படி ஒருவர் கிடையாது. எது உங்களது புனித நூல்? எமக்கு தனியாக ஒரு நூல் கிடையாது. எம்மிடம் நூற்றுக்கணக்கான புனித நூல்களும் தத்துவ நூல்களும் உள்ளன. அப்படியாயின் உங்களது கடவுளின் பெயரையாவது கூறுங்கள். அதாவது கிறீஸ்தவருக்கு யேசு, இஸ்லாமியருக்கு அல்லா, அது போல உங்களது கடவுளின் பெயர் என்ன? நான் சிறிது நேரம் சிந்தித்தேன். உலகைப் படைத்து அதில் வாழும் உயிர்களில் அக்கறை கொண்ட ஒரு கடவுள் பற்றியே இவரது மன எண்ணை உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. மற்றவற்றை ஏற்பது அவருக்குக் கடினம். நான் அவருக்கு விளங்கப்படுத்த முயற்சித்தேன். ஒரு கடவுளை நம்பியும் இந்துவாக இருக்கலாம் பல தெய்வங்களை

நம்பியும் இந்துவாக இருக்கலாம். கடவுளை நம்பாமலும் இந்துவாக இருக்கலாம். இது பைத்தியக்காரத்தனம் போல அவருக்குப் பட்டது. இவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்படாததும் ஆயினும் வெளிநாட்டுச் சக்திகளால் தாக்குதலுக்குட்பட்டும் பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்கள் பழமையானதுமான ஒரு சமயம் குறித்து அவர் கற்பனை செய்தும் பார்த்திருக்க மாட்டார். எனக்குப் புரியவில்லை ஆயினும் இந்த விவரங்கள் என் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன. நீங்கள் சமயத்தை நடைமுறையில் பின்பற்றுகிறவரா? நான் ஒரு அமெரிக்கப் பெண்ணாக்கு எவ்வாறு இவற்றைப் புரியவைப்பேன் என்று எனக்கு மலைப்பாக இருந்தது.

நான் ஒழுங்காகக் கோயிலுக்கு போகிற வன் இல்லை. நான் ஒழுங்காக எந்தக் கிரியைகளையும் செய்வது கிடையாது. என் சிறுவயதில் நான் சில கிரியைகளை அறிந்து கொண்டேன். இடையிடை அதனைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவருக்குத் திகைப்பாக இருந்தது. உங்களுக்குக் கடவுள்பயம் கிடையாதா? கடவுள் என்பவர் ஒரு நண்பர். அவருக்கு நாம் ஏன் பயப்படவேண்டும்? கிரியைகளைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும் என்று யாரும் என்னை வற்புறுத்தியது கிடையாது என்றேன். அவர் சிறிது நேரம் யோசித்தார். பின்னர் கேட்டார். நீங்கள் எப்போதாவது வேறு சமயத்துக்கு மாறவேண்டும் என்று நினைத்ததில்லையா? ஏன் நான் வேறு சமயத்திற்கு மாறவேண்டும்? இந்து சமயத்திலுள்ள சில கிரியைகளை நான் விரும்பாவிட்டாலும் என்னை யாரும் வேறு மதத்திற்கு மாற்றமுடியாது. ஏனெனில் நான் இந்துவாக இருப்பதால் எந்தக் கட்டுப்பாடுகளுமின்றி அது ஒரு நோக்கத்தோடும் சுதந்திரமாகவும் என்னைச் சிந்திக்க அனுமதித்திருக்கிறது. நிரப்பந்தத்தால் நான் இந்துவாக இருக்கவில்லை. என் சுயதெரிவால் நான் தொடர்ந்து இந்துவாக இருக்கிறேன். கிறீஸ்தவம், இஸ்லாம் போல இந்து சமயம் ஒரு சமயம் கிடையாது. ஆனால் அதற்கு ஒரு தொகுதி நம்பிக்கைகளும் நடைமுறைகளும் உள்

ளன். அது ஒருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதல்ல. அதைக் கட்டுப்படுத்தும் எந்த நிறுவனமோ அதிகாரமுள்ளவரோ கிடையாது. அப்படியா னால் உங்களுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை கிடையாதா? அவர் எல்லாவற்றையும் அறிய விரும்பினார். நான் அதைச் சொல்லவில்லையே. கடவுள் உண்மையை நான் பறக்கணித்தது கிடையாது. வேதங்கள், உபநிஷதங்கள், பகவத்கீதை போன்றன எங்கள் புனித நூல்கள். பரப்பிரமத்தை அதாவது இந்த பிரபஞ்சத் தைப் படைத்த உயர் தெய்வத்தை நாம் பிரார்த்திக்கிறோம். ஏன் நீங்கள் தனியான ஒரு கடவுளை நம்பக்காடாது? எமக்குள்ளது தனியான கடவுள் அல்ல பரம்பொருள் அல்லது ஒரு கோட்பாடு. ஒரு அரசனைப் போல கடவுள் தன்னை வழிபாடாவிடின் தன்டிப்பார் என்பது சரியானதல்ல. இந்து சமயத்தில் சில பிரிவினர் தனியான தெய்வத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏன் இயற்கை அம்சங்களை வழிபடுகிறவர்களும் இன்னும் இருக்கின்றனர்.

தத்துவம் சார்ந்த இந்துசமயம் முடநம் பிக்கைகளை ஒதுக்கியுள்ளது. நல்லது கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பிரார்த்திப்பதாகக் கூறினார்களோ? உங்களது பிரார்த்தனை என்ன? அமெரிக்கப் பெண் கேட்டார். லோகா சமஸ்தா சுகினோ பவந்து. ஒம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி. நான் கூறியதம் அவர் சிரித்து விட்டு வேடுக்கையாக இருக்கிறது. இதற்கு என்ன கருத்து? என்று கேட்டார். இந்த உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கட்டும். ஒம் அமைதி, அமைதி, அமைதி. ஹம்ம்ம் மிக சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது. இது ஜனநாயகம், சுதந்திரம் விசாலப் போக்கு உள்ள சமயமாக உள்ளது. நான் இது குறித்து அதிகம் அறிய விரும்புகிறேன் என்றார் அந்தப் பெண். இந்து சமயம் அதைச் சார்ந்தவர்கள் தமது மனப்போக்குக்கும் தனித்துவத்துக்கும் ஆன்மிக முன்னேற்றத் துக்கும் தக விளங்கிக்கொள்ளவும் பின்பற்ற வும் அனுமதிக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக எழுந்த புனித இலக்கியங்களிலும் காலத்

துக்கு காலம் எழுந்த ஞானிகளின் போதனை களிலும் இந்து சமயம் வெறுன்றியுள்ளது. சமூக ரீதியாக கோயில்களில் வழிபாடுகள் நிகழ்ந்தாலும், அன்மிக முன்னேற்றம் என்பது தனித் தனி மனிதர்களுக்குரியது. எவ்வாறு ஒருவர் இந்து சமயத்துக்கு மாறுவது? இது அவரது மற்றயதொரு வினா. யாரும் ஒருவரை இந்து சமயத்துக்கு மாற்ற முடியாது? அதற்கான எதுவும் இந்து சமயத்தில் கிடையாது. அதிகாரத்துக்குரிய ஒருவரோ அல்லது நிறுவனமோ இந்து சமயத்தில் இல்லை என்று நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட டிருக்கிறேன். அது ஒரு சமயமல்ல வாழ்க்கை முறை என்று சொன்னேன். உண்மையாக ஒருவர் கடவுளைத் தேடுவாராயின் ஆண்டவரின் ராச்சியம் உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்று உங்கள் பைபிள் குறிப்பிடுவது போல ஒருவருக்குள்ளேயே தெய்வம் குடியிருக்கிறது. கிரீஸ்துவின் போதனைகள் சொல்வதுபோல நாம் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுவதே உண்மையான சமய வாழ்வு. அதிலேயே வாழ்வின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கடவுளின் படைப்பில் உள்ள எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பதே உண்மையானது. சுசாவஸ்யம் இதும் சர்வம் அதாவது கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார். இதனால் கடவுள் இல்லாமல் எதுவும் இல்லை. உயிருள்ள உயிரற்ற எதனையும் கடவுளாகப் பார். இதுவே இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு. தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் இந்து சமயம் சனாதன தர்மம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பரம்பொருள் காலத்தை வடிவத்தைக் கடந்த தாயினும் உயிர்களின் நன்மைக்காக அது தன்னைப் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுத்துகிறது. இதுதான் முக்கியமானது என இந்து சமயம் எந்தக் கருத்தையும் குறிப்பாகச் சொல்லாவிடினும் அதில் சரியாக வாழ்வதற்கேற்ற கருத்துக்கள் நிறையவே உள்ளன. இந்து சமயத்தின் முதாதையர்கள், முடிவான உண்மைகளிலும் பிரபஞ்சத்தின் விதிமுறைகளிலும் நம் பிக்கை வைத்திருந்தனர். அஹிம்ஸா ப்ரமோ தர்மா என்று உயிர்களை

வதைக்காமையை முக்கிய தர்மமாகப் போற் றினர். இந்த உண்மைகள் அதனைத் தேடும் யாருக்காகவும் திறந்தேயுள்ளன. இப்போது சமயங்கள் வியாபாரமாகியுள்ளன. அதற்கு இந்து சமயமும் விதிவிலக்கல்ல. தியானம், யோகா, ஆயுர்வேதம் போன்ற இந்து சமயத் தின் அரிய பொக்கிவழங்கள் இன்று உலகில் வியாபாரப் பொருள்களாகிவிட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல ஆன்மிகம் மிக முக்கிய வியாபாரப் பொருளாகிவிட்டது. அதனால் இன்று பணம் சேர்ப்பவர்கள் பலர். நான் கூறி முடித்தேன். இவ்வாறு அந்த அமெரிக்க இளம்பெண்ணுக்கு இந்து சமயத்தின் சில அடிப்படைகளைத் தொட்டுக்காட்டியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு சமயமும் தத்தமது வழி பாட்டு முறைகளை அமைத்து வாழ்ந்த போதும் சமயங்களிடையே மிகுந்த காழ்ப் புணர்ச்சி ஏற்பட்டுப் பெரும் அன்றத்தங்கள் விளைந்ததை வரலாற்றில் அன்றும் கண் டோம் இன்றும் காண்கிறோம். தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் பெள்தம் சமணம் ஆகியவற்றுக்கும் சைவசமயத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள், சைவத்துக்கும் வைஷ்ணவ சமயத்திற்கும் இடையிலும் பின்னர் இந்துக்களுக்கும் இஸ்லாமிய சமயத்தினருக்கும் இடையிலும் உலகத்தில் கிறிஸ்த வத்துக்கும் இஸ்லாத்துக்கும், யூதர்களுக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் இடையிலும் என்று இவ்வாறு சமயங்களிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் 13ஆம் 14ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வேதாந்தம் சைவசித்தாந்தம் போன்றவற்றிடையே பெரும் போட்டி ஏற்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட குழப்பங்களால் பின்னர் வந்த தாயுமானவர், வள்ளலார் போன்றோர் சமரச சன்மார்க்கம் என்பது குறித்துப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டியதை. பல்வேறு நதிகள் கடலைச் சென்றிடைவது போல சமயங்கள் வேறாயினும் அவை கடவுளை அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கடவுள்களின் பெயர்கள் மாறுபடலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அனைத்துச் சமயங்களும் ஒரே இயல்பையே கற்பிக்கின-

றன். அவருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு நாம் எவ்வாறு எம்மைத் தயார்படுத்த வேண்டும் என்பதுவும் பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. வழிபாட்டு முறைகளும் அதற்காக அமைக்கப்படும் தலங்களும் மட்டும்தான் வேறுபடுகின்றன. சமய சகிப்புத்தன்மையும் ஒன்றை ஒன்றும் மதிக்கவும் கற்றுக்கொண்டால் முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படாது.

எமது பண்பாட்டில் சிறு வயதிலிருந்தே சமயத்தின் முக்கியத்துவமும் கடவுளுடன் ஆத்மார்த்தமாகத் தொடர்பு வைத்திருந்தல் பற்றியும் நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். அதனால் பெரும்பான்மையானவர் கடவுள் நம் பிக்கை உள்ளவர்களாக வளர்கின்றனர். மார்க்கிளியத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட சிலர் சமய நம்பிக்கையைக் கைவிட்ட போதும் வயது முதிரும்போது மீண்டும் சமயத்திற்குத் திரும்புகின்றனர். ஆனால் மேல்நாடுகளில் நிலைமை இவ்வாறு இல்லை. சமயம் பலரது வாழ்விலிருந்து என்றோ மறைந்துவிட்டது. அழகிய தேவாலயங்கள் வெறிச்சோடிப் போய்க்கிடக்கின்றன. பொருளின்மீது பற்று மிகுந்து ஆன்மிகத்தை முற்றாக மறந்து போயினர். ஆயினும் செல்வம் வரும் போகும் என்று நினைத்து இன்று பொருள் மீது உள்ள பற்றைக் குறைத்து ஆன்மிகத்துக்குத் திரும்ப வேண்டியதன் அவசியம் ஓரளவில் உணரப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் உலக பொருளாதாரம் சீர்கெட்டுள்ள இன்றைய நிலையில் இது நன்கு உணரப்படுகிறது. சமயம் மனிதரது வாழ்விலிருந்து மறைந்திருந்தபோதும் சமயம் கூறும் பல நல்லியல்புகள் பல்வேறு வகைகளில் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டே வந்துள்ளன. நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போல கடவுளுடன் ஆத்மிகத் தொடர்பு வைப்பது இப்போது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இத் தொடர்பு உடல் ஆரோக்கியத்துக்கு மட்டுமல்ல உள்ள அமைதிக்கும், நிதானத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் அதனால் சமூகத்துக்கும் நாட்டிற்கும் உலகத்துக்கும் நல்லது.

மேற்குலகில் நெந்துப்பண்பாடு

கலாநிதி திருமதி. விக்னோஸ்வரி பவனேசன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர் தரம் 1
இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

மக்கள். இனங்கள், கலாசாரங்கள், மதங்கள் என்பவற்றின் சேர்க்கை அல்லது இணைப்பு காலத்தைப் புலப்படுத்தும் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றது. நாகரிகங்கள் ஒன்றை மற்றொன்று பாதிக்காத வகையில் ஒன்றிலிருந்து மற்றது விலகிய நிலையில் ஏக காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தன. ஆனால் இன்று இந்திலை சாத்தியம் இல்லை. விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றின் கண்டு பிடிப்புக்கள், அரசியல் தத்துவங்கள், பொருளியல் கோட்பாடுகள் என்பன காரணமாக உலகம் சுருங்கிவிட்டது. அடிப்படை மத விழுமி யங்கள் பற்றிய அறிவின்மூலம் மனித சமூகத்தை நேர்மையான சகோதரத்துவ குழலாக மாற்ற முடியும்.

1893ல் சிகாகோ நகரில் நடைபெற்ற உலகமத மகாநாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் கலந்து கொண்டு பின்னர் 1895இல் இலண்டனில் அவரால் ஆற்றப்பட்ட ஞானயோக பிரசங்கங்களைத் தொடர்ந்து மேற்குலக மக்களின் மனங்களில் இந்துசமயம் பற்றிய விளக்கம் ஒன்று ஏற்பட்டது. பல மேற்கத்தேய கல்வியாளர்கள் இந்துசமயம் பற்றிய விளக்கத்திற்கு புத்துயிர் கொடுத்தனர். மக்ஸ்மூல்லர்(Max Muller), போல் டூயூசன்(Paul Deussen) என்போர் வேதாந்த தத்துவத்தைப் பரப்புவதில் அறிய சேவை செய்தனர்.

இந்திய தத்துவஞானத்தையும் அதன் மையக் கருத்துக்களான ஆன்ம அர்ப்பணிப்பு, பக்தி என்பவற்றையும் போதிக்கும் சைவசித் தாந்தத்தின் மூலச்சிறப்புக்களை உலகறியச் செய்வதில் G.U போப் (G.U.Popé), கெளடிக் (Gopadic), பார்நெற் (Barnett), ஆனந்த குமாரசுவாமி (Ananda Kumaraswamy) என்போர் அருந்தொண்டாற்றினர்.

1960 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியிலிருந்து பொதுநலவாய் நாடுகளிலிருந்து இந்தியர்களும் தமிழ் பேசும் மக்களும் மேற்கு நாடுகளுக்கு சென்றதையுடெட்டு இந்து வழிபாடு துத்தலங்கள் மேற்கில் உள்ள பரந்த மனப்பாங்குடைய அரசுகளினால் மதங்களுக்கு இடையிலான புரிந்துணர்வு, பரஸ்பர நம்பிக்கை ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக பல்லின மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்படும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிழக்கு, மேற்கு, நாடுகளுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு வளர்ச்சியடைந்ததுடன் மத மற்றும் ஆத்மீக விடயங்களில் ஆரோக்கியமான உடன்பாடு காணப்பட்டது. இதனால் மேற்குலக நாடுகளான கண்டா, பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, சவிற்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் இன்று பல இந்துக்கோயில்கள் கட்டப்பட்டு, கிரியை மரபுகள் மற்றும் உற்சவங்கள் என்பன மிகச்

சிறப்பாக இடம் பெற்று வருகின் றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவில் நெஞ்சுசமயம்

உலகில் மனிதநேயப் பண்புகள் மிகுந்த நாடுகளின் வரிசையில் முதலிடம் வகிப்பது கனடா. இங்கு சுமார் இருநூறு நாடுக்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். ரோற்றன்றோ பெரு நகரில் மட்டும் நூற்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட வெவ்வேறு இன மக்கள் வாழ்வதாகக் கணக்கி பட்பட்டுள்ளது. உலகின் பல்வேறு வகையான கலை கலாச்சாரங்களையும் பண்பாடுகளையும் காணவேண்டும் என்றால் அது ரோற்றன்றோ நகரில் மட்டும்தான் சாத்தியமாகும். கனடா வைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டுள்ள அனைத்து மக்களும் மொழி, மத, கல்வி, பொருளாதார சுதந்திரங்களைச் சமமாக அனுபவிக்கும் உரிமை உடையவர்கள்.

கந்தபுராண கலாசாரம்

யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தைக் கந்தபுராண கலாசார கலாசாரமொன்று இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவர். அக்கலாச்சார பண்பைக் கனடாவில் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே அவதானிக்கலாம். மொன்றியலில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற அருள்மிகு திருமுகன் கோயில் கந்தபுராண கலாசாரம் மேலோங்கி இருப்பதை அறியமுடிகின்றது. அத்தல நடைமுறைகள் நாளாந்த பூசை வழிபாடுகள், வருடாந்த உற்சவங்கள் அனைத்தும் மிகநேர்த்தியான ஒழுங்குமுறைகளில் அமைந்தவை. நல்லூர் கந்தகவாயி கோயிலில் நடைபெறும் குரன் போர் உற்சவங்கள் குடாநாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தம்பால் கவர்ந்திமுப்பவை. அத்தகைய குரன்போர் விழாக்களை அத்தேச மக்கள் கண்டுகளிக்கின்றார்கள். முருக பக்தர் களுக்கு கோயில் தொண்டர்கள் பலவித பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்கள். இவர்களின் முயற்சியால் அடியார்களுக்குக் கந்தச் சஷ்டி கவசம் இலவசமாக வழங்கப்பெற்

றன்னது. வெள்ளிக்கிழமைப் பூசை வழிபாடு களில் அனைவரும் தம்மைப் பூரணமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்கு வசதியாக மிக நேர்த்தியான தரம் மிகுந்த இராப்போசனம் இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றது. தொலைதூர் இடங்களில் இருந்து குடும்பசகிதமாக முருகதரிசனத்திற்கு வரும் பக்தர்களுக்கு இத்தகைய ஏற்பாடுகள் வசதியாக உள்ளன. செஞ்சொற்செல்வர் ஆறுதிருமுகன் அவர்கள் கந்தபுராண விரிவுரைகளை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதைப் போன்று மொன்றியல், ரோற்றன்றோ ஆகிய இடங்களிலும் நிகழ்த்தி யுள்ளார். இவ்வகையில் அவர் கந்தபுராண காலச்சாரத்திற்கோர் பாலமாகக் கனடா, யாழ்ப்பாண மக்களுக்கிடையில் செயற்படுகின்றார் என்று கூறலாம்.

கோயில்கள்

ஒன்றாறியோ மாகாணம் தமிழர் அதிகம் வாழும் மாநிலமாக விளங்குகின்றது. தமிழர்கள் இங்கு குடியேறுவதற்கு முன்ன தாகவே திருவாளர்கள் மு.வெங்கட்ராமன், K.S.சக்தி, ஆ.கோமஸ்வரன், சண்முகதாஸ், பு.கிருஷ்ணன் ஆகியோரின் முயற்சியால் கோயில் ஒன்றைக் கட்டும் நோக்குடன் கனடா இந்து ஆலய சபை என்னும் பெயரில் ஓர் அமைப்பு 1973ல் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. கனடாவின் இந்து சமய வளர்ச்சி இச்சபையின் தோற்றுத்துடனேயே ஆரம்பமாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் ஈழத்தவர் வருகையின் பின்னரே இச்சபையின் கோயில் கட்டும் தொண்டு துரிதம் அடைந்தது.

தமிழரின் வருகையைத் தொடர்ந்து 1983ல் இறிச்மண்ணலில் என்னும் இடத்தில் காணி வாங்கப்பட்டு 1984ல் தற்கால கட்டடத் தில் பிள்ளையார் சிலை பிரதிட்டை செய்யப் பட்டது. 1988ல் கோயில் கட்டட வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு 1992 ஆகஸ்ட் மாதம் கும்பா பிழேகம் நடந்தேறியது. பிள்ளையார் கோயில் என்று இதனை எம்மவர்கள் அழைத் தாலும் முருகனும் விட்டன்னுவும் இங்கு மூலமுரத்தி

களுடன் மொத்தம் பதினான்கு தெய்வங்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. வட அமெரிக்காவிலேயே மிகப்பெரிய கோயிலாக இது இருப்பதுடன் பெரிய கோயில் என அழைக்கிறார்கள்.

இன்று ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் மட்டும் பதினெட்டாண்து இந்துக்கோயில்கள் உள்ளன. அவையாவன கிறிச்மன் ஹில் பிள்ளையார், கன்டா கந்தசுவாமி, ஸ்காபரோ தூர்க்கை அம்மன், ரொறன்றோ தூர்க்கை அம்மன், ஜயப்பகவாமி, சக்தி தூர்க்காதேவி, மசிசாகா முத்துமாரி அம்மன், மீனாட்சி அம்மன் நாகபூசனி அம்மன், கிப்ஸிங் சிவன், வரசித்தி விநாயகர் கோயில் என்பனவாகும். இவற்றில் எட்டுக்கோயில்கள் ரொறன்றோ மாநகரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஒட்டாவாவில் கால்டன் வட இந்திய மக்களால் 1985 ஜீன் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் படிப்படியாகக் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட இந்துக்கோயில் ஒன்று உள்ளது. இங்கு விஷ்ணுவுடன் விநாயகர், சிவன் முதலாய மூர்த்திகளும் உள்ளன. இவற்றை அடுத்து டொலாட்டெசமோ நகரில் திருமுருகனுக்கு கோயில் ஒன்று 1995ல் கட்டப்பட்டது. மொன்றியலில் உள்ள சோவே பகுதியில் 1999 ஏப்ரல் மாதம் கற்பகப் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று தாபிக்கப்பட்டது.

கோயில்களின் சமூகப்பணிகள்

பலகோயில்கள், நித்திய, நைமித்திய பூசைகள், உற்சவங்கள், இலங்காரத் திருவிழாகள் என்பவற்றோடு சமூக சேவை களிலும் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளன. இவ்வகையில் இறிச்மன் பிள்ளையார் கோயில் தமிழ்மீத் தில் இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர் களின் புனர்வாழ்வுக்கு நிதியுதவி வழங்கி வருகின்றது. அத்துடன் அண்மைக்காலத்தி லிருந்து கல்யாண மண்டபத்தைச் சமய விழாக்களுக்கும் பிற சமூக நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இலவசமாகக் கொடுத்துதவி வருகிறது. ஸ்ரீ ஜயப்பன் ஆலயம் ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவையினால் 1996ல் ஏப்ரல் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறுவர் பாடசாலையைச்

சிறுப்புற நடத்தி வருகின்றது. நூற்றுக்கும் அதிகமான மாணவர் தமிழையும் சமயத்தையும் இலவசமாக இப்பாடசாலையில் கற்று வருகின்றனர். மேலும் தொண்டர் படை ஒன்றினை உருவாக்குதல், ஊனமுற் றோர், முதியோர் போன்றவர்களுக்கு உதவுதல், கலைஞர்களை ஊக்குவித்தல் போன்ற பல சமூக சேவைகளைச் செய்யவும் இவ்வாலயம் திட்டமிட்டுள்ளது. கல்விப்பணியில் ரொறன்றோ ஸ்ரீதூர்க்கா இந்து ஆலயமும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. பொதுவாக அனைத்துக் கோயில்களுமே நூல் வெளியீடுகள், தமிழ் விழாக்கள், மாநாடுகள், குருபூசைகள் என்பவற்றை நடத்தப் பல சமூக, சமய தாபனங்களுக்கு மண்டபங்களைக் கொடுத்தும் அன்னதானங்கள் செய்ய உதவியும் ஒத்துழைத்து வருகின்றன.

சைவம் வளர்க்கும் மன்றங்கள்

கன்டா வாழ் இந்துக்கள் கோயில் அமைத்து வழிபடுவதுடன் நின்றுவிடாது பல மன்றங்கள், சபைகளை அமைத்து அவற்றி னாடாக சமயத் தொண்டுகளைச் செய்து வருகின்றனர். இவ்வகையில் கிழீபெக் சைவமகாசபை (1985), கன்டா தமிழ் கலாசார சங்கம் (1989), கன்டா இந்துக் கலாசார மன்றம் (1992), ஒன்றாறியோ இந்துசமயப்பேரவை (1994), கன்டா இந்து மாமன்றம் (1991), வேதாந்த ஞானமன்றம் (1995), கன்டா சைவசித்தாந்த மன்றம் (1995), கன்டா சிவதொண்டன் நிலையம் (1996), ஆதி அருள் நெறிமன்றம் (1996) முதலான அமைப்புக்கள் கன்டாவில் இந்து சமயத்தையும், சைவப் பாரம்பரியத்தையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் பலவகையான பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறாக கன்டா வாழ் இந்துக்கள் பல கோயில்களைக் கட்டுவித்தும், கிரியை மரபுகளை ஓழுங்கு செய்தும் மற்றும் மன்றங்கள், சபைகள் என்பவற்றை அமைத்தும் இந்து சமூக மேம்பாட்டிற்கு அயராது உழைத்து வருகின்றமை தெளிவாகின்றது. அத்துடன் கணேடிய இந்துக்கள் இரு சைவமாநாடுகளை

நடத்திய பெருமையுடையவர்கள். முதலாவ தாக, நான்காவது அனைத்துலகச் சைவசித் தாந்த மாநாடு, 1994ஆம் ஆண்டு யூலை 1 முதல் 10ஆந் திகதிவரை நடைபெற்றது. இரண்டாவதாக, ஏழாவது உலகச் சைவ மாநாடு 199 ஆம் ஆண்டு யூலை 30, 31, ஆகஸ்ட் 1 ஆகிய மூன்று தினங்களிலும் நடைபெற்றது. எனவே, கண்டாவின் சைவ வளர்ச்சிப் பரிணாமத்தைப் பெரிதும் உலகத்தவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட இம்மாநாடு பெரிதும் உதவியிருக்கின்றது.

இலண்டனில் இந்துசமயம்

1970 வரை இலண்டனில் இந்து ஆலயம் எதுவும் இருந்ததில்லை. மதம் தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் தனியார் இல்லங்களில் நடைபெற்றன. இலண்டன் விடுதிகளில் இந்தியப்பாணியில் திருமணங்கள் நடைபெற்றன. இன்று இந்தியாவில் உள்ளது போன்று இலண்டனிலும் பல இந்துமதப்பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. சைவம், வைணவம், வேதாந்தம் என்பன இவற்றுள் அடங்கும். இந்துக்கள் தமது குடும்ப அல்லது கலாசார பின்னணியுள் வழிபாட்டை மேற்கொள்ள விளையும் அதேவேளை அவர்கள் மதப் பிரிவு வேறுபாடுகள் பற்றி அக்கறைப் படுவதில்லை. இவ்வகையில் மதப் பிரிவுகளை யும் அவற்றிற்குரிய சடங்குகளையும் மதித்து நடத்தியுள்ளார்கள்.

இன்று இலண்டனில் பழையைன கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் சில அங்கு வந்து வழிபடுவோர் அருகியமையாலும் அவற்றைப் பேணிக்காக்கப் போதிய வருவாய் இன்மையாலும் விற்பனை செய்யும் நிலைக்கு வந்து விட்டன. அவற்றை எம் சைவத்தமிழ் மக்கள் விலைக்குப் பெற்று அவற்றினுள்ளே சைவ ஆலயங்களை உருவாக்கி வழிபட்டு வருகின்றனர். இவ்வகையில் முதன்முதலில் இலண்டனில் ஆச்வே (Arch-Way) என்னும் இடத்தில் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்று விலைக்குப் பெறப்பட்டு அது முருகன்

ஆலயமாக பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. உயர்வாசற் குன்று (High Gate Hill) முருகன் ஆலயமான இது, உட்புறத்தில் ஆகம விதிக் கமைவாய், பிரபாரம், கருவறை, பரிவாரங்களின் கோயில்கள் என்பன அமைந்து அழகான முருகப்பெருமானின் விக்கிரகங்களோடு மிகச்சிறப்பாய் உள்ளது.

பிரித்தானியாவில் கிட்டத்தட்ட ஒரு இலட்சத்து நாற்பதாயிரம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கு அநேக இடங்களில் இந்துக் கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றில் பத்திற்கு மேற்பட்ட கோயில்கள் ஈழத்தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. இவ்வகையில் அருள் மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புக்களுடன் விளங்குகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் நித்திய பூஜைகளும் உற்சவங்களும் ஆண்டு தோறும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மனுக்கு மட்டுமல்லாது விநாயகர், முருகப்பெருமான் முதலிய மூர்த்திகளும் உற்சவம் விமரிசையாக கொண்டாடப்படுகின்றது. அத்துடன் முத்தமி மும் பொங்கிவழிவது பாராட்டுதற்குரியது. சிறந்த சொற்பொழிவுகள், இசைநிகழ்ச்சிகள், நாட்டிய நாடகங்கள், அன்னதானம் என்று எல்லாவகையிலும் பக்தர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் சித்திரா பெளர்ன மியை ஒட்டி நடைபெறும் தேர், தீர்த்த உற்சவங்களை ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் தரிசித்து மகிழ்கிறார்கள்.

நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் பக்தர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அம்மனின் சேவையில் ஈடுபட்டு வரும் கோயில் அறங்காவலர் சபையினர் “சிவயோகம்” அறக்கட்டளையின் மூலம் சிறப்பாக அறப்பணி செய்து வருகிறார்கள். சமயப்பணியுடன் தாய் மொழிக்கும் சமுதாயத்தில் நலிந்தோருக்கும் உதவிபுரிகின்றன. இவ்வகையிலே “சழம் அநாதர், பதியலர், கதியிலர் நிதியம்” என்னும்

இந்தியத்தை 2000க் ஆண்டு உருவாக்கி ஈழத்தில் அல்லவுறுவோர் துயர் துடைக்கப் பணவுதவி வழங்கி வருகின்றது. இத்தகைய செயற்பாடானது திருக்கோயில்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்துள்ளது. நல்ல நோக்கம், அதை அடையும் மார்க்கம், இவற்றில் புனிதமும் நேர்மையும் இருந்தால் கற்பனை அடையலாம் என்பதற்கு சிவபோகம் ஒரு நற்சான்று ஆகும்.

சிவபோகம் அறக்கட்டளையினர் பேருதவியால் அமைக்கப்பட்ட நவீன கண் சத்திரிசிகிச்சை நிலையம், யாழ்.போதனா வைத்தியசாலையில் 05.02.2003 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது. தர்மப்பணியில் மிகுந்த நாட்டமுடைய சிவபோகம் அறக்கட்டளைத் தலைவர் நா.சீவரத் தினம் அவர்கள் இப்பணிக்கு முக்கிய பங்காற்றியவர். அவரது அயரா முயற்சியால் பண்ணிரண்டு ஸட்சத்திற்கு மேற்பட்ட செலவில் இக்கூடம் அமைக்கப் பட்டது.

மேற்கு நாடுகள் திருக்கோயில்களுக்கு சைவ அனுட்டானங்களும் சைவசமய நிகழ்வுகளும் பரவி வளர்வதற்கு முன்னோடியாக இருந்தவர் அமரர் சோமசுந்தரம் சபாபதிப்பிள்ளை எனும் பெரியவராவார். வெளிநாட்டவர்கள் வந்து ஆலயங்களை நிறுவு வதற்கும் வழிபாடுகளை நடத்துவதற்கும் தீவிர கட்டுப்பாடுகள் இருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் துணிந்து நின்று இங்கிலாந்து நாட்டில் இந்து ஆலயத்தை அமைத்த பெருமைக்குரியவர். அன்னாரின் அரும்பெரும் முயற்சியின் பலா பலன்தான் இன்று இலண்டனில் மட்டுமல்லாது அஞேக மேற்கத்தேய நாடுகளில் ஈழமக்கள் சைவ ஆலயங்களை ஸ்தாபித்து வழிபாடு களை மேற்கொண்டு வருவதைக் காண்கின் றோம். கமார் 35 வருடங்களுக்கு முன்னர் அமரர் சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இலண்டனில் முதல் ஆலயத்துக்கு வித்திட்ட பெருமைக்குரியவர்.

கமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்காவின் சிகாகோ நகரில் உலக

சமயங்களின் பாராளுமன்றம் கூடியது. அந்தக் கூட்டத்தில் இந்துசமயச் சிறப்பினைப் பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் விளக்கவரை நிகழ்த்தி மேற்கத்தேயவரை பிரமிக்கச் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பரமஹம்ச யோகானந்தர் அங்கு சென்றார். அவர் கிரியாயோக விளக்கம் மூலம் கூட்டத்தினரைக் கவர்ந்தார். இவ்வாறு காலத்துக்குக் காலம் சமயச் சார்புடையவர்கள் பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழும் சைவமும் ஓன்றாக முன்னேற வேண்டுமென விரும்பிய அமரர் சபாபதிப் பிள்ளையின் கனவு நிறைவேறியமைக்கு இன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆலயங்கள் நினைவுச் சின்னங்களாக உள்ளன எனலாம்.

இலண்டனில் அமைந்துள்ள ஏனைய ஆலயங்களாக விம்பிள்டன் பிள்ளையார் கோயில், ஈஸ்ட்காம் முருகன், அல்பேட்டன் ஈழபுதைஸ்வர், பர்மிங்காம் வெங்கடேஸ்வரர், ஸ்ரோன் ஸ் இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் நீஸ்டனில் பல இலட்சம் பவுண் செலவில் இந்தியரால் கட்டப்பட்ட கோயில் வியாபாரத்திலும் மற்றைய துறைகளிலும் இந்தியர்கள் எவ்வளவு முன்னேறி உள்ளார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

ஆலயங்களில் சமயக் கல்வியும், தமிழ்க்கல்வியும் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கோயில் களுக்கு திருவிழா, தீபாவளி, போங்கல் போன்ற பல சமய விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன.

அமெரிக்காவில் இந்துசமயம்

இன்று வடஅமெரிக்கக் கண்டத்தில் இந்துசமயம் பொதுவில் சைவம் குறிப்பாகவும் சிவபிரான் விசேஸ்மாகவும், பிரசித்தி பெறு கின்றார். பேராசிரியர் கார்லஸ் கார்லஸ் (Carlsagarns) என்பவரின் அண்டம் (Cosmos) என்ற தொலைக்காட்சித் தொடரில் இந்து சமயத்தின் படைப்புக் கோட்பாடுகளும் கால ஓட்டம், சக்தி என்பவை பற்றிய விபரிப்பும்

நவீன விஞ்ஞான அண்ட பெளதீக்கக் கோட்பாடு கருடன் முழுமையாக ஒத்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். சிவபிரானின் நடராஜ வடிவம் நவீனகால விஞ்ஞான தத்துவ ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் பிரசித்தமடைந்து வருவதுடன் கருப்பெளதீக்கம், இலத்திரனியற் காந்தப் புலக்கோட்பாடு போன்றவற்றின் உட்கிடைகளை இது புலப்படுத்துவதாயும் அமைகிறது.

பென்சிவேனியாநுகரில் பிலடெல்வியா பகுதியில் நடைபெற்ற காட்சி நிகழ்வுகளில் சிவனும் விநாயகக் கடவுனும் முதன்மை பெற்றனர். பிலடெல்வியாவில் உள்ள கலை அரும்பொருட்காட்சிச்சாலையில் சைவசமய, பல்வேறு தெய்வ வடிவங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. நகரம் முழுவதும் இந்திய கலாசாரம், குறிப்பாக சைவம் தொடர்பான பிராசாரங்கள், காட்சி நிகழ்வுகள் என்பன நடைபெறுகின்றன. Hinduism Today, New Saivate World போன்ற பிரசரங்கள் ஹவாய் நகரில் உள்ள சைவசித்தாந்த தேவாலயம், ஹவை ஆதீனத்தால் வெளியிடப்படுகின்றன.

1970 தொடக்கம் பல பாகங்களிலும் பல முதன்மையான இந்து ஆலய ஸ்தாபனங்கள், அவற்றிற்குரிய கட்டடங்களுடன் நிறுவப் பட்டுள்ளன. வட அமெரிக்க இந்து ஆலயச் சபையானது கணேசர் ஆலயம் ஒன்றை நிர்மா னித்துள்ளது. இதன் இராசகோபுரத்திற்கான மகா கும்பாபிஷேகம் 04.07.1977 அன்று நடைபெற்றது. சோழர்காலம் தொடக்கம் கருங்கல்லிலான விமானத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒரேயொரு ஆலயமாக இது விளங்குவது பெருமைக்குரிய விடயமாக அமைவதுடன் உலகில் முன்றாவது ஆலயமாகவும் இது விளங்குகின்றது.

அமெரிக்காவிலுள்ள சைவசித்தாந்த தேவாலயம், ஹவாய் ஆதீனம் என்பன ஹவாயில் சிவந்தராஜருக்காக ஒரு ஆலயத்தையும் (நந்தி மண்டபத்துடன் கூடியது) சான்ஸ்

பிரான்சில்கோ நகரில் ஒரு கணேசர் ஆலயத் தையும் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயத்துடன் இணைந்த நிலையில் “இமாலய அக்கடமி” என அழைக்கப்படும் சைவமத பிரசர அமைப்பு ஒன்று செய்படுகிறது. Iskcon எனப்படும் சர்வதேச கிருஷ்ணசங்கம் அமெரிக்காவின் கிழக்கு மேற்கு கரையோரங்களில் அமைந்துள்ளன. இதன் மிகப் பெரிய கிளை மேற்கு Virginiaவிலுள்ள New Vrindavan என்ற நிலையத்தையும் இந்துசமயிகள் வாழும் 2000 ஏக்கர் வில்ட்ரேண்ட்தில் அமைந்துள்ள கலைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றையும் இணைத்துள்ளது. வெங்கடேஸ் வரர் ஆலயங்கள் கலிபோர்னியாவிலும் பென்சில்வேனியாவிலும் பிற்ஸ்பேக் என்ற இடத்திலும் அமைந்துள்ளதுடன் ஸ்ரீராம ஆலயம் ஒன்றில் கணேசர், சிவன், தூர்க்கை, இலக்குமி ஆகிய தெய்வங்களுக்கமைய நான்கு கர்ப்பகிரிகங்கள் உள்ளன.

அமெரிக்காவிலும் மேற்கு நாடுகளிலும் சைவத்தின் நிலைகளை நோக்கும் போது குருதேவ சுப்பிரமணிய சுவாமி அவர்களின் ஆஸ்மீக வழிகாட்டலில் இயங்கும் ஹவாயில் உள்ள கோயில்களில் 70 விகிதம் மின்கணித் துறையில் பிரசித்தமான ஸ்தாபனங்கள் உள்ள கலிபோர்னியா, நியூயோர்க், சிலினோயில், ஒகையோ, டெக்ஸஸ் ஆகிய பிரதேசங்களில் உள்ளன. ஏனெனில் இங்குதான் இந்தியாவிலிருந்து வந்த அனேக மின்கணித்துறைப் பொறியிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அத்துடன் வியாபாரம், மருத்துவம், கல்வித் துறைகளிலும் பலர் முன்னேறி உள்ளனர். பணவசதி படைத்தவர்கள் மனநிம்மதிக்காகவும், பக்திக்காகவும், வரிச்சலுகைக்காகவும் பிள்ளைகள் இந்துக்கலாசாரத்தை மறந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவும் கோயில்களைக் கட்டினர். இக்கோயில்களில் பிடிஸ்பேர்க் நகரத்திற்கு வெளியே அமைதியான சுற்றாடலில் உள்ள வெங்கடேஸ் வரர் கோயிலும் ரோச்சஸ்டர் இராஜராஜேஸ்வரி கோயிலும் மக்களிடையே பிரபல்யமான கோயில்களா

கும். மேலும் ஹரே கிருஷ்ணர் இயக்கத்தின் ரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பல வழிபாட்டுத்தலங்கள் அமெரிக்காவில் முதன்முதலில் ஆகம விதிப்படியும் பல்லவ சிற்ப சாஸ்திரத்தின் படியும் கட்டப்பட்ட மஹாவல்லப கணபதி கோயில் நியூயோர்க்கில் உள்ளது.

அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள பல மாகாணங்களில் இந்துக்கள் பரவலாக வாழ்கிறார்கள். இங்குள்ள கோயில்கள் வரிசையில் அடிலெயிட் விநாயகர், முருகன், மெல்போர்ன் சிவன், விட்னு, முருகன், தூர்க்கா, பேர்த் பாலமுருகன், சிவன், சிட்னி முருகன், வெங்கடேஸ்வரர், பரிஸ்பேன் விநாயகர் போன்ற ஆலயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஜேர்மனியில் ஐம்பத்தையிரம் (55,000) தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். 1994ம் ஆண்டு கணேசர் கோயில் கட்டப்பட்டது. பிரான்சில் பரிலில் ஆறு கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றில் முருகனுக்கு 2 கோயில்களும் பிள்ளையாருக்கு 2 கோயில்களும் அம்மனுக்கு ஒரு கோயிலும் சிவனுக்கு ஒரு கோயிலும் அமைந்துள்ளது. இவற்றில் சிவன் கோயில் அண்மையில் கட்டப்பட்ட கோயிலாகும். இவற்றை அடுத்து சுவிற்சர்லாந்தில் பல கோயில்கள் உள்ளன. அவை போன்ற சித்திவிநாயகர், ஸ்ரீகல்யாண சிவசுப்பிரமணியர், லவுசான்கற்பக விநாயகர், பேர்ஸ் (தூண்) பிள்ளையார், பேர்ஸ் (லீஸ்)-ஆதிபராசக்தி, கொலுத்துஞ்சூர் க்கையம்மன், ஒல்டன்-மனோன் மனி அம்பாள், பாசன்-சித்தி விநாயகர் சுப்பிரமணியர், இராஜராஜேஸ் வரி, சூரிச் (அடெனஸ்வீல்) ஸ்ரீசிவசுப்பிரமணியன், சூரிச்-

அருள்மிகு சிலவன் கோயில் என்பனவாகும்.

இவ்வாறாக மேற்குலக நாடுகளான கனடா, இலண்டன், அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவிற்சர்லாந்து ஆகிய இடங்களில் இந்துக்கள் பல கோயில் களைக் கட்டியும், இந்து மன்றங்கள், சபைகள் என்பவற்றை நிறுவியும் இந்து சமூக மேம்பாட்டிற்குப் பணிபுரிந்து வருகின்றமைதெளிவாகின்றது.

துணைநூல்கள்

1. சிவயோகம் அருள்மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயில் வெளியீடு 2001.
2. World Hindu Conference Souvenir Ministry of Regionnal Development Affairs Srilanka-1982
3. இலண்டன் சைவமாநாடு சிறப்புமலர் - 1998
4. சொக்கன் அக்கரைச் சீமையின் அனுபவங்கள், பூரணி வெளியீடு - நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் - 2003.
5. நாகராஜன்.எஸ்., முனைவர், அயல் நாடுகளில் தமிழர், தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 1989
6. கந்தவனம்.வி, கனடாவில் சைவசமயம், ஒன்றாறியோ, இந்துசமயப் பேரவை, கனடா- 2000.
7. கிருபானந்தா.கி, (தொகுப்பாசிரியர்) பூரணி இலக்கிய சஞ்சிகை, இதழ் ஒன்று யாழ்ப்பாணம்.
8. உதயன் பத்திரிகை, வார இதழ், கனடா

தெய்வத் தன்மை

நம்மொடு வாழ்க்கை முடிகிறது என்று வாழும் வாழ்க்கை மோசமானது; நம்மொடு சமுதாயமும் வாழுவேண்டும் என்று வாழும் வாழ்க்கை சிறப்பானது. நம்மொடு சமுதாயமும் எதிர்காலச் சமுதாயமும் வாழுவேண்டும் என்று வாழும் வாழ்க்கை தெய்வத் தன்மையானது.

- குன்றக்குற அழகளார்

வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகக் கோயில் வழிபாடு

- வைத்திய கலாநிதி சிவசம்பு பத்மநாதன் -

கன்டா

நூற்றெழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏழாலையில் வாழ்ந்த தமிழ்முத்து என்கின்ற வைத்திலிங்கம் ஓர் இலட்சியக் கனவினைக் கண்டார்.

சைவ பாரம்பரியத்தின் மீது அந்நிய ஆதிக்க சக்திகளின் படி தளர்ந்திருந்த நேரம் அது. இலங்கையின் ஏனைய கிராமங்களில் இருந்த மக்களைப் போன்று ஏழாலை மக்களும் தமது ஆன்மீக பலத்தினை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் பலம் வாய்ந்த ஒழுக்க நெறி நிறைந்த சமுதாயத்தினைக் கட்டி யெழுப்ப வேண்டிய தேவையினில் இருந்த ஸர். யாழ்ப்பாணத்தில் பல கோயில்கள் மீண்டும் சமுதாயத் தேவை கருதி உயிர்த்தேழ ஆரம்பித்திருந்த சமயம் அது. தமது வீட்டு வளவில் வைத்து வழிபட்டு வந்த அம்மனுக்குப் பொதுமக்களின் நன்மை கருதிக் கோயில் அமைத்தார்.

அவர் எதிர்பார்த்தது போலவே மக்களின் வாழ்வில் பக்தியினையும் ஒழுக்கத்தினையும் அது வளர்த்து வந்தது. இதன்மூலம் நவீன மயப்படுத்தவின் வேண்டத்தகாத கவர்ச்சி களிலிருந்து ஏழாலை மக்கள் தம்மைக்காத்து வரக்கூடியதாக இருந்திருக்கின்றது. தற்போது மீண்டும் போர்க்காலச் சூழ்நிலையின் பின் அத்தகைய தேவை எழுந்துள்ளது. ஒழுக்கநெறி குலைந்துள்ள இந்தக் குழப்பமான சூழலில் மக்களின் ஆன்மீக பலத்துக்கு மீண்டும் சோதனை ஏற்படுள்ளது. இந்நிலையில் வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்கும் ஏழாலை புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில் ஒரு வாழ்க்கைக் கல்வித் தலமாகவும் தனது சேவையை விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆக்கசக்தியின் வடிவமாக இருக்கின்றாள். எனவே சமுதாயத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் இந்தப் பணி அவளது சந்திதானத்தினில் ஆரம்பிக்கப்படுவது சாலச் சிறந்ததே.

அண்ட சராசரங்களையும் படைத்து அருள்பாலிப்பவள் அன்ன புவனேஸ்வரியே. அதனால் தான் அவள் புவனேஸ்வரி என அழைக்கப்படுகின்றாள்.

அண்டவெளியின் முழுமையான சிவசக்தி வடிவமே அன்ன புவனேஸ்வரியா வாள். சிவம் சக்தியாகவும் சக்தி சிவமாகவும் இணைந்த இந்த சிவசக்தி அமைப்பே அண்ட சராசரங்களின் தோற்றத்துக்கும் இயக்கத்துக்கும் காரணமாகின்றது. புவனேஸ்வரி எனப்படும் அன்ன வடிவம் இந்த சிவசக்தி வடிவத்தின் பெண்மை வடிவமாகும். இதை அன்னையின் தோற்றத்தினைப் பற்றி சமய நூல் களில் விளக்கும் வர்ணனைகளைக்கொண்டு அறியலாம்.

சர்வ லோக நாயகியான அன்ன உயர்ந்த மணிமகுடத்தில் பரீரென்ற ஓளி வீசும் பிறை குடிய பெருமாட்டியாவாள். அவளது ஓளி மிகுந்த பிறைநுதலில் நெற்றிக்கண் படைத்த முக்கண்ணியாகத் திகழ்கின்றாள். நான்கு கரங்களில் பன்னிரண்டு கைகள் பாசத்தினையும் அங்குசத்தினையும் ஏந்தி அடியவர்களை நல்வழிப்படுத்த, முன்னிரண்டு கைகளில் வலது கை பயம் வேண்டாம் என்று அபய முத்திரை அளிக்க இடதுகரம் வரங்களை அள்ளி வழங்கும் வரத முத்திரையுடனும் விளங்குகின்றது. அவளது வலது

பாதம் பதினாறு இதழ் தாமரையில் பதிந்தி ருக்க இடது பாதம் மதிந்து அரியாசனத்தில் பேரரசியாக வீற்றிருக்கின்றாள். அவளது புன் னகை அடியவர்களின் மனமகிழ்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும். சமய நூல்கள் அவளைக் கோடி குரிய பிரகாசமுள்ளவளாக வர்ணிக்கும்.

தியான நிலையில் புறப்புலன்கள் மூடப்பட அகப்புலன்கள் திறக்கப்படுகின்றன. இந்த அகப்புலன்களின் உணர்வினால் பண்டைய முனிவர்கள் கண்டறிந்த இந்தப் பேருண்மையை இன்று புறப்புலன்களினால் பெற்ற அறிவின் விளைவான விஞ்ஞானம் மேல்ல மேல்ல விளங்கி வருகின்றது. எப்படி யிருப்பினும் அண்ட சராசரங்களின் ஆக்கத் துக்கும் இயக்கத்துக்கும் காரணியான அன்னை புவனேஸ்வரி ஏழாலையில் வீற்றி ருந்து அருளாட்சி செய்வது எமது பாக்கியமே. அவனுடைய கோயில் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியைக் கட்டியேழுப்பும் கோட்டமாக அமைவது பொருத்தமானதே.

மனித இனம் அகப்புலன் அறிவின் வளர்ச்சியாலும் புறப்புலன் அறிவின் வளர்ச்சியாலும் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைந்து வந்தது அறியப்பட்ட உண்மையாகும். பண்டைக் காலத்தில் முனிவர் பெருமக்கள் காடுகளிலே ஆழ்ந்த தியானத்தின் மூலம் ஒரு தனி வடிவில் மனதை ஒருமைப் படுத்துவதன் மூலம் புறப்புலன்களை அடைத்து அகப்புலன்களைத் திறந்து அவற்றின் மூலம் பெறப்பட்ட அறிவே அகப்புலன் அறிவாகும். புறப்புலன்களின் உதவியுடன் பெறப்பட்ட அறிவே புறப்புலன் அறிவாகும். இன்று காணப்படும் மனிதனால் ஆக்கப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் புறப்புலன் அறிவின் மூலம் பெறப்பட்டவையாகும். எனினும் விஞ்ஞானிகளும் ஆழ்ந்த சிந்தனையின் போது மனம் ஒருமைப்பட்ட நிலையில் புறப்புலன்களை அடைப்பதன் மூலம் அகப்புலன்களின் உதவியால் பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்

களைக் காண்பதை அவர்களது அனுபவங்களில் இருந்து அறிகின்றோம். ஐனஸ்லைன் போன்ற பேளதிக விஞ்ஞானிகள் இதனைப் பற்றி வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளனர். எனவே மனித இனத்தின் வளர்ச்சி அகப்புலன் அறிவினாலும் புறப்புலன் அறிவினாலும் ஏற்பட்டது. ஏழாலை புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயிலும் அடியவர்களின் அகப்புலன் அறிவினையும் புறப்புலன் அறிவினையும் சரியான் வழியில் வளர்த்தெடுப்பதன் மூலம் சமூகத்தினை வழிநடத்த வேண்டும்.

பண்டைய காலத்திலிருந்து வழிவந்த கோயில் வழிபாட்டின் மரபினைப் பின்பற்றியே ஏழாலை புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயிலும் அமைந்துள்ளது. இம்மரபு புறப்புலன் அறிவினால் பெறப்பட்ட அறிவின் துணை கொண்டு மிகவும் வேண்டிய மாற்றங்களுடன் தொடரப்பட வேண்டும். புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயிலின் சேவைகளை விரிவுபடுத்தி மேலும் மேலும் மக்கள் பலன் பேசக் செய்வதற்கு இதுவே உகந்த காலமாகும்.

ஒரு கோயிலின் மிக முக்கிய சேவை வழிபாட்டுத்தலமாக விளங்குவதாகும். குழு வழிபாடு நிகழ்வதற்குரிய சகல வசதிகளையும் கொண்டு அது விளங்கி வருகின்றது. பண்டைக் காலத்திலிருந்து அது ஒரு பண்பாட்டுக் கல்விக்கூடமாகவும் விளங்கி வந்திருக்கின்றது. ஒரு கிராமத்தின் அடிநாதமாகவும் ஒரு சமூக நிலையமாகவும் அமைந்து வந்திருக்கின்றது. புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில் சமுகநலப் பண்பாட்டுக் கல்வித் துறையில் மனித வாழ்க்கைக்குரிய கல்வி நிலையமாகத் தனது சேவையை விரிவுபடுத்தி இந்தப் பண்டைய மரபினைத் தொடரவேண்டும். வேறு இடங்களைப் போல வியாபாரத்தலமாக இல்லாது அறிவுத் தலமாக விளங்க வேண்டும். தொட்டிலில் இருந்து சுடுகாடு வரை, எல்லா வயதினரதும் உள்ளத்திலும் ஞான விளக்கேற்றும் இல்லமாகத் தனது சேவையை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

இது புறப்புலன் அறிவுக்குரிய யுகமாவதால் அவ்வழியிலேயே அறிவு புகட்ட ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். சின்னங்கிறு வயதிலி ருந்தே மனித வாழ்க்கைக் கல்வியைப் புகட்டு வதன் மூலம் மூளைக் கலங்களிடையே அதற்குரிய இணைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இது வாழ்நாள் முழுவதும் மனிதரை ஒழுக்கநெறி பிறழாமல் வைத்திருக்கின்றது. எனவே குழந்தைகளை வீட்டில் விட்டு விட்டுப் பெரியவர்கள் மட்டும் கோயிலுக்குப் போகக் கூடாது. ஏனெனில் இணைப்புக்களின் விளை வாக ஏற்படும் பதிவுகள் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்திருக்கும்.

வளர்ந்தவர் களிடையேயும் இந்த இணைப்புக்களைத் தொடர்ந்து ஏற்படுத்த முடியும் என நவீன நரம்பியல் ஆய்வு தெரி விக்கின்றது. றடல்ப் தான்சி (Rudolph R.Tanzi) என்கின்ற நரம்பியல் ஆய்வாளர் தமது சுப்பர் பிரெய்ன் (Super Brain) என்ற புத்தகத்தில் தொடர்ச்சியான தூண்டல்களினால் இறக்கும் வரை மனித மூளையில் இணைப்புக்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டும் புது இணைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டும் கொண்டிருப்பதை நரம்பியல் ஆய்வாளர் தமது ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனித மூளைக்கு எல்லைகள் வகுக்கும்போது தான் அது அந்த எல்லைக்குள் அடங்குகின்றது.

எனவே ‘இளமையில் கல்’ மட்டுமின்றி முதுமையிலும் தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டி ருப்பதற்குரிய மூளையே எமக்கு அமைந்திருக்கின்றது என்பது நவீன ஆய்வுகளின் முடிவுகளாகும். எனவே முதியவர்களுக்கும் மனித வாழ்க்கைக் கல்வியினைத் தொடர்ந்து புகட்டும் பணியை புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில் நிர்வாகத்தினர் கல்வியாளர்களின் ஆலோசனைகளுடன் ஒரு கல்வித் திட்டத் தினை வகுப்பதன் மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மனிதவளக் கல்விக்குரிய இடவசதி, கருவி வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

மனதையும் உடலையும் கட்டுப்படுத்தும் எந்த நடவடிக்கையும் எல்லோருக்கும் சமமான ஒழுக்க நெறிகளுக்கு உட்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். மனம் உலகளாவியது. அன்னை புவனேஸ்வரியினைப் போன்று அண்ட சராசரங்களையும் கடந்தது. மனமே மூளையைக் கட்டுப்படுத்தும்.

உசாத்துக்கணாரால்கள்:-

1. Super Brain - Rudolph E.Tanzi, Ph.D & Deepak Chopra, M.D
2. The Language of God - Francis S.Collins, Ph.D

வீட்மன்யம்

வீடு என்றால் விடுதலை பெற்று வாழும் இடம் என்று பொருள். துன்பத்தினின்றும் விடுபடுதலே விடுதலை என்பது. துன்பத்திற்குக் காரணம் பிறப்பு. பிறப்பிலிருந்தும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் துன்பங்களின்றும் விடுதலை பெறுதலே வீடு - வீடுபேறு

- குன்றக்குழ ஓழகளார்

ஏழாலை எம்பதி

- நானப்பிரகாசம் தேவதேவன் -

இருவன்

புவனேஸ்வரி அம்பாளின் கிருபையி னால் வெளிவரும் இக் கும்பாபிஷேக வெளி யீட்டு மலரில் அவளின் கட்டளைப்படி இச் சிறு கட்டுரையை வரைய முனைகிறேன்.

ஏழாலை ஒரு புண்ணிய பூமி. எத்தொழி ஸலப் புரிந்தாலும், ஏதவத்தைப் பட்டாலும் ஏழாலையில் பிறந்தோருக்கு அமைதியும் அவரவர்க்குரிய அன்பும் கூடிய வாழ்க்கை அம்பாளருளால் அருளப்பட்டுள்ளது. இது அவர்கட்டு விளங்கும். ஏழாலை என்றார் என்போர் அம்மண்ணின் மகிழமையை உயர்ந்த ரோராவர். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” எனும் அரும்பெரும் வாசகத்தினை விளங்கிக் கடைப்பிடிக்கும் அருளினைப் பெற்றவர்கள்.

தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், ஆசிரியர்கள், வியாபாரிகள், உத்தியோகத்தோர், வைத்தியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், வேலையற்றோர் எனப் பல பலவிதமான ஊரவர்களைக் கொண்டாங்கியது எமது ஏழாலையம்பதி. இவர்களைவரும், எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்துடனும், சிரத்தையுடனும், மனமகிழ்வுடனும் செய்து பழகுதல் வேண்டும் என்பதனை அறிந்த கர்மவீரர்கள்.

அப்படிச் செய்து பழகிவந்தால் மனவுறுதி உண்டாகி ஆன்மசாந்தி அதிகரிக்கும் என்பதினை அனுபவத்தில் அறிந்தோர் ஏழாலை ஊரவர்கள். ஏழாலை மக்கள் கடவுள் வழிபாட்டுடன் குருவழிபாட்டையும் ஏற்றுக் கொண்டோர். அதனால் குருவாக வந்தோரை இறைவனாக மகிழமையுடன் கொண்டாடுவது இக்கிராமத்தின் வழக்கம்.

சடைவரதர், கடையிற் கவாமிகள், யோகர்கவாமிகள், செல்லப்பா கவாமிகள் போன்றோர் இறைவனே குருவடிவில் உண்மையை உணர்த்தும் பொருட்டு எழுந்தருள கின்றான் என்பதில் எம்மூர் மக்கட்குப் பெரும் நம்பிக்கை. அந்நம்பிக்கை பூரண மாக, அப்பூரண அனுபவத்தில் ஒரு சிலர் புவனேஸ்வரி அம்பாளின் அனுக்கிரகத்தில் பேருண்மை புலப்படத் தத்தம் குணத்திற் கேற்ப கருமங்களைப் புரிந்தவண்ணம் தொழிற்படுகின்றனர்.

நாம் எதையோ தேடுகிறோம். சிறுவயது முதல் அதனைத்தேடி அலைகிறோம். அது வேணும் என்கிறோம். இது வேண்டாம் என்கிறோம். எது உண்மையில் தேவை என்பது விளங்காமல் இயங்குகிறோம். படித்துப் படித்துத் தேடுகிறோம். பாடிப்பாடித் தேடுகிறோம். தொழில் தேடித் தேடுகிறோம். கோயில், குளம் எனப் போய்த் தேடுகிறோம். கல்வி, பலம், புகழ், செல்வம், வெற்றி என்பனவற்றைத் தேடி அடைந்து அதன் மூலம் தேடுதலை நிற்பாட்டலாமென நம்பி எம்மில் பலர் ஏமாற்றம் அடைந்ததை, ஏமாற்றம் அடைகிறதை தினமும் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

நான் யார்? எனக்கு உண்மையில் என்ன வேணும்? என்பன கேள்விகளாக மனதில் உதித்து அதற்கு விடை தேடும் வைராக்கியம் பிறக்கும்போது தான் எமக்கு அமர்லோகப் பாதை தென்படுகிறது. இதுவே எமது முன் னோர் மானசீக குருவாக வந்து காட்டும் தெளிவுப் பாதையாகும். இது தன்னை ஆராயும் பாதை. தானே செய்யவேண்டியது;

குரு காட்டும் பாதையில் தானே துணிவுடன் நடக்கும் தன்னாராய்ச்சிப் பாதையே யோகர் சுவாமி போன்ற எழ்நாட்டு 'சிவகுருக்கள்' காட்டிய வழி.

யோகர் சுவாமிகள் 1932ம் ஆண்டு மாசி மாதம் எழுதிய நற்சிந்தனைகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

"பகைத்தலும் விரும்புதலும் இல்லாத வன் சந்தியாசியாயினுஞ் சரி, இல்லறத்தா னாயினுஞ் சரி, அவனே பரமபுருடன். அதா வது அவன் சீவன்முத்தனென்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். இயற்கையோடு அளவ ஸாவி வாழுதல்தான் பேரின்பம். அது ஒரு மாதிரியல்ல; உண்மை உணர்ச்சி. தனக்குத் தான் உண்மையாகவிருந்தால் யாவும் விளங்கும். தன்னைப்போல் மற்றவர்களையும் நேசித்தலே 'தவம்'. அதுவே அறம்."

"யாவும் நமது ஊர். யாவரும் நமது கேளிர். நன்மை தீமை நாம்தர வருவன். பிறராலன்று. பிறர் காய்ந்த வழிக் காய்கிலம்; உவந்தவழி உவக்கிலம். யாவும்-திருவரு ளௌன்பது நன்கு அறிவோம். நம்மைச் சூழ வரவிருக்கும் மலைகள் திருமாலைப்போல் பச்சைப் பசேலெனக் காணப்படுகின்றன. இரைந்து விரைந்து செல்லுமருவிகளின் இனிய சத்தம் திருமாலின் கரத்திலிருந்து இடைவிடாது ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்ச சன்னியத்தை ஒத்தன. சந்திரனுஞ் சூரியனுமிருபாரிக் ஸிருபக்கத்தும் விளங்கு வதுபோல் விளங்குகின்றன. மரக்கொம்பரி லிருந்து தீங்குரலாற் பாடும் பட்சிகள் அக் கண்ணன் புல்லாங்குழல் பாடுவதை ஒத்தி ருக்கின்றன. தேவிலை கொய்யும் மகளிர் திரு மாலின் இனிய பத்தரான கோபிகால்தீர் களை நேர்வர். இவ்விடத்துக் கறங்கும் முரசம் துரியோதனனுடனே போருக்குச் சென்ற பஞ்சபாண்டவரின் தேரின்மீது அடிக்கப்படும் பேரிகையை இசைந்தது. எப்படித் திருமால்

சகல வளங்களுடனும் துவாரகையில் விளங்கினானோ அப்படியே இம்மலை இவ்விடத்து மினிர்கின்றது. கண்ணனுடைய விருந்தின ராக நாம் இவணிருக்கிறோம். ஒன்று சூறுதும், உவந்து கேட்குதி, நன்று தீதென, நாட கழிந்தன, என்ற எண்ணமே இன்றும் எம்மை இசைந்து வாட்டிற்று."

"சொல்வதை மிகவும் கவனமாகக் கேள். நீ யார்? உடம்பா? மனமா? அன்றிக் கண், காது, வாய், மூக்கு முதலிய அவயவங்களா? இல்லை. ஏன்? எனது உடம்பு எனது கையென்று சொல்லுகிறதனால் நான் உடம்பை விட வேறு பொருள்லவா? ஆம். பின்னை நான் எப்படிப்பட்டவன்? அழிவில் லாதவன். ஆகையால் எனக்குப் பயம் முதலியன வரலாமா? இல்லை. ஆனால் சர்ர மன தரமத்தையொட்டிப் பாவத்திற்குப் பயப் பட வேண்டும். புண்ணியத்தைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான்கள் இப்படி நினைந் தும் செய்தும் பேரின்பதத்திற்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பாத்திரமுள்ளோராகின்றனர். நிலம், காற்று, தண்ணீர், நெருப்பு, வானம் இவைகளாலாகக்கப்பட்ட வீட்டில் பகவான் வசிக்கிறார். ஆனபடியால், வீட்டைச் சுத்த மாகவும், மனத்தைச் சுத்தமாகவும் வைத்து அமைதியாய் நட.

"உனக்குச் சொல்லுவதற்கு ஒன்று மில்லை. நாங்களோல்லாம் தேவசந்திதானத் தில் இருக்கிறோம். இது ஒரு பெரும் சத்தி யம். யாவும் இருந்தபடியே நடந்துவருகின் றது. கிலேசமோ, அன்போ, பகையோ இவை யாவும் பகவானுடைய விளையாட்டு. இவை என்றும் இப்படியே. நாமும் அப்படியே. பிறப் பைப் போல இறப்பு. புகழைப்போல இகழ். நன்மையைப் போலத் தீமை. முழுதும் உண்மை. முன்னிலை இன்றித் தன்னிலை யில் யாவும். இயங்காமல் இயங்கு முடிவைக் காணோம். அதுதான் சுற்றிச்சுற்றி சுப்பருடைய கொல்லை."

படைப்பின் தன்மையும் எது பணியும்

“உறவன்”

அவஸ்தரேலியா

படைப்பின் தன்மையை மூன்று பொருள்களாகக் காண்பது சைவசமயத்தின் கொள்கையாகும். இம்முப்பொருள்கள் ஆவன (1) இறை (2) ஆன்மா (உயிர்) (3) இந்த உலகம்.

இவற்றினை பதி, பகு, பாசம் என்றும் குறிப்பிடும்.

பதி: கடவுள், பரம்பொருள், இறையியிர், தலைவன்.

பகு: உயிர், ஆன்மா

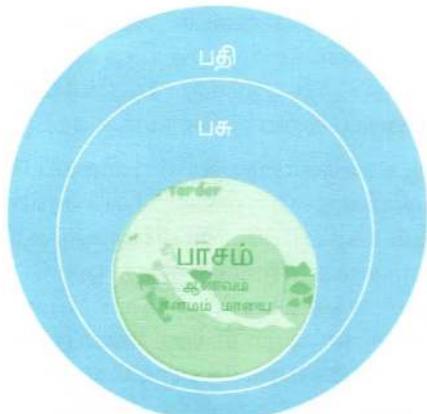
பாசம்: உயிருள்ள உடம்பை உலகத்துடன் பிணிக்கும் கட்டு அல்லது தளை.

சைவசமய சாஸ்திர நூல்களில் ஒன்றாகிய மெய்கண்டாரது சிவஞானபோதும் இம் மூன்று பொருள்களாகிய பதி, பகு, பாசம் தனித்தனியானவை என்றும், ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று என்றும் தொடர்புடையவை எனவும் அறிவுபூர்வமாக விளக்கி உணரச் செய்து இறையுனர் வும் நம்பிக்கையும் மேலோங்க உதவுகிறது.

இந்த முப்பொருள்களுக்கிடையேயான தொடர்பை ஆழமாகக் கிரகிப்பதற்கு ஒரு குறிப்பாகக் கீழ்வரும் வரைபடம் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த வரைபடத்தில் தலைமைப் பொருளாகிய பதி (கடவுள், பரம்பொருள்) அது எவ்விதம் உயிர்கள் அல்லது ஆன்மாக்களிலும் அவை உடம்புடன் உலகினால் கட்டுண்டதன் விளைவாக உலக அனுபவங்கள் யாவற்றிலும் கலந்தும் கடந்தும் நிற்கிறது என்பதை நீலநிற செறிவுத்திரள் (fullness) குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. இந்த கலந்தும் கடந்தும் நிற்கிற செறிவுத்திரள் தான் என்ன வாக இருக்குமென பிரித்து சிந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது.

இப்படியான நிலைப்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள ஓர் எடுத்துக்காட்டு மூலம் விளங்க முயல்லாம்.

நமக்குத் தெரிந்த பொருள்களிலே மிகவும் பெரியது ஆகாயமே (வானம்). அந்த ஆகாயம் தான் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இடம் தந்து நிற்கிறது. நிலம், நீர், தீ, காற்று முதலியவற்றைத் தன்னகப்படுத்தியும் என்னற்ற கோள்களையும், விண்மீன்களையும் தன்னுள்ளே தாங்கி நிற்கிறது. அந்த வானைப்போல பதியினுடைய அருளாகிய சக்திதான் மேற்கூறிய மூன்று பொருள்களுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தி தன்னகப்படுத்தி நிற்கிறதென சைவசமய நூல்கள் விளக்குகின்றன. இதனையே நீலநிற செறிவுத்திரள் வரைபடம் விளக்க முயல்கிறது.

பதியின் அருள்தான் என்ன என்பதை கீழ்வருமாறு விளங்க முயலுவோம்.

❖ பதியின் அருளை குரிய ஒளியோடு ஒப்பி டலாம். குரிய ஒளி செய்யும் செயல்கள் இரண்டு. ஒன்று, எங்கும் குழந்துள்ள இருளை நீக்கி உலகப் பொருள்களைக் காட்டுவது. மற்றொன்று, தனக்கு முதலாகிய குரியனைக் காட்டுவது.

- ❖ குரிய ஒளியின் உதவியாலேயே நாம் உலகப் பொருள்களை அறிந்து அனுபவிக்கின்றோம். ஆயினும் நாம் குரிய ஒளியை நினைப்பதில்லை. அதன்மீது நாம் அதிகம் கருத்துச் செலுத்துவதும் இல்லை. நாம் உலகப் பொருள்களி லேயே அழுந்தி நிற்பதுதான் அதற்குக் காரணம்.
- ❖ இனி, உலகப் பொருள்களைப் நோக்காமல் எமது பார்வையைச் குரிய ஒளியின் மீது செலுத்தி அதனைப் பற்றிக்கொண்டு அதன் வழியே மேலே நோக்கினால் எமக்கு அச்சுரிய ஒளி மேலேயுள்ள குரியனைக் காட்டும்.
- ❖ இதேவண்ணம் மாந்தராகிய நாம் உலகப் பொருள்களை நோக்காமல் எமது பார்வையை பதியினுடைய அருள்மீது செலுத்த செலுத்த உலகவாசனை உணர்வுகள் படிப்படியாக நீங்கி பதியைப் பற்றிய உணர்வுகள் மேலோங்கி நிற்கும்.
- ❖ இப்படியான அனுபவம் கிட்ட பதியைப் பற்றியும் அதனுடைய அருளைப் பற்றியும் இடையறாது சிந்திக்க வேண்டும். எதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறோமோ அதைப் பற்றிய அறிவு நமக்கு ஏற்படும்.
- ❖ ஆக அருளானது குரிய ஒளியைப் போல் பதியினது பேரறிவிலிருந்து பிரவாகமாகும் சக்திப் பேராளி வீச்சாகும். குரியன் மாந்தர்க்கு எவ்விதம் தனது ஒளி பொருந்திய சக்தியினால் உலகப் பொருள்களைக் காட்டியும் உற்பத்தியைப் பெருக்கியும் தேவையானவற்றைக் கொடுத்து இன்பத்தை அளிக்கிறதோ அதேவண்ணம் பதியும் உயிர்களுக்கு தனது பேரறிவின் சக்தி நிறைந்த பேரருள் ஒளியினால் உலகைக் காட்டி உலக இன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்கிறது. அதேசமயம் உலக ஈர்ப்புகளிலிருந்து தன்னை நாடுகிற உயிர்களுக்கு பின் தனக்கு முதலாய் உள்ள பேரறிவாகிய பதியையும் காட்டுகிறது.
- ❖ குரியவொளி எவ்விதம் எமக்கு நன்மை யும் இன்பமும் பயக்கிறதோ அதேபோல் பதியினது பேரருள் ஒளியானதும் எமக்கு உலக வாழ்விலும் ஆன்மீக வாழ்விலும் இன்பத்தையே நல்கிறது.
- ❖ நன்மையையும் இன்பத்தையும் பயக்கும் குரியவொளியானது எந்தப் பிரதி உபகாரத்தையும் எதிர்பார்ப்பது இல்லை. இப்படியான செயலையே கருணையோடு செய்யும் செயலெனக் கூறப்படுகிறது. யாரும் கருணையோடு செய்யும் செயல் எப்போதும் நன்மையும் இன்பமுமே அளிக்கும். கருணையும் அன்பும் நிறைந்த எந்தச் செயலும் இன்பத்தையே நல்கும். அதேவண்ணம் பதியினது பேரறிவின்பேரருள் ஒளியினது செயலும் உலகிலே இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்கு அவற்றின் பேரின் பநிலையை உணர்த்தி இன்பத்தையே நல்கிறது. அதனால்தான் அந்த பேரறிவுப் பேராளியை அருள் என்றும் திருவருள் என்றும் போற்றப்படுகிறது. இதனாலேயே இந்த அருளானது உயிர்களிற்கு நன்மை அளிக்கும் பொருட்டு உலகுட னும் உயிர்களுடனும் தொடர்புற்று என்றுமே பிரியாத நிலைப்பாட்டில் உள்ளது.
- ❖ இதை இன்னொரு விதமாக விளக்குவதானால் அறிவுதான் எந்த இயக்கத்திற்கும் ஏதுவாகி செயல் அமைகிறது. அப்படி ஏதுவாகி செயல் அமைய அந்த அறிவிலிருந்து பிரவாகமாகும் சக்தியே அந்தச் செயலை இயக்கிய வண்ணம் இருக்கிறது. இயக்கப்படும் செயல் எந்தப் பிரதி உபகாரமும் இன்றி நன்மையையும் இன்பத்தையும் பயக்குமானால் அதுவே கருணையால் உருவாகிய செயலாகும். ஆக பேரறிவினுடைய கருணை இயல்புடைய சக்தியும் உலகும் உயிர்களும் பேரின் பமே அனுபவிக்க இடைவிடாது அருள்வடிவில் இயங்கிய படி இருக்கிறது.

ஆக பதியினது திருவருளானது படைப்பில் கடல்போல் பரவி உயிரையும் உடம் பையும் கூட்டுவித்து உலகையும் அதிலுள்ள

பல உயிரினங்களையும் உள்ளடக்கி இயக்கி நிற்கிறது.

ஏன் இந்த இயக்கம் என்ற கேள்வி வருகிறது.இந்தக் கேள்விக்கான பதிலைக் காண மேலும் பதியினது தன் மைகளைத் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

பதியின் தன்மைதான் என்ன?

உலகப் பொருள்களை இயற்கைப் பொருள், செயற்கைப் பொருள், உயிரினான் பொருள், உயிர் இல்லாப் பொருள் எனப் பலவாறாகப் பாகுபாடு செய்வதுண்டு.

உலகம் முழுவதும் அவன் என்றும், அவள் என்றும், அது என்றும் கூறப்பெறும் பாகுபாட்டில் அடங்கும். அத்தகைய உலகத் தொகுதி தோன்றுதல், நிலைபெற்றிருத்தல், ஒடுங்குதல் என்ற முத்தொழில்களை உடையது. இம்முத்தொழில்கள் தாமாக நடைபெறாது.

காணப்படும் காரியமாகிய குடத்தைப் பார்த்து அதனைச் செய்வதற்குரிய காரணன் ஆகிய குயவன் ஒருவன் உண்டு என்று கருதுவதைப் போலக் காணப்பெற்ற காரியமாகிய உலகத்தொகுதியைப் பார்த்து அதனைப் படைப்பதற்குரிய ஏதோ உண்டு என்பதனை உணர்ந்துகொள்ளலாம். அதையே பதி என்றும் தலையாய பொருள் என்றும் கடவுள் என்றும் இறைவன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பதி என்ற சொல்லை சைவசமயம் விளக்கும்போது பொருள்களில் கலந்தும் கடந்தும் நின்ற தலைமைப் பொருள் ‘பதி’ என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. இந்த தலைமைப் பொருளுக்குரிய தனித்தன்மைகளில் ஒன்றான பேரறிவைப் பற்றி இப்போது பார்ப்போம்.

பதியின் பேரறிவு

அறிவித்தாலன்றித் தாமே அறியமாட்டாத உயிர்களையும் அசைவித்தாலன்றி தாமே அசையமாட்டாத பிரபஞ்சங்களையும் ஏககாலத்தில் அறிவித்து, அசைவித்து அனைத்தையும் ஆளுகின்ற ஆற்றல் இதுவே பேரறிவென வரையறுக்கப்படுகிறது.

இதைக் கீழ்வருமாறு விளங்க முயலுவோம்.

மனிதனிடம் அறிவு உருவாகுவதில்லை. அது வெளியிலிருந்து ஜம்பொறிகளால் உள்வாங்கப்படும் விடயம். பூமி சுற்றுகிறது என்ற விடயம் மனிதனால் உள்வாங்கப்பட்டிருந்து. அதையாம் அறிந்தாலும் அறியாவிட்டாலும் அந்தக் காரியம் நடந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வாறாக ஏராளமான காரியங்கள் இந்த அண்டத்தில் நிகழ்ந்தபடியிருக்கின்றன. ஆக அறிவு என்பது உண்மையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகள் அவற்றில் சிலவற்றை உள்ளபடி தெரிவதே அல்லது அறிதலே நாம் பெறும் கையளவு அறிவு. ஆக நாம் உணர வேண்டியது என்னவென்றால் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஏராளமான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் எம்மால் நாம் பிறந்து வாழும் காலவரையறையுக்குள் அறிய முடிவுதும் இல்லை. அறிய முடியாதும் எனபதே அதற்குரிய ஆற்றல் மனித உயிரினங்களுக்கு இருப்பதில்லை. அப்படி யிருந்தும் அறிவு என்ற உண்மையில் இயங்கும் பல நிகழ்வுகள் யாவற்றையும் மிகவும் சாதுர்யமாக இயற்கை என்று சொல்லி எம்மைத் திருப்திப்படுத்தி விடுகிறோம்.

நடக்கும் ஏராளமான காரியங்களை விளங்கமுடியாமல் இயற்கை என்று சொல்லி விட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடுமா? உதாரணமாக வாகனம் ஒன்று இருக்கிறது அதற்கு இயங்கும் திறனுண்டு. அந்த இயக்கத்தை இயங்கச் செய்வதற்கு ஒரு அறிவு தேவையல்லவா? அதேபோன்றதுதான் இயற்கையென்றும் சொல்லும் எல்லா நிகழ்வுகளின் இயக்கத்திற்கும் பின்னால் ஆற்றலுடைய ஒரு அறிவு தேவை. அதுவே பேரறிவு. அந்தப் பேரறிவின் ஆற்றலே பெரும் சக்தி, பராசக்தி, திருவருள் எல்லாமே.

இந்தப் பேரறிவு ஒரே சமயத்தில் நடக்கும் எல்லா நிகழ்வுகளையும் இயக்கியபடியே இருக்கும். அதனாலன்றோ பதியை முற்று ணரவினன் - அறிவு இயற்கையாகவே விளங்குவதுடன், ஏக காலத்தில் அனைத்தையும் உணருகின்ற முற்றறிவு உடையவன்.

அதாவது ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒவ்வொன்றாக அறியாமல் எல்லாப் பொருள் களையும் ஒரே நேரத்தில் உள்ளபடி அறியும் இயல்புடையவன் என இயம்பப்படுகிறது. இந்தப் பேரறிவை இயல்பாகக் கொண்டதனாலேயே பதி தலையாய் பொருள் என்றும் தலைவன் என்றும் இறைவன் என்றும் கூறப் படுகிறது.

இந்தப் பதியினுடைய பேரறிவை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதானால் அப் பேரறிவானது மனித உயிரினங்களினுடைய சிற்றறிவின் ஆராய்வு வரம்பைக் கடந்த நிலை (Beyond self-limiting state of the worldly knowledge) பேரறிவானது ஒரு பாகுபாடுகள் அற்ற நிலை. அதாவது நான் எனது என்று பிரித்துணரும் பாங்கு அற்ற நிலை. பாகுபாடுகளினாலேயே விருப்பு வெறுப்புகள் உருவாகின்றன. ஆக பாகுபாடற் ற நிலையே கருணை நிலை அன்பு நிலைக்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. எதையும் தனக்கு உரிமையானது என உணர்ந்து இரங்கும் நிலை, எல்லாம் தெரிந்துணர்ந்த நிலை. இதற்கு உவமையாக ஒன்றைச் சொல்வதானால் தாய்க்கும் குழந்தைக் கும் இடையேயுள்ள நிலைப்பாட்டைச் சொல்லலாம். இதனாலேயே பதி கருணை வடிவானது அன்பே வடிவானது என விளித்து ரைக்கப்படுகிறது.

அப்படியான பேரறிவு கருணை அன்பு நிலையின் பின்னணியிலேயே ஏராளமான நிகழ்வுகள் இயங்கியபடி இருக்கின்றன. அந்த இயக்கத்தின் குறிக்கோனே உயிரினங்களுக்கு தனு புவன கரண போகங்களை அளித்து உலக வாழ்வை அனுபவிக்கச் செய்து உண்மையான பேரின்பம் எதுவென உள்ளதை உள்ளபடி உணர்வித்து நிரந்தர மான ஆனந்தம் பெறச் செய்வதே.

ஆகவே பதியாகிய பேரறிவு உயிரினங்கள் பேரின்பம் பெற நடத்தும் இயக்கமே திருவருள். அத்திருவருளே சக்தியாக உயிரினங்களையும் உலகையும் எக்கணமும் தொடர்புபடுத்திப் பேரின்ப நிலையை நோக்கி வழி நடத்தி இயக்கியபடி இருக்கிறது.

ஆக பதியினுடைய இயக்கத்தின் குறிக்கோனே அன்பு நிலையில் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் பேரின்பம் அளிப்பதே. அந்த இயக்கத்தின் பின்னணியில் உயிர்கள் தம் தம் குணபேதமையால் உலக இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்க நேரிடினும் கிடைத்த அனுபவத்தினுடாக உண்மையான பேரின்பம் பதியினிடமே உள்ளதென உணர்கின்றன. அதாவது ஒரு சேயானது தனது தாயின் அன்பை எவ்விதம் உணருமோ அதே வண்ணம் தத்தமது வாழ்வின் அனுபவங்கள் ஊடாக பதியின் அன்பை உணர்ந்து இயங்கத் தொடங்குகின்றன. இப்படியான இயக்க நிலையிலே பதியின் மேலும் பல்லுயிர்கள் மேலும் அன்பு மேலோங்குகிறது.

எம் கடன் பணி செய்வதே.

இந்நிலையிலே எமது வாழ்வின் முக்கியத்துவமே பதியின் அருளையும் அன்பையும் வேண்டி பதியில் பதிந்து பாகுபாடற் ற மனோ நிலையில் கருணையும் அன்பும் கைகூட உலக இன்ப துன்பங்களில் உழலும் உயிரினங்களை நல்வழிப்படுத்தி பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறச் செய்யவேண்டிய கர்மங்களைச் செய்து உய்வதே. அதற்கு அந்தத் திருவருளே வழிநடத்த வேண்டும். அந்த முயற்சியில் திருவருள் இயக்கமாகிய பராசக்தி புவனேஸ்வரி அம்பாளே எம்மை வழிநடத்த நாம் எந்நேரமும் பணிந்து பணிசெய்திருப்போமாக.

சமயத்தின் தலைமைப்பண்பு

சமுதாயத்தின் அன்றாடச் சிக்கல்களில் அக்கறை காட்டித் தீர்த்துவைக்க வேண்டிய பொறுப்பு மற்றெல்லாத் துறைகளையும்விடச் சமயத்துறைக்கே அதிகம் இருக்கிறது.

- ருள்ளக்குறு அழகளர்

தாய் என்ற தத்துவம்

- வி. கோபாலன் -

உலகம் இயங்க அடிப்படைச் சக்தியாக விளங்கும் பரம்பொருளைத் தாயாக வடிவம் கொடுத்து வணங்கும் மறபு பல மதங்களிலும் இருக்கிறது. பாரத பூமியில் சக்திதேவி, படைத்துக் காக்கும் பராசக்தியாகப் பன் னெடுங்காலமாகப் போற்றி வழிபடப்படுகிறாள். இதன்லோயே ‘ஸ்ரவம் சக்தி மயம் ஜகத்’ என்று பெரியோர்கள் செல்வார்கள்.

கிறிஸ்தவ சகாப்தத்துக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியாவில் சக்தி வழிபாடு சிறந்து விளங்கியது என்பதை நிருபிக்கும் சரித்திரச் சான்றுகள் பல உள்ளன. இற்றைக்கு ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய புதை நகரங்களில் கிடைத்த சக்தி வடிவங்கள் தேவி வழிபாட்டின் பழமைச் சிறப்பைப் பற்றசாற்றுகின்றன. வேதகாலத்தில் சக்தி ‘அதிதி’ என அழைக்கப்பட்டாள். தமிழ்ச் சங்க காலத்தில் தேவியைக் ‘கொற்றவை’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

சக்திதேவி புண்ணிய பாரத பூமி எங்கும் நூற்றெட்டுத் திவ்விய தலங்களில் நூற்றெட்டு நாமங்கள் பூண்டு கோயில் கொண்டிருப்பதாகப் பண்டை நூல்கள் கூறுகின்றன. உஜ்ஜயினி, காசி, காஞ்சி, மதுரை, மைசூர், தில்லை, கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களைத் தேவி நிலைக்களமாகக் கொண்டு மங்கல ஆட்சி புரிவதாகத் தேவி தோத்திரி நூல்கள் கூறுகின்றன.

வேதங்கள் அகிலாண்டேசுவரியின் அற்புத இயல்புகளை இயம்புகின்றன. ‘ரிக்வேதத்’ தின் பத்தாம் மண்டலத்தில் ‘தேவீஸாக்தம்’ என்ற தலைப்பில் தேவியின் சிறப்பியல்புகள்

விவரிக்கப்படுகின்றன. யஜூர் வேதத்தின் ‘வாஜஸதேயி ஸம்ஹிதை’ யில் தேவி ‘அம்பிகா’ என்று பெயர் குட்டப்படுகிறாள்.

‘மார்க்கண்டேய புராணத்’ தில் ‘ராத்திரி’ என்று முடியும் பகுதிகள் சக்தியைக் குறிக்கின்றன. ‘மைத்ராயின் ஸம்ஹிதை’ என்ற நூல், அம்பிகையைத் துர்க்கை என்று கூறுகிறது. துர்க்கையின் சத்திய சொருபத்தை ‘மைத்ரேய உபநிஷதம்’ படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. ‘ஹிரண்யகேசி கிருஹ்ய ஸாத்ரம்’ பவானி என்னும் தேவியை அறிமுகப்படுத்தி அவளுக்குப் பலி நிவேதனங்களில் பிரியம் உண்டு என்றும் உரைக்கின்றது. பத்ரகாளி, மஹாகாளி போன்ற தேவியின் கோலாகலக் கோலங்களைச் ‘சாங்க்யாயன் ச்ரெளத ஸாத்ரம்’ என்ற நூல் போற்றிக் குறிக்கிறது. அதர்வ வேதத்தில் அன்னை வழிபாட்டைப் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. தேவிக்கு உமா, ஷஹமவத் ஆகிய பெயர்களைச் சூட்டுகிறது ‘கேநோபநிஷதம்’

தேவியின் திவ்விய நாமங்களில் ‘உமா’ என்னும் பெயரே மிகவும் பழமையானது என்று கூறவேண்டும். அந்தப் பெயர் ‘ஷஹமவத்’ என்ற பெயரின் சுருக்கமாக இருக்கலாம், ‘உ’ என்றால் சிவன்; ‘மா’ என்றால் அறிவது; சிவனை அறிந்தவள் அல்லவோ சிவகாமி!

மகாகவி காளிதாசனின் ‘குமார சம்பவத்’ தில் மலைமகளான பார்வதி சிவபிரானைக் கணவனாக அடையக் கடும் தவம் மேற் கொள்கையில் அவள் தாயான மேனகை, ‘உ!மா!’ (உ-ஏ. குழந்தாய்; மா, வேண்டாம் - தவம் செய்யவேண்டாம்) என்று கூறித் தடுத்த

தால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. பாபிலோனிய மொழியில், தாம் என்பதைக் குறிக்கும் உம்மு, உம்மா, அக்காடிய நாட்டு 'உம்மி' என்ற பெயர்கள் இந்த 'உமா' விலிஞ்சுது தோன்றியிருக்கலாம்.

சக்தியின் பல வடிவங்களுள் ஒன்றான ஷஹமவதீ இமயமலையின் அரசி என்று போற்றப்படுகிறாள். ஷஹமவதீ விந்திய மலை மீது கொண்டுள்ள பிரேமையைக் காவியங்கள் கூறுகின்றன. சில நூல்களில் தேவி, மந்தரம், மேரு, கைலாசம் ஆகிய மலைகளிலும் உறைவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உலகின் பழைமையான பல சமயங்களிலும் வழங்கப்படுவதைப் போன்று, இந்தியா முழுவதும் தேவி மலைகளில் வாசம் செய்கிறாள். மற்றச் சமயங்களில் பெண் தெய்வங்களைப் போன்றே சக்தியும் சிம்மவாகினி யாகக் காட்சி தருகிறாள். 'வாஜஸ்நேய உபநிஷதம்' சக்தியின் தூர்க்கை வடிவைக் காயத்திர்யாகக் காண்கிறது. அந்த நூல், "கன்னியாகுமரியான காத்யாயினி நம்மைக் காப்பாள்" என்று முழங்குகிறது.

நாராயண உபநிஷதமும், தேவீ உபநிஷதமும் சக்தி லீலையை விவரிக்கின்றன. 'ஹரி வம்சம்' என்ற நூல் தேவிக்கு 'அபர்ணா' என்ற பெயரைச் சூட்டுகிறது. தேவி சிவபெருமானை விரும் பித் தவம் செய்கையில் 'பர்ணாங்களை - இலைகளைக் கூட - உண்ணாமல் கடும் தவம் புரிந்ததால் அவளுக்கு 'அபர்ணா' என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாம்.

'சண்டி, அன்னபூரணி, ஜகத்தாத்ரி, வாசந்தி, அபர்ணா' - இவை மார்க்கண்டேய புராணம் தேவிக்குச் சூட்டும் நாமங்கள். ஸலிதா ஸகஸ்ரநாமத்தில், தேவியின் ஆயிரம் நாமங்கள் வருகின்றன. தேவியானவள் தூர்க்கை-ஸகாஷ்மி-சரஸ்வதியின் ஓரே வடிவம் என்று 'பிரம்ம வைவர்த்த புராணம்' கூறுகிறது.

இராமாயணத்திலும், மஹாபாரதத்திலும் சக்தி மகிழை சிறப்பாக வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமாயணத்தில் முதல் காண்டத்திலேயே உமா இமவானின் மகள் என்றும், அவள் மகாதேவனை மனந்தாள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தேவி தூர்க்கை, வாசதேவனின் தங்கை என்றும் அவள் தட்சண தேசத்து மலைகளில் விரும்பி வசிப்பவள் என்றும் பாரதம் சொல்கிறது. மேலும் சக்தி மகேசுவரனின் தேவி என்றும், பத்ர காளி, காலராத்திரி என்ற பெயர் உடையவள் என்றும், தீமைகளை அகற்றும் இயல்பினள் என்றும் வியாசர் விருந்து வருணிக்கிறது. கறுத்த நிறம், சிவந்த முகம், ரத்தச் சிவப்பான விழிகள், ஆயுதம் போன்ற கூரிய முக்கு, தீமைகளை எதிர்த்து முழங்கும் சத்திய ஆவேசம் - இப்படிச் சக்திதேவியின் கம்பீரக் கோலத்தை மஹாபாரதம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறது.

காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி ஆகிய முப்பெரும் தேவியர்களும் பாரத பூமியில் சக்தியின் சிறப்புப் பீடங்களில் அருளாட்சி புரியும் அன்னையர்கள். தேவியைப் பிரதான தெய்வமாக வழிபடும் சாக்த நெறியை உலகுக்கு அருளிய ஆதிசங்கரராலேயே வழிபடப் பெற்றவள் காஞ்சி காமாட்சி. இவ்வன்னையின் ஆலயம் திருகாமகோட்டை எனப்படுகிறது. தென்னகத்துச் சக்தி ஆலயங்களிலேயே காமகோட்டை மே பழைமையானது. இந்த ஆலயத்தைப் பின்பற்றியே பிற்காலத்தில் சிவாலயங்களில் சக்திக்குத் தனிச்சந்நிதிகள் அமைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

அக்கிரமத்தை நிக்கிரகம் செய்து உலகுக்கெல்லாம் அருளும் அமைதியும் தரும் தூர்க்கா பரமேசுவரி தென்னகத்தில் கிராமங்கள் தோறும் கோயில்கொண்டு, பாரத மன்னின் ஜீவனோடு கலந்து வாழ்கிறாள். அபிராமி, அகிலாண்டேசுவரி, பர்வதஸம்வர்த்தனி, பெரியநாயகி, நீலாயதாட்சி, பவானி,

கருமாரி, கர்ப்பரட்சகி என்று எத்தனை எத் தனையோ நாமங்களில் ஊர் தோறும் கோயில்கொண்டு காத்து வருபவர்களே தேவி அம்சந்தான்.

தேவியின் வடிவங்கள் பலப்பல, இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தத்துவ விளக்கமாக அமைந்துள்ளன. கலையில் தெய்வீக அழகை - சத்தியத் திருக்கோலத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்ட விரும்பிய நம் பண்டைய கலைஞர்களுக்குச் சக்தியின் திருக்கோலங்கள் ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே அமைந்துள்ளன.

பல்லவர் கைவண்ணத்திலும் மெய்வண்ணத்திலும் மலர்ந்த தேவி வடிவங்களும் மஹாபலிபுரத்தில் காணும் மஹிஷாசுரமர்த்தனி சிற்பம் இணையற்ற படைப்பாக விளாங்குகிறது. அறியாமையும், அகம்பாவமுமே வடிவமான ஏருமைத்தலை அரக்கனை எதிர்த்து அறம் காத்து அருள் மழை பொழிய, தேவி வீராவேசத்துடன் வெளிப்படும் அறபுதக் கோலம் இது. பதினாறு கரங்களிலும் விதம் விதமான ஆயுதங்கள். ஏந்திச் சிம்மவாகினியான தேவி போர்க்கோலம் பூண்டிருப்பதை அந்தச் சிற்பம் தத்ரூபமாகப் படம் பிடிக்கிறது.

தூர்க்கையைப் போலவே காளியும் உக்ரவடிவினர். அஷ்டபுஜ மாகாளியின் இந்த ஆவேசக் கோலத்தைத் திருவலஞ்சுழி ஆலயத்தில் காணலாம். முற்காலச் சோழர் காலப்படைப்பான அந்தச் சிற்பம், தேவி சிற்பங்களுள் மிகச் சிறந்தது.

நின்ற கோலத்தில் உள்ளவடுகூர்த்துர்க்கை நிறைவானதோரு படைப்பு. பிறகாலச் சோழர் கலைஞர்பங்கள் பளிச்சிடும் இந்தச் சிற்பத்தில் மகிழ்ச்சினின் தலைமீது வெற்றிப் புன்னகை மினிர நிற்கும் தேவியின் முகத்தில் தான் எத்தனை அருட்கணிவு! கொற்றவையின் வெற்றிக்கோலத்தை நம் கண்முன் அப்படியே கொண்டுவெந்து நிறுத்துகிறது ஜீவகளை ததும்பும் இந்தச் சிற்பம்.

சோழர் உருவாக்கிய படிமங்கள் பலவற்றிலும் சக்தியின் கம்பீர வடிவங்களைக் காண்கிறோம். சென்னை அரசினர் அரும்பொருட்காட்சிச்சாலையில் உள்ள பார்வதி, நிசும்பமர்த்தனி, மஹேஶவரி, பத்ரகாளி, திரிபுரகந்தரி ஆகிய விக்கிரகங்கள் வெறும் படிம வார்ப்புகள் மட்டுமல்ல. இவை சக்திதேவியின் தத்துவக் கோலங்களை - அதன் பின்னணியில் வளர்த்த சாக்த வழிபாட்டின் பெருமையைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

விஜயநகர வேந்தர்கள் உருவாக்கிய பல ஆலயங்களிலும் மண்டபங்களிலும் சக்தி வடிவங்களைக் காண்கிறோம். காஞ்சி, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம் ஆலயங்களில் இப்படிப்பட்ட சக்தி சிற்பங்களின் கம்பீரச் சித்திரிப்புக்களைக் காணலாம். நாயக்க மன்னர்களின் கலைவண்ணத்தில், கைவண்ணத்தில் மலர்ந்த தேவியின் திவ்விய கோலங்களை மதுரை, ராமேஸ்வரம் திருக்கோயில்களில் காணலாம்.

தேவிக்கு உரிய திருநாட்கள் பல உண்டு. ஆதிசங்கரர் முதல் அபிராமிப்பட்டர் வரை தேவியின் சிற்பதுக்களைச் சக்தி வழி பாட்டின் உயர்வைப் பலபடியாகப் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். தேவி வழிபாட்டுக்குச் சிற்பாக உரியது நவராத்திரித் திருநாளே என்பதைப் பல நூல்களும் கூறுகின்றன. மகிழ்ச்சுரனுடன் தர்மப் போர் நடத்தி, ஒன்பது இரவுகள் போரிட்ட சக்தி, தர்ம சக்தியே இறுதியில் வெல்லும் என்பதை நிருபித்ததே நவராத்திரித் திருநாள். இந்த ஒன்பது இரவுகளில் தேவி முதல் முன்று இரவுகள் மலைமகள் அம்சமாகவும், அடுத்த மூன்று இரவுகள் திருமகள் வடிவமாகவும், கடைசி மூன்று இரவுகள் கலைமகள் சொருபமாகவும் விளங்குவதாகக் கூறுவர். இவ்வாறு சக்தி, செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்று பெரும் பாக்கியங்களையும் நல்குகிறாள். நவராத்திரியில் அன்னையை வழிபட்டால் சிறந்த பேறுகள் கிடைக்கும்.

அபிராமி அந்தாதி

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளேமு தாமறையி
னென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமையே யிமயத்
துன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் நிறைந்த வழுதமுமாய்
ஆனந்த மான வடிவுடை யாள்மறை நான்கினுக்குந்
தானந்த மான சரணார விந்தந் தவளாநிறக்
கானந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

பெருந்தே னிறைக்கு நறைக்கூந்தல்
பிடியே வருக, முழுஞானப்
பெருக்கே வருக, பிறைமெலில்
பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
விருந்தே வருக, மும்முதற்கும்
வித்தே வருக, வித்தின்றி
வினைக்கும் பரமா னந்தத்தின்
வினைவே வருக, பழுமறையின்
குருந்தே வருக, அருள் பழுத்த
கோம்பே வருக, திருக்கடைக்கண்
கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்
குடைவார் பிறவிப் பெரும்பினிக்கோர்
மருந்தே வருக, பசுங்குதலை
மழலைக் கிளியே வருக
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு
வாழ்வே வருக வருகவே.

சக்தி மயம்

ஏழாலையம்பதி புங்கழி

புவனேஸ்வரி அம்பாள்

கணபதி பிறின்டெர்ஸ் - நிருவநல்லவளி, 0775597754